

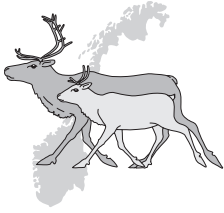
FOR REINDRIFTSÅRET
1. APRIL 2008 – 31. MARS 2009

Ressursregnskap for **REINDRIFTSNÆRINGEN**

R e i n d r i f t s f o r v a l t n i n g e n

JUNI 2010

Boazodoallohálddahus
Reindrifftsforvaltningen
Båatsoe-burriej reereme

Ressursregnskap for reindriffts næringsen

for reindrifftsåret
1. april 2008 – 31. mars 2009

REINDRIFFTSFORVALTNINGEN

Juni 2010

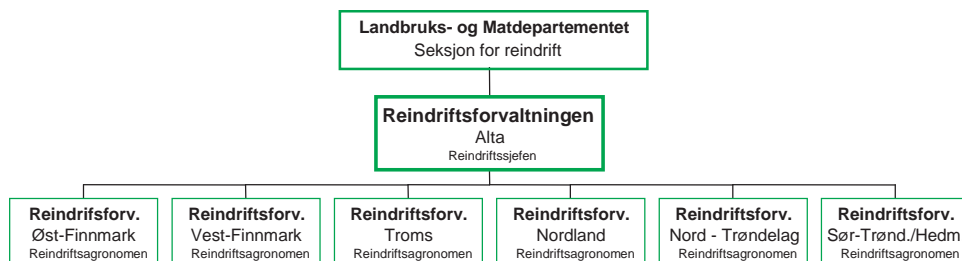
Innhold

Forord	1
1. Reindriftssjefens vurdering	2
1.1. Målsetninger, virkemidler og utfordringer i reindriftspolitikken	2
1.2. Bruksregler – Fordelingsspørsmålet om beiter og reintall	3
1.3. Rovvilt	4
1.4. Arealinngrep	5
2. Reintall og produksjon	7
2.1. Reintall	7
2.2. Flokkstruktur	13
2.3. Kalvetilgang	14
2.4. Tap	16
2.5. Slakteuttak og slaktekvantum	19
2.6. Produktivitet	22
2.7. Utvikling i slaktevekter	23
3. Reindriftens beiter og driftsforhold	28
3.1. Innledning	28
3.2. Reinens tilpasning til naturgrunlaget	28
3.3. Naturlige faktorer som påvirker beitegrunlaget – Betingelser for bestandsvekst og produksjon	28
3.4. Metoder for beitevurdering	31
3.5. Resultater fra beitevurderinger	34
3.6. Klimaendringer	36
4. Organisering og rammebetingelser – reindriftsloven, koordinering og medforvaltning	37
4.1. Generelt om organisering og rammebetingelser	37
4.1.1. Reindriftens interne organisering – Siida og Baikídoallu	38
4.1.2. Tradisjonelle betingelser for å drive reindrift	39
4.2. Reindriftens beiter – organisering som allmenningsregime	41
4.3. Reindriftsloven – selvstyre og bruksregler	42
4.4. Medvirkende forvaltning	43
4.5. Implementering av den nye reindriftsloven	44
4.6. Administrative rammebetingelser – Distriktsgrenser, sonegrenser og områdegrense ...	44
4.7. Fordeling av siidaandeler, siidaer og reinbeitedistrikter	47
4.8. Internasjonale avtaler om reinbeiting	49
4.9. Økonomiske virkemidler	50
4.9.1. Driftstilskudd og produksjonspremie	50
4.9.2. Tidligslaktetilskudd	50
4.9.3. Kalveslaktetilskudd	51
4.9.4. Distriktstilskudd	51
4.9.5. Tilskudd til omstilling, avvikling og strukturering	51

5. Reindriftens arealer	53
5.1. Reindriftens beiter og rettsgrunnlag	53
5.2. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på lokal skala	54
5.3. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på regional skala	55
5.4. Akkumulerte effekter av menneskelige inngrep og forstyrrelser	55
5.5. Anvendelse av forskningsresultater – Implikasjoner for arealplanlegging.....	56
Vedlegg.....	57
Generelle kommentarer til næringsoversikter.....	58
Vedlegg 1 – Næringsoversikt alle områder.....	59
Vedlegg 2 – Næringsoversikt Øst-Finnmark.....	67
Vedlegg 3 – Næringsoversikt Vest-Finnmark	81
Vedlegg 4 – Næringsoversikt Troms	95
Vedlegg 5 – Næringsoversikt Nordland	103
Vedlegg 6 – Næringsoversikt Nord-Trøndelag	110
Vedlegg 7 – Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark	115
Vedlegg 8 – Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge	119
Vedlegg 9 – Rammebetingelser for reindriften per 1. Juni 2009	123

Forord

Reindriftsforvaltningen er et faglig forvaltningsapparat som er underlagt Landbruks- og Matdepartementet (se figur under). Reindriftsforvaltningen fungerer som sekretariat og utøvende organ for Reindriftsstyret og områdestyrene, og har i tillegg en rådgivende funksjon i forhold til næringen.

”Ressursregnskap for reindriftsnæringen” er Reindriftsforvaltningens årlige rapport om ressurs-situasjonen i næringen. Rapporten bygger for en stor del på de opplysninger som framkommer i reineiernes reindriftsmeldinger og søknader om erstatning for rovvilttap.

Rapporten belyser forhold som er knyttet til beitegrunnlag, reintall, flokkstruktur, produksjon, tap, virkemidler, organisering og ressursfordeling. Vedleggsdelen omfatter næringsoversikter, både på områdenivå og distriktsnivå, samt distriktskart og oversikter over gjeldende rammebetingelser for reindriften. Rapporten representerer et viktig grunnlagsmateriale for reindriftsforvaltningens og næringens egen ressursforvaltning. Den skal videre være et grunnlag for andre forvaltningsorganer, institusjoner og personer som berøres av reindriften og ønsker å være med og påvirke beslutningene.

I 2009 ble Ressursregnskapets oppbygning og innhold endret i forhold til tidligere års utgivelser. Hensikten med dette har blant annet vært å tilpasse Ressursregnskapets fokus i forholdt til den nye reindriftsloven som ble gjort gjeldende i 2007.

I tillegg til rapportering gjennom ressursregnskapet foreligger ”Totalregnskap for reindriftsnæringen” (siste utgave for regnskapsåret 2008). Totalregnskapet er en årlig rapport om den økonomiske situasjonen i næringen, utarbeidet av Økonomisk utvalg (partsoppnevnt) som grunnlag for reindriftsforhandlingene.

Alta, juni 2010

Ellen Inga O. Hætta
Reindriftsjef

1 Reindriftssjefens vurdering

Målsetningen for reindriftspolitikken er utvikling av en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift. Den har sitt grunnlag i St. meld. nr. 28 (1991-92), En bærekraftig reindrift, og i Stortingets innstilling til denne meldingen. Reindriftsloven og Stortingets årlige behandling av Reindriftsavtalen er de viktigste virkemidlene for å følge opp målene og retningslinjene i reindriftspolitikken. Reindriftssjefen vil i denne sammenheng redegjøre for de viktigste utfordringene fremover for å oppnå de politiske målsetningene i reindriftspolitikken.

1.1. Målsetninger, virkemidler og utfordringer i reindriftspolitikken

Betydelige endringer i de seinere år gjør at reindriftsnæringen nå står overfor store utfordringer. Noen av disse utfordringene går igjen i de fleste reinbeiteområdene, mens andre har en mer regional karakter. Eksempler på utfordringer som er felles for de fleste områdene er arealinngrep og tap av rein til rovdyr. Tap av beiteland som følge av arealinngrep er trolig en av de største truslene mot reindriftsnæringen i tiden fremover. Eksempler på regionale utfordringer er fordeling av beiteområder og reintallstilpasning i Finnmark, og beiterettighetskonflikter mellom reindrift og henholdsvis landbruks- og villreininteresser i de sørligste områdene.

Næringen og forvaltningen av denne står også overfor utfordringer på det juridiske plan. Dette blant annet som følge av at ny reindriftslov trådte i kraft 1. juli 2007. Den nye reindriftsloven skal gi grunnlag for en hensiktsmessig intern organisering og forvaltning av reindriften. I de seinere år har sedvanerettslige prinsipper og alders tids bruk blitt tillagt stor vekt ved nye grensefastsetninger, blant annet i Finnmark. Disse prinsippene er nå også ivaretatt i reindriftslovgivningen. Reindriftsnæringen skal etter den nye loven, gjennom internt selvstyre, selv spille en aktiv rolle og ha ansvar for at reindriften er bærekraftig. Den nye loven skal også sikre den enkelte reindriftsutøvers rettssikkerhet på en bedre måte. For Reindriftsforvaltningen og Landbruks- og Matdepartementet vil implementering av den nye loven by på utfordringer. Det vil være viktig at både næringen og forvaltningsorganene får en innsikt i hvilke endringer og behov den nye loven vil medføre.

Innføringen av krav om bruksregler utgjør den viktigste endringen i den nye loven. Gjennom utarbeidelse av bruksregler skal næringens tradisjonelle prinsipper om rettigheter og intern organisering gjenspeiles i lovgivningen som regulerer interne forhold. På denne måten vil næringens tradisjonelle organisering og prinsipper støttes opp av reindriftslovens bestemmelser. I bruksreglene skal det blant annet lages egne bestemmelser som skal regulere beitebruk og reintall i reinbeitedistriktene.

Videre er det viktig for Reindriftsforvaltningen å bidra til å sette kvinners stilling i reindriften i fokus, samt være oppmerksom på eventuelle utfordringer i forhold til rekruttering av unge utøvere inn i næringen.

Det er nå 18 år siden forrige Stortingsmelding om reindrift ble utarbeidet. Reindriftsforvaltningen har i en årrekke ment at tiden er inne for å utarbeide en ny reindriftsmelding. Siden forrige melding har det vært store endringer i flere av de viktigste forutsetningene som danner grunnlaget for å drive reindrift. Dette utgjør blant annet endringer på det økologiske plan i forhold til tap av beiteland, økende rovdyrtap og klimaendringer. Det

har også vært endringer på det rettslige plan med et økt fokus på sedvanerett samt innføring og oppfølging av en ny reindriftslov. I tillegg har det vært arbeidet med ny reinbeitekonvensjon og nye rammebetingelser. Også på det økonomiske plan har det vært endringer blant annet gjennom omlegging av tilskudds- og erstatningsordninger.

Som følge av de siste års utvikling som her er nevnt har også forutsetningene for utforming av statens virkemiddelpolitikk, som ligger til grunn for å oppnå politiske målsetninger, også blitt endret. Det er behov for en ny reindriftsmelding som klargjør implikasjonene av disse endringene i forhold til føringer for utforming av reindriften virkemiddelpolitikk, for å nå målsetninger om økonomisk, økologisk og kulturell bærekraft.

I løpet av 2010 er det igangsatt arbeid med en ny Melding til Stortinget om landbruks- og matpolitikken. I denne meldingen vil også forhold knyttet til reindriften bli behandlet.

1.2. Bruksregler - fordelings spørsmålet om beiter og reintall

I de ulike reinbeiteområdene er det sosiale spenninger mellom utøvere og siidaer som følge av at reintallet mange steder ikke er i samsvar med vinterbeiteressursene. Et for høyt reintall er derfor ikke bare et økologisk anliggende i forhold til beitenes bærekraft men påvirker også mellommenneskelige relasjoner. Gjennom reindriften bruksregler etter den nye reindriftsloven må næringens tradisjonelle prinsipper om samarbeid og gjensidighet gjenvinnes. For at dette skal skje må det være tillitt mellom aktørene i næringen til at hver enkelt iverksetter sine tiltak om reduksjoner i reintall, samtidig som andre aktører også gjør dette. Dersom enkelte ikke reduserer reintallet vil driftssituasjonen til andre som har gjennomført reduksjoner påvirkes negativt. Reindriftsstyret og områdestyrene vil i denne sammenheng ha en rolle gjennom å følge opp eventuelle brudd på bruksregler og reduksjonsavtaler med reindriftslovens sanksjonsbestemmelser, og på denne måten garantere for utøveres rettssikkerhet og sikre en positiv utvikling for reindriften fremtidige ressursgrunnlag.

Det er flere utfordringer knyttet til distriktenes etablering av bruksregler. Et viktig aspekt som distriktene må ta stilling til ved reintallsreduksjoner er i tilfeller hvor utøvere har foretatt en aktiv posisjonering ved å ha bygd opp flokkene sine de siste årene som forsikring mot fremtidige reintallsreduksjoner. Dersom alle utøvere reduserer en forholdsmessig lik andel vil disse aktørene komme vinnende ut av en reintallsreduksjon. Dette vil oppfattes som urettferdig blant utøvere i næringen.

Distriktene må også ta stilling til fordeling av rein mellom siidaandelsinnehavere som er aktive utøvere og andre reineiere som eier rein innunder siidaandelen. I Vest- Finnmark tilhørte for eksempel 68 % (66.300) av all rein innehavere av siidaandelene og deres ektefelle/samboer i driftsåret 07/08. Dette medfører at 32 000 rein tilhørte andre medlemmer som var innunder siidaandelene. Samtidig hadde omtrent 55 % av siidaandelsinnehaverne¹ i Vest-Finnmark mindre enn 300 rein i eget merke. Dersom denne gruppen utøvere skal gjennomføre reduksjoner medfører dette at man ikke lenger har et grunnlag for å drive fulltidsdrift, men også i større grad må hente inntekter utenfra næringen.

¹ Rein som eies av siidaandelsinnehaver og rein tilhørende ektefelle/samboer.

I Øst-Finnmark tilhørte likeledes ca 75 % (66 152) av all rein innehaver av siidaandelene (inkludert samboer/ektefelle) for driftsåret 07/08. Samtidig hadde omtrent 50 % av siidaandelsinnehaverne i Øst-Finnmark mindre enn 300 rein i eget merke.

Det vil fremover også være særlig viktig at det etableres bruksregler om beitebruken og fordelingen av de såkalte "fellesbeitene" i indre Finnmark. Reinbeiterettsutvalgets utredning² om beiterettigheter til vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark, som ble avsluttet i 2002, har blant annet medført en rettighetsdebatt og posisjonering mellom parter på vår-, høst- og vinterbeiteområdene. Fremover må distriktene være kreative og løsningsorienterte for å løse sine felles utfordringer om ressurstilpassning. Prosessen om bruksregler må fokusere på praktiske bruksordninger fremfor et for ensidig fokus på den enkeltes rettigheter til beite på særskilt rettsgrunnlag. Tradisjonell bruk skal imidlertid ligge til grunn som hovedkriterie for fordeling av beiter.

Disse forhold som her er nevnt vil først og fremst være utfordringer knyttet til Finnmark, hvor utgangspunktet både er et høyt reintall i forhold til ressursgrunnlaget og en uavklart fordeling av vinterbeitene mellom siidaene. Utenom høst-, vinter- og vårbeitene i indre Finnmark vil imidlertid bruksreglene i de fleste tilfeller være en nedtegnelse av hvordan driften allerede er organisert og ikke medføre de samme utfordringene.

1.3. Rovvilt

I løpet av de siste årene har konfliktnivået mellom reindriftnæringen og rovvilt vært økende i alle reinbeiteområdene. Det synes som om næringens utøvere anser at gjeldende erstatningsordning for tap av rein forårsaket av rovvilt er urimelig. Dette er blant annet som følge av dokumentasjonskravet til å fremvise rovvilt drept rein. Næringen anser også at de reelle rovviltbestandene er høyere enn gjeldende bestandsestimater, og at tapene som reelt forårsakes av rovvilt er langt høyere enn hva som erstattes gjennom gjeldende virkemiddelordninger.

Det er usikkerhet knyttet til rovviltbestandenes størrelser og de faktiske tapene de ulike artene reelt forårsaker i reindriftnæringen. Det er i denne sammenheng viktig at det tilføres tilstrekkelige ressurser til bestandsregistreringer for de respektive reinbeiteområdene slik at bestandsestimatene for rovvilt sikres å holde god kvalitet.

Videre har bestandene av fredet rovvilt hittil i stor grad bare blitt forvaltet nasjonalt. Dette på tross av at det er en betydelig andel rovdyr som beveger seg på tvers av riksgrensene, men som bare er registrert i det ene land. For eksempel medfører det høye bestandsmålet, og stor bestand av rovdyr på svensk side, høyst sannsynlig betydelige tap av rein på norsk side for enkelte distrikter.

Det er også nødvendig med bedre kunnskaper om hvor store tap de ulike rovdyrartene reelt forårsaker på rein. I denne sammenheng bør det også prioriteres å få bedre kunnskaper om bestandsstørrelser på kongeørn og hvor store tap denne rovviltarten reelt forårsaker i de ulike reinbeiteområdene. Dette er en rovviltart som så langt er lite undersøkt. Tap til kongeørn utgjør også den største usikkerhetsfaktoren som tapsårsak grunnet rovvilt samtidig som næringen oppgir at den er en betydelig skadevolder.

² Utredning om reinbeiterettigheter. Vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark. Reinbeiterettsutvalget for Vest-Finnmark, juni 2002

I prosessen med å få frem økte kunnskaper om tap til rovvilt er det viktig at næringen inkluderes tidlig i prosessen og informeres. Gjennom gjensidig samarbeid og tillit vil man også kunne få bedre kunnskaper om rovvilt og et redusert konfliktnivå.

I forbindelse med gjeldende erstatningsordning for tap til rovvilt bør dokumentasjonskravet om å fremvise rovvilt drept rein endres. Det er store utfordringer knyttet til å lokalisere reinkadaver grunnet rovvilt. Som regler er det likeledes enda større utfordringer knyttet til å fastslå den faktiske dødsårsaken, og i mange tilfeller er dette heller ikke mulig. Når dokumentering og lokalisering av kadaver er meget vanskelig er det urimelig at næringen skal ha en slik bevisbyrde i forbindelse med en virkemiddelordning. I denne sammenheng vises det til at forskningsprosjekter som ved hjelp av GPS-merket rovvilt (f.eks. Scandlynx-prosjektet), eller rein med dødspeilesendere, også med denne teknologien har hatt store utfordringer med å fastslå dødsårsak i forbindelse med tap til rovvilt.

I tillegg til rovvilt erstatningene bevilges det årlig midler til tapsforebyggende tiltak. Enkelte av disse tiltakene har en forebyggende effekt mot rovvilttap. Det mest effektive forebyggende tiltaket er imidlertid å fremskaffe en så presis bestandsoversikt som mulig og redusere bestandene av rovvilt ned til de gjeldende politiske fastsatte bestandsmålene for de enkelte områdene.

Til slutt er det også vanskelig å avklare hvor stor del av tapene som skyldes rovvilt og hvor stor del av tapene som kan tilskrives andre årsaker. Dette er som følge av at rovvilttap og ressurstilpassning også til en viss grad henger sammen med hverandre. Dette medfører at det er utfordrende å forvalte rovviltspolitikken og erstatningsordninger i forhold til reindriftsnæringen. Fremover vil det derfor være nødvendig med bedre kunnskaper og nye tilnæringsmåter for å etterleve politiske føringer knyttet til henholdsvis rovvilt og reindrift.

1.4. Arealinngrep

Tap av beitearealer er fremdeles den største trusselen for reindriften fremtidige eksistens. Det er viktig at effekten for de berørte reinbeitedistriktene ved utbygging og tap av beiteland ikke ses utelukkende i forhold til størrelsen på selve inngrepet, men at man også tar høyde for de akkumulerte effektene av dette. Bruken av arealer for et reinbeitedistrikt strekker seg som regel over store områder og mellom flere kommuner. Det er derfor viktig at ulike arealinngrep i ulike kommuner ses i sammenheng med hverandre i forhold til det enkelte reinbeitedistrikt. Det er fundamentalt at reindriften ikke taper fleksibilitet ved skiftende klimaforhold innenfor de ulike årstidsbeitene. Dette er også et viktig aspekt i årene som kommer med hensyn på konsekvensene av klimaendringer og hvilke behov reindriften da vil komme til å ha i forhold til ulike terrengtyper og beiter.

Det er i dag grundig dokumentert at ulike former for inngrep påfører reindriften store tap av beiteland som følge av at tamrein unnviker forstyrrelse. Kraftig vekst i antall hytteutbygginger, veiutbygging, vann- og vindkraftutbygginger og andre inngrep i reinbeiteområdene de siste tiårene gjør dette til en meget alvorlig trussel mot hele reindriftnæringens fremtid. Store prosjekter for utvinning av olje- og gassressurser i Barentshavet vil videre kunne medføre negative ringvirkninger i form av økt utbyggingspress på omkringliggende reinbeitearealer. Beregninger foretatt av FN's Miljøprogram (UNEP) viser at dersom dagens utbyggingshastighet fortsetter, vil tradisjonell reindrift med noen få unntak måtte opphøre i løpet av mindre enn 50 år. Selv om det fortsatt vil være større sammenhengende "uberørte områder" tilbake også om 50 år, vil sentrale beiteområder være så påvirket av utbygging og forstyrrelse at de ikke vil være forenlige med tradisjonell reindrift. I

forbindelse med innføringen av den nye plan- og bygningsloven er det knyttet forventninger til gjennomføring av et mer overordnet planarbeid på regionalt og interkommunalt nivå. Med hensyn på reindriftens fremtidige eksistens er det i forbindelse med dette særlig viktig at næringens behov for arealer får tilstrekkelig oppmerksomhet på dette plannivået i årene som kommer.

Reindrifftsforvaltningen arbeider aktivt for å sikre gjenværende beitearealer og øke forståelsen hos andre myndigheter for reindriftens behov for sammenhengende og uforstyrrede områder. Arealvern vil være et av de arbeidsområdene som Reindrifftsforvaltningen i årene framover må legge mest ressurser i. Blant annet er Reindrifftsforvaltningen sterkt involvert i saksbehandlingen knyttet til søknader om etablering av vindkraftverk. Reindrifftsforvaltningen gjør i denne sammenheng en tematisk konfliktvurdering av prosjektene. Denne vurderingen er et supplement til NVE ved deres behandling av konsesjonssøknader. Det er viktig at reindriftens rettigheter til arealer blir vurdert også i et urfolksperspektiv, særlig med bakgrunn i Grunnlovens § 110A og internasjonale konvensjoner. Problemstillinger knyttet til retten til beitearealer vil stå sentralt i denne sammenheng.

Reindrifftsforvaltningen og reindriftsnæringen jobber for tiden med å utvikle en metode for verdiklassifisering av reindriftens arealer. Gjennom dette arbeidet skal det foreligge en samlet oversikt og synliggjøring av arealene som er viktige for å sikre en bærekraftig reindrift. Parallelt med metodeutviklingen arbeides det med å ajourføre reinbeitedistriktenes arealbrukskart.

2 Reintall og produksjon

2.1. Reintall

Reintallet har tidligere med hjemmel i reindriftsloven av 1978³ vært regulert på distriktsnivå gjennom et øvre reintall. I den nye reindriftsloven av 2007⁴ inngår hjemmelen for regulering av reintall i bruksreglene for distriktet. Her heter det blant annet at det skal ”fastsettes et øvre reintall for den enkelte sommersiida ... ut fra det beitegrunnlag som siidaene disponerer”. Det er distriktsstyret som skal utarbeide bruksregler, som deretter skal godkjennes av områdestyrene. Når det gjelder fastsettelse av øvre reintall skal distriktets vedtak i tillegg forelegges Reindriftsstyret for endelig godkjenning.

Landbruks- og Matdepartementet nedsatte i 2008 et utvalg som skulle komme frem til kriterier for fastsetting av økologisk bærekraftig reintall. Utvalget besto av deltagere fra reindriftsnæringen, forskere, Reindriftsforvaltningen og Landbruks- og Matdepartementet. Kriteriene skal fremover være et hjelpemiddel både for næringen og myndighetene i arbeidet med å fastsette et bærekraftig reintall. For de ulike kriteriene følger det normer for måloppnåelse som bør oppnås ved et økologisk bærekraftig reintall.

Normen for variasjon i kalveprosent på høsten er fastsatt til å være innenfor 10-15 % mellom år. Normen for gjennomsnittelig kjøttavkastning per livrein i vårflokk er satt til å være mellom 8 og 9 kg. Normene for gjennomsnittlige slaktevekter er 17-19 kg for kalv, 25-27 kg for horhtje/varit og 27-29 kg for simler over 2 år. Det skal også være samsvar mellom disse kriteriene når reintallet skal fastsettes. Verdier som er under norm over flere år indikerer at reintallet er for høyt for det gjeldende reinbeitedistrikt.⁵

Vedlegg 9 gir en oversikt over gjeldende rammebetingelser for de ulike reinbeitedistriktene, herunder også gjeldende ”øvre reintall”. Gjeldende øvre reintall på områdenivå framkommer av tabell 2.1, som også gir oversikt over utviklingen i reintall de siste 10 årene.

Som tabell 2.1 viser var det ved utgangen av driftsåret 2008/09 totalt registrert ca. 243.200 rein i Norge. Dette er en nedgang på ca. 10.500 rein i forhold til foregående driftsår, da reintallet var 253.700. Dette var også det høyeste reintallet på landsbasis siden driftsåret 1988/89, da reintallet var på ca 258.000 dyr. Siden bunnåret 2000/01 og fram til 2003/04 økte reintallet sterkt og lå stabilt på rundt 233.000, før reintallet igjen økte de to neste driftsårene.

Reintallsutviklingen på landsbasis styres langt på vei av utviklingen i Finnmark, som med omtrent 179.000 rein har 73 % av det samlede reintallet. I Finnmark økte reintallet likeledes med ca. 50 % i perioden fra 2000/01 til 2003/04. For Finnmark har reintallet hatt en nedgang på 5 % fra 2007/08 til 2008/09.

Figurene 2.1, 2.2 og 2.3 viser reintallsutviklingen i de ulike områdene fra 1979/80 og fram til 2008/09. Antallet rein er i disse oversiktene gitt per 31. mars, og utgjør det laveste reintallet i løpet av driftsåret. Siste års reintall (per 31. mars 2009) må sees på som et foreløpig tall inntil korrigert reintall⁶ foreligger høsten 2010.

³ Lov om reindrift av 09.06.1978 § 2 annet ledd.

⁴ Lov om reindrift av 15.06.2007 §§ 57 og 60.

⁵ Veileder for fastsetting av økologisk bærekraftig reintall. Desember 2008. Landbruks- og Matdepartementet.

⁶ Reintallet oppgis per 31. mars, det vil si slutten av driftsåret (1. april - 31. mars). Det reintallet per 31. mars (”sluttstatus”) som framkommer på reiniers melding, vil i noen tilfeller bli korrigert i påfølgende års melding

Tabell 2.1. Reintallet ved driftsårets slutt de siste 10 driftsårene (per 31. mars), basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, samt gjeldende øvre reintall (per 31. desember 2009).

OMRÅDE	REINTALL I SLUTTSTATUS (per 31. mars) ¹										ØVRE REINTALL
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ²	
ØST-FINNMARK	48 030	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 982	89 740	84 972	74 200
Polmak/Varanger	18 748	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	25 227	27 279	24 577	25 400 ⁴
Karasjok østre sone	12 695	12 475	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 818	28 920	29 061	21 300
Karasjok vestre sone	16 587	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	31 334	27 500
VEST-FINNMARK ^{3b}	65 508	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	94 262	98 106	93 603	64 300
Kautokeino østre sone	20 169	18 827	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 538	28 249	27 134	21 500
Kautokeino midtre sone	26 355	27 245	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 125	42 335	39 793	22 900
Kautokeino vestre sone	18 984	15 949	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 599	27 522	26 676	19 900
TROMS ^{3a}	8 133	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	12 046	12 188	11 837	13 800
NORDLAND	11 135	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 557	14 717	14 803	15 400
NORD-TRØNDELAG	14 662	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 483	12 627	12 102	15 900 ⁵
SØR-TRØND./HEDM.	13 458	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376	13 576	13 579	13 600
TAMREINLAGENE	11 481	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 545	12 767	12 332	12 000 ⁶
HELE REINDRIFTEN	172 407	168 288	191 838	210 075	232 838	234 608	233 160	243 251	253 721	243 228	209 200

Reindriftsforvaltningen 2009

- 1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedl. 2-8, tab. 2.
- 2 Ukorrigerte reintall. Korrigert reintall vil først foreligge høsten 2010.
- 3 Distrikt 11-Ráidná er i statistisk sammenheng overført fra Troms reinbeiteområde (3a) til Vest-Finnmark reinbeiteområde (3b) fra og med driftsåret 1999/00.
- 4 For ett distrikt, hvor det for tiden mangler fastsatt høyeste reintall, er det lagt til grunn et veiledende reintall.
- 5 For distriktet Vestre Namdal og delområdet Hartkjølen i Østre-Namdalen er det ikke fastsatt høyeste reintall. For disse områdene har Reindriftsagronomen i Nord-Trøndelag anslått hva det høyeste reintallet bør være (2.800 i Vestre-Namdalen og 800 i Hartkjølen).
- 6 Med unntak av Rental renseskap (2.000 rein) er høyeste reintall anslått basert på historiske reintall ut fra dagens konsesjoner.

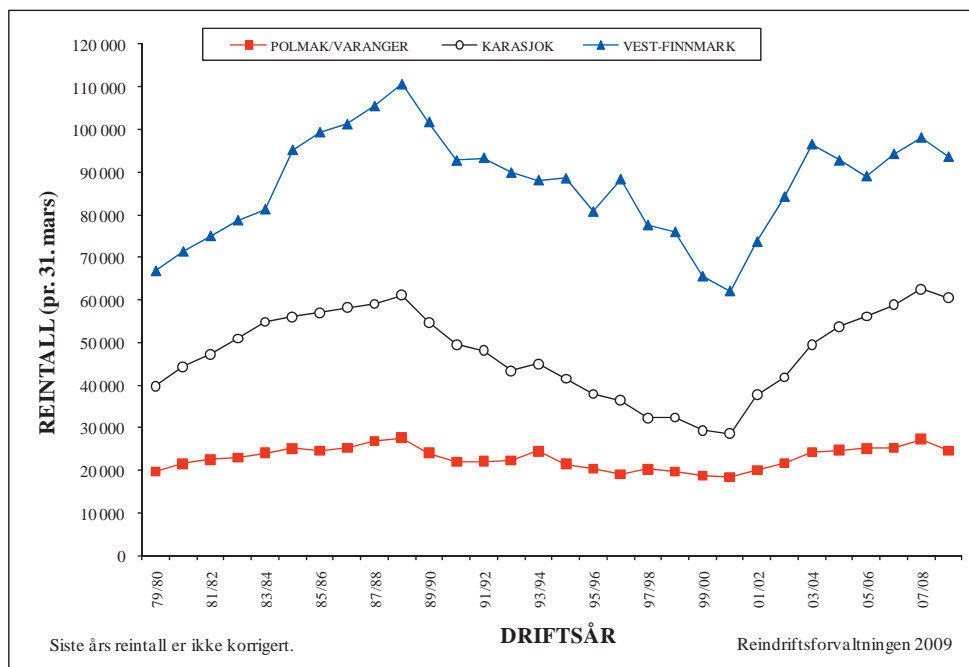
Figur 2.1⁷ viser at de tre Finnmarksområdene gjennom de siste drøye 25 årene har hatt den samme hovedtrenden i reintallsutvikling, med en sterk vekst fram til 1988/89, etterfulgt av en generell nedgang fram til bunnåret 2000/01, og en ny vekst deretter.

De prosentvis utslagene i reintallsutviklingen har imidlertid ikke vært like store i de ulike deler av Finnmark. Karasjok har hatt de største utslagene, med unntak av veksten på 1980-tallet, da Vest-Finnmark økte reintallet mest. En årsak til at reduksjonen i reintall på 1990-tallet var prosentvis større i Karasjok enn i Vest-Finnmark, kan være at vinterbeitene i Vest-Finnmark er bedre enn i Øst-Finnmark ved optimal beiting. De klart minste utslagene har forekommet i Polmak/Varanger.

("åpningsstatus"). Slike korreksjoner kan skyldes at Reindriftsforvaltningens tellinger avdekker et annet reintall enn det som er oppgitt av reneier, eller at reneier i ettertid selv får bedre oversikt over sitt reintall.

⁷ Den tilsynelatende økningen i reintall i Vest-Finnmark for driftsåret 1996/97 er ikke reell. Vinteren og våren 1997 ble reindriften i Finnmark rammet av låste beiter og omfattende tap, som tvert om førte til en nedgang i reintallet i driftsåret 1996/97. Årsaken til at statistikken sier noe annet er at tellinger høsten 1997 avdekket omfattende underrapportering i reintallet, som førte til en oppjustering av reintallet våren 1997. Det er grunn til å tro at tallene i årene forut for 1997 også reelt sett var høyere.

I Karasjok og Vest-Finnmark har et for høyt reintall over lang tid gitt lavere slaktevekter og redusert lavressursene på vinterbeitene. Dyr i mindre bra hold og med små fettreserver, i kombinasjon med slitte vinterbeiter og rovdyrbestander, innebærer en økt sårbarhet for tap under ugunstige klimatiske forhold. Disse forholdene har til sammen påvirket den langsiktige produktiviteten i Karasjok og Vest-Finnmark negativt, og virket forsterkende på de store tapene og den markerte produksjonssvikten i de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet. En generelt vanskelig beitesituasjonen over mange år på vår/høst/vinterbeitene synes også å ha en negativ påvirkning på rein fra øydistrikter, som oftest er i godt hold når de kommer fra sommerbeitet. Dette kan ha ulike årsaker, blant annet pramming/biltransport, lang flytting bakerst i "flyttekøen", og også en mulig "sjokkeffekt" ved overgang fra et godt sommerbeite til et dårlig høst- og vinterbeite⁸.

Figur 2.1. Reintall ved driftsårets slutt i Polmak/Varanger, Karasjok og Vest-Finnmark, perioden 1979/80 - 2008/09 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reieneernes reindriftsmelding.

Gjennom siste del av 1990-tallet hadde Karasjok og Vest-Finnmark en betydelig svikt i produksjonen. Dette ga seg utslag i både redusert reintall, svikt i kalvetilgangen, høye tap, lave slaktevekter og en lav produktivitet. Polmak/Varanger hadde også svakere produksjonsresultater enn på 1980-tallet og første del av 1990-tallet. Distriktene i denne østligste delen av Finnmark greide seg imidlertid langt bedre enn Karasjok og Vest-Finnmark. Dette kan illustreres med at området hadde bra slaktevekter og brukbar produktivitet gjennom disse vanskelige årene. Nedgangen i reintall var dessuten markert mindre enn lenger vest. Den negative produksjonsutviklingen i Finnmark på slutten av 1990-tallet hadde blant annet sammenheng med vanskelige klimatiske forhold over flere år, spesielt på vinterbeitene. Vinteren og våren 1997 var spesielt kritisk, da beitene låste seg allerede tidlig på vinteren. For

⁸ En forklaring kan være at slike dyr gjennom sommerbeiteperioden er blitt "godt vant" og i tillegg har større kropp, som de får problemer med å vedlikeholde når de kommer over på slitte høst- og vinterbeiter.

Vest-Finnmark og Karasjok hadde høyt beitebelegg over lang tid og slitte vinterbeiter også bidratt til den svake produksjonen i denne perioden.

Fra bunnåret 2000/01 snudde imidlertid utviklingen. I årene fram til 2003/04 gikk slaktevektene og produktiviteten opp, og tapene gikk ned i Karasjok og Vest-Finnmark. Denne positive utviklingen i produktivitet hadde sammenheng med et i utgangspunktet historisk lavt reintall, samt svært gunstige klimatiske forhold over flere år (lite snø, tidlig vår og økt tilgang på normalt lite tilgjengelige vinterbeiter). Siden slakteuttaket i disse gode årene ikke økte i takt med produktivitetsøkningen, og mange reieiere benyttet anledningen til å bygge opp flokkene sine, økte reintallet med ca. 50 % på disse 3 årene.

Økningen i reintall i Finnmark i årene etter 2001/02 kom for en stor del som følge av flere år med svært gode produksjonsforhold. Men også andre forhold har spilt inn på økningen som fant sted, deriblant lettelse i slaktekravene det første året med vekst, vanskelige markedsforhold høsten 2003 og en omlegging til en produksjonsbasert tilskuddsordning (se kapitlene 2.5 og 4.9). Dette medførte et betydelig produksjonsoverskudd over flere år, som med unntak av driftsåret 2004/05, bare i begrenset omfang⁹ ble tatt ut til slakt.

Nedgangen i reintall i Vest-Finnmark i 2004/05 kan sees i sammenheng med et høyt slakteuttak i 2004/05 (se tabell 2.7). Den fortsatte nedgangen i 2005/06 kom imidlertid på tross av at slakteuttaket ble redusert med nesten 40 % sammenlignet med 2004/05. Den viktigste årsaken til nedgangen var en markert økning i kalvetap dette året (se tabell 2.5). De siste årene har utviklingen snudd igjen, med lavere slaktevekter og kalvetilgang, økte tap, og nedgang i produktiviteten både for Vest-Finnmark og Karasjok. Østre deler av Karasjok hadde imidlertid ikke en like stor nedgang i den første delen av denne perioden. Men for 2008/09 er også østre deler av Karasjok på omtrent samme nivå som Vest-Finnmark og vestre deler av Karasjok.

Karasjok har for de fire foregående driftsårene hatt en avtagende vekst i reintallet sammenlignet med de første årene etter 2000/01. Lavere kalvetap enn i Vest-Finnmark (se tabell 2.5) og til dels lavere prosentvis slakteuttak (se tabell 2.9) er trolig de viktigste årsakene til den jevne veksten i Karasjok. For 2008/09 har vestre deler av Karasjok en nedgang i reintallet på lik linje med Vest-Finnmark (henholdsvis 6,6 % og 4,6 %).

I Polmak/Varanger holder reintallet seg stabilt. Dette på tross av at Polmak/Varanger har et klart høyere slakteuttak i forhold til vårflokken enn både Vest-Finnmark og Karasjok (se tabell 2.9). Tilveksten er med andre ord fortsatt klart bedre i Polmak/Varanger enn i Finnmark forøvrig, og området tåler et større prosentvis uttak av rein uten at reintallet avtar.

Som figurene 2.2 og 2.3 viser har reintallsutviklingen sør for Finnmark vært noe mer sammensatt. Vi ser også her mer langsiktige svingninger over den siste 25-års-perioden, men samtidig finner vi i større grad hyppigere kortsiktige svingninger enn i Finnmark. De langsiktige svingningene har dels vært forskjøvet i tid i forhold til Finnmark (Troms og Nordland) og dels hatt et helt annet forløp (Trøndelagsområdene og tamreinlagene).

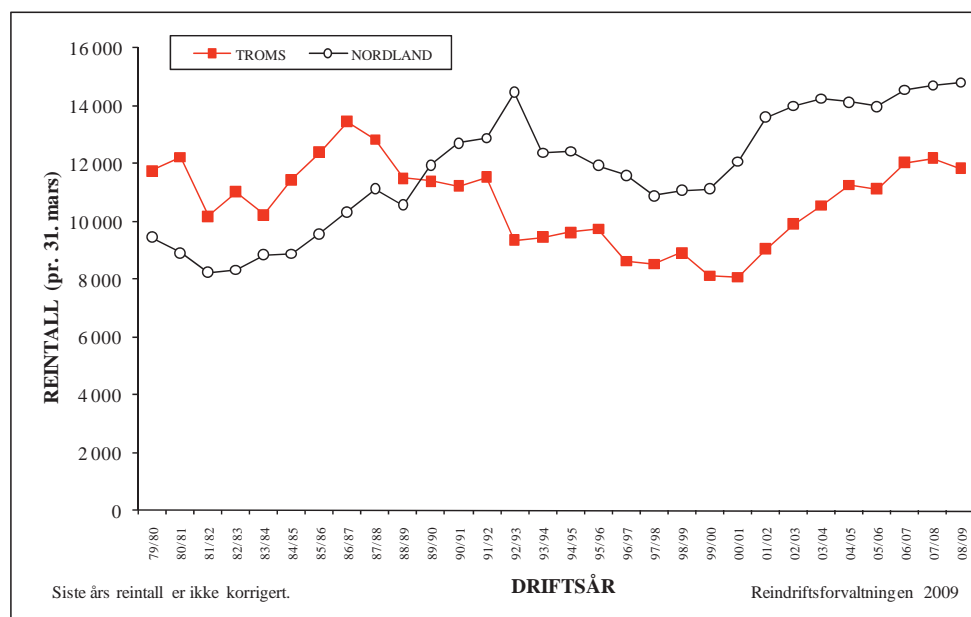
Årsakene til forskjellene i produktivitet over tid mellom deler av Finnmark og de sørligste områdene er sammensatte. Det er imidlertid overveiende sannsynlig at den høye stabiliteten som Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene har hatt i reintall, kombinert med gode slaktevekter, begrensede rovdyrbestander og lave tap, har bidratt sterkt til den positive

⁹ Slakteuttaket har vært nede i 35 % av netto kalvetilvekst.

utviklingen der. Endringen i produktivitet i Nord-Trøndelag det siste tiåret viser hva slags effekt større tap kan få for en tidligere stabil og høy produktivitet.

Figur 2.2 viser at både Nordland og Troms, i likhet med Finnmarksområdene, hadde en oppgang i reintall på 1980-tallet. For Nordland varte oppgangen fram til 1992/93, mens for Troms startet nedgangen allerede i 1986/87. Fra 1999/00 økte både Troms og Nordland reintallet. Årsaken til denne økningen kan for en del knyttes til noe høyere prosentvis kalvetilgang (lavere tidligtap) enn i årene før oppgangen begynte, og et lavere prosentvis slakteuttak (se tabell 2.9). I begge områdene har reintallet hatt en oppadgående trend som følge av reduserte tap (se tabellene 2.5 og 2.6).

Troms og Nordland har generelt hatt store svingninger i produksjonen, blant annet som følge av vanskelige vinterbeiter og ustabile klimatiske forhold. Vinterbeitene er mer ujevnt fordelt, og utgjør den mest begrensende faktoren for de fleste distrikter i disse to områdene. Sommerbeitene er imidlertid av generelt meget høy kvalitet. Dette innebærer at Troms og Nordland ligger i toppen når det gjelder kjøttkvalitet og høye slaktevekter.

Figur 2.2. Reintall ved driftsårets slutt i Troms og Nordland, perioden 1979/80 - 2008/09 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reieneernes reindriftsmelding.

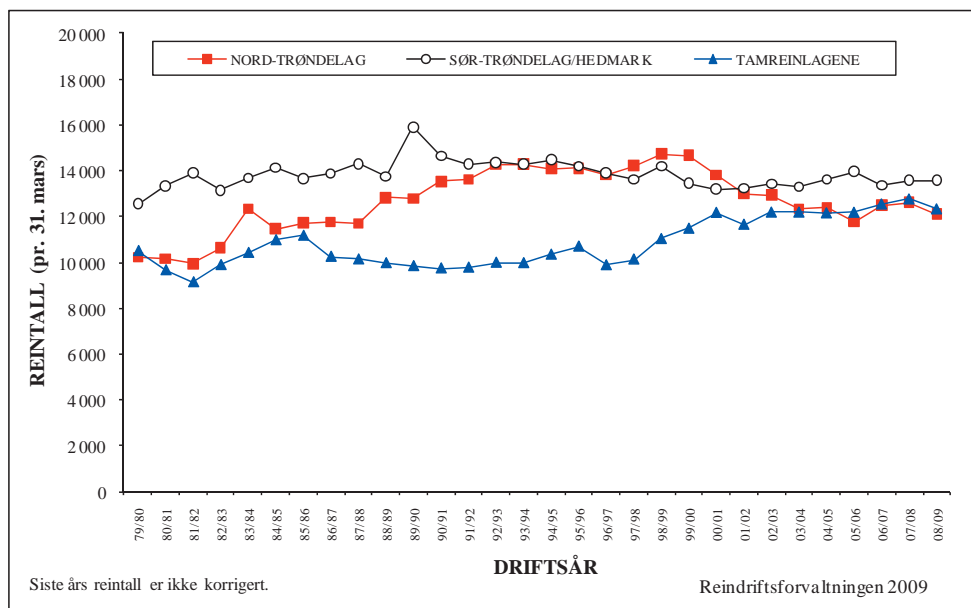
Til tross for høye slaktevekter og god kondisjon, hadde begge områdene store tap, lav kalvetilgang, lav og ustabil produktivitet og minkende reintall på siste del av 1990-tallet. Nedgangen er satt i sammenheng med økende rovdyrbestander og klimatisk vanskelige vinterbeiteforhold. Tapene i øydistriktene i Troms var for en stor del klimatisk betinget, mens rovdyr trolig har vært den viktigste tapsårsaken i fastlandsdistriktene i Troms og i Nordland. Distriktene lengst nord i Nordland har vært hardest rammet av rovdyr tap, og reintallet og produksjonen i disse distriktene ble i denne perioden satt kraftig tilbake.

Etter 2000/01 har utviklingen generelt vært positiv i Troms, med nedgang i tap og økning i både reintall, kalvetilgang og produktivitet. Sammenlignet med andre områder har Troms

fortsatt høye tap og lav produktivitet. Utviklingen i Nordland er mer sammensatt. Reintallet økte fra 1997/98 og fram til 2003/04, men har flatet ut de siste 3 årene. Tilsvarende gikk tapene ned og kalvetilgangen og slakteuttaket økte fram til 2003/04. De tre nordligste distriktene i Nordland har det særlig vanskelig, som følge av at de av ulike årsaker ikke har greid å bygge opp reintallet og få reindriften på fote igjen etter de store tapene på slutten av 1990-tallet.

Av figur 2.3 framgår det at reintallet i Nord-Trøndelag, i motsetning til de øvrige områdene, har gått nedover fra 1999/00. En del av nedgangen kan tilskrives planlagte justeringer i forhold til beitegrunnlaget i noen distrikter, i tillegg til økte tap i de seinere år (se tabellene 2.5 og 2.6).

Nord-Trøndelag hadde gjennom 1980-tallet og første del av 1990-tallet også svært høy produktivitet. Dette var et utslag av en bevisst strukturering av reinflokkene. I første halvdel av 1990-årene økte imidlertid rovdyrtapene sterkt, slik at produktiviteten gikk ned. Tiltak for å få ned rovdyrtapene ble iverksatt på midten av 1990-tallet. Dette bidro til at tapene avtok og produktiviteten gikk opp i de påfølgende årene. Fra slutten av 1990-tallet begynte reintallet å synke, og nedgangen fortsatte fram til 2005/06. Nedgangen i reintall skyldes delvis planlagte justeringer av reintall i forhold til beitegrunnlaget i noen distrikter, men også som følge av økende tap de siste par årene. Parallelt med de økte tapene gikk også produktiviteten sterkt ned. Videre ble slaktekvantumet redusert fordi det ikke var mulig å foreta et systematisk utvalg og optimalisere kjønns- og alderssammensetningen på samme måte som tidligere.

Figur 2.3. Reintall ved driftsårets slutt i Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene i Sør-Norge, perioden 1979/80 - 2008/09 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reieneernes reindriftsmelding.

I Sør-Trøndelag/Hedmark har reintallet holdt seg stabilt i de siste 10 årene, med variasjoner mellom 13.000 og 14.000 dyr.

Tamreinlagene har hatt en noe annerledes trend, med en økning i siste halvdel av 1990-tallet og en stabilisering av reintallet deretter. Oppgangen i tamreinlagene i 1998/99 skyldtes i hovedsak at Rendal renselskap ble overført til tamreinforvaltningen.

Trøndelagsområdene og tamreinlagene har generelt hatt en stor stabilitet både i reintall, produksjon og kvalitet (slaktevekter). Dette gjelder i særlig grad de to sørligste områdene, som over lang tid har hatt den høyeste produktiviteten i landet. De siste årene har slakteuttaket og produktiviteten gått noe ned og tapene gått noe opp i Sør-Trøndelag/Hedmark, trolig på grunn av økt rovdyrbestand. Tamreinlagene har derimot vært lite plaget med tap, og produktiviteten og slakteuttaket er her fortsatt svært høyt. Tamreinlagene har også de høyeste slaktevektene.

2.2. Flokkstruktur

Produksjonsflokkens kjønns-, alders- og vektstruktur er av avgjørende betydning for produktiviteten i reindriftsnæringen. Forenklet vil en kunne si at den høyeste produktiviteten kan oppnås gjennom størst mulig andel simler. Dette forutsetter at bukkeandelen er stor nok til å opprettholde optimal bedekning, samtidig som simlene har en fysiologisk utvikling som gjør dem i stand til å føre en kalv fram til slaktemoden alder. Flokksammensetning blir derfor en viktig indikator i næringspolitikken.

Tabell 3 i vedlegg 1-8 viser flokksammensetningen ved slutten av siste driftsår på områdenivå og på distriktsnivå. Sammensetningen varierer relativt lite mellom år. I 2008/09 varierte okseandelen på områdenivå fra 4-11 %, simleandelen fra 69-78 %, mens kalveandelen varierte fra 17-21 %. Den høyeste okseandelen forekom i Troms og Nordland (11 %), mens tamreinlagene, Trøndelagsområdene og Polmak/Varanger hadde den laveste andelen på 4-5 %. Videre hadde Karasjok og tamreinlagene den høyeste kalveandelen i vårflokk med 21 %, mens Polmak/Varanger hadde den laveste med 10 %.

Tabell 2.2 viser andel kalveslakt for de 10 siste driftsårene. Som tabellen viser har det vært en markert økning i andelen kalveslakt i Karasjok og Vest-Finnmark siden 1998/99. I årene som fulgte var det riktignok tilbakeslag i kalveslakt i både Vest-Finnmark (1999/00 og 2000/01) og i Karasjok (2000/01). Etter 1998/99 har imidlertid den gjennomsnittlige andelen kalveslakt i disse områdene ligget godt over nivået fra 1980- og 1990-tallet. Oppgangen i Vest-Finnmark og Karasjok øst fra 2000/01 til 2001/02 var påfallende stor, med en økning til over 60 % kalveslakt. Det store spranget i andelen kalveslakt dette året har trolig sammenheng med en vekselvirkning mellom tidlig kalvetap, lav kalvetilgang og positive konsekvenser for simlenes vektutvikling det første året (2000/01), og tilsvarende lavt tidlig kalvetap, høy kalvetilgang, økte kalvevekter og reduserte simlevekter det påfølgende året (2001/02). Noen av sammenhengene her er nærmere omtalt i kapittel 2.5. For 2008/09 har Vest-Finnmark hatt sin høyeste andel kalveslakt (67 %) i løpet av siste tiårsperiode, hvor østre- og vestre sone har et uttak på henholdsvis 70 % og 73 %.

Vest-Finnmark har de siste år hatt en klar økning i kalveslakt, med henholdsvis 62-67 % for de tre siste driftsår i østre sone, og 65-73 % for de to siste driftsår i vestre sone. Polmak/Varanger og Sør-Trøndelag/Hedmark har for det siste driftsåret den høyeste andelen kalveslakt i landet (76 %).

Økningen i kalveslakt i 2001/02 kom parallelt med en økning i slaktevektene på kalv (se tabell 2.11), men var to år forsinket i forhold til innføringen av kalveslaktetilskudd i Finnmark. Det er likevel grunn til å anta at tilskuddsordningen har bidratt til veksten i kalve-

uttaket. Kalveslakten er fortsatt betydelig lavere i vestre deler av Karasjok og midtre deler av Kautokeino enn i øvrige områder. For Troms sin del varierer kalveuttaket betydelig mellom år, fra under 40 % til over 60 %. Årsaken til dette er trolig stor år-til-år variasjon i kalvetilgang og kalvetap. I 2008/09 hadde Troms et kalveuttak på 52 %.

Tabell 2.2. Andel kalveslakt for de 10 siste driftsårene. Beregningen er basert på slaktedyr levert til godkjent slakteri.

OMRÅDE	PROSENTANDEL KALVESLAKT									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹
ØST-FINNMARK	52 %	46 %	70 %	58 %	58 %	63 %	64 %	72 %	73 %	69 %
Polmak/Varanger	43 %	55 %	77 %	73 %	72 %	78 %	79 %	78 %	80 %	76 %
Karasjok østre sone	67 %	36 %	62 %	57 %	55 %	64 %	66 %	78 %	78 %	73 %
Karasjok vestre sone	11 %	12 %	43 %	38 %	34 %	37 %	33 %	49 %	51 %	50 %
VEST-FINNMARK	19 %	17 %	63 %	42 %	45 %	47 %	49 %	62 %	64 %	67 %
Kautokeino østre sone	32 %	31 %	67 %	59 %	59 %	61 %	60 %	78 %	76 %	70 %
Kautokeino midtre sone	12 %	18 %	57 %	30 %	30 %	34 %	34 %	55 %	53 %	59 %
Kautokeino vestre sone	9 %	3 %	69 %	38 %	48 %	51 %	51 %	57 %	65 %	73 %
TROMS	54 %	42 %	57 %	55 %	63 %	47 %	39 %	47 %	48 %	52 %
NORDLAND	67 %	63 %	63 %	62 %	54 %	61 %	55 %	63 %	64 %	71 %
NORD-TRØNDELAG	73 %	71 %	73 %	71 %	70 %	74 %	72 %	81 %	70 %	74 %
SØR-TRØND./HEDM.	68 %	74 %	76 %	78 %	78 %	80 %	76 %	76 %	74 %	76 %
TAMREINLAGENE	65 %	69 %	67 %	73 %	67 %	67 %	71 %	69 %	72 %	72 %
HELE REINDRIFTEN	51 %	56 %	69 %	60 %	58 %	59 %	61 %	68 %	69 %	69 %

Reindrifftsforvaltningen 2009

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 8.

2.3. Kalvetilgang

Simlas kondisjon har stor betydning for selve kalvingsresultatet, som igjen påvirker hvor mange kalver som blir slaktet eller går til påsett. Samtidig er det slik at en simle som mister kalven tidlig i sesongen, vil kunne bygge opp større ressurser og ha større mulighet for å bære fram kalv påfølgende sesong. Dermed vil man stort sett kunne forvente en god kalvetilgang året etter en dårlig kalvings sesong.

Tabellene 2.3 og 2.4 viser absolutt og prosentvis tilgang av kalver for de siste driftsårene, slik som reineierne har oppgitt på reindriftsmeldingen. De oppgitte tallene er gitt både som "født kalv" og "kalv etter tap". Den siste størrelsen gir en indikasjon på hvor stor del av kalveproduksjonen som reineier sitter igjen med i form av slaktedyr og kalver til nyrekruttering i flokken. I vedlegg 1-8 gis det også en oversikt over andel "merket kalv" på områdenivå og distriktsnivå.

Det understrekes at "født kalv" er et anslag gjort av reineieren selv. Oppgavene over "født kalv" ble ikke publisert i perioden 2002/03 - 2005/06, som følge av at mange reineiere førte opp et urealistisk høyt antall født kalv (over 100 %). Dette ga en del urealistiske utslag på distriktsnivå (tabellene 4 og 5 i vedlegg 1-8). Innkjøringsproblemer etter omleggingen av meldingsskjema i 2002/03 må trolig ta noe av skylda for dette. Nå synes reineierne anslag over født kalv jevnt over å holde et mer realistisk nivå, slik at tallene igjen kan publiseres.

Tallene noen år bakover i tid vil naturligvis fortsatt være preget av de nevnte problemene. På områdenivå har dette imidlertid ikke gitt så store utslag.

Tabell 2.3 viser at kalvetilgangen for 2008/09 har en liten nedgang i forhold til de tre foregående driftsårene. Kalvetilveksten i store deler av Finnmark er fortsatt lavere enn første halvdel av tiåret, da merkeprosenten var over 80 % i de fleste områder særlig for driftsårene 2002/03 og 2003/04 (se vedlegg 1-8). Til sammenligning lå merkeprosenten i deler av Finnmark atskillig lavere i siste halvdel av 1990-tallet (45-65 %). Den reduserte kalvetilgangen i Vest-Finnmark og i vestre deler av Karasjok har trolig sammenheng med blant annet større tap til rovdyr og dårligere kondisjon hos både simler og kalv (se tabellene 2.5, 2.11 og 2.13).

Tabell 2.3. Fødte kalver for de siste 5 driftsårene. Beregnet i % av antall simler ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineierens reindriftsmelding.

OMRÅDE	FØDTE KALVER (antall)					FØDTE KALVER (%)				
	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹
ØST-FINNMARK	44 911	44 247	48 998	52 167	53 288	92 %	84 %	86 %	86 %	83 %
Polmak/Varanger	15 781	15 650	16 245	17 508	17 696	89 %	83 %	84 %	86 %	84 %
Karasjok østre sone	14 655	13 656	16 654	17 175	17 281	98 %	83 %	88 %	85 %	82 %
Karasjok vestre sone	14 475	14 941	16 099	17 484	18 311	91 %	87 %	85 %	86 %	82 %
VEST-FINNMARK	55 615	52 812	56 807	57 766	58 822	95 %	87 %	89 %	87 %	85 %
Kautokeino østre sone	17 310	15 962	16 304	16 899	16 852	96 %	88 %	86 %	88 %	84 %
Kautokeino midtre sone	23 824	22 028	24 026	24 687	24 609	93 %	84 %	89 %	88 %	84 %
Kautokeino vestre sone	14 481	14 822	16 477	16 180	17 361	96 %	89 %	91 %	86 %	88 %
TROMS	5 917	6 142	6 633	6 644	6 870	89 %	87 %	93 %	93 %	84 %
NORDLAND	8 902	8 818	8 708	8 935	9 265	101 %	99 %	96 %	95 %	94 %
NORD-TRØNDELAG	9 128	9 157	9 109	9 612	9 261	97 %	99 %	98 %	102 %	97 %
SØR-TRØNDEL./HEDM.	9 880	9 694	9 785	9 968	9 714	96 %	94 %	93 %	93 %	94 %
TAMREINLAGENE	8 338	8 166	8 314	8 413	8 664	94 %	91 %	91 %	90 %	94 %
HELE REINDRIFTEN	142 691	139 036	148 354	153 505	155 884	94 %	88 %	89 %	89 %	86 %

Reindriftsforvaltningen 2009

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 4.

I Troms har det gjennom den siste 5-års-perioden vært en lavere merkeprosent enn gjennomsnittet for landet (se vedlegg 1-8). Den samme trenden hadde også Nordland tidlig i perioden. Store tidligtap av kalv til rovdyr er trolig hovedårsaken til dette.

Som det fremgår av tabell 2.4 er de siste par årenes lavere merkeprosent også gjenspeilet i reineiers netto utbytte av kalveproduksjonen. Med unntak av Polmak/Varanger har det i Finnmark vært en markert mindre andel kalv til slakt og til liv ("kalver etter tap) de siste 4 driftsårene, sammenlignet med de gunstige produksjonsårene, med et lavt reintall, rett etter tusenårsskiftet. Troms, Karasjok og østre-sone i Vest-Finnmark har for driftsåret 2008/09 også en nedgang i kalvetilgangen etter tap i forhold til de to foregående år. Best resultat i netto kalveproduksjon gjennom de siste årene er i tamreinlagene (82-88 %) etterfulgt av Sør-Trøndelag/Hedmark (74-79 %) og Polmak/Varanger (69-74 %). Forskjellene mellom områdene kan i hovedsak tilskrives forskjeller i kalvetap (se tabell 2.5).

Tabell 2.4. Kalver etter tap (antall kalver til slakt og til påsett) for de siste 5 driftsårene. Beregnet i % av antall simler ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

OMRÅDE	KALVER ETTER TAP (antall)					KALVER ETTER TAP (%)				
	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹
ØST-FINNMARK	35 290	33 105	36 843	38 873	35 303	72 %	63 %	64 %	64 %	55 %
Polmak/Varanger	13 111	12 919	13 263	14 476	14 528	74 %	69 %	69 %	71 %	69 %
Karasjok østre sone	11 002	10 023	12 888	12 179	10 171	73 %	61 %	68 %	60 %	49 %
Karasjok vestre sone	11 177	10 163	10 692	12 218	10 604	70 %	59 %	57 %	60 %	48 %
VEST-FINNMARK	37 900	27 033	35 885	36 599	33 803	64 %	44 %	56 %	55 %	49 %
Kautokeino østre sone	12 548	8 468	10 427	11 374	9 639	69 %	47 %	55 %	59 %	48 %
Kautokeino midtre sone	15 627	10 178	14 756	14 697	13 519	61 %	39 %	54 %	52 %	46 %
Kautokeino vestre sone	9 725	8 387	10 702	10 528	10 645	64 %	51 %	59 %	56 %	54 %
TROMS	3 495	3 236	3 869	3 673	3 415	53 %	46 %	54 %	51 %	42 %
NORDLAND	5 325	4 635	5 352	5 005	5 413	60 %	52 %	59 %	53 %	55 %
NORD-TRØNDELAG	5 592	4 869	5 445	5 599	5 468	60 %	53 %	59 %	60 %	57 %
SØR-TRØND./HEDM.	8 148	7 717	8 100	8 422	7 658	79 %	75 %	77 %	79 %	74 %
TAMREINLAGENE	7 806	7 506	7 584	7 655	7 667	88 %	83 %	83 %	82 %	83 %
HELE REINDRIFTEN	103 556	88 101	103 078	105 826	98 727	68 %	56 %	62 %	61 %	55 %

Reindriftsforvaltningen 2009

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 4.

2.4. Tap

Rein tapes av mange årsaker hvorav de viktigste er rovdyr, sykdom, ernæringssvikt, reinytverier eller trafikkulykker. I sine reindriftsmeldinger oppgir reineierne hvor stort tap de har hatt totalt i driftsåret. I søknad om erstatning for rovvilttap oppgir reineierne videre hvor stor del av det totale tapet de antar er forårsaket av fredet rovvilt og hvor stor del av tapet som skyldes andre årsaker enn rovvilt, fordelt på kjente, ukjente og andre årsaker. Omfanget av reineiernes oppgitte reintroppgjitt for de 5 siste driftsårene er vist i tabellene 2.5 og 2.6. Tapstallene er et resultat av det "reintallsregnskapet" som reineier avgir på skjemaet "Melding om reindrift".¹⁰

Som tabellene 2.5 og 2.6 viser var de høyeste prosentvise tapene for 2008/09 i Troms, Nordland, Nord-Trøndelag og Vest-Finnmark, både for kalv og voksne dyr. Tamreinlagene har de klart laveste tapene, etterfulgt av Sør-Trøndelag/Hedmark og Polmak/Varanger.

De høye tapene i Vest-Finnmark og Karasjok for de siste år kan for en stor del tilskrives stor beitebelastning, økt rovviltbestand og lave slaktevekter. Polmak/Varanger har til sammenligning markert lavere tapsprosent og er på samme nivå som Sør-Trøndelag/Hedmark for siste femårsperiode. Generelt god kondisjon på reinen og lavere reintetthet er trolig viktige faktorer for å forklare de lave tapene helt øst i Finnmark.

¹⁰ Eventuelle korreksjoner i reintallet skjer på påfølgende års melding. Dersom reintallet i sluttstatus på meldingen seinere blir korrigert opp får det som konsekvens at det tidligere oppgitte reintroppgjitt korrigeres ned. Denne korreksjonen er det ikke tatt hensyn til i tabellen, slik at tapstallene i de tilfeller der reintallet er korrigert opp blir for høye (og motsatt i de tilfeller der reintallet er korrigert ned). Korreksjoner er som regel et resultat av offentlig kontrollert reintelling.

Tabell 2.5. Tap av kalv for de siste 5 driftsårene. De prosentvise tapene er beregnet i forhold til antall fødte kalver. Basert på opplysninger fra reineierens reindriftsmelding.

OMRÅDE	TAP AV KALVER (antall)					TAP AV KALVER (%)				
	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹
ØST-FINNMARK	9 374	11 155	12 101	13 278	17 204	21 %	25 %	25 %	25 %	32 %
Polmak/Varanger	2 614	2 742	2 982	3 048	3 165	17 %	18 %	18 %	17 %	18 %
Karasjok østre sone	3 488	3 635	3 798	4 949	6 331	24 %	27 %	23 %	29 %	37 %
Karasjok vestre sone	3 272	4 778	5 321	5 281	7 708	23 %	32 %	33 %	30 %	42 %
VEST-FINNMARK	17 542	25 814	20 853	21 318	24 983	32 %	49 %	37 %	37 %	42 %
Kautokeino østre sone	4 582	7 494	5 814	5 525	7 239	26 %	47 %	36 %	33 %	43 %
Kautokeino midtre sone	8 197	11 865	9 223	9 984	11 053	34 %	54 %	38 %	40 %	45 %
Kautokeino vestre sone	4 763	6 455	5 816	5 809	6 691	33 %	44 %	35 %	36 %	39 %
TROMS	2 422	2 906	2 842	2 972	3 426	41 %	47 %	43 %	45 %	50 %
NORDLAND	3 577	4 183	3 675	3 996	3 852	40 %	47 %	42 %	45 %	42 %
NORD-TRØNDELAGE	3 550	4 288	3 791	3 815	3 827	39 %	47 %	42 %	41 %	41 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 732	1 977	1 777	1 505	2 056	18 %	20 %	18 %	15 %	21 %
TAMREINLAGENE	532	660	608	641	997	6 %	8 %	7 %	8 %	12 %
HELE REINDRIFTEN	38 729	50 983	45 647	47 525	56 345	27 %	37 %	31 %	31 %	36 %

Reindriftsforvaltningen 2009

¹ Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 5.

Det lavere tapsnivået i Karasjok øst, i første del av siste femårsperiode, kan ha sammenheng med at vektene her fortsatt holdt et bra nivå selv om de har blitt lavere. Det er nærliggende å anta at de relativt lave tapene i Vest-Finnmark og Karasjok i perioden 2001/02-2003/04 hadde å gjøre med svært gunstige klimatiske vinterbeiteforhold i disse årene kombinert med rein i bra hold.

Troms hadde til dels svært store tap gjennom flere år på slutten av 1990-tallet. Tapene gikk ned i 2001/02 og har i de påfølgende årene holdt seg på et relativt stabilt, men fortsatt høyt nivå sammenlignet med øvrige områder. Troms skiller seg ut ved å ha svært høyt kalvetap før merking (lav merkeprosent). Tapsårsakene i Troms kan i hovedsak knyttes til rovdyr og til den generelt vanskelige vinterbeitesituasjonen.

Videre har rovviltaktiviteten og tapene av rein til rovvilt vært større i fastlandsdistriktene enn i øydistriktene. I disse ytre distriktene har klimatiske forhold i stor grad hatt innvirkning på kalvetilgang og tap.

Nordland hadde store tap gjennom siste del av 1990-tallet. De nordligste distriktene var i særlig grad hardt rammet, og reintallet ble her redusert ned til et minimum. Fredet rovvilt er en vesentlig årsak til de store tapene i disse områdene gjennom de siste 10-15 årene.

Nord-Trøndelag hadde store rovdyr tap fram mot midten av 1990-tallet. Tiltak for å få ned tapene ble da iverksatt, med positivt resultat de første 5-6 årene. Deretter økte tapene jevnt fram til 2005/06. Tallene for de tre siste driftsårene viser en foreløpig stabilisering i denne tapsutviklingen.

Sør-Trøndelag/Hedmark og særlig tamreinlagene har tradisjonelt betydelig lavere tap enn øvrige områder. Sør-Trøndelag/Hedmark har for 2008/2009 hatt en økning i tap i forhold til de fire foregående driftsårene.

Tabell 2.6. Tap av voksne dyr de siste 5 driftsårene. De prosentvise tapene er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

OMRÅDE	TAP AV VOKSNE DYR (antall)					TAP AV VOKSNE DYR (%)				
	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹
ØST-FINNMARK	5 224	6 579	6 437	6 709	9 019	7 %	8 %	8 %	8 %	10 %
Polmak/Varanger	1 712	1 680	1 778	1 630	1 655	7 %	7 %	7 %	6 %	6 %
Karasjok østre sone	1 895	2 504	1 870	2 537	3 335	8 %	10 %	7 %	9 %	12 %
Karasjok vestre sone	1 617	2 395	2 789	2 542	4 029	6 %	8 %	9 %	8 %	12 %
VEST-FINNMARK	9 261	9 619	6 735	8 188	11 765	10 %	10 %	8 %	9 %	12 %
Kautokeino østre sone	3 458	2 662	2 201	2 140	3 073	12 %	10 %	9 %	8 %	11 %
Kautokeino midtre sone	3 898	5 273	2 787	3 618	5 235	9 %	13 %	7 %	9 %	12 %
Kautokeino vestre sone	1 905	1 684	1 747	2 430	3 457	8 %	7 %	7 %	9 %	13 %
TROMS	1 263	1 673	1 242	1 200	1 423	12 %	15 %	11 %	11 %	12 %
NORDLAND	1 765	1 817	1 689	1 556	1 693	12 %	13 %	12 %	11 %	12 %
NORD-TRØNDELAG	1 318	1 412	1 045	1 209	1 379	13 %	15 %	9 %	10 %	11 %
SØR-TRØND./HEDM.	972	547	865	504	807	7 %	4 %	6 %	4 %	6 %
TAMREINLAGENE	192	238	184	224	547	2 %	2 %	2 %	2 %	4 %
HELE REINDRIFTEN	19 995	21 885	18 197	19 590	26 633	9 %	9 %	8 %	8 %	10 %

Reindriftsforvaltningen 2009

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 5.

De siste årene har det vært gjennomført forskningsprosjekter for å frambringe mer kunnskap om tapsårsaker på rein også i Finnmark. Forskningen så langt har imidlertid ikke kunnet påvise en tilsvarende sterk sammenheng mellom tap av rein og rovdyr som i noen av områdene lenger sør. Et prosjekt indikerer at kalvetapene, og da særlig tidligtapet, synes å være påvirket av simlens forfatning. Dette gjelder særlig i etterkant av vintre med ugunstige beiteforhold, da simlene synes å favorisere egen vekst gjennom sommeren framfor kalvens vekst og overlevelse¹¹.

I forbindelse med Stortingets behandling av den siste "rovviltmeldingen" våren 2004¹² ble det innført et nytt forvaltningsregime basert på 8 forvaltningsregioner med hver sin rovviltnemnd. Innenfor hver region er det fastsatt bestandsmål for hver enkelt av de fredede rovviltartene. På dette grunnlag har rovviltnemndene utarbeidet forvaltningsplaner, som så langt som mulig har søkt å oppnå Stortingets mål om en differensiert forvaltning ved å skille rovvilt og beitedyr. I reindriftsområdene er prioritering av rein framfor rovvilt hovedsaklig gjort i kalvingsområdene, hvor det er lagt opp til en lavere terskel for uttak.

Bestandene av fredet rovvilt har hittil i stor grad blitt forvaltet nasjonalt. Dette til tross for at det er en betydelig andel rovdyr som beveger seg på tvers av riksgrensene, men som bare er registrert i det ene land. Det er for eksempel høyst sannsynlig at det høye bestandsmålet og stor bestand av rovdyr på svensk side forårsaker betydelige tap av rein på norsk side.

¹¹ Tveraa, T., Fauchald, P., Yoccoz, N.G. & Henaug, C. 2003. Sammenheng mellom simlens størrelse, kalveproduksjon og rovdyr i år med svært ulike beiteforhold. NINA Oppdragsmelding 774.

¹² St.meld. nr. 15 (2003-04): "Om rovvilt i norsk natur".

2.5. Slakteuttak og slaktekvantum

Tilgangen på slaktedyr er avhengig av kalvetilgangen, tap av dyr og hvor mange dyr reineier setter til livdyr. Antall slaktedyr er også avhengig av blant annet prisutviklingen. Ved høyere pris når reineieren sitt inntektsmål ved et lavere slakteuttak. Overskuddet av dyr kan da investeres i oppbygging av flokken¹³. Utvelgelsen av slakterein med hensyn til antall og type dyr er den viktigste beslutningen den enkelte reineier gjør i løpet av driftsåret. De valg som her foretas har følger for framtidig avl, struktur på flokken, innvirkning på tap ved at tapsutsatte dyregrupper slaktes, og ikke minst vedkommende reineiers inntekt fremover. Slaktedyr leveres i hovedsak til slakteri, men i tillegg slaktes det rein både til eget forbruk og for privat salg.

Utviklingen i antall slaktedyr og slaktekvantum for de siste 10 driftsårene er vist i tabellene 2.7, 2.8 og 2.9. Oversiktene omfatter både leveranser til slakteri, privat salg og eget forbruk.

Som tabellene 2.7 og 2.8 viser ble det i driftsåret 2008/09 slaktet ca. 83.000 dyr for hele landet, som i kvantum utgjorde ca. 1.840 tonn. Dette er en økning i forhold til året før, og er det nest høyeste slakteuttaket i løpet av den siste tiårsperioden. Som tabell 2.9 viser er det prosentvise slakteuttaket på landsbasis ganske stabilt for de tre siste driftsår (fra 32 % til 33 %). Til sammenligning har de prosentvise uttakene i tidligere toppår (1989/90) og bunnår (1997/98 og 2000/01) vært på henholdsvis 41 % og 25 %.

Hovedårsaken til variasjonene de siste årene ligger i slakteuttaket i Finnmark. I den siste 5-års-perioden har uttaket i Finnmark variert mellom 36.000 dyr og 62.000 dyr. Det må her nevnes spesielt at slakteuttaket i Finnmark i 2004/05 var vesentlig høyere enn de andre årene, og da spesielt i Vest-Finnmark (34.000 dyr). Vi må helt tilbake til toppårene 1988/89 og 1989/90 for å finne høyere slakteuttak i Vest-Finnmark. Det prosentvise uttaket i 2004/05 i både Vest-Finnmark og Karasjok (30-35 %) var imidlertid betydelig lavere enn i områdene med høyest uttak (50-60 %). Karasjok og Vest-Finnmark har som følge av dette et betydelig merpotensiale for slakteuttak.

Økningen i slakteuttak Finnmark i årene 2002/03, 2003/04 og 2004/05 kom som følge av den sterke produktivitetsveksten (se tabell 2.10) som inntrådte i Finnmark 2001/02, og som følge av de tiltak som ble iverksatt for reintallstilpasning i Vest-Finnmark fra og med 2003/04-sesongen. Økningen i reintall skyldes reineierens motivasjon til å bygge opp flokkene igjen etter mange år med svak produksjon. Samtidig økte også slakteuttaket fra bunnåret 00/01 og hadde en topp i 04/05. Den kraftige økningen i slakteuttak som kom i sesongen 2004/05, var trolig en akkumulert effekt av flere år med lavere uttak enn produksjonsveksten, samtidig som markedsforholdene bedret seg og mange siidaandeler avvirket ved innløsning.

Polmak/Varanger har relativt sett et betydelig høyere slakteuttak enn Finnmark forøvrig (45-58 %, se tabell 2.9) for de fem siste driftsårene. Dette har trolig dels sammenheng med god kalvetilgang og høy andel kalv i slakteuttaket (se tabellene 2.4 og 2.2). Denne trenden har vært gjeldende helt siden tidlig på 1980-tallet. Det er bare tamreinlagene som i 2008/09 hadde et høyere prosentvist slakteuttak (59 %).

Tabell 2.8 viser at Troms har for de fire siste driftsårene hatt det høyeste slakteuttaket i løpet av siste tiårsperiode. Dette tilsvarer mer enn en 3-dobling av uttaket siden bunnåret 2000/01. Dette har sammenheng med en reduksjon i tap, spesielt av voksne dyr (se tabellene 2.5 og

¹³ En slik tilpasning kalles ofte "husholdningsøkonomi" eller "omvendt markedsøkonomi".

2.6). Dersom en ser uttaket i prosent av reintallet i vårflokk (19 %), er slakteuttaket i Troms fortsatt lavere enn i øvrige områder (se tabell 2.9).

Tabell 2.7. Totalt antall slaktedyr for de siste 10 driftsårene. Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindrifsmeldinger, er medregnet.

OMRÅDE	TOTALT ANTALL SLAKTEDYR									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹
ØST-FINNMARK	16 074	10 071	11 264	17 339	20 620	28 433	25 085	28 175	28 657	31 778
Polmak/Varanger	7 117	6 411	7 264	7 264	9 212	13 366	11 216	11 743	11 966	15 831
Karasjok østre sone	3 791	1 763	1 776	4 344	6 105	7 098	6 966	9 632	8 604	7 189
Karasjok vestre sone	5 166	1 897	2 224	5 731	5 303	7 956	6 903	6 800	8 087	8 758
VEST-FINNMARK	16 234	9 688	9 826	19 346	21 253	34 178	21 489	24 382	24 998	26 467
Kautokeino østre sone	4 987	3 356	3 941	6 288	6 997	12 716	7 283	6 960	7 749	7 756
Kautokeino midtre sone	8 687	4 690	3 833	8 031	8 467	14 220	7 942	9 299	9 919	10 675
Kautokeino vestre sone	2 560	1 642	2 052	5 027	5 789	7 242	6 264	8 123	7 330	8 036
TROMS	1 696	637	860	973	1 341	1 572	1 944	1 992	2 261	2 313
NORDLAND	2 814	2 332	2 882	3 184	4 157	4 200	3 701	3 890	3 448	3 733
NORD-TRØNDELAGE	6 609	6 622	7 132	6 435	5 794	4 936	4 352	3 843	4 585	4 627
SØR-TRØND./HEDM.	8 349	7 850	8 067	7 634	7 121	7 054	7 137	7 815	8 137	6 843
TAMREINLAGENE	5 985	6 254	6 893	6 779	7 446	7 574	7 078	7 011	6 943	7 555
HELE REINDRIFTEN	57 761	43 454	46 924	61 690	67 732	87 947	70 786	77 108	79 029	83 316

Reindriftsforvaltningen 2009

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

Tabell 2.8. Totalt slaktekvantum for de siste 10 driftsårene. Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindrifsmelding, er medregnet.

OMRÅDE	TOTALT SLAKTEKVANTUM (tonn)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹	06/07	07/08	08/09 ^{1,2}
ØST-FINNMARK	417	265	291	479	547	668	590	617	637	674
Polmak/Varanger	188	157	176	180	222	293	251	262	284	324
Karasjok østre sone	97	50	49	132	174	176	168	207	192	157
Karasjok vestre sone	132	57	65	167	151	199	171	149	162	193
VEST-FINNMARK	399	273	268	529	536	770	499	505	538	537
Kautokeino østre sone	123	91	100	156	172	284	165	137	162	164
Kautokeino midtre sone	209	130	108	225	215	318	189	194	220	216
Kautokeino vestre sone	67	52	60	148	149	168	145	175	157	157
TROMS	51	20	29	36	45	53	67	67	66	65
NORDLAND	82	72	90	100	125	122	115	116	102	102
NORD-TRØNDELAGE	164	161	173	162	139	117	106	95	104	106
SØR-TRØND./HEDM.	211	202	199	191	169	169	179	195	199	174
TAMREINLAGENE	169	176	190	191	209	208	199	194	180	181
HELE REINDRIFTEN	1 494	1 169	1 240	1 687	1 771	2 107	1 754	1 790	1 826	1 838

Reindriftsforvaltningen 2009

1 Kvantum privatslakt er beregnet på grunnlag av gjennomsnittlige slaktevekter og oppgitt privat uttak.

2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

I Nordland har slakteuttaket stabilisert seg for de to siste driftsårene, etter en nedgang fra 2006/07. Det prosentvise uttaket i Nordland er for det siste tiårsintervallet på sitt høyeste med 29 % i 2003/04 og 2004/05, som er en del lavere enn nivået fra første del av 1990-tallet (35-40 %).

Lave prosentvise slakteuttak i Troms og Nordland må sees i sammenheng med ordningen med driftstilskudd, som gjaldt fra slutten av 1990-tallet¹⁴ og fram til 2002/03. Ordningen stilte få krav til slakteuttak utover at minstekravet måtte være oppfylt. Hensikten var å stimulere til vekst i produksjonsflokken igjen etter store tap gjennom flere år.

Tabell 2.9. Prosentvis slakteuttak for de siste 10 driftsårene. Uttaket er beregnet i % av reintall ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineierens reindriftsmelding, er medregnet.

OMRÅDE	PROSENTSLAKT									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹
ØST-FINNMARK	31 %	21 %	24 %	30 %	33 %	39 %	32 %	35 %	34 %	35 %
Polmak/Varanger	36 %	34 %	40 %	36 %	43 %	55 %	45 %	47 %	47 %	58 %
Karasjok østre sone	28 %	14 %	14 %	26 %	32 %	31 %	28 %	36 %	31 %	25 %
Karasjok vestre sone	27 %	11 %	14 %	27 %	23 %	30 %	24 %	23 %	26 %	26 %
VEST-FINNMARK	21 %	15 %	16 %	26 %	25 %	35 %	23 %	27 %	27 %	27 %
Kautokeino østre sone	23 %	17 %	21 %	30 %	28 %	43 %	28 %	28 %	29 %	27 %
Kautokeino midtre sone	27 %	18 %	14 %	24 %	23 %	33 %	19 %	24 %	24 %	25 %
Kautokeino vestre sone	12 %	9 %	13 %	26 %	27 %	30 %	25 %	32 %	28 %	29 %
TROMS	20 %	8 %	11 %	11 %	14 %	15 %	17 %	18 %	19 %	19 %
NORDLAND	25 %	21 %	24 %	23 %	29 %	29 %	26 %	28 %	24 %	25 %
NORD-TRØNDELAG	45 %	45 %	52 %	50 %	45 %	40 %	35 %	33 %	37 %	37 %
SØR-TRØND./HEDM.	59 %	58 %	61 %	58 %	53 %	53 %	52 %	56 %	61 %	50 %
TAMREINLAGENE	54 %	54 %	57 %	58 %	61 %	62 %	58 %	58 %	55 %	59 %
HELE REINDRIFTEN	31 %	25 %	28 %	32 %	32 %	38 %	30 %	33 %	32 %	33 %

Reindriftsforvaltningen 2009

1 Tilsvarende data på distriktsnivåer er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

Nord-Trøndelag har siden 2001/02 hatt en sammenhengende nedgang i slakteuttaket. For de tre siste driftsår er det tatt ut 33-37 % til slakt. Man må tilbake til begynnelsen på 1980-tallet for å finne en tilsvarende lav slakteprosent. Reduksjonen i kvantum har, i tillegg til færre slaktedyr, sammenheng med at det ikke er mulig å foreta et systematisk utvalg og optimalisere kjønns- og alderssammensetningen på samme måte som tidligere. Store kalvetap over flere år utgjør en vesentlig del av årsaken for de siste års reduksjon i slaktekvantum og slakteprosent.

Også Sør-Trøndelag hadde en nedgang i slakteuttak fra 2001/02, men de siste par årene har uttaket tatt seg opp igjen. Det prosentvise slakteuttaket på 61 % var det høyeste i landet for 2007/08. For 2008/09 hadde Sør-Trøndelag/Hedmark igjen en nedgang til 50 %, som er det laveste slakteuttaket i løpet av siste tiårsperiode.

Tamreinlagene har over tid hatt et høyt slakteuttak. Tapene er fortsatt lave og kalvetilgangen er høy (se tabellene 2.3, 2.5 og 2.6). Tamreinlagene har også gjennom mange tidligere år hatt det høyeste prosentvise uttaket i landet. For 2008/09 har tamreinlagene igjen det høyeste slakteuttaket med 59 %. Det generelt høyere prosentvise uttaket i tamreinlagene, Sør-

¹⁴ Ordningen med driftstilskudd ble innført i Troms i 1997/98 og i Nordland i 1999/00.

Trøndelag/Hedmark og Polmak/Varanger kan delvis tilskrives en høyere andel av kalv i slakteuttaket (se tabell 2.2).

2.6. Produktivitet

Produktivitet uttrykkes i ulike sammenhenger som slaktekvantum per rein (slakteproduktivitet) eller som totalproduksjon per rein (totalproduktivitet). Med totalproduksjon menes da slakteuttak i kilo korrigert for endring i reintall omregnet til kg. Dersom reintallet ikke endrer seg et år, vil de to produktivitetsberegningene gi samme resultat.

Totalproduktivitet og slakteproduktivitet relatert til reintall kan fortelle mye om hvordan tilpasningen mellom rein og beite er i et område. Eksempelvis vil en høy totalproduksjon per livrein ofte innebære god kalvetilgang, lite tap og gode slaktevekter, mens en lav totalproduksjon per livrein gir signaler om lav kalvetilgang, høye tap og/eller lave slaktevekter.

Selv om det er en sammenheng mellom de to produktivetsmålene, kan en noe forenklet si at produktivitet per livrein er et mål for hvor effektiv en reinflokk er til å produsere reinkjøtt. Når en snakker om produktivitet er maksimalt varig avkastning et sentralt begrep. Med maksimalt varig avkastning menes den tilpasning mellom rein, beite og driftsform som gir den høyeste stabile avkastningen over tid uten å forringe beitegrunnet.

Tabell 2.10 viser produktivitet per livrein for de siste 5 årene, beregnet både på grunnlag av slakteproduksjon og totalproduksjon. Dersom totalproduksjonen per livrein øker mellom to år, skyldes dette at slaktekvantum per livrein og/eller reintallet har gått opp. Beregningen for det siste året (2008/09) bygger på reintall som bare delvis er korrigert og må derfor betraktes som et foreløpig anslag.

Tabell 2.10 viser at det er betydelige forskjeller i produktivitet mellom områder og mellom år innenfor de enkelte områdene. Variasjonene fra år til år er en naturlig konsekvens av at reindrift utøves under uforutsigbare klimatiske forhold. Variasjonen mellom år er imidlertid ikke like stor i alle områdene.

Finnmarksområdene, og da særlig Karasjok og Vest-Finnmark, hadde en sterk produktivetsvekst i de første årene etter årtusenskiftet. Veksten var spesielt stor dersom en sammenligner med tilsvarende data fra slutten av 1990-tallet. Denne veksten kan for en stor del tilskrives bedre kalvetilgang, mindre tap og høyere slaktevekter i disse årene. Produktiviteten har sett under ett gått vesentlig ned de siste 4-5 driftsårene. Dette gjelder særlig i Vest-Finnmark (5-7 kg). Til sammenligning var produktiviteten i Vest-Finnmark på 1-5 kg/livrein i de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet.

I Øst-Finnmark er det verdt å merke seg at Karasjok-øst i driftsårene etter tusenårsskiftet, fra 2001/02 til 2006/07, ikke ligger mye under det høye produktivetsnivået som Polmak/Varanger (over 10 kg). For de to siste driftsårene har Karasjok øst hatt en negativ utvikling, og ligger omtrent 5 kg under Polmak/Varanger sin totalproduksjon (over 10 kg). Karasjok-vest ligger lavere og på omtrent samme nivå som de tre sonene i Vest-Finnmark (6-7 kg/livrein).

Etter de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet fikk Troms en markert økning i totalproduktiviteten, som holdt seg noenlunde stabil i flere år deretter (ca. 7-8 kg per livrein). Det siste driftsåret har produktiviteten gått ned fra 6,5 til 5,0 kg. I Nordland har produktiviteten svingt mellom 8 og 9,5 kg de siste årene. For 2008/09 har Nordland imidlertid hatt en nedgang til 7,0 kg per livrein. Produktiviteten svinger en del i disse områdene, spesielt i Troms, som følge av sterkt variable klimatiske vinterbeitetforhold og rovdyr tap.

Tabell 2.10. Produktivitet relatert til antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april), de siste 5 driftsårene. Produktiviteten er beregnet på grunnlag av både "slakteproduksjon" og "totalproduksjon" (slakteproduksjon korrigert for endring i reintallet omregnet til kg). Basert på opplysninger fra reineierne reindriftsmelding og slakteriene.

OMRÅDE	SLAKTEPRODUKSJON					TOTALPRODUKSJON				
	PR. LIVREIN (kg pr. dyr)					PR. LIVREIN ¹ (kg pr. dyr)				
	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ¹	04/05	05/06	06/07 ¹	07/08	08/09 ^{1,2}
ØST-FINNMARK	9,1	7,5	7,6	7,6	7,5	10,8	8,9	8,5	9,4	6,5
Polmak/Varanger	12,1	10,2	10,4	11,2	11,9	13,0	10,7	10,5	13,4	10,1
Karasjok østre sone	7,7	6,7	7,8	6,9	5,4	10,4	9,3	9,2	8,1	5,5
Karasjok vestre sone	7,5	6,0	5,0	5,2	5,7	9,3	7,0	6,2	7,4	4,4
VEST-FINNMARK	8,0	5,4	5,7	5,7	5,5	7,0	4,8	6,8	6,8	4,7
Kautokeino østre sone	9,7	6,3	5,4	6,1	5,8	7,1	5,5	6,5	7,7	5,1
Kautokeino midtre sone	7,4	4,6	5,1	5,4	5,1	6,2	3,5	6,4	6,2	4,0
Kautokeino vestre sone	7,0	5,7	6,8	5,9	5,7	8,2	6,1	7,8	6,9	5,2
TROMS	4,7	5,9	6,1	5,4	5,3	7,1	5,9	8,5	6,5	5,0
NORDLAND	8,5	8,1	8,3	7,0	6,9	8,1	7,8	9,4	7,3	7,0
NORD-TRØNDELAG	9,5	8,6	8,1	7,5	8,4	8,8	7,3	9,6	8,7	7,5
SØR-TRØND./HEDM.	12,7	13,1	14,0	14,9	12,8	13,3	14,0	12,9	15,1	12,7
TAMREINLAGENE	17,1	16,3	15,9	14,4	14,1	17,1	16,5	16,9	14,7	14,0
HELE REINDRIFTEN	9,0	7,5	7,7	7,5	7,2	9,3	7,7	8,7	8,7	6,5

Reindriftsforvaltningen 2009

1 Tilsvarende tall på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

2 Foreløpig tall, hvor reintallsendringen er beregnet på grunnlag ukorrigert reintall for det siste året.

Nord-Trøndelag har for de to siste årene hatt en nedgang i produktiviteten. Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene har den høyeste produktiviteten i landet (13-17 kg per livrein), selv om det også i disse to områdene kan registreres en produktivitetsnedgang de siste årene. Sør-Trøndelag/Hedmark har for 2007/08 imidlertid hatt en oppgang i totalproduksjon i forhold til de fire foregående år.

Tabell 2.10 viser at endringene mellom år ofte er mindre for slakteproduktiviteten enn for totalproduktiviteten. Forskjellen mellom de to produktivitetmålene var spesielt tydelig i Vest-Finnmark og Karasjok for driftsåret 2001/02, da totalproduktiviteten var 2-3 ganger så høy som slakteproduktiviteten. Det at totalproduktiviteten varierer mer enn slakteproduktiviteten i enkelte områder, betyr at andre forhold enn avkastningen påvirker uttaket av slakt. Den mest nærliggende faktoren er reineiers behov for konstante inntekter. I dårlige år, med liten produktivitet, "tærer" reineier på livdyrflokken for å oppnå sitt inntektsmål. I gode år tar reineier ikke ut hele avkastningen for å spare til "magre år".

2.7. Utvikling i slaktevekter

Reindriftsforvaltningen har siden sesongen 1998/99 systematisk innhentet slaktevekter fra slakteriene, som i dag utgjør et omfattende materiale. Det finnes også noe eldre slaktevektmateriale som er spesifisert på kjønn og alder fra før 1998/99. Blant annet foreligger gjennomsnittlige kalvevekter på distriktsnivå fra tidlig på 1980-tallet. Hensikten med dette registreringsarbeidet er blant annet å forbedre vurderingsgrunnlaget for reintallstilpasningen.

Tabellene 2.11, 2.12 og 2.13 viser tidsserier av gjennomsnittlige slaktevekter både for kalv, okser 1-2 år (*varit*) og simler over 2 år (*aldu/rotmu*). Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i

vedlegg 2-8, tabell 9. I tabell 2.14 har vi sammenstilt gjennomsnittlige slaktevekter fra en del distrikter i Vest-Finnmark fra 1960-tallet med tilsvarende vekter fra siste del av 1990-tallet og første del av 2000-tallet.

Tabell 2.11. Gjennomsnittlige slaktevekter på kalver som er levert slakteri, de siste 10 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ KALV (miessi/miesie) (kg) ¹									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ²
ØST-FINNMARK	18,4	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5	19,2	17,4
Polmak/Varanger	19,2	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0	20,1	18,1
Karasjok østre sone	18,3	18,1	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1	18,8	17,1
Karasjok vestre sone	15,0	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6
VEST-FINNMARK	15,3	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0	17,2	16,4
Kautokeino østre sone	16,0	18,1	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5	18,0	17,3
Kautokeino midtre sone	14,2	17,2	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9	16,2	15,7
Kautokeino vestre sone	16,7	14,9	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7	17,5	16,3
TROMS	22,7	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3	22,4	21,8
NORDLAND	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9	21,5	21,6
NORD-TRØNDELAGE	20,9	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	20,2	21,5	20,1	20,6
SØR-TRØND./HEDM.	20,9	22,1	21,2	21,9	20,9	21,5	21,5	21,5	21,1	21,8
TAMREINLAGENE	21,7	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0	23,1	23,4
HELE REINDRIFTEN	20,1	21,1	20,8	21,8	20,7	20,4	19,1	19,8	19,5	18,6

Reindrifftsforvaltningen 2009

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 2.12. Gjennomsnittlige slaktevekter på okser 1-2 år som er levert slakteri, de siste 9 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ OKSER 1-2 ÅR (varit) (kg) ¹								
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ²
ØST-FINNMARK	28,0	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1	28,1	27,1
Polmak/Varanger	28,2	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0	29,9	29,1
Karasjok østre sone	28,9	31,6	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9	29,9	27,0
Karasjok vestre sone	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4
VEST-FINNMARK	24,7	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	25,3	23,9
Kautokeino østre sone	24,9	27,2	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	27,0	25,2
Kautokeino midtre sone	22,8	25,4	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	24,6	23,1
Kautokeino vestre sone	25,6	27,8	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	25,5	23,8
TROMS	35,3	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	31,5	30,6
NORDLAND	36,3	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	33,0	31,9
NORD-TRØNDELAGE	30,2	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	28,6	29,7
SØR-TRØND./HEDM.	33,6	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	32,6	33,1
TAMREINLAGENE	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	37,2	38,3
HELE REINDRIFTEN	30,4	31,9	31,4	30,8	32,3	27,8	28,7	28,4	27,9

Reindrifftsforvaltningen 2009

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 2.13. Gjennomsnittlige slaktevekter på simler over 2 år som er levert slakteri, de siste 9 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ SIMLER > 2 ÅR (aldu/rotu) (kg) ¹								
	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ²
ØST-FINNMARK	31,0	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4	29,0	28,4
Polmak/Varanger	31,2	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2	30,0	30,3
Karasjok østre sone	31,5	33,4	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3	30,4	29,2
Karasjok vestre sone	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5
VEST-FINNMARK	29,1	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3	26,6	26,2
Kautokeino østre sone	30,7	29,2	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6	27,0	28,6
Kautokeino midtre sone	26,8	26,7	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9	25,3	24,5
Kautokeino vestre sone	29,6	27,8	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2	28,6	27,1
TROMS	41,4	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5	37,1	35,4
NORDLAND	36,6	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5	36,5	34,2
NORD-TRØNDELAGE	32,5	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8	32,0	33,6
SØR-TRØND./HEDM.	33,6	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8	32,4	33,4
TAMREINLAGENE	37,7	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3	37,2	37,6	39,0
HELE REINDRIFTEN	32,3	31,9	31,8	31,5	31,5	30,6	29,3	30,4	29,4

Reindrifftsforvaltningen 2009

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 2.14. Gjennomsnittlige slaktevekter på okse 1-2 år (varit) i utvalgte distrikter i Vest-Finnmark, periodene 1960/61 - 1963/64 og perioden 1996/97 - 2006/07.

REINBEITEDIS TRIKT	GJ.SN. SLAKTEVEKTER, OKSER 1-2 år (kg)									
	60/61 ¹	61/62 ¹	63/64 ¹	96/97 ²	98/99 ²	00/01 ²	02/03 ²	04/05 ²	07/08 ²	08/09 ²
21-Gearretnjårga	28,8	-	-	25,0	-	-	29,9	29,2	- ³	28,8
22-Fielttar	32,4	29,4	-	25,8	24,0	25,6	32,0	27,5	25,7	25,1
23-Seainnus/Návggastat	-	31,9	-	23,2	23,1	24,1	29,4	25,0	24,9	20,3
26-Lákkonjårga	30,3	29,5	-	21,7	22,1	22,7	26,0	21,9	23,1	22,7
27-Joahkonjårga	26,9	25,0	-	22,2	21,8	-	27,0	23,9	22,9	23,9
28-Cuokcavuotna	27,9	-	-	-	23,8	-	29,7	27,8	- ³	30,0
29-Seakkesnjårga	28,6	28,8	-	28,5	23,6	-	30,3	28,1	25,9	30,6
32-Silvvjetnjårga	30,1	28,5	26,6	27,2	21,4	25,1	29,1	28,9	25,1	22,1
33-Spalca	32,2	30,0	31,1	23,1	21,0	19,0	26,9	23,9	21,6	19,3
34-Ábborašša	33,4	32,8	32,4	22,7	22,1	23,6	28,9	26,0	25,8	23,8
35-Fávrosorda	29,3	25,9	27,5	22,9	21,7	25,2	29,2	26,4	25,6	25,8
36-Cohkolat	32,8	29,7	26,7	23,0	21,7	-	29,1	26,1	24,6	22,6
39-Árdni/Gávvir	35,2	30,7	31,6	26,0	27,0	29,2	30,9	30,0	27,6	24,2

Reindrifftsforvaltningen 2009

- 1 Hentet fra Movinkel og Prestbakmo sine innsamlinger av slaktevekter fra perioden 1960/61-1963/64.
- 2 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 3 Det foreligger for få slaktedyrt til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Finnmark:

Som det framgår av tabellene har de gjennomsnittlige slaktevektene i Finnmark gjennomgått betydelige variasjoner det siste tiåret. I siste del av 1990-tallet var slaktevektene lave og/eller avtakende. Fra 2000/01 og de påfølgende to årene økte slaktevektene markert, for deretter igjen å avta gjennom de siste årene.

I Vest-Finnmark har særlig kalvevektene falt lavt (16-17 kg i snitt) de siste fem årene. Også varitvektene (24-25 kg) og alduvektene (25-27 kg) er lave. I Karasjok har også slaktevektene gått ned de siste årene.

Dersom en ser nærmere på utviklingen i enkeltdistrikter de siste årene, har det med en del unntak vært en negativ utvikling i gjennomsnittlige slaktevekter. Den største nedgangen og de laveste vektene forekommer i de store "innerdistriktene", slik også situasjonen var på slutten av 1990-tallet.

Det finnes mange årsakssammenhenger til de siste årenes vektutvikling. I både Vest-Finnmark og Karasjok har vektnevdgangen kommet på tross av at beitesesongene forut for slakting, og da spesielt vintersesongene, har vært bra klimatiske sett. Noe av vektreduksjonen i Vest-Finnmark i 2003/04 kan nok skyldes den vanskelige markedsituasjonen for reinkjøtt, som førte til at en stor del av slakteuttaket ble forskjøvet til vintersesongen, med tap av slaktevekt fra høst til vinter. På den andre siden var klimaforholdene om høsten og vinteren 2003/04 gunstige, slik at vekttafet fram til slakting trolig var mindre enn vanlig ved vinterslakt.

Videre har lite snø og høyt dyretall gjennom de gode årene økt utnyttelsen av lavbeiter, som i normale vintre ikke er tilgjengelig på grunn av harde og/eller tykke snølag. I vårknipa har reinen dermed blitt mindre avhengig av de normalt viktige, men slitte rabbebeitene. De lavere slaktevektene i mange distrikter i Vest-Finnmark og Karasjok de siste årene har sammenheng med at dyretettheten nå er blitt så høy i disse distriktene at den overskygger den positive innvirkningen av gunstig klima og økt beitetilgjengelighet.

I Karasjok kom nedgangen i slaktevekter i 2004/05 ett år seinere enn i Vest-Finnmark, selv om de klimatiske forholdene i grove trekk har vært de samme. Dette kan blant annet ha sammenheng med noe svakere reintallsøkning, generelt lavere reintetthet og en noe annerledes sammensetning av beitetyper enn i Vest-Finnmark.

Det er verdt å merke seg at den største slaktevektnevdgangen har kommet hos kalven (se tabell 2.11). Siden kalv bare har en vekstsommer bak seg, og i tillegg vil påvirkes sterkt av simlas kondisjon etter vinteren, vil slaktevektene oftest respondere raskere på miljøforandringer enn hos eldre dyr, som har flere vekstsosonger bak seg. Dette ser vi klare tendenser for både i Vest-Finnmark og Karasjok, der kalvevektene nå er kommet godt under 20 kg, mens vektnevdgangen hos eldre dyr "henger litt igjen". For 2008/09 har kalvevektene hatt en nedgang i forhold til de to foregående driftsårene.

I en periode før de siste årenes vektnevdgang (2001/02-2003/04) hadde Vest-Finnmark og spesielt Karasjok slaktevekter på nesten samme, eller samme nivå som landet for øvrig. Siden slaktevektregistreringene begynte tidlig på 1980-tallet var det knapt registrert så høye kalvevekter i Finnmark. Dette forteller mye om hvor usedvanlig gunstig de klimatiske forholdene var for reinen i Finnmark disse sesongene. Som tabell 2.14 viser oppnådde enkelte distrikter i Vest-Finnmark like høye slaktevekter i disse årene som på første del av 1960-tallet. Andre distrikter økte også disse årene, men de greide imidlertid ikke å komme opp på nivået fra 1960-tallet på tross av gunstige klimatiske forhold.

Den generelle slaktevektøkningen fra og med 2000/01 og fram til og med 2002/03 kom på tross av en sterk økning i reintallet (se figur 2.1). Denne vektøkningen hadde trolig sammenheng med generelt klimatiske gode beitebetingelser året rundt, med blant annet snøfattige vintre, tidligere vår, normalt gode somrer og seint snøfall om høsten. Lite snø gjennom vintrene førte til at store deler av vinterbeitene var tilgjengelig for beiting. Dette medførte trolig minimale tap av dyr gjennom vårknipa og videre bedre kondisjon for reinen om våren og dermed en god start på vekstsesongen. Disse gunstige klimatiske forholdene overskygget i stor grad negative effekter på reinens høstvekter som følge av økt dyretetthet og økt press på beitene. Samtidig hadde tilsvarende dårlige år perioden i forkant bidratt med sitt til å gjøre "vektspranget" desto større.

Tabell 2.13 viser at vektøkningen for aldu/rotnu i Vest-Finnmark og Karasjok var større i 2000/01 enn det en skulle forvente ut fra vektøkningen for kalv (se tabell 2.11) og for varit (se tabell 2.12). Videre gikk simlevektene ned året etter (2001/02), mens kalv og varit fortsatte vektøkningen. Dette har trolig sammenheng med at mange simler enten ikke fødte kalv eller mistet kalven tidlig i 2000/01, trolig som følge av dårlig kondisjon og en vanskelig vinter i forkant (driftsåret 1999/00). Sommeren 2000 kunne derfor simlene prioritere egen vekst i sterkere grad enn i de påfølgende årene, da kalvetilgangen var betydelig høyere. Tilsvarende økte simlevektene i Karasjok og Vest-Finnmark i 2005/06, mens varit- og kalvvektene gikk ned eller flatet ut. Dette har trolig sammenheng med den dårlige kalvproduksjonen våren 2005, som frigjorde ressurser til egenvekst hos simlene.

Dyr i mindre godt hold, ofte i kombinasjon med slitte vinterbeitere, vil være mer sårbare overfor ugunstig klimatiske forhold på vinteren. Lave produksjonstall for deler av Finnmark i de klimatiske ugunstige årene på slutten av 1990-tallet kan sees i sammenheng også med slike forhold.

Områdene sør for Finnmark:

Områdene sør for Finnmark, samt Polmak/Varanger, har høyere gjennomsnittlige slaktevekter enn Karasjok og Vest-Finnmark (se tabellene 2.11, 2.12 og 2.13). Slaktevektene i områdene sør for Finnmark preges av mer tilfeldige årlige svingninger enn i Finnmark. Det er nærliggende å anta at det er klimatiske svingninger som er hovedårsaken til vektsvingningene i disse områdene. For enkelte distrikter vil imidlertid høy tetthet av rein i tillegg påvirke slaktevektene negativt og med det også forsterke negative klimaeffekter på produksjonen.

De høyeste slaktevektene forekommer i tamreinlagene, der gjennomsnittsvektene på kalv og på okser 1-2 år var på henholdsvis 23,4 kg og 38,3 kg i 2008/09. Troms og Nordland, som har de beste sommerbeitene i landet, hadde de nest høyeste slaktevektene sammen med Sør-Trøndelag/Hedmark (30-33 kg på okser 1-2 år), etterfulgt av Polmak/ Varanger og Nord-Trøndelag (29 kg på okser 1-2 år). Til sammenligning hadde Karasjok og Vest-Finnmark slaktevekter på okser 1-2 år på henholdsvis 25-27 kg og 23-25 kg i 2008/09.

3 Reindriftens beiter og driftsforhold

3.1. Innledning

Beiteområdene er selve grunnressursen for reindriften. Reinens spesielle levesett, med ulike krav til beite i ulike sesonger, gjør reindriften til en arealavhengig næring. I dag utøves det reindrift på et landområde på drøyt 146.000 km², fordelt over 139 av landets kommuner fra Hedmark i sør til Finnmark i nord, samt i Nord-Gudbrandsdalen, Valdres og Nord-Østerdalen. Dette arealet tilsvarer ca. 45 % av Norges landareal, hvorav mesteparten (over 90 %) ligger innenfor det som reindriftsloven betegner som det "samiske reinbeiteområdet". Det resterende arealet er avgrensede områder i Sør-Norge, der det utøves reindrift i henhold til ekspropriasjonsvedtak og/eller leieavtaler (Trollheimen og tamreinlagene). (I tillegg er en ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige ferdig forhandlet).

Dette kapitlet gir en kortfattet beskrivelse av reinens tilpasning til naturgrunnet, naturlige faktorer som påvirker beitegrunnet, betingelser for bestandsvekst og produksjon, metode og resultater av beitevurderinger, og menneskeskapte klimaendringer.

Vedlegg 9 viser kart over de ulike delene av reindriftsområdet, med grenser og bruttoarealer for både reinbeitedistrikter, tamreinlag og områder.

3.2. Reinens tilpasning til naturgrunnet

Rein lever året rundt på utmarksbeite, hvor den er prisgitt uforutsigbare værforhold og store variasjoner i tilgang og kvalitet av beitet både mellom sesonger og mellom år. Et reindriftsår består av åtte årstider med ulike behov for beiter. Innenfor hver av disse årsavsnittene varierer beitetilbudet som følge av klimatiske faktorer, lokalitet og årstidsvariasjoner.

Gjennom de mest krevende periodene av året har reinen et stramt energibudsjett, som skal forsyne reinen med energi til aktiviteter som beiting, gåing og løping i tillegg til de grunnleggende livsprosessene. Simlene skal i tillegg ha energi til å die kalven og oppfostring gjennom sommer og høst.

Reinen er tilpasset et skiftende miljø ved at beiteopptak og levevis veksler med variasjonene i plantedekket gjennom året. Variasjonene i beiteopptak er knyttet til sesongmessig appetittregulering, fettlagring og reinens evne til å utnytte ulike typer fôr. Variasjonene i levevis er knyttet til reinens trekk mellom ulike beiteområder, både i form av regionale trekk mellom sesongbeiter og lokale trekk innenfor samme beiteområde. På tross av sin tilpasning til et skiftende miljø er reinen likevel sårbar for miljøforandringer som for eksempel fysiske inngrep og forstyrrende menneskelig aktivitet.

3.3. Naturlige faktorer som påvirker beitegrunnet - Betingelser for bestandsvekst og produksjon

De ulike økologiske faktorene som påvirker reindriften betingelser for bestandsvekst og produksjon kan deles inn etter å være tetthetsuavhengige eller tetthetsavhengige i forhold til reinflokkenes størrelse innenfor et beiteområde. Økologiske forhold som påvirker bestandsvekst og produksjon gjennom konsentrasjonen av rein per arealenhet kalles gjerne for tetthetsavhengige faktorer. Økologiske forhold som påvirker bestandsvekst og produksjon

uavhengig av konsentrasjonen av rein per arealenhet grupperes imidlertid gjerne som tetthetsuavhengige faktorer.

Tetthetsuavhengige og tetthetsavhengige faktorer som påvirker beitegrunnet

Kvaliteten og tilgjengeligheten av beitet påvirkes naturlig av **berggrunn, klima og topografi**. I reindriftssammenheng er det hensiktsmessig å dele berggrunnen i 3 kategorier; kambro-siluriske formasjoner, grunnfjell og sparagmitt. I områder med kambro-siluriske bergarter (gjerne kalkrike bergarter) er det gode forhold for sommerbeiting. Grunnfjell og spesielt sparagmitt (sure bergarter) gir gode vekstbetingelser for lav og dermed gode vinterbeiter.

Områdene hvor det drives reindrift preges av vestlige luftstrømmer, som gir økende nedbørsmengder fra kysten og inn mot fjordbotnene og grensefjellene, for deretter å avta sterkt mot øst. Nedbørsmengden avtar også nordover. Temperaturvariasjoner mellom sommer og vinter er langt lavere ved kysten enn i innlandet. Et gunstig klima betyr mye for planteveksten gjennom våren og sommeren. Vinterstid påvirkes lavbeitene av ulik fordeling av snøen gjennom beitesesongen. Klimatisk sett har kystområder oftest de beste sommerbeitene, mens kontinentale områder oftest har de beste vinterbeitene. Viktige unntak finnes i ytre kystområder og på øyer, hvor snøen ikke legger seg om vinteren.

Topografiske forhold vil kunne ha direkte konsekvenser for den fysiske adkomsten til beiteområder (f.eks. bratte terrengformasjoner), og indirekte konsekvenser gjennom klimatisk påvirkning av både kvalitet og tilgjengelighet av beiten (f.eks. "regnskygge-effekt"). På stor-skalenivå bidrar store høydeforskjeller til vedvarende framsmelting av næringsrik, spirende vegetasjon om våren og sommeren. På småskalennivå bidrar stor overflateujevnheter i terrenget til økt beitetilgang vinterstid (snaurabber) og bedre beitekvalitet sommerstid (snøleiesamfunn). Dessuten gir vindutsatte høydedrag reinflokkene "ly" for insektplagen på varme sommerdager (luftingsområder).

Slike forhold, som gjerne kalles tetthetsuavhengige faktorer, påvirker en reinflokks forutsetninger for produksjon uavhengig av om reintallet er høyt eller lavt. Regionale forskjeller i lokalt klima, topografi og beite kan derfor medføre at reinflokker har ulikt utgangspunkt for produksjon mellom områder, og mellom ulike år innenfor samme beiteområde.

Mens forholdene på sommerbeitene har størst påvirkning på reinens kroppsvekt ved slaktning, er tetthetsuavhengige faktorer som snømengde og snøens tilstand med på å definere betingelsene for flokkens rekruttering. Dersom det er lite snø på vinterbeitene betyr dette at beitevekstene som utnyttes er lettere tilgjengelig for reinen. Dersom det er islag i snøen og/eller ned mot bakken er tilgjengeligheten til beitevekster vanskeligere for reinen. Store, vindpakkede snømengder og/eller islag i snødekket kan også helt eller delvis "låse" mattilgangen for reinen vinterstid. Hvordan snøforholdene skaper ulik tilgjengelighet til beiter i ulike vegetasjonstyper og terrengformasjoner definerer langt på vei hvilke lokaliteter som benyttes som beite.

Med økende snømengde og/eller økende grad av ising innen et driftsår får rabbevegetasjon og lavheier en økende viktighet som vinterbeiter. På vinterbeiter utnyttes imidlertid også en rekke andre vegetasjonstyper så fremt snøforholdene tillater det. I daglig drift søker siidaen gjennom strategiske beslutninger om bruk av beiter innenfor et område å ta høyde for disse omstendighetene for å gi flokken best mulige forutsetninger for beite gjennom vinteren.

Nedbør og temperaturforhold påvirker også driftsforholdene i sommerhalvåret. Temperatur og nedbør påvirker plantenes vekstforhold, men også forekomst av insekter som er en betydelig

stressfaktor for reinen. I sesonger med høy sommertemperatur har reinen også et betydelig varmestress. Kalde og fuktige sommere er i næringen stort sett anerkjent som gode betingelser for reinens sommerbeite. Nedbørsmengde og vekstsesongens lengde i barmarksperioden er også vesentlig for lavens veksthastighet som danner grunnlaget for tilveksten på vinterbeitene.

Det er ikke bare klimaet og klimaets påvirkning på beitevekster og insektsaktivitet som har betydning for reinflokkers bestandsvekst og produksjon. Beitegrunnlaget påvirkes også av reinens beitetrykk på de ulike sesongbeitene. Det samlede beitetrykket i et område er et resultat av konsentrasjonen av rein per arealenhet. Med et økende reintall øker også beitetrykket innenfor et beiteområde. Dersom beitetrykket blir for stort kan dette påvirke beitegrunnlaget negativt, og på vinterbeiter medfører dette et stort beitetrykk på lavvekster i lavdominerte vegetasjonstyper som lavheier, fjellbjørkeskog, lavholdige risheier, etc. Reinens selektive beiting kan videre påvirke artssammensetningen innen vegetasjonstyper, og vegetasjonstypers utbredelse under alle årstidsbeitene. En reinflokks forutsetninger for produksjon kan derfor også påvirkes gjennom endringer i beitegrunnlagets kvalitet og kvantitet som følge av beitetrykket over tid

Reinens tilgang til beitevekster i kvantitet og kvalitet er derfor et samlet resultat av eksisterende beitetrykk som følge av reintallkonsentrasjonen og påvirkning av klimatiske faktorer som for eksempel snøforhold, sommernedbør og temperatur.

Ved et høyt beitepress på vinterbeitene og vanskelige klimaforhold blir de negative effektene av henholdsvis tetthetsavhengige og tetthetsuavhengige faktorer forsterket av hverandre gjennom at samlet beitetilbud er redusert. Vanskelige klimaforhold gjør graving etter beitevekster energikrevende og medfører at tilgjengelige arealer hvor snøen er slik at reinen kommer ned til beitevekstene begrenses. Ved vanskelige snøforhold i mengde, pakking og ising, øker reineierens avhengighet til lavheier med gunstigere snøforhold. Da er det viktig at tilbudet av beitevekster på disse beitene har tilstrekkelig kvalitet, mengde og dekningsgrad til å kunne forsyne reinflokken.

Dette bildet kan beskrive nåværende tilstand for næringen i Vest-Finnmark og Karasjok, hvor reineieren mister et produksjonspotensial og en del av forutsigbarheten i driften i forhold til kondisjon, overlevelse, kalvetilgang og simlenes investering i kalv, ved en opprettholdelse av et for høyt reintall når ugunstige klimatiske omstendigheter inntreffer. I slike situasjoner er også rovvilttapene dokumentert å være betraktelig høyere. Ved økende reintall økes sårbarheten til ulike klimaforholds påvirkning mellom år. Tetthetsuavhengige faktorer vil påvirke driftsforholdene uavhengig av reintall og er naturgitte betingelser som næringen må tilpasse seg etter. De negative tetthetsavhengige effektene som følger med et for høyt reintall kan imidlertid påvirkes gjennom slakteuttaket.

Bestandsvekst og produksjon

Rabbevegetasjon og lavheier utgjør en viktig del av reindriftens vinterbeiter. Dersom det under dálvi(januar-mars) og giddadálvi(april) ikke er andre vegetasjonstyper tilgjengelig, som følge av snøforholdene, spiller denne delkomponenten av reinens totale bruk av ulike vegetasjonstyper og beitevekster en viktig rolle når det gjelder kalvetilgang og kalvens overlevelse i sitt første leveår.

I en reinflokk vil ikke alle simler få kalv, eller lykkes i å oppfostre kalven, uansett hvor gunstige driftsforholdene og beiteforholdene har vært for et gitt driftsår. Men størrelsen på kalvetilgangen og kalvens overlevelse avhenger imidlertid av driftsforholdene og

beitetilbudet. Dette gjelder særlig i de siste månedene av simlens drektighetsperiode og de første månedene etter kalving. Tradisjonelt har klimaet og snøforholdene vært den dominerende faktoren for disse sammenhengene. I de senere år er det særlig for Finnmark, med et økende beitetrykk, imidlertid ikke snøforholdene som alene setter premissene for flokkens rekruttering, men også i hvilken grad det er en tilstrekkelig mengde egnede beitevekster under dette snølaget. Når beitetrykket har vært for stort og lavbeitenes kvalitet er redusert må reinen også bruke mer energi på å grave frem beite. I ytterste konsekvens kan et høyt beitetrykk i kombinasjon med ugunstige klimaforhold medføre sultperioder, at simler aborterer kalv eller ikke investerer tilstrekkelig i kalven utover våren, og tap av rein som følge av førbegrensning og rovvilt. Dette kan imidlertid også forebygges med tileggsføring, og enkelte steder utføres dette også i denne perioden av driftsåret.

Forskningsresultater antyder at verken sommerbeitebetingelser eller simlens kroppsvekt på våren er faktorer som har størst betydning for kalvetilgangen i september måned når man sammenligner mellom flokker. Derimot investerte simler som hadde hatt gode vinterbetingelser mer i kalven under sommerhalvåret enn simler med dårlige vinterbetingelser, når man sammenlignet mellom flokker.¹⁵ Sannsynligheten for simlene til å produsere kalv ved en gitt vekt kan derfor variere mellom ulike områder og ulike år. Dette er også støttet av næringens utøvere, hvor det påpekes at forskjeller i simlens vekt mellom flokker ikke nødvendigvis medfører ulikheter i kalveprosent.

Forskningsresultater viser imidlertid også at kalvetilgangen innen en flokk er relatert til simlens vekt. Dette er dokumentert i en rekke studier som bekrefter en positiv sammenheng mellom simlens kondisjon og sannsynlighet for å få kalven gjennom sitt første leveår.

3.4. Metoder for beitevurdering

Reinbeitene kan i hovedsak vurderes på to måter; direkte ved å studere beitene i seg selv (beitekartlegging), og indirekte ved å la reinens vekst- og vektutvikling fortelle om beitenes kvalitet (vekter som beiteindikator).

Direkte beitevurdering gjøres ved hjelp av flere metoder, som grovt kan inndeles i 3 grupper; 1) registrering i felt, 2) registrering basert på flyfoto, og 3) registrering basert på satellittbilder. Alle de direkte metodene har vært nyttet i forvaltningen av reinbeitene, dels i kombinasjon med hverandre og dels i kombinasjon med den indirekte "vektmetoden".

Et kompliserende forhold når slike data skal brukes til å vurdere kapasitet på vinterbeite er at beitetilgjengeligheten varierer sterkt både i rom og tid på grunn av variasjoner i snøforhold. I hovedsak er det slik at tilgjengeligheten på grunn av snøforholdene er bedre på snaufjellet enn i bjørkeskogen, men dette har mindre betydning høst og tidlig vinter enn på vårvinteren (februar/mars).

Feltregistrering

Beitekartlegging gjennom feltregistreringer blir brukt for å fastsette kvantitative og kvalitative mål på beitene, for dermed å kunne si noe om beitesituasjonen for et område. Reineierne bruker selv denne metoden når de i sin daglige reindriftsutøvelse vurderer beitet ut fra plantetype og beitetilgjengelighet.

¹⁵ Fauchald P., Tveraa T., Yoccoz N. G., Ims R. A. 2004. En økologisk bærekraftig reindrift. Hva begrenser naturlig produksjon og høsting? NINA Fagrapport 76.

I hovedsak skjer kartleggingen av større arealer gjennom registreringer på et tilfeldig utvalg av steder. Langs rette linjer trukket opp på kartet (transekter) blir det med faste mellomrom gjort punktregistreringer av blant annet vegetasjonstype, dekningsgrad av de ulike planteartene og beitebelastning. I disse registreringene ligger det en stor grad av skjønn. Dette gjelder særlig vurderingen av beitebelastning. Ut fra registreringene på de utvalgte områdene gjøres det så en beregning for hele beiteområdet. Beitekapasiteten beregnes deretter ut fra en optimal utnyttelse av området, hvor det tas hensyn til forhold som kan påvirke beitets bruk og tilgjengelighet (reduksjonsfaktorer).

Det finnes ulike metoder for feltregistreringer, hvor den enkleste er skjønnsmessig vurdering av beitenes kvalitet og kvantitet ved en områdebefaring. En mer avansert metode er å registrere vegetasjonstype og dekningsgrad og fastsette en skjønnsmessig kvalitetsverdi på grunnlag av dette. Beitekartlegging utført i 1960- og 1970-årene ble gjort ut fra metoder utviklet av Erling Lyftingsmo¹⁶ og videreutviklet av Loyd Villmo (Villmo-metoden)¹⁷. Utover 1970-tallet utviklet NINA en egen metode (Gaare-Skogland-metoden)¹⁸. Både denne metoden og Villmo-metoden bygger på en systematisk kartlegging av beitetypene, men de videre beregninger av beitekapasitet er tilsynelatende forskjellige. Gaare-Skogland-metoden bygger på beregning av en effektiv lavmatte kombinert med et gitt antall rein per arealenhet. Villmo-metoden på sin side bygger på en beregning av tilvekst på beite (brutto avkastning) kombinert med en uttaksprosent (den andelen reinen utnytter av brutto avkastning). Villmo-metoden tar større hensyn til utnyttelse av grøntbeiteplanter enn Gaare-Skogland-metoden, som fokuserer på lavens tilstand. På slutten av 1990-tallet ble feltdelen av Gaare-Skogland-metoden videreutviklet ved at digital fototeknikk ble tatt i bruk (for på den måten å minimere feilkilder knyttet til observatøren).

Feltregistreringer er svært tidkrevende og har klare begrensninger for kartlegging/overvåking av store områder. Metoden er imidlertid mye brukt på grunn av lave kostnader, kjent og enkel metodikk og et godt referansemateriell fra andre undersøkelser.

Satellittbilder

Bruk av satellittdata for kartlegging av reinbeiter startet i 1970-årene. Satellittdata har på flere områder vist seg å være mer hensiktsmessig ved vegetasjonskartlegging over store områder enn tradisjonell vegetasjonskartlegging fra bakken. Teknikken er siden 1973 blitt brukt av NORUT IT i Tromsø til å utarbeide vegetasjons- og beitekart over reinbeiter i flere områder i Norge, først og fremst på lavdominerte beiter.

Satellittkartlegging av vegetasjonsdekket bygger på at ulike vegetasjonstyper reflekterer lys på ulikt vis. Satellittdata gjengir vegetasjon etter noen hovedfaktorer, som graden av frodighet, tetthet og fuktighet. Hvilken vegetasjonstype de ulike refleksjonsklassene representerer fremstilles ut fra en analyse av satellittinformasjon sammenholdt med feltregistreringer.

Metoden gjør det mulig å kartlegge vegetasjonen over store områder, samt å overvåke beitenes med jevnlig registreringer. Satellittbildene kan videre tolkes gjennom digitale analysemetoder, som gjør resultatene lite påvirket av menneskelige vurderinger. Satellittdata kan dessuten lett kombineres med annen digital kartinformasjon.

¹⁶ Lyftingsmo, E. 1965. Norske fjellbeite, bind 1-15. Utgitt av Det kongelige selskap for Norges vel.

¹⁷ Villmo i samarbeid med Steen, først gjennom Norsk-svensk reinbeitekommissjon av 1964, deretter gjennom en rekke konkrete beitegranskninger.

¹⁸ Gaare, E. & Skogland, T. 1980. Lichen - reindeer interaction studied in a simple case model. I. Reimers, E., Gaare, E. & Skjenneberg, S. 1980. Proceedings of the 2nd International Reindeer/Caribou Symposium. 1979. Part A: 47-56.

En viktig svakhet med satellittdata er at de er sterkt påvirket av terrengforhold og skyggeeffekter, som blant annet har gjort det vanskelig å få gode tolkningsresultater i terreng med store relieffer og lokale terrengvariasjoner. Videreutvikling av metoden, der blant annet digitale terrengmodeller kjøres inn i analysene, har bedret metoden noe på dette feltet. En annen svakhet med satellittbilder har vært lav oppløsning på bildene og for generell eller for upresis inndeling i vegetasjonstyper. De første satellittkartene av vegetasjonen på Finnmarksvidda var lite detaljerte (punkttoppløsning på 60x80 meter), samtidig som inndelingen i vegetasjonstyper var meget generell. Gjennom en stadig teknologisk utvikling har detaljnivået på bildene blitt bedre. Bildene som ble laget i 2000 og 2006 hadde en punkttoppløsning på 30x30 m og det ble skilt mellom 27 ulike vegetasjonsklasser.

Vekter som beiteindikator

Indirekte beitevurdering basert på vektregistreringer hos rein, enten gjennom slaktevekter og/eller levendevekter, har vært nyttet i oppfølgingen av reindriftspolitiske mål knyttet til ressursutnyttelse og tilpasning av reintallet. Grunntanken her er at dersom reinen ikke har oppnådd "normal" vekt etter endt sommerbeite, vurderes reintallet å være for høyt i forhold til sommerbeitegrunnet. Metoden blir mer sikker som beslutningsgrunnlag når det foreligger langtidsserier av vekter, blant annet fordi effekten av enkelte klimatiske ekstremår på vektene da vil reduseres. Gjennomsnittsvokter særlig for kalv varierer imidlertid i høy grad mellom ulike år innen et distrikt uavhengig av reintettheten. Sammenligninger mellom ulike år kan derfor ikke uten videre gjøres uten at det samtidig korrigeres for andre økologiske faktorer påvirkning, herunder klimafaktorer.

Metoden forutsetter at det er en sammenheng mellom gjennomsnittlige slakte-/levendevekter i et sommerbeiteområde og den tetthet av rein som er i området. Metoden kan kombineres med vegetasjonsdata fra direkte metoder for å kunne skille ut uproduktive deler av beitet (impediment). Med utgangspunkt i et gitt "kvalitetsmål" på reinens vekt, kan en ut fra sammenhengen mellom vekt og tetthet komme fram til en tetthet og videre et reintall som over tid skal samsvare med det kvalitetsmålet som er satt for reinens gjennomsnittlige vekt. Metoden ble i 2001 brukt av Reindriftsforvaltningen for å vurdere sommerbeitekapasiteten i Vest-Finnmark¹⁹. I dette arbeidet ble det avdekket en generell sammenheng mellom slaktevekter av varit (okse 1-2 år) og tetthet av voksne rein på netto sommerbeiteareal (produktivt areal).

Den store styrken med vektmetoden er at en bruker reinen selv som indikator og at en frigjør seg fra detaljerte, tidkrevende og kostbare vegetasjonskartlegginger og fra vanskelige beregninger av beiteverdi og fôrintak. Vektene for de enkelte år vil også kunne si noe om hvordan de enkelte beitesesongene har vært.

En svakhet med metoden er at den tar utgangspunkt i en gjennomsnittlig sammenheng mellom slaktevekt og reintetthet for hele området sett under ett, som innebærer at alle distrikter blir regnet som tilnærmet like når det gjelder beitekvalitet (sammensetning av nettoarealet, topografi, inngrepsnivå etc.). Metoden brukt uten videre tilpasninger vil derfor bli for generell til å si noe om beitekapasitet for det enkelte distrikt. Imidlertid kan lokale forskjeller mellom distrikter et godt stykke på vei korrigeres for gjennom mer skjønnsmessige vurderinger. En annen svakhet er at metoden i utgangspunktet vurderer vektene som et ensidig produkt av sommerbeite og ikke tar hensyn til at en vanskelig vinter i forkant kan ha negativ effekt på høstvektene.

¹⁹ Ims, A.Aa. og Kosmo, A.J. 2001. Høyeste reintall for distriktene i Vest-Finnmark. – Reindriftsforvaltningens høringsdokument 2001.

Siden reinens vekst i hovedsak er knyttet til forhold på sommerbeitet, er denne metoden ikke egnet til å vurdere vinterbeitesituasjon.

3.5. Resultater fra beitevurderinger

Vurdering av vinterbeitet

Gjennom de siste 25 årene har lavbeitene på Finnmarksvidda til tider vært i sterkt fokus. Dette har sammenheng med at det for perioden 1973-2000 ble dokumentert en generell reduksjon i lavdekket, samtidig som reintallet i deler av perioden økte sterkt i det samme området (se kapittel 2.1). Lavbeitene har på ny kommet i fokus som følge av at forskere har dokumentert en generell positiv utvikling i lavdekket for de siste årene.

Den negative utviklingen i lavbeitet fram til 2000 ble dokumentert gjennom ulike typer undersøkelser utført av Hans Prestbakmo²⁰, NORUT²¹ og NINA. Prestbakmo sammenlignet i 1989/90 lavdekket på de samme prøveflatene som en annen beitegranser, Erling Lyftingsmo, hadde undersøkt i perioden 1960-62. NORUT på sin side har bearbeidet og tolket satellittbilder tatt med jevne mellomrom tilbake til 1973. NINA kom på banen først i 1998, da Reindriftsforvaltningen igangsatte et overvåkingsprogram for lavbeitene. Dette programmet omfatter både satellitt- og bakkeregistreringer og er blitt gjennomført av NORUT og NINA i samarbeid. NORUT har hatt ansvaret for satellittdelen²², mens NINA har gjort bakke-registreringene²³. Resultatene fra NORUT og NINA gjennom overvåkingsprogrammet har vist bra samsvar.

Resultater fra den siste undersøkelsen i 2006 ble ferdigstilt i 2007²⁴. NORUT konkluderte med at det generelt har vært en svak økning i lavdekket i forhold til registreringen i 2000. I relative tall ble det registrert 40 % mer lavmark og 30 % mer fjellbjørkeskog i 2006 enn i 2000. Lavdekningen er imidlertid fortsatt lavere enn det som ble registrert i 1996. På vindrabbene har det ifølge NORUT vært økning i lavdekket over stort sett hele undersøkelsesområdet. Lavbeitetilstanden på vindrabbene er best i østlige sentrale deler av vidda. Dette tilsvarer vestre sone i Karasjok (distrikt 16), samt østre sone (distrikt 30C) og sørlige deler av midtre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30B). Lavbeitene er i dårligst forfatning i vestlige sentrale deler, som tilsvarer sørøstlige deler av vestre sone (distrikt 30A) og nordlige deler av midtre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30B). På lerabbene har det vært en økning i lavbeitet på østlige deler av Finnmarksvidda. Dette omfatter Kautokeino østre sone (distrikt 30C) og Karasjok vestre sone (distrikt 16). I vestlige deler har det bare vært en svak økning (distrikt 30A).

NORUT konkluderer med at beitetrykket i de seinere årene har forskjøvet seg fra vindrabber til lerabber. Dette har trolig sammenheng med at gunstige snøforhold gjennom flere vintre har gjort lerabbene langt mer tilgjengelig enn de var gjennom siste del av 1990-tallet. Av

²⁰ Prestbakmo, H. 1994. Lavbeitene på Finnmarksvidda. Endringer fra 1960 til 1990. Småskrift Reindriftsadministrasjonen nr. 1 1994.

²¹ Johansen, B. og Karlsen, S.R. 2000. Finnmarksvidda - kartlegging og overvåking av reinbeiter – status 1998. NORUT Rapport IT546/1-2000.

²² Johansen, B. og Karlsen, S.R. 2000. Finnmarksvidda – kartlegging og overvåking av reinbeiter – status 1998. - NORUT Informasjonsteknologi Rapport IT546/1-2000.

²³ Gaare, E. og Tømmervik, H. 2000. Overvåking av lavbeiter i Finnmark. NINA Oppdragsmelding 638.

²⁴ Johansen, B.E. og Karlsen, S.R. 2007. Finnmarksvidda – kartlegging og overvåking av lavbeiter. Rapport fra NORUT IT, juni 2007.

satellittdata framkommer det videre at det har vært en reduksjon nærmest riksgrensen i Anarjohk-området (lengst sør i distriktene 30B og 30C).

NINA har i sin del av overvåkningsprogrammet anvendt en ny metode basert på biomasse (mengde) av lav²⁵. Somrene 1998 og 2005 gjennomførte NINA feltregistreringer på et stort antall beitefelt (hvert på ca. 40 dekar), som ligger spredt langs 5 nord-sør-gående linjer (transekter) på Finnmarksvidda. Feltene er plassert i vegetasjonstyper med stor potensiell dekning av lav. Innenfor hvert felt er det blitt gjort registreringer i små beiteruter (hver på 1 m²)²⁶.

Ifølge 1998-undersøkelsen²⁷ tilsvarte mengden lav i de undersøkte rutene i gjennomsnitt 12 % av den lavmengden en kan få ved størst mulig tilvekst (60 g/m² per år). Med en så liten mengde lav vil produksjonen være svært liten i forhold til maksimal tilvekst. Det var særlig de eksponerte vindrabbene som var sterkt beitet. Den nøyaktige feltbeskrivelsen av beitefeltene ble brukt til tolkning av satellittbilderegistreringene, og samlet fikk en dermed en oversikt over hele lavbeiteområdet.

Sommeren 2005 gjorde NINA gjentak av rutebeskrivelsene. Resultatene fra undersøkelsen²⁸ viser generelt sett "en markert økning" i lavdekning og lavtykkelse fra 1998 til 2005 (fra 18 % til 28 % i lavdekning, og fra 22 mm til 28 mm i lavtykkelse). Den største økningen i lavdekning forekommer i nordlige deler av vår/høst/vinterbeitene, og da særlig i midtre og østre sone i Vest-Finnmark (distriktene 30B og 30C) og i vestre sone i Karasjok (distrikt 16). I sørlig del av vestre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30A) har lavdekningen derimot blitt redusert. Lavdekningen i distriktene 30A, 30B og 17 er imidlertid fortsatt generelt lav (20-24 %) sammenlignet med distriktene 30C og 16 (30-36 %).

Økningen i lavdekning har vært markert større på eksponerte vindrabber enn i lesider, forsenkninger og skogsområder. NINA forklarer dette med gunstige klimatiske vintre i perioden 2001-04, med lite snø og generelt høy tilgang på lav og andre beiteplanter i alle terrenstyper, samt fuktigere somre. Lavforekomster i forsenkninger, lesider og skog, samt gras, lyng og myrplanter har trolig blitt beitet i større grad enn ved mer "normale" snøforhold. Dette har igjen redusert det normalt høye beitetrykket på vindrabbene. Videre har økt sommernedbør trolig hatt positiv betydning både på lavens gjenvekst og på framvekst av lyng og gras i tidligere nedbeitede lavområder. Lavt reintall rundt år 2000 har trolig også hatt en gunstig effekt for gjenveksten av lav på rabbene. Positiv utvikling til tross, forskerne understreker at lavbeitene fortsatt er "*langt fra optimal produksjon*", og da særlig i de vestlige og nordlige områder av Finnmarksvidda. I enkelte områder vurderes fremdeles situasjonen som "kritisk".

Et nytt omdrev av overvåkningsprogrammet for vinterbeitene ble igangsatt i 2009. Det vil i løpet av barmarkssesongen 2010 gjennomføres satellittfotografering og feltbefaring av høst/vår/vinterbeitene i Vest-finnmark og Karasjok. Resultatene fra denne undersøkelsen vil ferdigstilles i løpet av 2011.

²⁵ Tømmervik, H., Wielgolaski, F.E., Neuvonen, S., Solberg, B., and Høgda, K.A. 2005. Biomass and production on a landscapelevel in the northern mountain birch forests. In: Wielgolaski, F.E. (Ed.). Plant Ecology, Herbivory, and Human Impact in Nordic Mountain Birch Forests. Ecological studies 180: 53-70. Springer-Verlag Berlin.

²⁶ 56 beiteruter i hvert beitefelt, hvor hver sjettede rute er skjernet mot beiting for sammenligningens skyld.

²⁷ Gaare, E. og Tømmervik, H. 2000. Overvåking av lavbeiter i Finnmark. NINA Oppdragsmelding 638.

²⁸ Gaare, E., Tømmervik, H., Bjerke, J.W. & Thannheiser, D. 2006. Overvåking av vinterbeiter i vest-Finnmark og Karasjok: Ny beskrivelse av fastrutene. NINA Rapport 204.

3.6. Klimaendringer

Det er grunn til å anta at økt forurensning generelt vil få en stadig sterkere effekt på reindriften i årene som kommer. Særlig gjelder dette utslipp av klimagasser, men også radioaktivt nedfall, sur nedbør og spredning av tungmetaller vil være av betydning.

Ifølge prognoser fra internasjonale overvåknings- og forskningsprogrammer, blant andre FNs klimapanel (IPCC) og Arktisk Råds klimastudie (ACIA), kan det i tida framover forventes en global klimaendring. Endringen er satt i sammenheng med økte utslipp av klimagasser. Endringen består blant annet av en økning i gjennomsnittstemperatur og -nedbør og mer ekstreme værtyper, men med store lokale og regionale forskjeller i utslag. Økningen i temperatur og spesielt nedbør vil etter prognosene bli størst i nordlige deler av Europa, og den vil bli størst om høsten og vinteren²⁹.

Som helårsbrukere av store beiteressurser i nordlige områder vil reindriftsnæringen kunne bli til dels sterkt berørt av klimaendringer. Generelt kan en si at klimaendringer vil kunne få betydning for tilgang, kvalitet og kvantitet av beite, men også for blant annet insektstress, områdebruk, flytteveier, flyttetidspunkter og andre driftsforhold. Klimaendringer kan også medføre økt konkurranse om reindriftsarealene fra andre næringer. Hvorvidt endringene er mest positive eller mest negative for reindriften, vil variere mellom områder, avhengig av regionale og lokale forhold, samt når og hvordan området brukes av reindriften. Sammenhengene er komplekse og vil være vanskelige å forutsi. I et føre-var-perspektiv vil det derfor være svært viktig å sikre både en bærekraftig ressurstilpassning og et best mulig arealgrunnlag, som kan gi næringen den nødvendige robusthet og fleksibilitet til å tilpasse seg klimaendringer.

Kompleksiteten framgår også tydelig av den forskningen som så langt er gjennomført på effekten av klimaendringer på nordlige hjortedyr³⁰. Dersom for eksempel vinterklimaet i de kontinentale vinterbeiteområdene i Norge blir mildere og mer ustabil, kan faren for nedising og låsing av beitene øke. I 1997 førte slik låsing av vinterbeitene i Finnmark til store reintap. Videre kan en dreining mot fuktigere værtyper bidra til å redusere vinterbeitekvaliteten ved at omfanget av fuktighetskrevende arter øker på bekostning av lavdominerte vegetasjonstyper (lavheier). Økt nedbør kan på den andre siden gi økt næringstilgang og dermed også økt tilvekst for lav, forutsatt at laven ikke blir utkonkurrert av andre arter. En økning i gjennomsnittstemperaturen og mer fuktige værtyper på vår og høst kan bidra positivt i sommerbeiteområdene gjennom forlenget vekstsesong (tidligere vår, seinere høst) og økt vekst på grøntbeitet (bedre beitekvalitet). Dersom varmere og mer fuktige somrer samtidig fører til mer insekter, kan disse derimot påføre reinen økt stress og tap av vekst. Dette vil til en viss grad kunne oppveies dersom det også blir mer vind. En 2-4 ukers forlengelse av vekstsesongen i nordområdene (perioden 1982-2002) er nylig blitt dokumentert³¹, og da i hovedsak utover høsten. Den samme undersøkelsen påviste vegetasjonsendringer, med utvidelse av skogsområder og overgang til mer fuktighetskrevende arter på bekostning av blant annet lav. De siste resultatene fra overvåkningsprogrammet for lavbeiter (se kapittel 3.5) kan på den andre siden tyde på økt gjenvekst i lavbeitet på grunn av mer sommernedbør³².

²⁹ Hanssen-Bauer, I. (DNMI) og Prestrud, P. (CICERO) 2005. Foredrag i Kautokeino 22.11.2005.

³⁰ Weladji, R.B., Klein, D.R., Holand, Ø. & Mysterud, A. 2002. Comparative response of Rangifer tarandus and other northern ungulates to climatic variability. Rangifer 22(1): 33-50.

³¹ Tømmervik, H., Høgda, K.A., Riseth, J.Å., Karlsen, S.R. & Wielgolaski, F.E. 2005. Endringer i vekstsesongen i Fennoskandia og Kola i perioden 1982-2002 og betydning for reindriften. Rangifer Report 10: 89-98.

³² Gaare, E., Tømmervik, H., Bjerke, J.W. & Thannheiser, D. 2006. Overvåkning av vinterbeiter i Vest-

4 Organisering og rammebetingelser – reindrifftsloven, koordinering og medforvaltning

4.1. Generelt om organisering og rammebetingelser

Reindrift utøves primært i det samiske reinbeiteområdet, som strekker seg fra Finnmark i nord til Hedmark i sør. Dette området er inndelt i 6 samiske regionale reinbeiteområder og videre i et større antall samiske reinbeitedistrikter³³. Utenfor det samiske reinbeiteområdet utøves reindrift på særskilt grunnlag i Trollheimen, og i Valdres og Nord-Gudbrandsdalen utøver fire tamreinlag ikke-samisk reindrift³⁴. I 1998 fikk i tillegg et foretak i Nord-Østerdalen, kalt Rendal renselskap, innvilget konsesjon³⁵ til å utøve en særegen driftsform basert på jakt på privateide dyr.

Innenfor hvert reinbeitedistrikt er det grupper av reineiere som har reinen i en felles flokk på bestemte arealer og som samarbeider om den praktiske driften. Disse driftsgruppene kalles "siida" ("sijte" på sørsamisk). I den forrige reindrifftsloven har ikke siidaen hatt en formell rolle, men dette er blitt endret i den nye reindrifftsloven³⁶. Siidaorganiseringen veksler mellom år, og det kan være egne siidaer i sommer-, høst-, vinter- og vårbeiteperiodene. Loven skiller imidlertid bare mellom sommer- og vintersiida.

Innenfor hver siida er reindrifftsutøvelsen organisert i "siidaandeler"³⁷, som erstatter begrepet "driftsenhet" fra 1978-loven. Ifølge loven er en siidaandel "en familieggruppe eller enkelt-person som er en del av en siida, og som driver reindrift under ledelse av en person eller av ektefeller eller samboere i fellesskap". For å gi mulighet for smidige generasjonsoverganger er det under siidaandelen gitt mulighet til å opprette en "sideordnet rekrutteringsandel". Den enkelte reindrifftsutøvers eierskap til reinen er befestet gjennom individuelle reinmerker³⁸. All rein innenfor det samiske reinbeiteområdet skal merkes med eierens merke. Rett til reinmerke har i utgangspunktet bare personer som er av samisk ætt.

Innehaver av siidaandel er pålagt å avgi en årlig melding om reindrift³⁹, der det blant annet skal redegjøres for reintall, tilganger og avganger av rein, samt siidatilhørighet. Denne meldingen er grunnlaget for en stor del av de statistiske oversiktene i Ressursregnskapet.

Flyttemønstrene i reindriften varierer både i retning, lengde og tid. Dette har i hovedsak sammenheng med forskjeller i naturgitte forhold. Gjennom de siste hundreår har dette naturgitte flyttemønsteret måttet tilpasse seg nasjonale bestemmelser, som grensestengning mot

Finnmark og Karasjok: Ny beskrivelse av fastrutene. NINA Rapport 204.

³³ §§ 4, 5, 6 og 42 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

³⁴ § 8 i Lov om reindrift av 15.06.2007 og Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Surnadal av 21.12.1984.

³⁵ Vedtak i Landbruksdepartementet av 18.05.1998.

³⁶ § 51 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

³⁷ §§ 10, 11 og 12 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

³⁸ § 9, 32 og 33 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

³⁹ §§ 18 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

Russland og Finland og reinbeitekonvensjonen med Sverige, samt et økende omfang av fysiske inngrep og andre menneskelige forstyrrelser i reinbeiteland.

I Finnmark skjer vinterbeitingen i innlandet og sommerbeitingen ved kysten eller på øyene. I hovedsak skjer vår- og høstbeiting i den mellomliggende sonen. For å koordinere flyttingen mellom sesongbeitene er distriktene/siidaene gruppert i flyttesystemer. I Troms skjer flyttingen oftest over korte avstander og ofte innen samme distrikt. Reindriften i Nordland har et todelt flyttemønster, hvor noen distrikter flytter på vinterbeite til Sverige, mens andre har sine vinterbeiter langs kysten. I Nord-Trøndelag har de fleste distriktene kystnære vinterbeiter, men det foregår også vinterbeiting lenger inn i landet. Flyttingen i Sør-Trøndelag/Hedmark foregår i hovedtrekk fra barmarksbeiter i nord til vinterbeiter i sør. Tamreinlagene nytter generelt mer kystnære høyfjellsområder i nordvest som barmarksbeite og mer kontinentale og lavereliggende fjell- og skogsområder i sør-øst som vinterbeite.

Tidligere har myndighetene hatt ansvaret for å fastsette reindriften rammebetingelser om øvre reintall, beitetider og distriktsgrenser. I den nye reindriftsloven skal bestemmelser om øvre reintall og beitetider inngå i distriktenes bruksregler, som skal godkjennes av Områdestyret. Bestemmelser om øvre reintall skal imidlertid endelig godkjennes av Reindriftsstyret. Inndeling av reinbeitedistrikter og reinbeiteområder vil fremdeles foretas av henholdsvis Reindriftsstyret og Landbruks- og matdepartementet (§§ 5-6).

Bestemmelser om øvre reintall og beitetider som tidligere er fastsatt vil imidlertid være gjeldende inntil disse avløses av reinbeitedistriktenes egne bruksregler. For en utfyllende gjennomgang av tidligere arbeid som er gjort i forbindelse med reindriften rammebetingelser henvises det til tidligere publikasjoner av ressursregnskapet.

4.1.1. Reindriften interne organisering – Siida og baikídoallu

Reindriften styres av reinens tilpassning til terreng, beite og utøverens ivaretagelse av egne dyr. Dyrene endrer atferd etter beiteforhold, værforhold og årstid. Dette gjør flokkdrift til en krevende oppgave.

Familiegrupper som driver reindrift benevnes som *baikídoallu* på nordsamisk. For lettere å opprettholde kontroll over flokken, med hensyn på gjeting og tilsyn, organiserer flere familiegrupper (*baikídoallu*) seg i arbeidsfelleskap som kalles *siida*.⁴⁰

I *siida*en eies reinen på individuell basis hvor utøverens rein inngår i flokkenheter sammen med andre utøveres rein. I *siida*en samarbeides det om arbeidsoppgaver som er forbundet med flokkdrift. Dette er en tilpassning for å unngå sammenblanding med andre flokker, eller at et mindre antall rein deler seg fra flokken og blandes med andre flokker. På denne måten søker utøvere av en *siida* å holde reinen samlet i en flokk.⁴⁰

*Siida*organisasjonen er en fleksibel organisasjon som tilpasser utøvertall og reintall i forhold til en rekke faktorer. Hvordan utøvere kommer overens med hverandre gjennom slektskap, naboforhold, på beiteområdene eller i andre sosiale sammenhenger vil også definere en *siida*s sammensetning og organisering. Slektskapstilhørighet har imidlertid tradisjonelt vært den viktigste enkeltfaktoren for *siida*dannelse. Ved en *siida*dannelse mellom utøvere er det i prinsippet heller ingen bestemmelse om sammenslutningens varighet.⁴⁰

⁴⁰ Sara M. N. 2001. Reinen – et gode fra vinden. Reindriften tilpassningsformer i Kautokeino. Davvi Girji.

Arbeidsoppgaver på siidanivå dreier seg som nevnt om kontroll av reinflokken som en enhet, hvor siidamedlemmene opptrer som partnere når reinen er utenfor arbeidsgjerdet. Arbeidsoppgaver på baikidoallu-nivå dreier seg imidlertid om enkeltrein i form av å være privat eiendom.⁴¹ Tradisjonelt har det med medlemskap til en siida også vært opp til eieren selv å avgjøre eget reintall og slakteuttak. Når rein er i arbeidsgjerdet er det de ulike medlemmer i *baikidoallu* innen siidaen som arbeider og tar beslutninger rundt egne rein. Det har således tradisjonelt vært et klart skille mellom beslutninger om gjeting, og den enkelte reineiers beslutninger om sitt eget næringsgrunnlag.⁴² Etter den nye reindriftsloven har imidlertid ansvarlig leder av siidaandelen rett til å bestemme hvem som kan eie rein i andelen og vedkommendes reintall (jf. § 10). Siidaandelen vil også være forpliktet til å ha et reintall som er i samsvar med distriktets bruksregler (jf. § 57)

Behovet for arbeidskraft varierer gjennom driftsåret og i tillegg til å skaffe driftsmidler til å gjennomføre arbeid og livsopphold gjennom slakting av rein må husholdet(*baikidoallu*) også svare for arbeidsforpliktelser opp mot siidaen om gjeting av reinflokken. Ved vår og høstflytting, og ved sammenblandinger og skilling av rein, kreves det også stor arbeidskapasitet.⁴⁰ Arbeidsbehovet er gjerne størst på høstvinteren, hvor reinen samles og det er mange skillinger samtidig.

Behovet for arbeidskraft vil imidlertid også variere fra år til år. Dårlige beiteår fører til større spredning av flokken og økte muligheter for sammenblandinger med andre flokker. Som følge av dette kreves det en større arbeidsinnsats for å kontrollere flokken. En viss overkapasitet i næringen som følge av variasjoner i behov for arbeidskraft innen en sesong og mellom ulike driftsåre er derfor nødvendig for å opprettholde en praktisk drift.

Målsetningen for siidaen er å balansere fleksibilitet mot forutsigbarhet og stabilitet i driften av rein. Siidaen har behov for fleksibilitet som følge av variasjoner mellom årstider og mellom driftsåre. Som følge av reinens trekkmonster, investeringer i driftsanlegg, fordeling av beiter og kjennskap til egne beiteområder er det viktig at driften også har stabilitet.⁴¹

Klimatiske årstidsvariasjoner og klimatiske variasjoner mellom år påvirker driftssituasjonen gjennom vekslinger i beitenes tilstand, tilgjengelighet og kvalitet. Dette bringer også inn ulike behov for driften. På grunn av miljøfaktorene og geografisk tilhørighet vil siidaene ha forskjellige årssykluser.⁴¹ Strategier rundt vokting og beiting lages av siidaens medlemmer i fellesskap. Dette er vurderinger som gjøres ut fra økologiske forhold, i tillegg til andre siidaers bevegelser.⁴⁰

Reinens atferd vil også ha en stabiliserende virkning på siidaen, ved at den blant annet beveger seg langs faste trekkruiter. Slektskap er også en stabiliserende faktor. Det vanlige har tidligere vært at man skifter tilholdssted gjennom ekteskap, eller dersom hele siidaen/(slekten) flytter område.

4.1.2. Tradisjonelle betingelser for å drive reindrift

Over tid har det dannet seg tradisjon for tilhørighet og bruk av beiteområder for de enkelte siidaene som utgjør systemer for gjensidig tilpassning.⁴¹ Tradisjonelt har siidaene i

⁴¹ A/L Bajos. 1990. Reindriften framtid i Guovdageainnu Suohkan/Kautokeino kommune.

⁴² Paine, R. Herding and husbandry. Two basic distinctions in the analysis of reindeer management. Folk. Vol: 6. Year:1964. s. 83-88.

tilpasningen til hverandre dannet et sosialt system for arealfordeling. Oppfatningen av at hver siida hadde sine tilholdsområder har også medført oppfatning av at slektsgrupper har hatt tilhørighet til disse områdene.⁴¹ Mellom disse kjerneområdene (*siidagaska*) har det gjerne vært en randsoner (*orohatrådji*) mellom siidaene som tradisjonelt også har vært benyttet til beiter. Disse randområdene har fungert som en buffersone som har redusert muligheten for sammenblanding av flokker og gitt fleksibilitet til beiter i forhold til vekslende klimaforhold.

Særlig for vinterbeitene i Finnmark har det imidlertid i disse randområdene gjerne vært flytende grenser mellom ulike siidaer og til dels overlappende bruk av beiter. Med de senere års økning i reintallet har siidaens behov for kjerneområder, i form av forutsigbar tilgang til beiteland, økt og blitt utvidet. Randområdene (*orohatrådji*) som tidligere fungerte som en slags buffer mellom siidaene har således blitt innskrenket. Konkurrans og konflikter knyttet til rettigheter til bruk av beiter er blant annet derfor blitt gjeldende med større hyppighet i de siste år når det gjelder vinterbeitene i Finnmark. Ved vanskelige beiteforhold, og reduksjon i vinterbeitenes kvalitet som følge av for stor beitebelastning, blir konkurransen knyttet til rettigheter til de respektive beiteområdene forsterket.

En flokkøkning kan medføre at siidaen må utvide beiteområdet der det er mulig. Her kan siidaen imidlertid komme i konflikt med sosialt aksepterte grenser mot andre siidaer⁴⁰. Tradisjonelt er det ansett som en misgjerning å trenge inn på andres områder uten å ha et spesielt behov for det.⁴³ Og slik har normen om å respektere andres beiteområder tradisjonelt vært sterk. Imidlertid har det også tradisjonelt vært normer om rett til å innta andres beiter ved sterkt behov⁴⁴.

Beitelandet brukes i fellesskap av utøverne i siidaen. Rein er privat eiendom gjennom øremerke. Det er tradisjonelt opp til hver enkelt eier hvorvidt det gis adgang til reindrift gjennom å overføre rein til en person. Inkludering av et nytt hushold til en siida er derimot et kollektivt anliggende. En utøver som har reinflokk oppnår medlemskap til en siida gjennom å bli akseptert som partner av de andre i gruppen. Medlemskap til en etablert siida krever normalt enstemmighet, hvor dyktighet som utøver og sosial aksept er viktige inngangskriterier.⁴⁵

Som følge av stordriftsfordeler og usikkerhet om fremtidige driftsforhold har reineiere tradisjonelt bestrebet å øke reinflokkene sine.⁴⁰ Ved å ha en reserve er det lettere å bygge opp flokken igjen som følge av vanskelige enkeltepisoder med store tap. Flokkøkning på baikidoallnivå gir større sikkerhet rundt eget hushold og eksistensgrunnlag i forhold til ugunstige beitebetingelser. På siidanivå vil dette møte begrensinger av økologisk og sosial art, i form av ulike trensel effekter. Husholdene vil få redusert produktivitet, økte tap eller økte kostnader. Økende dyretetthet vil gi en økende dødelighet av årskalver, men også i generell reduksjon av kondisjon og produktivitet. Mellom siidaene vil en reintallsøkning føre til større reintallkonsentrasjon, oftere sammenblandinger med økte tap og merarbeid som resultat.⁴⁰

Reinen beveger seg ikke bare i et økologisk system med skiftende klima og beitebetingelser, men også i et sosialt system med variasjoner i tillitsforhold og ulike grader av gjensidige

⁴³ Solem, E. 1970 (1933). Lappiske rettsstudier. 2.utg. Oslo. Universitetsforlaget.

⁴⁴ Paine, R. 1994. Herds of the Tundra. A portrait of Saami Reindeer Pastoralism. Smithsonian Institution Press.

⁴⁵ Riseth, J. Å. 2000. Sàmi Reindeer Management Under Technological Change 1960-1990: Implications for Common-Pool Resource use under various natural and institutional conditions. A comparative Analysis of Regional Development Paths in West-Finnmark, North-Trøndelag/Hedmark, Norway. Doktorgradsavhandling. Institutt for Økonomi og Ressursforvaltning Norges Landbrukshøgskole.

forpliktelser mellom siidaene med hensyn på informasjonsutveksling og ivaretagelse av tapte dyr.⁴⁶ På denne måten er det både sosiale og økologiske effekter av beslutninger om reintall på baikídoallunivá.

4.2. Reindriftens beiter - organisering som allmenningsregime

Reindriften er en nomadisk driftsform som utnytter ulike beiter gjennom regionale trekk med årstidene. Beiter kan også bli brukt av ulike siidaer til ulike tider av året. En del steder har det også vært overlappende bruk av beiteområder mellom siidaer. De ulike reineierne er ikke selv grunneiere av beiteområdene de benytter, men har en bruksrett til utmarksbeite som er eksklusiv for personer av samisk ætt som har lov til å drive reindrift etter reindriftsloven.

For denne definerte gruppen som har tilgang til å utnytte ressursen vil den enes bruk av beiter kunne påvirke andre medlemmers muligheter for bruk (*rivalitet knyttet til utnyttelsen av ressursen*⁴⁶). Som følge av trekk ved reinen og driften er det også til dels vanskelig å avgrense utnyttelsen av beiter mellom utøvere (*lav grad av ekskluderbarhet*⁴⁸). Dette betyr at å dele opp beiteområder mellom parter til å bli privat eiendom er vanskelig, forbundet med store kostnader, eller vil medføre tap av fleksibilitet for driften. Naturressurser hvor utnyttelsen av den medfører slike særtrekk knyttet til bruk og organisering omtales gjerne som "allmenningsressurser".

Institusjonelle strukturer av rettigheter og plikter som regulerer bruken av en ressurs mellom individer kalles for eiendomsregimer. Ulempene som er knyttet til å privatisere "allmenningsressurser" og behov for koordinering i bruk mellom utøvere, fører gjerne til en regulering av rettigheter gjennom allmenningsregimer. Reindriften er i denne sammenheng organisert som et allmenningsregime gjennom reindriftsloven, fastsatte forskrifter samt næringens interne regler og normer for atferd.

Et allmenningsregime ivaretar rettigheter for en definerbar gruppe individer til å utnytte en ressurs. Individene har gjennom bruksrett både rettigheter og plikter med hensyn på å utnytte ressursen. Individer utenfor eiergruppen kan ekskluderes fra ressursen og har videre en plikt til å respektere bruksrettigheter.⁴⁷ Allmenningsregimet definerer hvem som bestemmer hva, med hensyn på hvem, og påvirker på denne måten individers strategier for atferd og sammenslutningens kollektive valg.⁴⁸ På denne måten har individer rettigheter og plikter for deres felles delte ressurser ved at atferd styres i forhold til felles aksepterte regler. Bruken er organisert mellom aktørene i motsetning til under et eiendomsregime hvor det er en fri/åpen tilgang til ressursen. Et fungerende allmenningsregime har videre innebygde økonomiske og ikke økonomiske insentiver som oppfordrer til overholdelse av normer og regler.⁴⁹

At reindriften er organisert som et allmenningsregime medfører et behov for interne regler og eksterne lover som koordinerer bruken og utnyttelsesgraden av beiter for at bruken skal være bærekraftig. Disse reglene må imidlertid kunne sikre at koordineringen om bruk mellom utøvere utøves i et tilstrekkelig omfang. Når regler brytes er det viktig at det er forbundet forutsigbare sanksjoner mot dette som sikrer at systemet av regler om bruk, og utøveres

⁴⁶ Ostrom E, Gardner R, Walker J. 1994. Rules, Games & Common-pool Resources. The University of Michigan Press.

⁴⁷ Bromley D. W. 1991. Environment and economy. Property rights and public policy. Oxford : Basil Blackwell.

⁴⁸ Oakerson R. J. 1992. Kap 3. Analyzing the Commons: A Framework. Bromley D. W. 1992. Making the Commons Work. ICS Press.

gjensidige tilpasning til hverandre, ikke bryter sammen. I denne sammenheng har myndighetene en viktig rolle gjennom å være en tredje part som sikrer og garanterer at regler og koordinering overholdes gjennom forutsigbar utøvelse av sanksjonering ved regelbrudd.

4.3. Reindriftsloven – selvstyre og bruksregler

I juli 2007 trådte den nye reindriftsloven i kraft.⁴⁹ Den nye loven er basert på forslagene i Reindriftslovutvalgets utredning fra 2001.⁵⁰ Utvalget hadde et flertall av reineiere og var sammensatt blant annet på bakgrunn av forslag fra NRL og Sametinget. Under departementets arbeid med den nye loven har det vært gjennomført en rekke konsultasjoner med NRL og Sametinget.

Den nye loven legger opp til at næringen selv i langt større grad enn tidligere skal ta et ansvar for at reindriften er bærekraftig. Loven legger derfor til rette for større grad av internt selvstyre i næringen. Siidaen har fått en sentral plass, og utgjør et viktig element i lovens bestemmelser om intern organisering.

Utarbeidelse av bruksregler (§§ 57-62) blir en av distriktsstyrenes viktigste oppgaver. Bruksreglene skal gi nærmere bestemmelser om forvaltningen av distriktets ressurser. I distriktenes bruksregler skal det blant annet gis nærmere regler om beitebruk og reintall. Bruksreglene er taushetsbelagt i henhold til offentlighetslovens bestemmelser. Det skal imidlertid fortsatt lages distriktsplaner, men disse forutsettes nå bare å gi de opplysninger om reindriften i distriktet som er nødvendige for den offentlige planleggingen.

Selv om det legges opp til større grad av internt selvstyre, vil det også være nødvendig med en oppfølging fra myndighetenes side. Ressursgrunnlaget og hensynet til øvrige samfunnsinteresser vil kunne kreve tiltak fra myndighetenes side. Det samme vil kunne være tilfellet der hvor den interne samhandling i reindriften ikke fungerer, og man står overfor situasjoner som ikke kan løses uten hjelp fra myndighetene. Det er også laget nye sanksjonsbestemmelser (§§ 77-80) som vil kunne tas i bruk dersom eventuelle ulovlige forhold ikke opphører. Landbruks- og matdepartementet vil utarbeide egen forskrift vedrørende sanksjoner og bruk av tvangsmulkt.

I Stortingsmelding nr. 28 (2007-2008) om Samepolitikken er det redegjort for viktigheten av samordning og samhandling for å løse utfordringene som næringen står overfor:

”Å sikre, utvikle og styrke reindriftsnæringen innebærer krevende utfordringer for både næringen og forvaltningen. De ressursmessige utfordringene må løses raskt. I dette arbeidet er felles virkelighetsforståelse og samhandling mellom de ulike aktørene en avgjørende forutsetning. Dette krever et høyt kunnskapsnivå hos politikere og myndigheter når det gjelder de ulike sidene ved reindriften og om endringsprosesser og årsaksforhold. Det er kun gjennom felles anstrengelser og samarbeid man har mulighet til å nå de mål som er satt.” s.207

Den samme Stortingsmeldingen kommenterer også betydningen av fastsetting av rammebetingelser i reindriften:

”Klare rammebetingelser for reindriftsnæringen er en forutsetning for å nå målet om en bærekraftig reindrift. En prioritert oppgave for myndighetene er derfor å få fastsatt manglende rammebetingelser. Dette gjelder fastsetting av grenser mellom reinbeiteområder, distrikter og siidaer, samt beitetider og reintall.” s.207

⁴⁹ Lov om reindrift av 15.06.2007.

⁵⁰ Reindriftslovutvalget 2001. Forslag til endringer i reindriftsloven. NOU 2001:35.

4.4. Medvirkende forvaltning

I punkt 4.3 er det vist til bruksreglene i den nye reindriftsloven som fundamentet for å nå de reindriftspolitiske målsetningene om økologisk, økonomisk og kulturell bærekraft. Det er videre redegjort for at næringen selv har ansvaret for å utarbeide disse rammebetingelsene for driften og at offentlige organer er ansvarlig for etterprøving, godkjenning og eventuelt sanksjonering for å sikre at bruksreglene overholdes og får et tilstrekkelig omfang. Til slutt er det også redegjort for betydningen av at felles virkelighetsforståelse og samhandling er avgjørende forutsetninger for å etablere en bærekraftig reindrift. I punkt 4.2 er det vist til at bruken av reindriftens beiter er organisert gjennom et allmenningsregime hvor reineiere har rettigheter og plikter i forhold til hverandre om bruk og utnyttelsesgrad. Dersom gjensidige forpliktelser om bruk ikke overholdes, eller er mangelfulle, risikerer man en bruk som ikke er bærekraftig.

En samhandling og deling av ansvar mellom næring og regulerende myndigheter, som følger med den nye reindriftsloven, omtales gjerne som medvirkende forvaltning (Co-management). En slik form for deling av ansvar mellom brukere og myndigheter, og rettigheter til selvbestemmelse, er vanlig i forvaltningen av et stort antall naturressurser som er organisert gjennom allmenningsregimer.⁵¹

Medforvaltning kan defineres som forvaltningssystemer som kombinerer statlig kontroll med lokal, desentralisert beslutningstaking og ansvar, og som ideelt sett kombinerer fordelene og reduserer svakhetene i forhold til om forvaltningen utelukkende hadde vært sentralt organisert eller lokalt forankret.⁵² Myndighetene og næring har et definert samarbeid om forvaltningen av ressursen og inngår avtaler som spesifiserer og garanterer hver enkelt aktørs⁵³ rolle, rettigheter og forpliktelser.

Med innføringen av bruksregler i reinbeitedistriktene er næringen tillagt en rettighet og forpliktelse til medbestemmelse, mens myndighetene er forpliktet til å stå som garantist for at lovens intensjon og bestemmelser blir fulgt. Et slikt samarbeid mellom næring og stat kan bestå av informasjonsutveksling, men også felles problemløsning, kommunikasjon og beslutningstaking. I avklaringen av roller mellom de involverte partene i et forvaltningssystem er det imidlertid også et vesentlig skille mellom hvem som deltar i problemløsning og hvem som utfører beslutningstaking. I denne sammenheng innebærer beslutningstaking å gjøre valg mellom ulike handlingsalternativer, mens problemløsning innebærer den bakenforliggende forberedende prosessen som legger de ulike handlingsalternativene til grunn.⁵⁴

Medvirkende forvaltning har sett dagens lys som følge av at henholdsvis sentraliserte og lokalt forankrede forvaltningsregimer historisk sett ofte har hatt utfordringer med å regulere bruken av "allmenningsressurser" på en bærekraftig måte. Samtidig som medvirkende forvaltning åpner for konstruktiv samhandling mellom stat og næring og øker sannsynligheten for å nå politiske målsetninger, er det imidlertid også fallgruver og

⁵¹ I engelsk litteratur omtalt som "common-pool regimes".

⁵² F. Berkes, P. George, R. Preston, 1991. Co-Management: the evolution of the theory and practice of joint administration of living resources. *Alternatives* 18, 12-18.

⁵³ Myndighetene, institusjoner i næringen og utøvere.

⁵⁴ L. Carlsson, F. Berkes, 2005. Co-management: concepts and methodological implications. *Journal of Environmental Management* 75. 65-76

forbehold som det må fokuseres på i en implementeringsfase, på lik linje som for andre forvaltningsmodeller.

4.5. Implementering av den nye reindriftsloven

Felles virkelighetsforståelse og samspill er lagt til grunn som viktige forutsetninger for at det nye regimet skal lykkes i forhold til politiske målsetninger. For en fungerende medforvaltning er tillit mellom parter, forutsigbarhet i handlingsrom og intern aksept til reindriftspolitikken noen av de viktigste forutsetningene for å utvikle forvaltningen av reindriftens ressurser.

Fremover vil det være viktig med rolleavklaring om oppfølging av reindriftslovens bestemmelser mellom offentlige organer. Det vil være behov for offentlig kapasitetsbygging i forhold til å forvalte regimet etter lovens intensjon og politiske målsetninger. I denne sammenheng vil det også være nødvendig med offentlig kompetansebygging i forhold til reindriftsfaglige spørsmål og problemstillinger. Offentlige organer som skal avgjøre og håndheve forhold i reindriften må ha en reindriftsfaglig kompetanse og god innsikt i ressursøkonomiske og bruksmessige implikasjoner av sin anvendelse av loven i forhold til dens formål.

For å nå politiske målsetninger om en bærekraftig reindrift og tilpassning av reintallet til ressursgrunnet er det viktig at næringens og myndighetenes ansvar og forpliktelser følges opp. Innad i næringen må det være et samspill og kommunikasjon mellom utøvere, siidaer og distrikter i utarbeidelsen av bruksreglene. Eksternt må det være et samspill mellom myndighetenes ulike besluttede organer for å skape troverdige forpliktelser og forutsigbare rammer som sikrer at de etablerte bruksreglene vil overholdes.

Når denne ”ytre” rammen av rettsikkerhet og forutsigbarhet for næringen er definert av staten vil forholdene ligge til rette for at næringen kan gjennomføre nødvendige interne prosesser om fordeling av reintall og bruk av beiter som er pålagt etter loven.

4.6. Administrative rammebetingelser – Distriktsgrenser, sonegrenser og områdegrenser

Någjeldende rammebetingelser for de ulike reinbeitedistriktene er tidsmessig av svært ulik opprinnelse. De eldste gjeldende grensdragningene ble vedtatt ved kongelig resolusjon så langt tilbake som i 1894, mens de eldste beitetidene i Finnmark stammer fra 1934. Gjeldende vedtak for øvre reintall per distrikt er gjort de siste 20 årene, med unntak av en del distrikter i Troms. Vedtak om antall siidaandeler og øvre reintall per siidaandel er gjennomført i deler av de sørlige reinbeiteområdene, hvor dette til dels har vist seg å gi forutsigbare og stabile rammebetingelser for reindriften.

I vedlegg 9 er det gitt en oversikt over gjeldende vedtak for distriktsgrenser, beitetider og øvre reintall per distrikt (med referanser til vedtak).

Den nye reindriftsloven har bestemmelser om reinbeitedistrikter i § 42. Ved inndeling av reinbeiteområder og reinbeitedistrikter skal reindriftsstyret i sin fastsettelse ta utgangspunkt i tradisjonell bruk og legge vekt på at distriktsgrenser er naturlige og driftsmessig hensiktsmessige. Ved fastsettelse av distriktsgrenser skal fortrinnsvis alle årstidsbeitene for siidaene være omfattet. Hvor det er hensiktsmessig kan imidlertid årstidsbeitene fordeles over flere distrikter.

I sammenheng med distriktsgrenser er ikke dette til hinder for samarbeid mellom reindriftsutøvere på tvers av distriktsgrensene såfremt dette ikke går ut over andre reindriftsutøveres rettigheter. Distriktsinndelinger er heller ikke til hinder for bruk av beiter i et annet distrikt dersom en slik bruk hviler på særskilt rettsgrunnlag.

Områdegrensene

Reindriftsforvaltningen utarbeidet i 2005/06 et forslag til områdegrenser mellom Øst-Finnmark og Vest-Finnmark, og mellom Vest-Finnmark og Troms. Etter høring ble forslagene behandlet av Reindriftsstyret i slutten av 2006. LMD har i desember 2007 fattet endelig vedtak om områdegrensene⁵⁵.

Områdegrensen mellom Troms og Nordland ble justert i 2000, mens grensen mellom Nordland og Nord-Trøndelag ble revidert i 1991. Det er i forbindelse med dette planlagt å gjennomføre et arbeid med å evaluere områdegrensen mellom Nord-Trøndelag og Nordland.

Finnmark

I Finnmark har de fleste av de någjeldende grensedragninger sin opprinnelse fra to fylkesmannsforordninger fra 1934⁵⁶ eller fra Landbruksdepartementets vedtak fra 1963⁵⁷. Seinere vedtak er i hovedsak gjort i forbindelse med distriktsdelinger og enkelte grensereguleringer. I 1935 ble en del områder i Finnmark fredet mot reinbeiting⁵⁸. I 2005 sluttet Reindriftsstyret seg til et forslag fra Reindriftsforvaltningen om å oppheve fredningene etter dagjeldende forskrift (med ett unntak), og tilrådte at Landbruks- og matdepartementet for en del områder skulle utarbeide nytt fredningsformål og nye grenser⁵⁹. Som følge av til dels sterk motstand fra blant annet landbrukshold besluttet LMD å etablere to parts sammensatte arbeidsgrupper, som skal søke å komme til omforente løsninger i de mest konfliktfylte områdene⁶⁰. Saken er for tiden under behandling.

Øst-Finnmark

I 2004 og 2005 vedtok Reindriftsstyret nye distriktsgrenser i Karasjok og Polmak. Vedtakene bygget på omfattende arbeids- og høringsprosesser^{61,62}, som igjen bygget på tidligere gjennomførte prosesser.

Vedtaket fra 2004⁶³ består i en øst-vest-delning av høst/vinter/vårbeitene i Karasjok (distriktene 17 og 18), ny grense mellom Karasjok og Polmak og nye grenser internt i Polmak. Vurderingene var tuftet på en omfattende gjennomgang av de ulike vintersidaers beitebruk i perioden 1954-2003 i lys av de prinsipper som reinbeiterettsutvalget nedfelte i sin gjennomgang av de midlertidig vedtatte sonegrensene i Vest-Finnmark. Et juridisk utvalg ble i ettertid nedsatt for å vurdere spørsmål knyttet til eventuelle særskilte retter i det tidligere distrikt 18. Utvalget la frem sin utredning høsten 2008. Utredningen ble fremlagt for Reindriftsstyret for

⁵⁵ Forskrift om fastsettelse av områdegrense mellom Vest-Finnmark og Troms reinbeiteområder av 20.12.2007.

⁵⁶ Fylkesmannens forordninger av 03.11.1934 og 10.11.1934.

⁵⁷ Landbruksdepartementets vedtak av 01.07.1963 om revisjon av reinbeitedistriktenes grenser, beitetider og reinantall i Troms lappfogddistrikt.

⁵⁸ Kongelig resolusjon av 22.02.1935 om fredning av av visse strekninger i Finnmark for reinbeiting.

⁵⁹ Reindriftsstyrets vedtak av 01.12.2005 (sakene 75/05 og 76/05).

⁶⁰ Brev av 23.02.2007 fra Landbruks- og matdepartementet til Fylkesmannen i Finnmark.

⁶¹ Forslag til nye distriktsgrenser i Buobmát/Polmak og Kárášjohka/Karasjok. Høringsdokument fra Reindriftsforvaltningen, oktober 2003.

⁶² Forslag til nye distriktsgrenser i Karasjok vest. Høringsdokument fra Reindriftsforvaltningen, juni 2004.

⁶³ Reindriftsstyrets vedtak av 02.12.2004 (sak 57/04).

endelig behandling i 2009. Reindriftsstyret anså i forbindelse med denne behandlingen at saken ikke var godt nok opplyst, og at det ville være ønskelig at det ble nedsatt et eget utvalg under Finnmarkskommisjonen som gjennomgår saken for å avklare rettigheter.⁶⁴

Vedtaket fra 2005 består i en sammenslåing av 5 sommerbeitedistrikter i Karasjok til ett stort distrikt (distrikt 16-Karášjoga oarjabealli), som også innbefatter vår/høst- og vinterbeitene lenger sør. Distriktet tilsvarer det som tradisjonelt har vært det vestre flyttesystem i Karasjok. Det ble lagt til grunn at alle de 10 sommersiidaene hadde etablert særskilte rettigheter innen sine sommersiidaområder. Reindriftsforvaltningen ser på etableringen av dette prosjektet som et pionérprosjekt, som dersom det lykkes kan danne grunnlaget for tilsvarende distriktsorganiseringer i andre områder.

Det er også behov for å gjennomgå distriktsgrensene lengst øst i Varanger. Arbeid med grensdragninger i dette området var planlagt startet opp i løpet av 2009. Reindriftsstyret har i sak 14/2008, basert på innspill fra reindriften, besluttet at det kun skal foretas en gjennomgang av distriktsgrensen mellom reinbeitedistrikt 5-Nesseby og reinbeitedistrikt 5c-Sør-Varanger.

Vest-Finnmark

I motsetning til i Øst-Finnmark kom Områdestyret i Vest-Finnmark etter en omfattende lokal prosess fram til et kompromissforslag om en deling av høst- og vinterbeitene i 3 distrikter (flyttesystemer). I 2004 ble forslaget vedtatt av Reindriftsstyret⁶⁵, etter at de foreslåtte grensdragningene var blitt vurdert av et juridisk utvalg ("Reinbeiterettsutvalget")⁶⁶. Utvalget konkluderte blant annet med at det eksisterer særskilte rettigheter i reindriften, og at grunnlaget for rettighetsverv til reindriftsgrupper i mellom må bygge på bruk i "aktsom god tro" over en periode på minst 20 år. I tråd med utvalgets tilrådning ble det i tillegg til administrative distriktsgrenser også fastsatt "beiterettsgrenser" på hver side av distriktsgrensen på enkelte strekninger. Beiterettsgrensene kom som en følge av overlappende rettighetsforhold.

Troms

For Troms er de fleste av gjeldende distriktsgrenser, beitetider og øvre reintall vedtatt av Landbruksdepartementet i 1963⁶⁷. 15 år seinere, i 1978, fattet Landbruksdepartementet vedtak om at 8 distrikter i Nord-Troms skulle bli overført fra daværende Troms lappfogddistrikt til Vest-Finnmark lappfogddistrikt⁶⁸.

Et foreløpig forslag til ny distriktsinndeling i Troms⁶⁹ er lagt på is i påvente av ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige (se kapittel 4.8). Den usikre vinterbeitesituasjonen i Troms har stått sentralt i dette arbeidet. For de tidligere konvensjonsområdene er det fastsatt egne sommerbeitetider for svensk reindrift⁷⁰.

For omtrent halvparten av distriktene er det gjort vedtak om antall rein per siidaandel og/eller antall siidaandeler i distriktet.

⁶⁴ Reindriftsstyrets vedtak av 11.06.2009 (sak 21/09).

⁶⁵ Reindriftsstyrets vedtak av 29.06.2004 (sak 17/04).

⁶⁶ Utredning om reinbeiterettigheter. Vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark. Reinbeiterettsutvalget for Vest-Finnmark, juni 2002.

⁶⁷ Landbruksdepartementets vedtak av 01.07.1963 om revisjon av reinbeitedistriktenes grenser, beitetider og reinantall i Troms lappfogddistrikt

⁶⁸ Landbruksdepartementets brev av 05.01.1978.

⁶⁹ Reindriftsforvaltningen Troms. Forslag til ny distriktsinndeling for Troms reinbeiteområde. Høringsutkast april 1997.

⁷⁰ Den norsk-svenske reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972.

Nordland

I 1999 vedtok Reindriftsstyret ny distriktsinndeling for Nordland på grunnlag av et omfattende utredningsarbeid⁷¹. Ubalansert fordeling av sesongbeitene stod sentralt i dette arbeidet. I 2009 var det planlagt at distriktsinndelingen i Nordland skulle evalueres. Arbeidet skal gjøres av en ekstern utreder.

Nord-Trøndelag

I Nord-Trøndelag ble 2 distrikter administrativt slått sammen i 1987. Videre ble 10 distrikter slått sammen til 2 nye distrikter i samband med revisjon av områdegrensen mot Nordland i 1991. For de øvrige 3 distriktene er grenser fra 1894 fortsatt gjeldende. Et distrikt er formelt delt i to beitesoner. Områdestyret har videre behandlet et forslag om deling av et annet distrikt i beitesoner.

Sør-Trøndelag/Hedmark og Trollheimen

For distriktene i Sør-Trøndelag/Hedmark er gjeldende grenser i hovedsak basert på vedtak fra 1894⁷², men med noen endringer vedtatt de siste 20 årene. Den samiske reindriften i Trollheimen fikk hjemmel for å utøve sin næring ved særlov i 1984⁷³. Formelt vedtak om antall siidaandeler ("konsesjoner") ble fattet av LD i 2002⁷⁴.

Tamreinlagene i Sør-Norge

Reindrift utenfor de samiske reinbeiteområdene krever særskilt konsesjon etter reindriften (jf. § 5 i 1978-loven). Tamreinlagene i Sør-Norge driver reindrift på arealer hvor det er inngått avtaler med grunneierne om leie av reinbeite. Reindriften er organisert som aksjeselskap/andelslag med fast innleide gjeter. Det er med ett unntak ikke fastsatt betetider eller øvre reintall for tamreinlagene.

4.7. Fordeling av siidaandeler, siidaer og reinbeitedistrikter i reindriften

Tabell 4.1 viser antall reinbeitedistrikter og antall sommer- og vintersiidaer i de 6 regionale reinbeiteområdene (per 31. mars 2009). Siidastrukturen kan variere noe mellom år. Oftest er siidaorganiseringen på sommerstid mer stabil enn i vinterhalvåret. Tabell 4.2 viser antall siidaandeler og antall personer knyttet til siidaandelene for de 5 siste driftsårene.

Med personer menes alle som står oppført som medlem i siidandelen, fra pensjonister til små barn. Dette er regulert gjennom reindriften. Antall personer sier med andre ord ikke så mye om sysselsettingen i reindriftnæringen.

Som tabell 4.1 viser er det totalt 82 reinbeitedistrikter, som fordeler seg på 72 sommer- og helårsbeitedistrikter, samt 10 distrikter som brukes til vår-, høst- og vinterbeiter for norsk reindrift og/eller som konvensjonsbeiter for svensk reindrift. Den siste endringen i antall distrikter skjedde i 2004/05 som følge av sammenslåing av distrikter innenfor Karasjok og Polmak i Øst-Finnmark. De siste årene har det i den samiske reindriften videre vært ca. 100 driftsgrupper sommerstid og ca. 150 driftsgrupper vinterstid.

Av tabell 4.2 framgår at det ved utgangen av driftsåret 2008/09 var det totalt 557 aktive siidaandeler med rein. I overkant av 3.300 personer var oppført som medlemmer i siida-

⁷¹ Kosmo, A.J. 1998. Forslag til ny distriktsinndeling i Nordland. Reindriftenforvaltningen 1998.

⁷² Kongelig resolusjon av 10.07.1884.

⁷³ Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Surnadal av 21.12.1984.

⁷⁴ Landbruksdepartementets vedtak av 05.06.2002.

andelene. Kjerneområdet for reindrift er Finnmark, med ca 400 siidaer og 2.600 personer tilknyttet disse.

Tabell 4.1. Antall reinbeitedistrikter, siidaer og siidaandeler per 31. mars 2009.

OMRÅDE	ANTALL DISTRIKTER ¹			ANTALL SIIDAER ⁴	
	Sommer- og helårsbeite distrikter ²	Øvrige distrikter ³	Totalt antall distrikter	Sommer- siidaer	Vinter- siidaer
	ØST-FINNMARK	10	1	11	19
Polmak/Varanger	6	0	6	6	11
Karasjok østre sone	3	1	4	4	16
Karasjok vestre sone	1	0	1	9	24
VEST-FINNMARK ⁵	26	3	29	36	53
Kautokeino østre sone	7	1	8	14	15
Kautokeino midtre sone	12	1	13	16	24
Kautokeino vestre sone	7	1	8	6	14
TROMS ⁵	14	5	19	14	14
NORDLAND	12	0	12	16	18
NORD-TRØNDELAG	6	0	6	10	10
SØR-TRØND./HEDM.	4	1	5	4	4
HELE REINDRIFTEN	72	10	82	99	150

Reindriftsforvaltningen 2009

- 1 Med antall distrikter menes distrikter som av driftsmessige årsaker behandles som en administrativ enhet med felles distriktskode. I Varanger består 4 av disse distriktene formelt sett av til sammen 9 distrikter med hvert sitt distriktsnummer (se vedlegg 9).
- 2 Sommer- og helårsbeitedistriktene er utgangspunktet for den administrative grupperingen av siidaandeler i næringsoversiktene (se vedlegg 2-7).
- 3 Øvrige distrikter er distrikter som ikke brukes til sommerbeiter for norsk reindrift, men som vår-/ høstbeiter eller vinterbeiter for norsk reindrift og/eller som sommerbeiter for svensk reindrift (se kapittel 4.8).
- 4 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-7, tabell 1.
- 5 3 distrikter i Troms reinbeiteområde (33T-Ittunjårga, 19/32T-Ivgoláhku og 11T-Ráidna) er sommerbeite for rein med vinterbeite i Vest-Finnmark reinbeiteområde.

Tabell 4.2. Antall siidaandeler med rein og antall personer tilknyttet siidaandelene ved slutten av de siste 5 driftsårene (per 31. mars).

OMRÅDE	ANTALL SIIDAANDELER MED REIN ¹					ANTALL PERSONER				
	i siidaandelene									
	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ²	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09 ²
ØST-FINNMARK	182	181	182	181	179	858	866	883	938	930
Polmak/Varanger	43	43	44	44	45	215	215	217	225	226
Karasjok østre sone	55	55	54	54	53	262	268	267	295	295
Karasjok vestre sone	84	83	84	83	81	381	383	399	418	409
VEST-FINNMARK	227	217	216	216	210	1 297	1 292	1 322	1 370	1 717
Kautokeino østre sone	64	62	62	62	61	356	371	373	386	402
Kautokeino midtre sone	101	97	97	97	95	662	638	663	684	721
Kautokeino vestre sone	62	58	57	57	54	279	283	286	300	594
TROMS	50	46	46	46	45	160	154	168	167	167
NORDLAND	43	44	44	44	44	215	223	226	224	226
NORD-TRØNDELAG	37	36	38	38	39	174	185	183	187	191
SØR-TRØND./HEDM.	30	30	30	30	30	151	152	154	150	153
HELE REINDRIFTEN	569	554	556	555	547	2 855	2 872	2 936	3 036	3 384

Reindriftsforvaltningen 2009

- 1 Sideordnede rekrutteringsandeler (tidligere midlertidige driftsenheter) er medregnet i antall siidaandeler.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 1.

4.8. Internasjonale avtaler om reinbeiting

Norge har inngått avtaler med Sverige, Finland og Russland om reinbeitingen langs nasjonalstatenes grenser. Den mest omfattende avtalen er inngått med Sverige. Helt siden riksgrensen ble fastsatt i 1751 har de to land anerkjent at reindriftssamene har rett til beite på tvers av riksgrensen. Denne retten ble fastslått i et eget tillegg til grensetraktaten kalt "Lappekodicillen". Reguleringen av denne retten er siden 1880-årene blitt avtalt gjennom ulike reinbeitekonvensjoner. Den siste reinbeitekonvensjonen ble avtalt i 1972⁷⁵ og varte fram til 2005, etter at partene i forhandlingene om ny konvensjon hadde forlenget 1972-konvensjonen med 3 år. Grunnlaget for forhandlingene var en innstilling utarbeidet av en felles kommisjon og avgitt i 2001⁷⁶, samt de høringsuttalelser som ble avgitt til denne. Hovedlinjer i innstillingen er nærmere omtalt i kapittel 3.5 i Ress.reg. 2003/04.

Begge parter har siden erkjent at den manglende enighet skaper problemer, og at det er behov for omforente løsninger. Høsten 2005 ble derfor partene enige om å iverksette nye forhandlinger. I henhold til det nye forhandlingsmandatet skulle delegasjonene i fellesskap, med grunnlag i en langsiktig økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift, avgrense områder i de to land som kan utnyttes av det annet lands reindriftsutøvere. De avgrensede områdene "innebærer ingen stillingtagen eller uttrykk for statenes oppfatning av sedvanerettens omfang". Dette skal overlates til nasjonale domstoler, som "ved sin bedømming av sedvanerettens omfang ikke er bundet eller veiledet av konvensjonen"⁷⁷.

⁷⁵ Konvensjonen av 09.02.1972 mellom Norge og Sverige om reinbeite (med seinere endringer).

⁷⁶ Norsk-svensk reinbeitekommisjon av 1997. Innstilling avgitt mai 2001 og utgitt av Reindriftsforvaltningen.

⁷⁷ Kongelig resolusjon av 02.11.2005. Videre forhandlinger om en ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige.

Arbeidet i utvalget ble sluttført 24. februar 2009. Det er forventet at ny konvensjon mellom Norge og Sverige vil tre i kraft i løpet av 2010 eller 2011.

De områder som i henhold til norske myndigheters vedtak er avsatt til svensk reinbeite på norsk side av grensen, og som tilsvarer de tidligere konvensjonsbeiteområdene, er vist på kart i vedlegg 9.

4.9. Økonomiske virkemidler

Økonomiske virkemidler over Reindrifftsavtalen⁷⁸ er sammen med reindrifftsloven de viktigste redskapene for å følge opp målene og retningslinjene i reindrifftspolitikken. De økonomiske virkemidlene består i hovedsak av driftstilskudd med produksjonspremie (tidligere produksjonstilskudd), tidligslaktetilskudd, kalveslaktetilskudd, distriktstilskudd og ulike omstillingsordninger. Med bakgrunn i de aktuelle utfordringene i reindrifftsneringen er disse ulike ressursrelaterte virkemidlene gjenstand for en fortløpende vurdering gjennom de årlige reindrifftsforhandlingene.

4.9.1. Driftstilskudd og produksjonspremie

Driftstilskuddet og produksjonspremien har som formål å fremme en bærekraftig reindrift, kvalitet og produktivitet, samt heve inntekten og virke utjevne mellom siidaandelene.

Taket på 600 rein for å kunne motta tilskudd gjelder fortsatt, men det gjøres unntak for distrikter med reintall innenfor det fastsatte. Ordningen kombinerer et flatt driftstilskudd med en produksjonsavhengig produksjonspremie tilsvarende 25 % av avgiftspliktig salg av kjøtt og andre avgiftspliktige næringsinntekter fra reinen.

Minstekravet for avgiftspliktig næringsinntekt fra salg av kjøtt ble fra og med 2005/06 hevet fra kr. 30.000 til kr. 50.000. Driftstilskuddet som ligger i bunnen av tilskuddsordningen er for 2009/10 på kr. 10.000 per siidaandel for alle områder. Fra og med 2005/06 ble det innført et forhøyet driftstilskudd på kr. 25.000 til siidaandeler der kvinner står som enkeltinnehaver, eller der innehaver er under 30 år. For 2009/10 gis det ekstraordinært driftstilskudd på kr. 60.000, som kan innvilges til ungdom under 35 år de 3 første årene etter at de har fått overdratt siidaandel.

Fra og med driftsåret 1999/00 har det i avtalen også vært et tilskudd som er blitt kalt "ektefellelilleget". Tilskuddet gis til siidaandeler der begge ektefeller/samboere utøver aktiv reindrift⁷⁹, forutsatt at én av dem ikke overstiger kr. 175.000 i brutto inntekt utenom reindriften. Siden det i de fleste tilfeller er kvinnen som henter sin hovedinntekt utenfor reindriften, vil dette tilskuddet kunne stimulere til sterkere kvinnelig deltagelse i reindriften. De siste årene har satsen for ektefellelilleget vært på kr. 25.000, men den ble fra 2006/07 hevet til kr. 35.000.

4.9.2. Tidligslaktetilskudd

Ordningen med tidligslaktetilskudd for 2009/10 var gjeldende for samiske reinbeiteområder med unntak av Vest-Finnmark. Satsene for tilskuddet var kr. 7 per kg slakt innenfor

⁷⁸ Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag av 03.07.2003, og Forskrift om tilskudd til distrikter og tamreinlag av 17.06.1999, begge med siste endringer 15.06.2007.

⁷⁹ § 13 i Lov om reindrift av 15.06.2007.

sommerbeite og innenfor vedtatt beitetid, og kr. 4 per kg slakt innenfor høstbeite i perioden 11.10-31.12⁸⁰.

Formålet med tidligslakteutskuddet er å spare lavbeitene gjennom tidligere uttak av slaktedyr, samt gi forbedret kjøttkvalitet og bidra til økt lønnsomhet og inntektsutjevning. Ordningen er derfor utformet slik at den skal premiere tidlig slakting, det vil si slakteuttak som primært gjennomføres i sommerbeitedistriktet innenfor vedtatt beitetid.

Tidligslakteutskuddsordningen har de siste 10 årene bidratt til at 80-90 % av slakteuttaket i Troms og Øst-Finnmark har skjedd før nyttår. Ordningen har ikke tidligere hatt like stor effekt i Vest-Finnmark, men for 2007/08 og 2008/09 ble henholdsvis 85 % og 86 % av slakteuttaket i Vest-Finnmark tatt ut før nyttår, mot under 50 % i 2003/04.

4.9.3. Kalveslakteutskudd

Tilskuddet for slakting av kalv er for driftsåret 2009/10 kr. 200 per kalv.

Målsetningen med kalveslakteutskuddet er å stimulere til en størst mulig produksjon på et begrenset naturgrunnlag. En produksjon basert på kalveslakt har over lang tid vist seg å gi høy avkastning for distrikter med rimelig balanse mellom reintall og ressursgrunnlag. I Finnmarksområdene, hvor det tradisjonelt har vært slaktet mye 1 ½ års okser (varit), ble ordningen gjeninnført i driftsåret 1999/2000. Dette var for å medvirke til å redusere seintapet av kalv, samt å bidra til å endre flokkstrukturen mot mer produktive dyr på de begrensede lavbeitene.

Ordningen har bidratt til å øke andelen kalveslakt i Finnmarksområdene (se kapittel 2.2 og tabell 2.2). Økningen har vært særlig markert i Karasjok og Vest-Finnmark, der andelen kalveslakt var svært lav gjennom store deler av 1980- og 1990-tallet. I områdene lenger sør har ordningen bidratt til en høy og relativt stabil andel kalveslakt siden tidlig på 1980-tallet.

4.9.4. Distriktstilskudd

Distriktstilskudd kan ytes til distrikter og tamreinlag. Det består av tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning, særskilte tilskudd til Trollheimen og fellesbeitedistrikter, samt eventuelt tilskudd for avsetning til kriseberedskap (tidligere kalt tapsforebyggende fond).

Distriktstilskuddet skal bidra til å gi distrikter og tamreinlag større ressurser til planlegging og medvirkning i saker med betydning for distriktet/tamreinlaget. For eksempel skal tilskuddet gi mulighet til organisert avløsning og bedre reintallstilpasning. Tilskuddet skal videre gi distriktene hjelp til å avsette midler til forebyggende tiltak og til kriseberedskap. Distriktene har et selvstendig ansvar for å etablere en slik egenberedskap i forbindelse med vanskelige beiteforhold.

4.9.5. Tilskudd til omstilling, avvikling og strukturering

Høsten 1997 la det såkalte "Generasjonsutvalget" fram en utredning⁸¹, som blant annet rettet søkelyset mot generasjonsoverganger i reindriften. Gruppens forslag kan kort oppsummeres som 1) tiltak for styrt avvikling i næringen, blant annet innløsning av driftsenheter

⁸⁰ For helårsbeitedistrikter ytes tidligslakteutskudd med kr. 10 per kg slakt fram til 10.10, og kr. 5 per kg slakt i perioden 11.10-31.12.

⁸¹ Generasjonsutvalget 1997. Rapport avgitt november 1997.

(siidaandeler), og 2) ulike generasjonstiltak, deriblant overgangsstøtte til utøvere som avviker før pensjonsalderen og støtte til nyetablerere.

Som en oppfølging av dette arbeidet ble det i 1999 innført en ny tidligpensjonsordning etter mønster fra landbruket⁸². Hensikten med tidligpensjonsordningen er å lette generasjons- overganger i reindriften. Ordningen forutsetter at siidaandelen avvikles eller overdras. Tidligpensjon kan mottas etter fylte 62 år og fram til fylte 67 år. Den kan gis som enbrukerpensjon, som bare ytes innehaver av siidaandel, eller som tobrukerpensjon⁸³, som ytes begge ektefeller. Det har siden 1999/00 vært liten oppslutning om tidligpensjonsordningen.

Videre ble det etablert en innløsningsordning i 1999⁸⁴. Hensikten med innløsningsordningen har vært å stimulere til avvikling av driftsenheter (siidaandeler) i distrikter som har problemer med reintallstilpasning og/eller ressursutnyttelse. Ordningen har hatt noe ulik utforming gjennom de årene den har vært gjeldende. Dersom kriteriene for innløsning er oppfylt, vil søker kunne få utbetalt kr. 450.000 som et engangsbeløp. Dette forutsetter at siidaandelen avvikles og at innehavers rein slaktes ned. Rein som ikke tilhører innehaver slaktes ned eller overføres til andre siidaandeler som har lovlig adgang til å "huse" denne reinen. I både tidligpensjons- og innløsningsordningene kan den som avviker eller overdrar siidaandelen beholde inntil 20 rein til bevokning i annen siidaandel⁸⁵. Siden innløsningsordningen ble innført i 1999/00 og fram til og med driftsåret 2006/07 har det blitt innløst til sammen 52 siidaandeler, hvorav 48 enheter i Finnmark. Det ble ikke innløst noen enheter i 2007/08. I løpet av 2008/09 og 2009/10 er det innløst til sammen 12 siidaandeler. I samme periode er det også gitt forhåndsilsagn til ytterligere 6 siidaandeler. Dette medfører at 64 siidaandeler er innløst etter denne ordningen siden 1999/00.

⁸² Forskrift om tidligpensjon i reindriften av 09.12.1999, sist endret ved forskrift av 02.07.2004.

⁸³ Tobrukerpensjon forutsetter at ektefellen har fylt 60 år.

⁸⁴ Kapittel 5 i Forskrift for Reindriftens Utviklingsfond av 17. 06.1999, sist endret ved forskrift av 19.06.2008.

⁸⁵ Ved felles siidaandel kan ektefellene/samboerne til sammen beholde inntil 30 rein i annen siidaandel.

5 Reindriftens arealer

5.1. Reindriftens beiter og rettsgrunnlag

I reindriftslovens §§ 19 og 20 omhandles reindriftens rettigheter til bruk av utmarksbeiter innenfor det samiske reindriftsområdet. Med beiterett følger også rettighet til alle årstidsbeitene som er nødvendige for reindriftnæringens utøvelse. Dette omfatter vår-, sommer-, høst- og vinterbeiter, samt flytteleier, kalvingsland og paringsområder. Næringen har ikke bare behov for et gitt areal, men også behov for ulike beite- og vegetasjonstyper gjennom året. Et reindriftsår består av åtte årstider hvor hver av årstidsbeitene har ulike egenskaper og spiller ulike roller for den årlige produksjonen. På nordsamisk er de åtte årstidene dálvi(januar-mars), gidđadálvi(april), gidđa(april-juni), gidđageassi, geassi, čakčageassi, čakča(september-oktober), skábma(november-januar) og čakčadálvi (oktober-november). På sørsamisk er de åtte årstider dalvie, giredaelvie, gyre, gyregiesie, giesie, tjahktjiegiesie, tjahktjie, tjahktjiedaelvie.

Reindriften er en viktig bærer av samisk kultur og utgjør langt mer enn kjøttproduksjon og næringsinteresser. Reindriften danner også grunnlag for kulturell identitet, språk og opprettholdelse av samisk tradisjonskunnskap om naturen. I denne sammenheng er tilgangen til beitearealer også av kulturell betydning, og den viktigste enkeltfaktoren for reindriftens fremtidige eksistens. Reindriftens kulturelle rettsgrunnlag er forankret i ILO-konvensjon nr. 169 og Grunnlovens § 110 a. I ILO-konvensjon nr. 169, om urbefolkninger og stammefolk i selvstendige stater, fremgår at urfolk har rett til å bevare og videreutvikle sin egen kultur og myndighetene har en plikt til å støtte og legge til rette for dette. Gjennom grunnlovens § 110 a, har staten et ansvar for å legge forholdene til rette for at det samiske folk skal kunne sikre og utvikle det samiske språket, samisk kultur og samisk samfunnsliv. Samlet medfører dette at det foreligger tunge føringer for medvirkning og involvering av reindriften i beslutningsprosesser knyttet til arealsaker som kan tenkes å berøre næringen negativt.

Utbygging og menneskelig aktivitet i reinbeiteområdene har akselerert sterkt i omfang gjennom de siste tiårene. FNs miljøprogram (UNEP) anslår at ca. 25 % av reinbeitene i Nord-Norge nå er sterkt påvirket av menneskelig aktivitet⁸⁶. Utbyggingspresset er sterkest på kysten, der 35 % av kystområdene i Nord-Norge i dag karakteriseres som middels til sterkt påvirket av menneskelig aktivitet. Dette tallet vil øke til ca. 80 % i 2050 dersom det fortsettes å bygge ut i samme tempo som det har blitt gjort de siste 50 årene. Denne prognosen er også blitt forsterket gjennom en rapport som ble publisert i 2006⁸⁷, som blant annet konkluderer med at reindriftnæringen i årene som kommer kan tape ca. 300 km² beiteland årlig. For det sørligste området, Sør-Trøndelag/Hedmark, innebærer dette at 20 % av reinbeitearealene vil være tapt om 20 år.

Denne utviklingen er meget bekymringsfull for reindriftnæringen, som er avhengig av store arealer som skal dekke reinens behov for ulike sesongbeiter og ubrutte flytteveier mellom dem. Næringen er sårbar for negative påvirkninger som reduserer størrelsen eller kvaliteten på beitelandet, eller som på andre måter forstyrrer reinens utnyttelse av arealer som allerede fra

⁸⁶ UNEP 2001. GLOBIO - Global methodology for mapping human impacts on the biosphere. United Nations Environmental Programme, Nairobi, Kenya.

⁸⁷ Lie, I., Vistnes, I. & Nellemann, C. 2006. Hytteutbygging i reindriftsområder. NORUT-NIBR Finnmark Rapport 2006:5.

naturens side er marginale. Næringen påvirker riktignok også sitt eget beitegrunnlag, hovedsaklig som grad av beitebelastning, motorisert ferdsel på barmark og ulike gjerdesystemer. Annen menneskelig virksomhet i reinbeiteland, i form av fysiske inngrep og forstyrrende aktiviteter, kommer imidlertid ”på toppen” av næringens egen påvirkning og den naturlige forstyrrelsen fra rovdyr og insekter, som reinen alltid har måttet leve med. Ofte er de energimessige marginene så små at slike tilleggsforstyrrelser kan få alvorlige konsekvenser for dyrenes kondisjon. Reinen svekkes gjennom økt energiforbruk og/eller redusert forinntak. Dette som følge av tap av beiteland, økt aktivitet, redusert beitetid, større beitekonkurranse i gjenværende uforstyrrede områder og/eller ikke-optimal beitebruk⁸⁸.

På sikt må det tas stilling til hva som skal være toleransegrensen for ytterlige tap av arealer for reindriften og hvilke områder som er av særlig verdi for å kunne opprettholde en forutsigbar drift og ha tilstrekkelig fleksibilitet til å tilpasse seg de ulike driftsforholdene innenfor de ulike årstidsbeitene. Totaleffekten av mange små inngrep og forstyrrende aktiviteter i reinbeiteland er oftest langt større enn hva summen av de enkelte inngrepene skulle tilsi. Tap, oppstykkning og redusert bruk av beiteland gjennom utbygging og menneskelig aktivitet fremstår i dag som den største trusselen mot reindriftens arealer og næringens fremtid.

Effektene av arealinngrep og forstyrrelser er gjennom forskningsstudier undersøkt på lokal og regional skala. I tillegg er det nødvendig å inkludere de samlede virkningene av et inngrep. Dette omtales gjerne som akkumulerte effekter og utgjør summen av alle direkte og indirekte effekter som spiller inn på en reinflokk i forbindelse med utbygging av beitearealer, både på lokal og regional skala. I forbindelse med vurdering av konsekvenser av et inngrep er det derfor ikke tilstrekkelig å vurdere direkte virkninger på lokal skala. En slik tilnærming medfører et ufullstendig beslutningsgrunnlag som kan gi feilaktige slutninger om de reelle, samlede virkningene av fragmentering av reinbeitearealene.

Reindriftsforvaltningen og reindriftsnæringen jobber med å utvikle en metode for verdiklassifisering av reindriftens arealer. Gjennom dette arbeidet skal det foreligge en samlet oversikt og synliggjøring av arealene som er viktige for å sikre en bærekraftig reindrift. Det er imidlertid viktig å påpeke at områder som medfører mindre konsekvenser for næringen ikke dermed medfører at disse områdene kan frigis til annen bruk eller være uten betydning for reindriften. Slike områder kan også spille en meget viktig rolle særlig i forbindelse med vinterbeitene og uvanlige værforhold. Denne fleksibiliteten kan bli svært viktig for næringens eksistens i en fremtid med klimaendringer og nye værforhold.

5.2. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på lokal skala

Det er dokumentert ulike effekter av arealinngrep og forstyrrende aktiviteter på lokal skala. Reinen får gjerne en økt energibruk, stressreaksjoner og redusert beitetid dersom den blir skremt. En utbygging utgjør også et permanent tap av det beitelandet som fysisk nedbygges eller oppdyrkes. I tillegg kan det være forbundet merarbeid for reineieren i en utbyggingsfase. Lokale effekter gir, med unntak av spesielle tilfeller, sjelden langvarige eller alvorlige konsekvenser for reindriften⁸⁹. Hvordan rein umiddelbart reagerer i møte med mennesker er et eksempel på en lokal effekt. Studier fra flere villreinområder har vist at rein har en klar fluktprespons i møte med mennesker, men at responsen varierer i styrke mellom årstider og mellom områder. Dette er avhengig av blant annet terrengtype, reinens skyhet og tidligere

⁸⁸ Wolfe, S. A., Griffith, B. og Wolfe, C. A. G. 2000. Response of reindeer and caribou to human activities. *Polar Research* 19: 63-73.

⁸⁹ Vistnes, I., Nellemann, C. og Bull, K. S. 2004. Inngrep i reinbeiteland. Biologi, jus og strategier i _ utbyggingssaker. NINA temahefte 26, 67 s.

erfaring med forstyrrelser⁹⁰. Rein synes ikke å ha tilsvarende fryktreaksjon når den utsettes for motorisert ferdsel, med unntak av når kjørerretningen går direkte mot reinflokken eller krysser flokkens trekkretning⁹¹. Effekter av direkte eksponering fra kraftledninger og vindmøller er undersøkt eksperimentelt på rein i innhegninger⁹². Forskningsresultater utført på lokal skala har med unntak av en høyere frekvens av aktivitetsskifter hos rein eksponert for kraftledninger, ikke kunnet dokumentere entydige adferdsresponsen eller tendenser til endret arealbruk i innhegninger hos rein, og da heller ikke under værforhold med sterk vind og økt støynivå fra konstruksjonene. Forskerne konkluderte likevel med at resultatene ikke uten videre kan overføres til frittgående rein.

5.3. Effekter av arealinngrep og forstyrrelser på regional skala

Effekter av arealinngrep på regional skala er først og fremst redusert bruk av beiteland rundt områder som er utbygge og trafikkarer. Redusert bruk av beiteland er ofte gjeldende flere kilometer ut fra forstyrrelseskilden. Det er dokumentert i en rekke undersøkelser at inngrep og aktiviteter knyttet til inngrep fører til at rein trekker seg unna eller reduserer bruken av beitelandet i nærheten av forstyrrelsen⁹³. Riktignok forekommer det en del rein også nær inngrepene, men dette er i hovedsak okserein som bare utgjør en liten andel av reinflokkene. Undersøkelser viser at det kan forventes at tamrein halverer beitebruken innen ca. 4 km fra hyttefelt⁹⁴. Størrelsen på unnvikelsessonen avhenger blant annet av størrelsen på hyttefeltet, årstid og terrengforhold⁹⁵. Konsekvensen blir at selv små hyttefelt medfører langt større tap av beiteområder for reindriften enn det arealet som fysisk blir beslaglagt av hyttene. Når det gjelder kraftlinjer er det på liknende vis dokumentert en betydelig reduksjon i reinens områdebruk i en avstand opp til rundt 2-3 km fra linjene⁹⁶. Inngrep kan også sperre eller vanskeliggjøre bruk av trekk- og flyttleier og dermed avskjære større beiteområder fra bruk. I Sør-Norge er det vist at kraftledninger kan skape barrierer for villrein⁹⁷.

5.4. Akkumulerte effekter av menneskelige inngrep og forstyrrelser

En konsekvens av menneskeskapte barrierer og at reinen unnviker områder nær inngrep, er at tettheten av dyr og beitepresset i de gjenværende og minst forstyrrede områdene øker. Totalt sett vil tap av beiteland som følge av inngrep dermed føre til fortetting av dyr, et større beitetrykk og økt slitasje på lavbeiter. I neste omgang vil dette kunne føre til lavere slakte-

⁹⁰ Reimers, E., Dervo, L., Muniz, A. Kind, J.C. & Colman, J.E. 1994. Frykt- og fluktadferd hos villreinen i Sør-Norge. *Villreinen* 9: 99-101.

⁹¹ Reimers, E. 1993. Snøscootertrafikk – konsekvenser for hovdyr. *Villreinen* 7: 94-101.

⁹² Flydal, K. & Reimers, E. 2002. Lokale effekter av kraftledninger og vindmøller. I: Rapport fra Reinprosjektet. Norges Forskningsråd.

⁹³ Wolfe, S. A., Griffith, B. og Wolfe, C. A. G. 2000. Response of reindeer and caribou to human activities. *Polar Research* 19: 63-73.

⁹⁴ Vistnes, I. & Nellemann, C. 2001. Avoidance of cabins, roads, and power lines by reindeer during calving. *Journal of Wildlife Management* 65: 915-925.

⁹⁵ Vistnes, I., and Nellemann, C. 2008. The matter of spatial and temporal scales: a review of reindeer and caribou response to human activity. *Polar Biology* 31: 399-407.

⁹⁶ Nellemann, C., Vistnes, I., Jordhøy, P. & Strand O. 2002. Regionale effekter av kraftledninger. I: Rapport fra Reinprosjektet. Norges Forskningsråd.

⁹⁷ Vistnes, I., Nellemann, C., Jordhøy, P., Strand, O. 2004. Effects of infrastructure on migration and range use of wild reindeer. *Journal of Wildlife Management* 68: 101-108.

veker og redusert kalveprosent. De samlede effektene av arealinngrep i reindriftsområder kan dermed ofte være langvarige og alvorlige⁹⁸.

5.5. Anvendelse av forskningsresultater – Implikasjoner for arealplanlegging

Det er viktig at et helhetlig bilde av arealinngrep legges til grunn når effekter for reindriftsnæringen skal vurderes. Arealinngrep må vurderes i forhold til effekter på lokal skala, effekter på regional skala og de samlede indirekte kumulative effektene som følger av dette. Opp mot 90 % av forskningen på lokale effekter konkluderer med at utbygging har kortvarige og ubetydelige effekter på reinen og dyrelivet i området. Med hensyn på forskning på regionale effekter har imidlertid ca 75 % av studiene påvist langvarige og betydelige negative effekter på rein og dyreliv⁹⁵. Dersom et beslutningsgrunnlag skal oppfylle faglige og metodiske krav til å belyse samlede virkninger av et tiltak, er det derfor nødvendig at direkte og indirekte effekter, på lokal og regional skala, vurderes samlet.

Dersom studier som bare kartlegger effekter på lokal skala legges til grunn for å vurdere virkningene av en type inngrep er det stor sannsynlighet for at de negative effektene av et inngrep blir underestimert⁹⁵.

En stor utfordring er at de enkelte reinbeitedistrikter, og deres bruk av de ulike årstidsbeitene, som regel strekker seg over flere kommuner. De samlede effektene av arealinngrep er derfor gjeldende på interkommunal skala. Uten interkommunal samordning om planlegging og tilrettelegging for reindriftens rettigheter til beitearealer skaper denne utviklingen en fragmenteringseffekt av reinbeitearealer. Denne fragmenteringen har gjerne en total effekt som er større enn hva summen av de enkelte inngrep skulle tilsi. Flere små inngrep kan til sammen gi alvorlige effekter for den enkelte siida dersom viktige og/eller marginale beiteområder med høy beitekvalitet og god tilgjengelighet berøres innenfor årstidsbeitene.

Arealinngrep har ikke bare økologiske og økonomiske negative effekter for reindriftsnæringen, men medfører også sosiale og kulturelle konsekvenser. Retten til beiter og rettigheter til å utøve samisk kultur er forankret i gjeldende lovverk. For å sikre disse rettighetene, og garantere for den samiske reindriftskulturs videre eksistens har myndighetene et stort ansvar for oppfølging av disse lovbestemmelsernes formål i årene som kommer. I denne sammenheng vises det også til Riksrevisjonens rapport 3:11 (2006-2007) om Arealstatus og arealutvikling. I Riksrevisjonens gjennomgang av arealstatus og utvikling i Norge slås følgende fast:

”Samlet viser undersøkelsen at arealstatusen og arealutviklingen i Norge på flere områder ikke ivaretar verdier og prinsipper som Stortinget har vektlagt for å sikre en bærekraftig arealdisponering.” s. 16

⁹⁸ Vistnes, I., Nellemann, C. & Bull, K. S. 2004. Inngrep i reinbeiteland. Biologi, jus og strategier i utbyggingssaker. NINA temahefte 26, 67 s.

Vedlegg

Generelle kommentarer til næringsoversikter (vedlegg 1-8)

- Vedlegg 1** - **Næringsoversikt alle områder**
- Vedlegg 2** - **Næringsoversikt Øst-Finnmark**
- Vedlegg 3** - **Næringsoversikt Vest-Finnmark**
- Vedlegg 4** - **Næringsoversikt Troms**
- Vedlegg 5** - **Næringsoversikt Nordland**
- Vedlegg 6** - **Næringsoversikt Nord-Trøndelag**
- Vedlegg 7** - **Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark**
- Vedlegg 8** - **Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge**
- Vedlegg 9** - **Rammebetingelser for reindriften
(per 31. desember 2008)**

Generelle kommentarer til næringsoversikter

Næringsoversikten (vedlegg 1-8) bygger i hovedsak på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding og søknad om erstatning for rovvilttap. Tabellene kan grovt inndeles i følgende hovedtema:

- Organisering (tabell 1)
- Reinbestanden (tabell 2-4)
- Tap (tabell 5-6)
- Slakt (tabell 7-8)
- Slaktevekter (tabell 9-12)
- Fordeling (tabell 13-14)
- Radioaktivitet (tabell 15)

I tabell 1 er det oppgitt antall siidaandeler og antall personer innunder disse. Det er også gitt en oversikt over antall sommer- og vintersiidaer.

I tabell 2 (reintall) er reintallene korrigererte, med unntak av siste år (se kapittel 2). Det korrigererte reintallet for 2008/09 vil først foreligge høsten 2010.

Som grunnlag for tabell 3 (flokksammensetning) og tabell 10 (fordeling av siidaandeler etter reintall) nyttes ukorrigerert reintall ved driftsårets slutt (per 31. mars 2009). Som grunnlag for tabell 4 (kalvetilvekst), tabell 5 (tap) og tabell 7 (produksjon) nyttes det korrigererte reintallet før kalving (per 1. april 2008).

I tabell 8 (fordeling av slakteuttak etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt) omfatter kategorien ”registrert slakteri” både slaktuttak ved sentralslakteri og feltslakteri. Kategorien ”privat slakting” omfatter slakteuttak til privat omsetning eller eget forbruk. Dette uttaket er udokumentert.

I tabell 7 er antall slaktedyr hentet fra meldingsbasen. Slaktekvantum til slakteri er hentet fra slaktebasen, mens den delen av det totale slaktekvantumet som kommer fra privat slakting er beregnet på grunnlag av antall dyr og gjennomsnittlige slaktevekter.

Fordeling av slakteuttak etter dyrekategori og slaktetidspunkt (tabell 8) og gjennomsnittlige slaktevekter (tabell 9-12) bygger på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

Mer spesielle merknader til de enkelte tabeller er gitt i fotnoter.

Vedlegg 1 - Næringsoversikt alle områder

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2008/09 (per 31. Mars 2009). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEOMRÅDE	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
		i siidaandelene	Sommer	Vinter
ØST-FINNMARK	182	930	19	51
Polmak/Varanger	45	226	6	11
Karasjok østre sone	54	295	4	16
Karasjok vestre sone	83	409	9	24
VEST-FINNMARK	217	1 717	36	53
Kautokeino østre sone	63	402	14	15
Kautokeino midtre sone	96	721	16	24
Kautokeino vestre sone	58	594	6	14
TROMS	45	167	14	14
NORDLAND	44	226	16	18
NORD-TRØNDELAG	39	191	10	10
SØR-TRØND./HEDM.	30	153	4	4
SAMISK REINDRIFT	557	3 384	99	150

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEOMRÅDE	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
ØST-FINNMARK	48 030	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 982	89 740	84 972
Polmak/Varanger	18 748	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	25 227	27 279	24 577
Karasjok østre sone	12 695	12 475	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 818	28 920	29 061
Karasjok vestre sone	16 587	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	31 334
VEST-FINNMARK	65 508	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	94 262	98 106	93 603
Kautokeino østre sone	20 169	18 827	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 538	28 249	27 134
Kautokeino midtre sone	26 355	27 245	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 125	42 335	39 793
Kautokeino vestre sone	18 984	15 949	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 599	27 522	26 676
TROMS	8 133	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	12 046	12 188	11 837
NORDLAND	11 135	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 557	14 717	14 803
NORD-TRØNDELAG	14 662	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 483	12 627	12 102
SØR-TRØND./HEDM.	13 458	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376	13 576	13 579
TAMREINLAGENE ¹	11 481	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 545	12 767	12 332
HELE REINDRIFTEN	172 407	168 288	191 838	210 075	232 838	234 608	233 160	243 251	253 721	243 228

1 Rendal renselskap er medregnet fra og med driftsåret 1998/99.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2008/09 (ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEOMRÅDE	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserlein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.09
ØST-FINNMARK	7 %	75 %	18 %	84 972
Polmak/Varanger	5 %	85 %	10 %	24 577
Karasjok østre sone	7 %	72 %	21 %	29 061
Karasjok vestre sone	8 %	71 %	21 %	31 334
VEST-FINNMARK	7 %	74 %	19 %	93 603
Kautokeino østre sone	8 %	74 %	18 %	27 134
Kautokeino midtre sone	7 %	72 %	20 %	39 793
Kautokeino vestre sone	5 %	75 %	19 %	26 676
TROMS	11 %	70 %	19 %	11 837
NORDLAND	11 %	69 %	20 %	14 803
NORD-TRØNDELAGE	5 %	78 %	17 %	12 102
SØR-TRØND./HEDM.	4 %	76 %	19 %	13 579
TAMREINLAGENE	4 %	75 %	21 %	12 332
HELE REINDRIFTEN	7 %	74 %	19 %	243 228

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2008/09. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2008). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEOMRÅDE	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
ØST-FINNMARK	64 315	53 288	44 400	35 303	83 %	69 %	55 %	01.06-30.12
Polmak/Varanger	21 112	17 696	15 958	14 528	84 %	76 %	69 %	15.06-30.12
Karasjok østre sone	20 952	17 281	14 288	10 171	82 %	68 %	49 %	15.06-30.12
Karasjok vestre sone	22 251	18 311	14 154	10 604	82 %	64 %	48 %	15.06-31.10
VEST-FINNMARK	69 303	58 822	47 244	33 803	85 %	68 %	49 %	10.06-01.11
Kautokeino østre sone	20 161	16 852	13 293	9 639	84 %	66 %	48 %	15.06-16.10
Kautokeino midtre sone	29 363	24 609	19 901	13 519	84 %	68 %	46 %	10.06-14.10
Kautokeino vestre sone	19 779	17 361	14 050	10 645	88 %	71 %	54 %	16.06-01.11
TROMS	8 185	6 870	5 030	3 415	84 %	61 %	42 %	15.06-01.11
NORDLAND	9 840	9 265	7 401	5 413	94 %	75 %	55 %	15.06-31.12
NORD-TRØNDELAGE	9 513	9 261	7 539	5 468	97 %	79 %	57 %	01.06-31.07
SØR-TRØND./HEDM.	10 389	9 714	8 380	7 658	94 %	81 %	74 %	20.06-31.07
TAMREINLAGENE ¹	9 260	8 664	8 199	7 667	94 %	89 %	83 %	01.09-15.12
HELE REINDRIFTEN	180 805	155 884	128 193	98 727	86 %	71 %	55 %	01.06-31.12

1 Med hensyn på Tamreinlagene utfører ikke Rendal renselskap merking av kalver.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2008/09. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2008, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2008.

REINBEITEOMRÅDE	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
ØST-FINNMARK	8 888	8 316	17 204	2 472	6 547	9 019	26 223	32 %	10 %	21 %
Polmak/Varanger	1 738	1 427	3 165	296	1 359	1 655	4 820	18 %	6 %	11 %
Karasjok østre sone	2 993	3 338	6 331	885	2 450	3 335	9 666	37 %	12 %	33 %
Karasjok vestre sone	4 157	3 551	7 708	1 291	2 738	4 029	11 737	42 %	12 %	23 %
VEST-FINNMARK	11 578	13 405	24 983	3 434	8 331	11 765	36 748	42 %	12 %	23 %
Kautokeino østre sone	3 559	3 680	7 239	768	2 305	3 073	10 312	43 %	11 %	23 %
Kautokeino midtre sone	4 708	6 345	11 053	1 573	3 662	5 235	16 288	45 %	12 %	24 %
Kautokeino vestre sone	3 311	3 380	6 691	1 093	2 364	3 457	10 148	39 %	13 %	23 %
TROMS	1 840	1 586	3 426	295	1 128	1 423	4 849	50 %	12 %	25 %
NORDLAND	1 864	1 988	3 852	553	1 140	1 693	5 545	42 %	12 %	23 %
NORD-TRØNDELAG	1 722	2 105	3 827	156	1 223	1 379	5 206	41 %	11 %	24 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 334	722	2 056	205	602	807	2 863	21 %	6 %	12 %
TAMREINLAGENE	465	532	997	181	366	547	1 544	12 %	4 %	7 %
HELE REINDRIFTEN	27 691	28 654	56 345	7 296	19 337	26 633	82 978	36 %	10 %	21 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2008/09.

REINBEITEOMRÅDE	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
ØST-FINNMARK	81 %	6 %	13 %	72 %	11 %	17 %
Polmak/Varanger	82 %	5 %	12 %	80 %	9 %	10 %
Karasjok østre sone	80 %	5 %	16 %	71 %	9 %	19 %
Karasjok vestre sone	82 %	7 %	10 %	69 %	13 %	18 %
VEST-FINNMARK	85 %	4 %	11 %	73 %	7 %	20 %
Kautokeino østre sone	81 %	9 %	10 %	66 %	11 %	23 %
Kautokeino midtre sone	84 %	3 %	13 %	74 %	6 %	20 %
Kautokeino vestre sone	90 %	2 %	8 %	77 %	5 %	18 %
TROMS	90 %	5 %	4 %	75 %	21 %	4 %
NORDLAND	92 %	4 %	4 %	78 %	17 %	4 %
NORD-TRØNDELAG	92 %	1 %	7 %	89 %	4 %	7 %
SØR-TRØND./HEDM.	83 %	5 %	12 %	78 %	7 %	15 %
TAMREINLAGENE	91 %	3 %	7 %	65 %	5 %	30 %
HELE REINDRIFTEN	85 %	5 %	10 %	74 %	10 %	17 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2008/09. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBETEOMRÅDE	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLKVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	08/09	08/09	08/09	08/09	07/08	08/09 ¹
ØST-FINNMARK	31 778	673 628	35 %	7,5	9,4	6,5
Polmak/Varanger	15 831	324 367	58 %	11,9	13,4	10,1
Karasjok østre sone	7 189	156 640	25 %	5,4	8,1	5,5
Karasjok vestre sone	8 758	192 621	26 %	5,7	7,4	4,4
VEST-FINNMARK	26 467	536 598	27 %	5,5	6,8	4,7
Kautokeino østre sone	7 756	163 584	27 %	5,8	7,7	5,1
Kautokeino midtre sone	10 675	216 312	25 %	5,1	6,2	4,0
Kautokeino vestre sone	8 036	156 701	29 %	5,7	6,9	5,2
TROMS	2 313	65 076	19 %	5,3	6,5	5,0
NORDLAND	3 733	102 262	25 %	6,9	7,3	7,0
NORD-TRØNDELAGE	4 627	106 242	37 %	8,4	8,7	7,5
SØR-TRØND./HEDM.	6 843	173 710	50 %	12,8	15,1	12,7
TAMREINLAGENE	7 555	180 599	59 %	14,1	14,7	14,0
HELE REINDRIFTEN	83 316	1 838 115	33 %	7,2	8,7	6,5

¹ Siste års produktivitetstall er foreløpig og beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2008/09. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEOMRÅDE	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedy
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
ØST-FINNMARK	15 %	16 %	69 %	94 %	6 %	27 %	68 %	7 %	29 070
Polmak/Varanger	12 %	12 %	76 %	97 %	3 %	19 %	78 %	3 %	14 730
Karasjok østre sone	12 %	16 %	73 %	92 %	8 %	36 %	60 %	16 %	6 791
Karasjok vestre sone	25 %	25 %	50 %	89 %	11 %	36 %	56 %	8 %	7 549
VEST-FINNMARK	16 %	17 %	67 %	86 %	14 %	36 %	50 %	14 %	22 205
Kautokeino østre sone	14 %	16 %	70 %	86 %	14 %	82 %	16 %	2 %	6 577
Kautokeino midtre sone	19 %	22 %	59 %	83 %	17 %	27 %	60 %	13 %	8 646
Kautokeino vestre sone	15 %	12 %	73 %	89 %	11 %	4 %	70 %	26 %	6 982
TROMS	36 %	12 %	52 %	87 %	13 %	21 %	61 %	19 %	1 953
NORDLAND	16 %	13 %	71 %	89 %	11 %	16 %	81 %	2 %	3 250
NORD-TRØNDELAG	13 %	13 %	74 %	96 %	4 %	16 %	71 %	13 %	4 156
SØR-TRØND./HEDM.	13 %	11 %	76 %	95 %	5 %	5 %	78 %	17 %	6 503
TAMREINLAGENE	16 %	12 %	72 %	93 %	7 %	54 %	46 %	0 %	6 503
HELE REINDRIFTEN	16 %	15 %	69 %	91 %	9 %	29 %	62 %	10 %	73 640

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2008/09. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEOMRÅDE	Okse > 2 år	Okse 1-2 år	Simle > 2 år	Simle 1-2 år	Kalv 0-1 år
ØST-FINNMARK	43,9 (1306)	27,1 (3151)	28,4 (3941)	23,9 (759)	17,4 (19913)
Polmak/Varanger	43,4 (568)	29,1 (1206)	30,3 (1299)	25,0 (425)	18,1 (11232)
Karasjok østre sone	47,3 (200)	27,0 (596)	29,2 (977)	24,4 (91)	17,1 (4927)
Karasjok vestre sone	43,1 (538)	25,4 (1349)	26,5 (1665)	21,9 (243)	15,6 (3754)
VEST-FINNMARK	40,1 (894)	23,9 (2717)	26,2 (3271)	21,2 (515)	16,4 (14808)
Kautokeino østre sone	41,0 (224)	25,2 (702)	28,6 (836)	22,0 (215)	17,3 (4600)
Kautokeino midtre sone	39,4 (517)	23,1 (1099)	24,5 (1666)	20,1 (228)	15,7 (5136)
Kautokeino vestre sone	41,3 (153)	23,8 (916)	27,1 (769)	21,9 (72)	16,3 (5072)
TROMS	57,8 (213)	30,6 (483)	35,4 (227)	28,8 (16)	21,8 (1014)
NORDLAND	49,4 (443)	31,9 (79)	34,2 (415)	28,8 (12)	21,6 (2301)
NORD-TRØNDELAG	43,8 (239)	29,7 (297)	33,6 (464)	27,6 (60)	20,6 (3096)
SØR-TRØND./HEDM.	56,0 (179)	33,1 (634)	33,4 (633)	27,5 (95)	21,8 (4962)
TAMREINLAGENE	42,3 (218)	38,3 (804)	39,0 (697)	39,1 (85)	23,4 (4699)
HELE REINDRIFTEN	45,0 (3492)	27,9 (8165)	29,4 (9648)	24,3 (1542)	18,6 (50793)

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
ØST-FINNMARK	27,5	28,0	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1	28,1	27,1
Polmak/Varanger	29,2	28,2	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0	29,9	29,1
Karasjok østre sone	27,8	28,9	31,6	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9	29,9	27,0
Karasjok vestre sone	24,9	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4
VEST-FINNMARK	22,7	24,7	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	25,3	23,9
Kautokeino østre sone	24,9	24,9	27,2	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	27,0	25,2
Kautokeino midtre sone	21,8	22,8	25,4	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	24,6	23,1
Kautokeino vestre sone	21,9	25,6	27,8	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	25,5	23,8
TROMS	33,3	35,3	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	31,5	30,6
NORDLAND	34,5	36,3	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	33,0	31,9
NORD-TRØNDELAG	31,4	30,2	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	28,6	29,7
SØR-TRØND./HEDM.	31,4	33,6	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	32,6	33,1
TAMREINLAGENE	39,3	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	37,2	38,3
HELE REINDRIFTEN	28,3	30,4	31,9	31,4	30,8	32,3	27,8	28,7	28,4	27,9

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
ØST-FINNMARK	29,3	31,0	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4	29,0	28,4
Polmak/Varanger	31,1	31,2	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2	30,0	30,3
Karasjok østre sone	30,1	31,5	33,4	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3	30,4	29,2
Karasjok vestre sone	27,0	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5
VEST-FINNMARK	25,6	29,1	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3	26,6	26,2
Kautokeino østre sone	27,1	30,7	29,2	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6	27,0	28,6
Kautokeino midtre sone	24,8	26,8	26,7	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9	25,3	24,5
Kautokeino vestre sone	25,5	29,6	27,8	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2	28,6	27,1
TROMS	36,1	41,4	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5	37,1	35,4
NORDLAND	34,6	36,6	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5	36,5	34,2
NORD-TRØNDELAG	32,4	32,5	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8	32,0	33,6
SØR-TRØND./HEDM.	32,5	33,6	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8	32,4	33,4
TAMREINLAGENE	36,3	37,7	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3	37,2	37,6	39,0
HELE REINDRIFTEN	28,9	32,3	31,9	31,8	31,5	31,5	30,6	29,3	30,4	29,4

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
ØST-FINNMARK	18,4	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5	19,2	17,4
Polmak/Varanger	19,2	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0	20,1	18,1
Karasjok østre sone	18,3	18,1	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1	18,8	17,1
Karasjok vestre sone	15,0	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6
VEST-FINNMARK	15,3	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0	17,2	16,4
Kautokeino østre sone	16,0	18,1	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5	18,0	17,3
Kautokeino midtre sone	14,2	17,2	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9	16,2	15,7
Kautokeino vestre sone	16,7	14,9	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7	17,5	16,3
TROMS	22,7	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3	22,4	21,8
NORDLAND	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9	21,5	21,6
NORD-TRØNDELAG	20,9	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	20,2	21,5	20,1	20,6
SØR-TRØND./HEDM.	20,9	22,1	21,2	21,9	20,9	21,5	21,5	21,5	21,1	21,8
TAMREINLAGENE	21,7	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0	23,1	23,4
HELE REINDRIFTEN	20,1	21,1	20,8	21,8	20,7	20,4	19,1	19,8	19,5	18,6

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2008/09 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITOMRÅDE	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL pr. s.andel
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
ØST-FINNMARK	12	5	15	38	88	4	20	467
Polmak/Varanger	1	0	4	6	21	3	10	546
Karasjok østre sone	6	3	3	7	26	0	9	538
Karasjok vestre sone	5	2	8	25	41	1	1	378
VEST-FINNMARK	8	9	27	60	87	10	16	431
Kautokeino østre sone	2	5	7	11	30	4	4	431
Kautokeino midtre sone	2	2	12	36	33	5	6	415
Kautokeino vestre sone	4	2	8	13	24	1	6	460
TROMS	0	1	13	26	5	0	0	263
NORDLAND	1	1	9	18	15	0	0	336
NORD-TRØNDELAG	1	0	6	24	8	0	0	310
SØR-TRØND./HEDM.	0	0	0	5	25	0	0	453
SAMISK REINDRIFT	22	16	70	171	228	14	36	415
	4 %	3 %	13 %	31 %	41 %	3 %	6 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2009) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2008) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITOMRÅDE	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
ØST-FINNMARK	0	14	34	57	50	21	6	48 år
Polmak/Varanger	0	3	10	11	15	5	1	49 år
Karasjok østre sone	0	4	7	17	18	6	2	49 år
Karasjok vestre sone	0	7	17	29	17	10	3	47 år
VEST-FINNMARK	1	20	50	60	54	29	3	47 år
Kautokeino østre sone	1	6	18	16	18	3	1	45 år
Kautokeino midtre sone	0	7	19	27	23	20	0	48 år
Kautokeino vestre sone	0	7	13	17	13	6	2	46 år
TROMS	0	4	7	8	16	5	5	52 år
NORDLAND	1	1	11	11	14	5	1	48 år
NORD-TRØNDELAG	2	0	7	12	13	5	0	48 år
SØR-TRØND./HEDM.	0	2	3	12	10	3	0	49 år
SAMISK REINDRIFT	4	41	112	160	157	68	15	48 år
	1 %	7 %	20 %	29 %	28 %	12 %	3 %	

Vedlegg 2 - Næringsoversikt Øst-Finnmark

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2008/09 (per 31. Mars 2009). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIDAANDELER	PERSONER i siidaandelene	SIDAER	
			Sommer	Vinter
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	2	10	1	1
5A - Pasvik	6	30	1	1
4/5B - Vestre Sør-Varanger	5	23	1	1
6 - Várjjatnjárga	15	74	1	3
7 - Rákkonjárga	7	19	1	2
9 - Čorgaš	10	70	1	3
Polmak/Varanger	45	226	6	11
13 - Lágesduottar	20	97	1	6
14 - Spierttanjárga	11	58	1	1
14A - Spierttagáísá	23	140	2	9
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	16	94	1	7
Munkavári siida	7	46	1	3
Karasjok østre sone	54	295	4	16
16 - Kárašjoga oarjabealli	83	409	9	24 ²
Máhkáravju siida	12	62	1	4 ^{1a}
Skuohtanjárgga siida	18	73	1	5 ^{1a, 1b}
Skáiddeduottar siida	8	33	1	1
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	10	44	1	2 ^{1b}
Jáhkenjárgga siida	6	27	1	4 ^{1c}
Rávdol siida	3	16	1	2
Láhtin siida	9	71	1	3 ^{1c}
Njeaidán siida	9	45	1	4
Vuorje siida	8	38	1	2
Karasjok vestre sone	83	409	9	24
ØST-FINNMARK	182	930	19	51

- 1 Felles vinterssida mellom a. Máhkáravju- og Skuohtanjárgga siida, b. Skuohtanjárgga- og Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida, c. Jáhkenjárgga- og Láhtin siida.
- 2 Sumtallet for distrikt 16 er korrigert ned med 3 siidaer på grunn av felles vintersiidaer mellom siidaandeler fra ulike sommersiidaer.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	780	810	881	837	865	867	801	740	712	691
5A - Pasvik	2 547	2 490	2 146	2 475	2 177	2 380	2 404	2 338	2 085	2 384
4/5B - Vestre Sør-Varanger	1 511	1 582	1 746	1 793	1 893	1 751	1 756	1 791	1 837	1 811
6 - Várjajtnjårga	8 229	7 846	8 546	8 893	10 601	10 517	10 532	11 077	12 841	9 994
7 - Rákkonjårga	2 461	2 697	2 903	3 030	3 448	3 674	3 603	3 630	3 754	3 777
9 - Čorgaš	3 220	2 918	3 793	4 595	5 195	5 475	5 977	5 651	6 050	5 920
Polmak/Varanger	18 748	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	25 073	25 227	27 279	24 577
13 - Lágeduottar	6 468	6 438	9 403	10 752	12 730	13 935	13 932	14 103	14 636	14 397
14 - Spierttanjårga	1 865	1 925	2 210	2 570	2 941	3 234	3 973	4 758	5 197	5 474
14A - Spierttagáísá	4 362	4 112	5 061	5 818	7 112	7 853	8 523	8 957	9 087	9 190
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	2 714	2 400	3 223	3 242	4 180	5 172	5 438	5 567	5 912	5 847
Munkavári siida	1 648	1 712	1 838	2 576	2 932	2 681	3 085	3 390	3 175	3 343
Karasjok østre sone	12 695	12 475	16 674	19 140	22 783	25 022	26 428	27 818	28 920	29 061
16 - Kárašjoga oarjabealli	16 587	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	31 334
Máhkáravju siida	2 744	2 793	3 611	3 619	4 247	4 427	4 415	4 849	5 196	5 044
Skuohtanjårgga siida	4 135	3 999	5 200	5 550	6 732	7 020	7 021	7 616	7 892	7 564
Skáiddeduottar siida	2 924	2 990	3 632	3 763	4 250	4 146	4 097	3 742	4 294	4 317
Márrenjårgga ja Boalotnjårgga siida	1 642	1 384	2 122	2 390	2 677	3 136	3 308	3 453	3 667	3 631
Jáhkenjårgga siida	911	915	1 229	1 421	1 718	1 872	2 171	2 292	2 707	1 959
Rávdol siida	772	827	975	985	1 252	1 406	1 425	1 623	1 398	972
Láhtin siida	1 155	964	1 313	1 504	1 819	2 186	2 375	2 279	2 702	2 637
Njeaidán siida	1 174	1 137	1 504	1 820	2 140	2 391	2 535	2 502	2 761	2 370
Vuorje siida	1 130	1 101	1 395	1 574	1 867	2 062	2 278	2 581	2 921	2 909
Karasjok vestre sone	16 587	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 625	30 937	33 541	31 334
ØST-FINNMARK	48 030	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	81 126	83 982	89 740	84 972

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2008/09 (ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDIS TRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.09
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	8 %	83 %	9 %	691
5A - Pasvik	6 %	73 %	22 %	2 384
4/5B - Vestre Sør-Varanger	5 %	80 %	15 %	1 811
6 - Várjjatnjárga	4 %	95 %	1 %	9 994
7 - Rákkonjárga	8 %	73 %	20 %	3 777
9 - Čorgaš	4 %	83 %	14 %	5 920
Polmak/Varanger	5 %	85 %	10 %	24 577
13 - Lágesduottar	8 %	72 %	20 %	14 397
14 - Spierttanjárga	9 %	67 %	24 %	5 474
14A - Spierttagáísá	5 %	74 %	21 %	9 190
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	4 %	75 %	21 %	5 847
Munkavári siida	7 %	73 %	20 %	3 343
Karasjok østre sone	7 %	72 %	21 %	29 061
16 - Kárašjoga oarjabealli	8 %	71 %	21 %	31 334
Máhkáravjju siida	10 %	66 %	24 %	5 044
Skuohtanjárgga siida	7 %	73 %	20 %	7 564
Skáiddeduottar siida	5 %	70 %	25 %	4 317
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	8 %	79 %	13 %	3 631
Jáhkenjárgga siida	9 %	72 %	19 %	1 959
Rávdol siida	9 %	69 %	22 %	972
Láhtin siida	9 %	67 %	24 %	2 637
Njeaidán siida	6 %	69 %	25 %	2 370
Vuorje siida	9 %	69 %	22 %	2 909
Karasjok vestre sone	8 %	71 %	21 %	31 334
ØST-FINNMARK	7 %	75 %	18 %	84 972

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2008/09. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2008). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE-
	i vårflokk	Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	PERIODE
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	597	485	260	224	81 %	44 %	38 %	10.09-30.09
5A - Pasvik	1 879	1 589	1 397	1 312	85 %	74 %	70 %	01.09-30.09
4/5B - Vestre Sør-Varanger	1 431	1 113	1 057	841	78 %	74 %	59 %	15.06-31.09
6 - Várjtanjárga	9 416	8 105	7 331	6 853	86 %	78 %	73 %	01.08-30.12
7 - Rákkonjárga	2 772	2 355	2 296	2 147	85 %	83 %	77 %	15.08-17.10
9 - Čorgaš	5 017	4 049	3 617	3 151	81 %	72 %	63 %	01.09-01.11
Polmak/Varanger	21 112	17 696	15 958	14 528	84 %	76 %	69 %	15.06-30.12
13 - Lágeduottar	10 849	8 937	7 352	4 822	82 %	68 %	44 %	01.08-30.09
14 - Spierttanjárga	3 614	2 737	2 005	1 782	76 %	55 %	49 %	01.07-13.11
14A - Spierttagáísá	6 489	5 607	4 931	3 567	86 %	76 %	55 %	25.06-01.08
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	4 226	3 649	3 130	2 304	86 %	74 %	55 %	01.07-01.08
Munkavári siida	2 263	1 958	1 801	1 263	87 %	80 %	56 %	25.06-30.07
Karasjok østre sone	20 952	17 281	14 288	10 171	82 %	68 %	49 %	15.06-30.12
16 - Kárašjoga oarjabealli	22 251	18 311	14 154	10 604	82 %	64 %	48 %	15.06-31.10
Máhkáravju siida	3 525	2 672	2 450	1 446	76 %	70 %	41 %	01.07-15.09
Skuohtanjárgga siida	5 338	4 444	3 542	2 662	83 %	66 %	50 %	01.09-30.09
Skáiddeduottar siida	2 720	2 346	1 913	1 521	86 %	70 %	56 %	01.09-01.10
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	2 600	2 224	1 250	1 054	86 %	48 %	41 %	01.09-01.10
Jáhkenjárgga siida	1 424	1 257	1 110	686	88 %	78 %	48 %	10.08-15.09
Rávdol siida	921	772	650	573	84 %	71 %	62 %	01.09-15.09
Láhtin siida	1 731	1 482	849	715	86 %	49 %	41 %	01.09-15.09
Njeaiddán siida	1 733	1 562	1 174	852	90 %	68 %	49 %	15.06-15.07
Vuorje siida	1 936	1 653	1 315	1 095	85 %	68 %	57 %	25.08-31.10
Karasjok vestre sone	22 251	18 311	14 154	10 604	82 %	64 %	48 %	15.06-31.10
ØST-FINNMARK	64 315	53 288	44 400	35 303	83 %	69 %	55 %	01.06-30.12

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2008/09. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2008, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2008.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	225	36	261	2	15	17	278	54 %	2 %	23 %
5A - Pasvik	192	85	277	23	60	83	360	17 %	4 %	10 %
4/5B - Vestre Sør-Varanger	56	216	272	6	113	119	391	24 %	6 %	13 %
6 - Várjatanjárga	774	475	1 249	128	553	681	1 930	15 %	5 %	9 %
7 - Rákkonjárga	59	149	208	77	179	256	464	9 %	7 %	8 %
9 - Čorgaš	432	466	898	60	439	499	1 397	22 %	8 %	14 %
Polmak/Varanger	1 738	1 427	3 165	296	1 359	1 655	4 820	18 %	6 %	11 %
13 - Lágessduottar	1 585	1 725	3 310	476	1 253	1 729	5 039	37 %	12 %	21 %
14 - Spierrtanjárga	732	241	973	229	478	707	1 680	36 %	14 %	21 %
14A - Spierrtagašisá	676	1 372	2 048	180	719	899	2 947	37 %	10 %	20 %
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	519	832	1 351	97	451	548	1 899	37 %	10 %	20 %
Munkavári siida	157	540	697	83	268	351	1 048	36 %	11 %	20 %
Karasjok østre sone	2 993	3 338	6 331	885	2 450	3 335	9 666	37 %	12 %	33 %
16 - Kárašjoga oarjabealli	4 157	3 551	7 708	1 291	2 738	4 029	11 737	42 %	12 %	23 %
Máhkáravju siida	222	1 002	1 224	152	578	730	1 954	46 %	14 %	25 %
Skuohtanjárgga siida	902	882	1 784	218	691	909	2 693	40 %	12 %	22 %
Skáideduottar siida	433	392	825	111	155	266	1 091	35 %	6 %	16 %
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga si	974	196	1 170	102	135	237	1 407	53 %	6 %	24 %
Jáhkenjárgga siida	145	325	470	252	381	633	1 103	41 %	23 %	29 %
Rávdol siida	122	77	199	70	192	262	461	26 %	19 %	21 %
Láhtin siida	633	135	768	163	246	409	1 177	52 %	15 %	28 %
Njeaidán siida	388	322	710	133	208	341	1 051	45 %	12 %	24 %
Vuorje siida	338	220	558	90	152	242	800	34 %	8 %	17 %
Karasjok vestre sone	4 157	3 551	7 708	1 291	2 738	4 029	11 737	42 %	12 %	23 %
ØST-FINNMARK	8 888	8 316	17 204	2 472	6 547	9 019	26 223	32 %	10 %	21 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2008/09.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	100 %	0 %	0 %	88 %	12 %	0 %
5A - Pasvik	90 %	4 %	6 %	71 %	14 %	14 %
4/5B - Vestre Sør-Varanger	91 %	6 %	4 %	63 %	21 %	16 %
6 - Várjjatnjárga	76 %	6 %	18 %	83 %	11 %	6 %
7 - Rákkonjárga	70 %	13 %	17 %	87 %	4 %	10 %
9 - Čorgaš	84 %	4 %	12 %	79 %	6 %	15 %
Polmak/Varanger	82 %	5 %	12 %	80 %	9 %	10 %
13 - Lágesduottar	76 %	3 %	21 %	67 %	7 %	26 %
14 - Spierttanjárga	87 %	8 %	5 %	74 %	18 %	8 %
14A - Spierttagáisá	83 %	5 %	12 %	77 %	8 %	15 %
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	82 %	6 %	12 %	78 %	8 %	13 %
Munkavári siida	86 %	2 %	12 %	75 %	7 %	18 %
Karasjok østre sone	80 %	5 %	16 %	71 %	9 %	19 %
16 - Kárašjoga oarjabealli	82 %	7 %	10 %	69 %	13 %	18 %
Máhkáravjju siida	79 %	8 %	13 %	68 %	12 %	20 %
Skuohtanjárgga siida	83 %	8 %	10 %	78 %	9 %	13 %
Skáiddeduottar siida	86 %	9 %	4 %	77 %	15 %	8 %
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	87 %	3 %	10 %	76 %	3 %	21 %
Jáhkenjárgga siida	76 %	14 %	10 %	63 %	25 %	12 %
Rávdol siida	80 %	17 %	3 %	60 %	5 %	35 %
Láhtin siida	82 %	6 %	12 %	69 %	5 %	25 %
Njeaiddán siida	80 %	4 %	16 %	55 %	24 %	22 %
Vuorje siida	83 %	6 %	11 %	76 %	6 %	18 %
Karasjok vestre sone	82 %	7 %	10 %	69 %	13 %	18 %
ØST-FINNMARK	81 %	6 %	13 %	72 %	11 %	17 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2008/09. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRİKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLK VANTUM	PROSENT	pr. livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	08/09	08/09	08/09	08/09	07/08	08/09 ¹
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	228	5 406	32 %	7,6	6,0	6,5
5A - Pasvik	929	21 957	45 %	10,5	17,0	12,5
4/5B - Vestre Sør-Varanger	748	15 086	41 %	8,2	11,1	8,0
6 - Várjattnjárga	9 031	165 355	70 %	12,9	14,5	9,1
7 - Rákkonjárga	1 868	56 420	50 %	15,0	16,3	14,6
9 - Čorgaš	3 027	60 142	50 %	9,9	9,6	9,5
Polmak/Varanger	15 831	324 367	58 %	11,9	13,4	10,1
13 - Lágésduottar	4 137	88 772	28 %	6,1	6,3	5,4
14 - Spierttanjárga	762	20 082	15 %	3,9	10,1	5,1
14A - Spierttagáísá	2 290	47 786	25 %	5,3	9,9	5,7
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	1 407	32 819	24 %	5,6	9,8	5,3
Munkavári siida	744	14 742	23 %	4,6	10,0	6,4
Karasjok østre sone	7 189	156 640	25 %	5,4	8,1	5,5
16 - Kárašjoga oarjabealli	8 758	192 621	26 %	5,7	7,4	4,4
Máhkáravjju siida	856	25 034	16 %	4,8	5,4	3,9
Skuohtanjárgga siida	2 073	40 515	26 %	5,1	5,7	4,4
Skáiddeduottar siida	1 237	30 341	29 %	7,1	10,7	7,5
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	853	16 271	23 %	4,4	7,3	4,8
Jáhkenjárgga siida	801	17 356	30 %	6,4	10,4	0,4
Rávdol siida	737	18 072	53 %	12,9	6,4	5,0
Láhtin siida	371	8 030	14 %	3,0	10,1	2,5
Njeaidán siida	894	18 481	32 %	6,7	6,5	3,7
Vuorje siida	865	17 057	30 %	5,8	7,7	6,2
Karasjok vestre sone	8 758	192 621	26 %	5,7	7,4	4,4
ØST-FINNMARK	31 778	673 628	35 %	7,5	9,4	6,5

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2008/09. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedy
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	6 %	23 %	71 %	97 %	3 %	0 %	100 %	0 %	224
5A - Pasvik	2 %	9 %	89 %	95 %	5 %	0 %	100 %	0 %	887
4/5B - Vestre Sør-Varanger	8 %	13 %	79 %	96 %	4 %	0 %	100 %	0 %	729
6 - Várjajtnjárga	14 %	13 %	73 %	98 %	2 %	6 %	94 %	0 %	7 735
7 - Rákkonjárga	12 %	8 %	80 %	96 %	4 %	9 %	91 %	0 %	2 257
9 - Čorgaš	12 %	10 %	78 %	96 %	4 %	75 %	9 %	15 %	2 898
Polmak/Varanger	12 %	12 %	76 %	97 %	3 %	19 %	78 %	3 %	14 730
13 - Lágessduottar	10 %	20 %	70 %	96 %	4 %	26 %	64 %	9 %	3 984
14 - Spierttanjárga	19 %	11 %	70 %	83 %	17 %	14 %	62 %	24 %	754
14A - Spierttagáísá	12 %	9 %	79 %	89 %	11 %	62 %	26 %	12 %	2 053
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	14 %	9 %	77 %	88 %	12 %	64 %	25 %	11 %	1 382
Munkavári siida	9 %	8 %	83 %	89 %	11 %	58 %	27 %	14 %	671
Karasjok østre sone	12 %	16 %	73 %	92 %	8 %	36 %	60 %	16 %	6 791
16 - Kárašjoga oarjabealli	25 %	25 %	50 %	89 %	11 %	36 %	56 %	8 %	7 549
Máhkáravjju siida	46 %	21 %	33 %	78 %	22 %	34 %	61 %	5 %	661
Skuohtanjárgga siida	17 %	21 %	62 %	87 %	13 %	17 %	81 %	3 %	1 732
Skáiddeduottar siida	40 %	19 %	41 %	90 %	10 %	61 %	4 %	35 %	1 124
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	12 %	17 %	71 %	94 %	6 %	76 %	21 %	3 %	802
Jáhkenjárgga siida	21 %	39 %	40 %	94 %	6 %	2 %	98 %	0 %	737
Rávdol siida	11 %	38 %	51 %	96 %	4 %	44 %	56 %	0 %	707
Láhtin siida	48 %	21 %	31 %	71 %	29 %	2 %	87 %	11 %	265
Njeaidán siida	31 %	39 %	30 %	90 %	10 %	70 %	29 %	1 %	674
Vuorje siida	21 %	24 %	55 %	91 %	9 %	9 %	78 %	12 %	776
Karasjok vestre sone	25 %	25 %	50 %	89 %	11 %	36 %	56 %	8 %	7 549
ØST-FINNMARK	15 %	16 %	69 %	94 %	6 %	27 %	68 %	7 %	29 070

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2008/09. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT										
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	38,6	(5)	30,9	(8)	33,9	(47)	- ¹	(4)	19,2	(160)
5A - Pasvik	41,6	(15)	- ¹	(2)	33,4	(74)	- ¹	(3)	21,8	(793)
4/5B - Vestre Sør-Varanger	40,4	(31)	30,0	(30)	26,7	(92)	- ¹	(2)	16,8	(574)
6 - Várjjatnjárga	40,1	(328)	28,7	(746)	30,1	(634)	24,9	(385)	17,4	(5642)
7 - Rákkonjárga	51,3	(129)	30,9	(141)	34,2	(164)	27,1	(22)	20,6	(1801)
9 - Čorgaš	47,1	(60)	29,0	(279)	28,5	(288)	23,8	(9)	16,9	(2262)
Polmak/Varanger	43,4	(568)	29,1	(1206)	30,3	(1299)	25,0	(425)	18,1	(11232)
13 - Lágeduottar	46,3	(129)	26,9	(269)	29,1	(739)	24,4	(72)	16,9	(2775)
14 - Spierttanjárga	51,3	(22)	26,4	(124)	28,9	(69)	26,6	(12)	18,2	(527)
14A - Spierttagáisá	48,3	(49)	27,4	(203)	29,6	(169)	21,2	(7)	17,0	(1625)
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	46,8	(30)	27,7	(164)	30,4	(119)	- ¹	(4)	17,3	(1065)
Munkavári siida	50,7	(19)	26,5	(39)	27,5	(50)	- ¹	(3)	16,4	(560)
Karasjok østre sone	47,3	(200)	27,0	(596)	29,2	(977)	24,4	(91)	17,1	(4927)
16 - Kárašjoga oarjabealli	43,1	(538)	25,4	(1349)	26,5	(1665)	21,9	(243)	15,6	(3754)
Máhkáravjju siida	45,7	(202)	30,1	(101)	25,7	(137)	18,9	(5)	15,2	(216)
Skuohtanjárgga siida	40,1	(84)	24,3	(215)	25,0	(345)	18,2	(15)	14,7	(1073)
Skáiddeduottar siida	47,0	(55)	27,1	(398)	26,4	(168)	22,0	(46)	17,8	(457)
Márrenjárga ja Boalotnjárgga siida	44,6	(21)	24,0	(76)	27,1	(110)	19,6	(23)	15,2	(572)
Jáhkenjárga siida	42,6	(66)	22,2	(87)	25,4	(231)	20,8	(56)	14,6	(297)
Rávdol siida	45,2	(16)	27,7	(63)	30,9	(220)	24,8	(46)	18,7	(362)
Láhtin siida	42,7	(15)	21,1	(112)	23,7	(50)	21,8	(5)	15,1	(83)
Njeaiddán siida	44,5	(21)	25,3	(188)	28,1	(223)	23,1	(41)	15,7	(201)
Vuorje siida	34,4	(57)	23,5	(108)	24,9	(179)	20,5	(6)	14,3	(426)
Karasjok vestre sone	43,1	(538)	25,4	(1349)	26,5	(1665)	21,9	(243)	15,6	(3754)
ØST-FINNMARK	43,9	(1306)	27,1	(3151)	28,4	(39419)	23,9	(759)	17,4	(19913)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	28,7	25,3	30,5	30,7	28,6	26,8	27,1	27,1	- ¹	30,9
5A - Pasvik	29,0	31,2	32,4	- ¹	32,6	- ¹	32,1	31,9	31,3	- ¹
4/5B - Vestre Sør-Varanger	26,5	25,8	32,0	30,9	29,3	26,8	29,1	28,0	30,4	30,0
6 - Várjjatnjárga	28,9	26,6	31,0	29,5	28,0	32,6	31,1	30,0	29,7	28,7
7 - Rákkonjárga	30,9	30,2	31,3	33,4	33,4	35,5	31,1	31,8	31,3	30,9
9 - Čorgaš	29,0	29,8	32,2	32,0	34,4	31,9	30,5	29,6	30,4	29,0
Polmak/Varanger	29,2	28,2	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7	30,0	29,9	29,1
13 - Lágésduottar	27,7	28,9	33,4	33,6	34,6	30,5	28,8	28,0	29,2	26,9
14 - Spierttanjárga	31,2	29,2	32,6	36,9	34,2	34,0	30,4	31,6	31,4	26,4
14A - Spierttagáisá	27,4	28,9	29,9	36,2	36,2	34,1	30,2	28,9	30,2	27,4
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	28,4	29,9	33,2	36,6	37,1	34,3	30,7	29,4	29,9	27,7
Munkavári siida	24,8	27,6	27,3	34,7	35,3	33,8	28,8	27,8	30,5	26,5
Karasjok østre sone	27,8	28,9	31,6	34,6	35,0	32,1	29,3	28,9	29,9	27,0
16 - Kárašjoga oarjabealli	24,9	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4
Máhkáravju siida	26,2	30,4	28,1	29,5	30,2	30,0	25,5	26,9	29,0	30,1
Skuhtanjárgga siida	22,5	24,6	27,4	29,6	28,7	28,0	25,0	24,6	25,7	24,3
Skáiddeduottar siida	24,7	26,3	28,7	31,1	31,9	27,9	24,8	25,4	28,2	27,1
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	23,3	24,3	26,5	29,9	30,2	28,0	24,5	25,9	26,4	24,0
Jáhkenjárgga siida	24,1	26,3	28,1	30,5	30,3	27,8	24,5	23,8	23,4	22,2
Rávdo1 siida	32,0	30,8	29,8	32,3	30,6	28,6	26,8	26,8	28,8	27,7
Láhtin siida	24,4	24,7	20,9	31,1	31,4	27,0	23,1	23,3	22,6	21,1
Njeaiddán siida	25,1	- ¹	- ¹	35,1	31,9	28,9	28,0	29,4	27,0	25,3
Vuorje siida	24,3	- ¹	- ¹	33,7	33,5	29,7	26,3	25,3	24,8	23,5
Karasjok vestre sone	24,9	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2	25,3	26,3	25,4
ØST-FINNMARK	27,5	28,0	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4	27,1	28,1	27,1

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	30,9	28,5	32,8	31,7	31,3	30,8	30,5	32,1	33,8	33,9
5A - Pasvik	33,5	35,3	34,7	36,0	34,3	34,9	33,8	33,1	32,9	33,4
4/5B - Vestre Sør-Varanger	30,5	29,6	31,0	29,3	29,5	28,7	27,7	26,9	29,0	26,7
6 - Várjantjårga	31,2	29,5	30,0	29,2	28,5	28,7	29,5	29,8	29,0	30,1
7 - Rákkonjårga	32,0	32,0	30,3	30,1	31,0	32,7	32,9	32,9	32,8	34,2
9 - Čorgaš	28,4	30,6	29,7	29,1	31,4	27,7	28,4	28,6	28,1	28,5
Polmak/Varanger	31,1	31,2	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1	30,2	30,0	30,3
13 - Lågesduottar	29,5	31,6	31,0	30,8	31,7	28,4	30,0	28,4	28,7	29,1
14 - Spierttanjårga	30,7	29,5	31,6	- ¹	31,0	24,7	- ¹	31,9	30,6	28,9
14A - Spierttagáisá	31,2	31,8	33,9	35,0	33,6	31,0	32,7	30,9	31,3	29,6
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	32,2	33,0	33,1	34,8	29,5	33,4	33,4	31,3	31,5	30,4
Munkavári siida	29,2	30,5	34,0	35,3	32,2	30,9	30,7	30,4	31,2	27,5
Karasjok østre sone	30,1	31,5	33,4	31,9	32,3	29,3	31,1	29,3	30,4	29,2
16 - Kárašjoga oarjabealli	27,0	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5
Máhkáravju siida	27,6	30,9	26,9	30,2	29,2	25,4	25,3	25,1	27,0	25,7
Skuohtanjårgga siida	25,8	28,4	26,3	28,2	27,9	24,5	26,2	25,1	25,2	25,0
Skáiddeduottar siida	26,1	29,3	27,9	29,6	30,7	26,8	25,9	27,4	28,8	26,4
Márrenjårgga ja Boalotnjårgga siida	25,7	31,8	- ¹	29,3	30,5	27,1	27,1	25,9	25,7	27,1
Jáhkenjårgga siida	28,5	29,9	29,4	30,1	31,7	28,3	28,0	27,7	25,3	25,4
Rávdol siida	32,3	30,8	30,7	31,1	37,2	28,5	30,1	27,6	28,3	30,9
Láhtin siida	26,5	- ¹	- ¹	- ¹	30,8	25,1	25,3	23,8	26,5	23,7
Njeaidán siida	26,2	- ¹	- ¹	- ¹	29,8	26,6	26,3	27,8	27,0	28,1
Vuorje siida	28,7	- ¹	- ¹	33,3	32,9	28,5	27,3	27,4	26,8	24,9
Karasjok vestre sone	27,0	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6	26,2	26,8	26,5
ØST-FINNMARK	29,3	31,0	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8	28,4	29,0	28,4

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	20,8	17,3	20,8	20,7	17,8	17,0	16,6	17,3	18,3	19,2
5A - Pasvik	21,4	21,6	23,7	24,4	23,1	23,5	22,7	22,0	22,2	21,8
4/5B - Vestre Sør-Varanger	18,3	18,9	20,8	20,3	19,4	18,6	17,8	18,6	19,2	16,8
6 - Várjjatnjárga	16,5	16,8	18,7	19,9	18,8	18,1	18,7	19,4	19,0	17,4
7 - Rákkonjárga	20,3	18,9	19,7	20,9	21,3	21,2	21,6	22,2	22,2	20,6
9 - Čorgaš	17,4	17,4	18,3	19,8	20,2	18,5	17,7	17,7	18,4	16,9
Polmak/Varanger	19,2	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6	20,0	20,1	18,1
13 - Lágésduottar	17,0	17,3	20,2	21,4	21,1	18,3	18,1	18,3	17,7	16,9
14 - Spierttanjárga	22,0	19,7	23,7	25,4	23,3	23,1	22,0	22,3	21,7	18,2
14A - Spierttagáisá	19,2	18,4	21,4	24,6	23,2	20,5	18,8	19,4	18,9	17,0
Halkavári ja Čalbmelanrašša siida	20,2	18,5	22,4	25,0	23,5	21,1	19,2	19,7	19,0	17,3
Munkavári siida	16,5	18,6	20,0	23,8	22,8	19,6	18,2	18,8	18,7	16,4
Karasjok østre sone	18,3	18,1	21,5	22,9	21,9	19,5	18,7	19,1	18,8	17,1
16 - Kárašjoga oarjabealli	15,0	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6
Máhkáravju siida	14,8	14,7	15,7	17,7	20,9	15,9	14,2	16,9	17,5	15,2
Skuhtanjárgga siida	13,5	17,3	17,1	18,4	18,5	15,5	15,8	16,2	15,7	14,7
Skáiddeduottar siida	15,8	- ¹	20,8	20,5	19,9	15,6	17,4	18,7	18,4	17,8
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	14,8	- ¹	19,4	20,8	20,5	18,1	17,1	17,5	16,8	15,2
Jáhkjenjárgga siida	15,1	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	18,2	16,2	17,9	16,0	14,6
Rávdol siida	- ¹	- ¹	23,5	22,3	20,7	20,3	17,9	21,8	19,2	18,7
Láhtin siida	14,9	- ¹	- ¹	21,4	21,3	17,4	16,3	16,5	15,7	15,1
Njeaiddán siida	14,5	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	16,7	16,5	19,5	18,4	15,7
Vuorje siida	16,8	- ¹	- ¹	23,1	21,8	17,2	16,2	17,3	16,5	14,3
Karasjok vestre sone	15,0	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5	17,8	16,9	15,6
ØST-FINNMARK	18,4	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9	19,5	19,2	17,4

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2008/09 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL pr. s.andel
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	0	0	0	1	1	0	0	346
5A - Pasvik	1	0	0	1	4	0	0	397
4/5B - Vestre Sør-Varanger	0	0	1	2	2	0	0	362
6 - Várjjatnjárga	0	0	1	1	4	2	7	666
7 - Rákkonjárga	0	0	2	1	1	1	2	540
9 - Čorgaš	0	0	0	0	9	0	1	592
Polmak/Varanger	1	0	4	6	21	3	10	546
	2 %	0 %	9 %	13 %	47 %	7 %	22 %	
13 - Lágesduottar	1	1	1	2	9	0	6	720
14 - Spierttanjárga	2	1	0	1	5	0	2	498
14A - Spierttagáísá	3	1	2	4	12	0	1	400
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	2	1	2	2	9	0	0	365
Munkavári siida	1	0	0	2	3	0	1	478
Karasjok østre sone	6	3	3	7	26	0	9	538
	11 %	6 %	6 %	13 %	48 %	0 %	17 %	
16 - Kárašjoga oarjabealli	5	2	8	25	41	1	1	378
Máhkáravjju siida	0	0	1	5	6	0	0	420
Skuohtanjárgga siida	0	0	1	6	10	1	0	420
Skáiddeduottar siida	0	0	0	2	5	0	1	540
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	1	0	0	4	5	0	0	363
Jáhkenjárgga siida	1	0	1	0	4	0	0	327
Rávdol siida	1	0	0	0	2	0	0	324
Láhtin siida	0	1	2	3	3	0	0	293
Njeaidán siida	1	1	3	1	3	0	0	263
Vuorje siida	1	0	0	4	3	0	0	364
Karasjok vestre sone	5	2	8	25	41	1	1	378
	6 %	2 %	10 %	30 %	49 %	1 %	1 %	
ØST-FINNMARK	12	5	15	38	88	4	20	467
	7 %	3 %	8 %	21 %	48 %	2 %	11 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2009) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2008) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIDAANDELER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
1/2/3 - Østre Sør-Varanger	0	0	1	0	1	0	0	44 år
5A - Pasvik	0	0	1	1	3	0	1	57 år
4/5B - Vestre Sør-Varanger	0	0	1	2	1	1	0	51 år
6 - Várjjatnjárga	0	3	1	2	6	3	0	49 år
7 - Rákkonjárga	0	0	2	2	2	1	0	50 år
9 - Čorgaš	0	0	4	4	2	0	0	44 år
Polmak/Varanger	0	3	10	11	15	5	1	49 år
	0 %	7 %	22 %	24 %	33 %	11 %	2 %	
13 - Lágesduottar	0	1	3	8	2	4	2	50 år
14 - Spierttanjárga	0	1	2	2	6	0	0	48 år
14A - Spierttagáisá	0	2	2	7	10	2	0	49 år
Halkavári ja Čalbmelanraša siida	0	2	1	6	6	1	0	
Munkavári siida	0	0	1	1	4	1	0	
Karasjok østre sone	0	4	7	17	18	6	2	49 år
	0 %	7 %	13 %	31 %	33 %	11 %	4 %	
16 - Kárašjoga oarjabealli	0	7	17	29	17	10	3	47 år
Máhkáravjju siida	0	0	2	6	0	3	1	
Skuohtanjárgga siida	0	2	2	7	4	3	0	
Skáiddeduottar siida	0	2	2	1	0	2	1	
Márrenjárgga ja Boalotnjárgga siida	0	2	4	2	2	0	0	
Jáhkenjárgga siida	0	0	3	0	2	1	0	
Rávdol siida	0	0	1	0	1	0	1	
Láhtin siida	0	1	0	4	4	0	0	
Njeaiddán siida	0	0	1	4	3	1	0	
Vuorje siida	0	0	2	5	1	0	0	
Karasjok vestre sone	0	7	17	29	17	10	3	47 år
	0 %	8 %	20 %	35 %	20 %	12 %	4 %	
ØST-FINNMARK	0	14	34	57	50	21	6	48 år
	0 %	8 %	19 %	31 %	27 %	12 %	3 %	

Vedlegg 3 - Næringsoversikt Vest-Finnmark

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2008/09 (per 31. Mars 2009). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER		
		i siidaandelene		SIDAER
		Sommer	Vinter	
19 - Sállan	10	71	3	5 ^{1a, 1b}
20 - Fálá	6	20	1	1
21 - Gearretnjárga	8	34	1	1
22 - Fiettar	15	113	1	3
23 - Seainnus/Návvgastat	15	104	4	4
Valgenjárgga siida	3	26	1	1
Girenjárgga siida	6	36	1	1
Jalgon siida	5	34	1	1
Ealenjárgga siida	1	8	1	1
24A - Oarje-Sievju	6	33	2	1
24B - Nuorta-Sievju	3	27	2	2
Kautokeino østre sone	63	402	14	15^{2a}
25 - Stierdná	6	40	2	2
41 - Beaskádas	5	52	1	2 ^{1b, 1c}
26 - Lákkonjárga	17	165	1	4 ^{1a}
27 - Joahkonjárga	13	98	1	4 ^{1d, 1e}
28 - Cuokcavuotna	3	20	1	2 ^{1e}
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	3	13	2	2
32 - Silvvetnjárga	6	54	2	2
33 - Spalca	20	140	1	4 ^{1d}
40 - Orda	15	93	1	2 ^{1c}
11T - Ráidná	1	10	1	1 ^{1f}
33T - Ittunjárga	2	20	1	1
19/32T - Ivgoláhku	5	16	2	2 ^{1f}
Kautokeino midtre sone	96	721	16	24^{2b}
34 - Ábborašša	12	92	1	5
35 - Fávrosorda	14	76	1	2
36 - Cohkolat	14	60	1	4
37 - Skárfvággi	4	17	1	1
39 - Árdni/Gávvir	8	36	1	1
42 - Beahcegealli	6	313	1	1
Kautokeino vestre sone	58	594	6	14
VEST-FINNMARK	217	1 717	36	53

- 1 Felles vinterssida mellom a. D19-Sállan og D26-Lákkonjárga, b. D19-Sállan og D41-Beaskádas c. D40-Orda og D41-Beaskádas d. D27-Joahkonjárga og D33-Spalca e. D27-Joahkonjárga og D28-Cuokcavuotna f. D19/32T-Ivgoláhku og D11T-Ráidná..
- 2 Sumtallet for sonene er korrigert ned med henholdsvis a. 2 siidaer og b. 4 siidaer på grunn av felles vintersiidaer mellom siidaandeler fra ulike sommerbeitedistrikter.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
19 - Sállan	3 011	2 651	2 579	2 955	3 573	3 974	3 851	4 017	4 342	4 271
20 - Fálá	1 487	1 454	1 758	1 982	1 776	1 968	1 908	2 143	2 418	2 217
21 - Gearretnjárga	1 444	1 415	1 575	1 789	2 110	2 321	2 187	2 544	2 902	2 907
22 - Fiettar	4 730	4 668	5 667	6 462	7 521	7 237	6 494	7 348	8 023	7 185
23 - Seainnus/Návvgastat	8 081	6 959	7 587	9 549	11 399	8 926	9 062	8 685	8 621	8 578
Valgenjárgga siida	1 553	1 520	1 927	2 139	2 428	1 376	1 297	1 288	1 260	1 296
Girenjárgga siida	2 931	2 196	2 435	3 908	5 016	4 581	4 948	4 425	4 328	4 253
Jalgon siida	3 276	3 092	3 053	3 298	3 766	2 806	2 683	2 822	2 914	2 897
Ealenjárgga siida	149	151	171	204	189	163	134	150	119	132
24A - Oarje-Sievju	663	725	1 291	1 614	1 869	1 231	1 165	1 223	1 308	1 242
24B - Nuorta-Sievju	753	955	615	753	1 008	614	548	578	635	734
Kautokeino østre sone	20 169	18 827	21 072	25 104	29 256	26 271	25 215	26 538	28 249	27 134
25 - Stierdná	942	793	1 003	1 358	1 692	1 769	1 259	1 395	1 505	1 302
41 - Beaskádas	1 710	1 968	2 226	2 593	3 050	3 491	3 222	3 588	3 975	4 476
26 - Lákkonjárga	5 573	6 140	7 965	9 438	10 221	9 259	8 358	8 983	9 364	8 290
27 - Joahkonjárga	3 551	3 714	4 917	5 617	6 364	6 072	5 917	6 694	7 091	6 321
28 - Cuokcavuotna	611	627	552	547	640	619	538	573	583	580
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	1 003	919	1 174	1 230	1 430	1 077	1 127	1 119	1 037	1 020
32 - Silvvetnjárga	1 461	1 493	1 689	1 818	2 111	2 148	2 121	2 123	2 137	2 043
33 - Spalca	5 129	4 753	5 572	6 238	7 314	6 819	6 793	7 193	7 535	7 043
40 - Orda	4 391	4 741	5 765	6 252	7 903	7 386	6 629	7 065	6 682	6 314
11T - Ráidná	266	122	165	183	245	279	264	309	304	263
33T - Ittunjárga	520	512	653	649	710	611	581	594	638	685
19/32T - Ivgoláhku	1 198	1 463	1 382	1 543	1 542	1 458	1 500	1 489	1 484	1 456
Kautokeino midtre sone	26 355	27 245	33 063	37 466	43 222	40 988	38 309	41 125	42 335	39 793
34 - Ábborašša	4 722	4 629	5 231	5 641	6 011	6 588	5 565	6 113	6 386	6 310
35 - Fávrosorda	6 819	5 279	6 567	6 648	6 934	6 730	6 900	7 166	7 221	6 510
36 - Cohkolat	4 849	3 382	4 655	5 779	6 888	7 449	8 052	7 951	8 272	8 510
37 - Skárfvággi	775	1 078	1 355	1 559	1 710	1 840	2 040	1 568	1 555	1 474
39 - Árdni/Gávvir	1 591	1 306	1 525	1 771	1 828	1 966	2 034	2 301	2 385	2 145
42 - Beahcegealli	228	275	156	246	687	882	915	1 500	1 703	1 727
Kautokeino vestre sone	18 984	15 949	19 489	21 644	24 058	25 455	25 506	26 599	27 522	26 676
VEST-FINNMARK	65 508	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	89 030	94 262	98 106	93 603

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2008/09 (ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDIS TRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserlein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.09
19 - Sállan	8 %	71 %	21 %	4 271
20 - Fálá	10 %	70 %	20 %	2 217
21 - Gearretnjárga	8 %	78 %	15 %	2 907
22 - Fiettar	8 %	74 %	18 %	7 185
23 - Seainnus/Návggastat	7 %	78 %	15 %	8 578
Valgenjárgga siida	3 %	87 %	9 %	1 296
Girenjárgga siida	5 %	76 %	19 %	4 253
Jalgon siida	10 %	78 %	12 %	2 897
Ealenjárgga siida	6 %	67 %	27 %	132
24A - Oarje-Sievju	9 %	73 %	18 %	1 242
24B - Nuorta-Sievju	19 %	53 %	29 %	734
Kautokeino østre sone	8 %	74 %	18 %	27 134
25 - Stierdná	12 %	72 %	16 %	1 302
41 - Beaskádas	12 %	60 %	28 %	4 476
26 - Lákkonjárga	7 %	71 %	22 %	8 290
27 - Joahkonjárga	5 %	73 %	22 %	6 321
28 - Cuokcavuotna	7 %	77 %	16 %	580
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	7 %	79 %	14 %	1 020
32 - Silvvetnjárga	5 %	76 %	19 %	2 043
33 - Spalca	6 %	77 %	17 %	7 043
40 - Orda	9 %	74 %	17 %	6 314
11T - Ráidná	9 %	74 %	17 %	263
33T - Ittunjárga	12 %	68 %	20 %	685
19/32T - Ivgoláhku	6 %	78 %	16 %	1 456
Kautokeino midtre sone	7 %	72 %	20 %	39 793
34 - Ábborašša	4 %	73 %	23 %	6 310
35 - Fávrosorda	5 %	86 %	9 %	6 510
36 - Cohkolat	6 %	67 %	26 %	8 510
37 - Skárfvággi	4 %	78 %	18 %	1 474
39 - Árdni/Cávvir	9 %	75 %	16 %	2 145
42 - Beahcegealli	5 %	79 %	16 %	1 727
Kautokeino vestre sone	5 %	75 %	19 %	26 676
VEST-FINNMARK	7 %	74 %	19 %	93 603

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2008/09. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2008). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
	i vårflokk	Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
19 - Sállan	2 913	2 566	2 136	1 444	88 %	73 %	50 %	20.06-30.07
20 - Fálá	1 548	1 102	694	539	71 %	45 %	35 %	10.09-18.09
21 - Gearretnjárga	2 087	1 759	1 016	909	84 %	49 %	44 %	01.09-16.10
22 - Fiettar	5 467	4 236	3 115	2 224	77 %	57 %	41 %	10.07-20.07
23 - Seainnus/Návvgastat	6 883	6 025	5 293	3 886	88 %	77 %	56 %	15.06-30.09
Valgenjárgega siida	1 154	1 148	1 009	776	99 %	87 %	67 %	24.06-15.07
Girenjárgega siida	3 311	2 693	2 252	1 333	81 %	68 %	40 %	20.06-01.07
Jalgon siida	2 338	2 104	1 992	1 739	90 %	85 %	74 %	15.06-10.07
Ealenjárgega siida	80	80	40	38	100 %	50 %	48 %	10.09-30.09
24A - Oarje-Sievju	901	832	721	424	92 %	80 %	47 %	01.07-01.10
24B - Nuorta-Sievju	362	332	318	213	92 %	88 %	59 %	15.07-16.09
Kautokeino østre sone	20 161	16 852	13 293	9 639	84 %	66 %	48 %	15.06-16.10
25 - Stierdná	969	918	704	314	95 %	73 %	32 %	20.06-01.10
41 - Beaskádas	2 483	2 138	1 671	1 385	86 %	67 %	56 %	20.06-20.07
26 - Lákkonjára	6 126	5 159	4 423	2 576	84 %	72 %	42 %	18.06-10.07
27 - Joahkonjára	5 000	4 144	3 604	2 197	83 %	72 %	44 %	10.06-20.08
28 - Cuokcavuotna	421	388	184	151	92 %	44 %	36 %	20.09-23.09
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	792	762	525	371	96 %	66 %	47 %	15.06-21.09
32 - Silvvetnjára	1 604	1 502	1 183	848	94 %	74 %	53 %	15.06-22.06
33 - Spalca	5 443	4 066	3 204	2 561	75 %	59 %	47 %	15.08-30.09
40 - Orda	4 787	3 920	3 362	2 355	82 %	70 %	49 %	15.06-10.09
11T - Ráidná	194	152	60	49	78 %	31 %	25 %	13.09-14.10
33T - Ittunjára	429	372	219	158	87 %	51 %	37 %	10.09-10.10
19/32T - Ivgoláhku	1 115	1 088	762	554	98 %	68 %	50 %	01.07-01.08
Kautokeino midtre sone	29 363	24 609	19 901	13 519	84 %	68 %	46 %	10.06-14.10
34 - Ábborašša	4 524	3 841	3 421	2 737	85 %	76 %	60 %	16.06-15.10
35 - Fávrosorda	5 860	5 140	3 987	3 091	88 %	68 %	53 %	01.08-15.09
36 - Cohkolat	5 447	4 746	3 938	2 589	87 %	72 %	48 %	10.08-15.09
37 - Skárfvággi	1 060	1 026	940	762	97 %	89 %	72 %	01.07-01.10
39 - Árdni/Gávvir	1 648	1 447	719	611	88 %	44 %	37 %	01.09-01.11
42 - Beahcegealli	1 240	1 161	1 045	855	94 %	84 %	69 %	16.06-15.07
Kautokeino vestre sone	19 779	17 361	14 050	10 645	88 %	71 %	54 %	16.06-01.11
VEST-FINNMARK	69 303	58 822	47 244	33 803	85 %	68 %	49 %	10.06-01.11

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2008/09. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2008, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2008.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
19 - Sállan	430	692	1 122	188	404	592	1 714	44 %	14 %	25 %
20 - Fálá	408	159	567	74	205	279	846	51 %	12 %	24 %
21 - Gearretnjárga	743	107	850	41	180	221	1 071	48 %	8 %	23 %
22 - Fiettar	1 121	913	2 034	170	848	1 018	3 052	48 %	13 %	25 %
23 - Seainnus/Návvgastat	732	1 407	2 139	233	461	694	2 833	36 %	8 %	19 %
Valgenjárgga siida	139	233	372	2	50	52	424	32 %	4 %	18 %
Girenjárgga siida	441	919	1 360	192	330	522	1 882	51 %	12 %	27 %
Jalgon siida	112	253	365	32	77	109	474	17 %	4 %	9 %
Ealenjárgga siida	40	2	42	7	4	11	53	53 %	9 %	27 %
24A - Oarje-Sievju	111	297	408	40	150	190	598	49 %	15 %	28 %
24B - Nuorta-Sievju	14	105	119	22	57	79	198	36 %	12 %	20 %
Kautokeino østre sone	3 559	3 680	7 239	768	2 305	3 073	10 312	43 %	11 %	23 %
25 - Stierdná	214	395	609	74	201	275	884	66 %	18 %	36 %
41 - Beaskádas	467	286	753	130	346	476	1 229	35 %	12 %	20 %
26 - Lákkonjárga	736	1 790	2 526	458	702	1 160	3 686	49 %	12 %	25 %
27 - Joahkonjárga	540	1 404	1 944	295	1 186	1 481	3 425	47 %	21 %	30 %
28 - Cuokcavuotna	204	33	237	19	25	44	281	61 %	8 %	29 %
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	237	154	391	21	35	56	447	51 %	5 %	25 %
32 - Silvvetnjárga	319	334	653	43	233	276	929	43 %	13 %	26 %
33 - Spalca	862	642	1 504	263	490	753	2 257	37 %	10 %	19 %
40 - Orda	558	1 016	1 574	242	324	566	2 140	40 %	8 %	20 %
11T - Ráidná	92	11	103	9	16	25	128	68 %	8 %	28 %
33T - Ittunjárga	153	71	224	1	43	44	268	60 %	7 %	27 %
19/32T - Ivgoláhku	326	209	535	18	61	79	614	49 %	5 %	24 %
Kautokeino midtre sone	4 708	6 345	11 053	1 573	3 662	5 235	16 288	45 %	12 %	24 %
34 - Ábborašša	420	719	1 139	128	481	609	1 748	30 %	10 %	17 %
35 - Fávrosorda	1 153	886	2 039	166	485	651	2 690	40 %	9 %	22 %
36 - Cohkolat	808	1 334	2 142	529	922	1 451	3 593	45 %	17 %	27 %
37 - Skárfvággi	86	143	229	62	143	205	434	22 %	13 %	17 %
39 - Árdni/Gávvir	728	108	836	137	239	376	1 212	58 %	16 %	32 %
42 - Beahcegealli	116	190	306	71	94	165	471	26 %	10 %	16 %
Kautokeino vestre sone	3 311	3 380	6 691	1 093	2 364	3 457	10 148	39 %	13 %	23 %
VEST-FINNMARK	11 578	13 405	24 983	3 434	8 331	11 765	36 748	42 %	12 %	23 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2008/09.

REINBEITEDIS TRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>
19 - Sáállan	88 %	3 %	9 %	73 %	6 %	21 %
20 - Fálá	57 %	3 %	40 %	42 %	11 %	46 %
21 - Gearretnjárga	95 %	0 %	5 %	65 %	2 %	33 %
22 - Fiettar	73 %	18 %	9 %	61 %	12 %	27 %
23 - Seainnus/Návvgastat	83 %	8 %	9 %	76 %	12 %	12 %
Valgenjárgga siida	91 %	5 %	3 %	73 %	23 %	4 %
Girenjárgga siida	81 %	10 %	9 %	77 %	13 %	10 %
Jalgon siida	84 %	2 %	14 %	72 %	0 %	28 %
Ealenjárgga siida	98 %	2 %	0 %	82 %	9 %	9 %
24A - Oarje-Sievju	92 %	7 %	1 %	73 %	22 %	6 %
24B - Nuorta-Sievju	58 %	34 %	8 %	62 %	38 %	0 %
Kautokeino østre sone	81 %	9 %	10 %	66 %	11 %	23 %
25 - Stierdná	88 %	6 %	6 %	73 %	15 %	13 %
41 - Beaskádas	84 %	3 %	13 %	71 %	12 %	17 %
26 - Lákkonjárga	91 %	3 %	6 %	73 %	8 %	19 %
27 - Joahkonjárga	76 %	3 %	21 %	72 %	4 %	24 %
28 - Cuokcavuotna	70 %	0 %	30 %	57 %	0 %	43 %
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	71 %	14 %	15 %	52 %	13 %	36 %
32 - Silvvetnjárga	86 %	2 %	11 %	77 %	5 %	18 %
33 - Spalca	86 %	3 %	11 %	76 %	3 %	21 %
40 - Orda	80 %	0 %	20 %	81 %	2 %	18 %
11T - Ráidná	61 %	14 %	25 %	68 %	8 %	24 %
33T - Ittunjárga	85 %	0 %	15 %	66 %	2 %	32 %
19/32T - Ivgoláhku	97 %	3 %	0 %	81 %	16 %	3 %
Kautokeino midtre sone	84 %	3 %	13 %	74 %	6 %	20 %
34 - Ábborašša	94 %	2 %	4 %	66 %	8 %	26 %
35 - Fávrosorda	98 %	0 %	2 %	92 %	4 %	4 %
36 - Cohkolat	80 %	0 %	20 %	73 %	0 %	27 %
37 - Skárfvággi	89 %	0 %	11 %	79 %	0 %	21 %
39 - Árdni/Cávvvir	90 %	9 %	0 %	74 %	25 %	1 %
42 - Beahcegealli	96 %	1 %	4 %	92 %	1 %	8 %
Kautokeino vestre sone	90 %	2 %	8 %	77 %	5 %	18 %
VEST-FINNMARK	85 %	4 %	11 %	73 %	7 %	20 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2008/09. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIFT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLKQVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	08/09	08/09	08/09	08/09	07/08	08/09 ¹
19 - Sállan	919	23 743	21 %	5,5	8,0	5,6
20 - Fálá	461	13 202	19 %	5,5	8,8	3,8
21 - Gearretnjárga	683	11 902	24 %	4,1	7,0	5,1
22 - Fiettar	2 123	49 112	26 %	6,1	6,8	4,2
23 - Seainnus/Návvgastat	3 235	57 796	38 %	6,7	8,3	6,5
Valgenjárgga siida	688	13 509	55 %	10,7	16,6	11,0
Girenjárgga siida	886	15 369	20 %	3,6	3,0	3,2
Jalgon siida	1 647	29 017	57 %	10,0	13,4	9,9
Ealenjárgga siida ²	14	-	12 %	-	1,7	-
24A - Oarje-Sievju	300	7 830	23 %	6,0	7,3	4,9
24B - Nuorta-Sievju ²	35	-	6 %	-	7,6	-
Kautokeino østre sone	7 756	163 584	27 %	5,8	7,7	5,1
25 - Stierdná	246	8 163	16 %	5,4	8,8	1,8
41 - Beaskádas	411	8 414	10 %	2,1	6,9	5,1
26 - Lákkonjárga	2 317	50 178	25 %	5,4	5,6	3,2
27 - Joahkonjárga	1 480	30 444	21 %	4,3	5,9	2,1
28 - Cuokcavuotna	112	2 860	19 %	4,9	7,0	5,4
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	325	6 920	31 %	6,7	5,1	6,5
32 - Silvvetnjárga	679	14 712	32 %	6,9	6,7	5,9
33 - Spalca	2 297	41 100	30 %	5,5	6,3	4,5
40 - Orda	2 160	38 968	32 %	5,8	5,4	4,9
11T - Ráidná ²	65	-	21 %	-	7,4	-
33T - Ittunjárga	80	1 233	13 %	1,9	7,3	2,6
19/32T - Ivgoláhku	503	13 320	34 %	9,0	10,1	8,9
Kautokeino midtre sone	10 675	216 312	25 %	5,1	6,2	4,0
34 - Ábborašša	2 204	40 423	35 %	6,3	7,1	6,1
35 - Fávrosorda	3 128	60 427	43 %	8,4	7,5	6,1
36 - Cohkolat	934	19 733	11 %	2,4	6,2	3,3
37 - Skárfvággi	628	10 427	40 %	6,7	3,5	6,0
39 - Árdni/Cávvir	475	11 250	20 %	4,7	6,4	2,7
42 - Beahcegealli	667	14 442	39 %	8,5	11,8	9,6
Kautokeino vestre sone	8 036	156 701	29 %	5,7	6,9	5,2
VEST-FINNMARK	26 467	536 598	27 %	5,5	6,8	4,7

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.

2 Det foreligger ikke tallgrunnlag til å gjøre beregninger knyttet til slakteuttak, slaktekvantum og produksjon.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2008/09. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedy
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
19 - Sállan	14 %	12 %	74 %	79 %	21 %	98 %	1 %	1 %	715
20 - Fálá	59 %	24 %	17 %	76 %	24 %	100 %	0 %	0 %	350
21 - Gearretnjárga	10 %	9 %	81 %	84 %	16 %	77 %	22 %	1 %	427
22 - Fiettar	19 %	30 %	51 %	85 %	15 %	81 %	14 %	6 %	1 810
23 - Seainnus/Návvgastat	7 %	9 %	84 %	94 %	6 %	76 %	24 %	0 %	3 066
Valgenjárga siida	3 %	3 %	94 %	97 %	3 %	0 %	100 %	0 %	691
Girenjárga siida	23 %	11 %	67 %	90 %	10 %	93 %	6 %	1 %	826
Jalgon siida	1 %	11 %	88 %	96 %	4 %	99 %	1 %	0 %	1 570
Ealenjárga siida	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
24A - Oarje-Sievju	12 %	4 %	83 %	69 %	31 %	100 %	0 %	0 %	209
24B - Nuorta-Sievju	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
Kautokeino østre sone	14 %	16 %	70 %	86 %	14 %	82 %	16 %	2 %	6 577
25 - Stierdná	42 %	6 %	52 %	64 %	36 %	99 %	0 %	1 %	157
41 - Beaskádas	55 %	4 %	41 %	86 %	14 %	94 %	2 %	4 %	313
26 - Lákkonjárga	36 %	28 %	36 %	82 %	18 %	49 %	28 %	23 %	1 798
27 - Joahkonjárga	20 %	18 %	62 %	78 %	22 %	22 %	67 %	11 %	1 152
28 - Cuokcavuotna	7 %	9 %	84 %	60 %	40 %	81 %	19 %	0 %	67
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	7 %	10 %	84 %	75 %	25 %	0 %	86 %	14 %	244
32 - Silvvetnjárga	4 %	16 %	80 %	79 %	21 %	47 %	37 %	16 %	539
33 - Spalca	10 %	25 %	65 %	88 %	12 %	0 %	96 %	4 %	2 025
40 - Orda	8 %	27 %	65 %	88 %	12 %	0 %	81 %	19 %	1 900
11T - Ráidná	-	-	-	48 %	52 %	-	-	-	0
33T - Ittunjárga	100 %	0 %	0 %	13 %	88 %	0 %	91 %	9 %	10
19/32T - Ivgoláhku	24 %	6 %	70 %	87 %	13 %	100 %	0 %	0 %	441
Kautokeino midtre sone	19 %	22 %	59 %	83 %	17 %	27 %	60 %	13 %	8 646
34 - Ábborašša	27 %	11 %	62 %	92 %	8 %	7 %	78 %	16 %	2 023
35 - Fávrosorda	3 %	14 %	84 %	93 %	7 %	0 %	64 %	36 %	2 902
36 - Cohkolat	48 %	14 %	38 %	71 %	29 %	0 %	37 %	63 %	669
37 - Skárfvággi	14 %	8 %	78 %	95 %	5 %	30 %	67 %	3 %	453
39 - Árdni/Gávvir	12 %	21 %	66 %	73 %	27 %	0 %	98 %	2 %	373
42 - Beahcegealli	2 %	4 %	93 %	91 %	9 %	0 %	100 %	0 %	562
Kautokeino vestre sone	15 %	12 %	73 %	89 %	11 %	4 %	70 %	26 %	6 982
VEST-FINNMARK	16 %	17 %	67 %	86 %	14 %	36 %	50 %	14 %	22 205

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2008/09. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT										
	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
19 - Sállan	52,7	(17)	33,9	(82)	32,1	(83)	27,5	(6)	21,1	(527)
20 - Fálá	42,4	(97)	24,2	(110)	28,5	(74)	22,8	(9)	17,9	(60)
21 - Gearretnjárga	- ¹	(3)	28,8	(40)	31,8	(36)	- ¹	(1)	18,2	(347)
22 - Fiettar	36,8	(75)	25,1	(276)	28,8	(411)	24,6	(131)	16,9	(917)
23 - Seainnus/Návvgastat	33,5	(23)	20,3	(177)	26,2	(223)	16,5	(68)	16,3	(2575)
Valgenjárgga siida	- ¹	(1)	27,3	(21)	27,3	(21)	- ¹	(0)	18,3	(648)
Girenjárgga siida	32,2	(21)	20,0	(165)	25,9	(23)	16,4	(67)	14,4	(550)
Jalgon siida	- ¹	(1)	24,8	(12)	26,1	(179)	- ¹	(1)	16,2	(1377)
Ealenjárgga siida	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
24A - Oarje-Sievju	57,1	(9)	33,2	(17)	32,5	(9)	- ¹	(0)	20,0	(174)
24B - Nuorta-Sievju	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
Kautokeino østre sone	41,0	(224)	25,2	(702)	28,6	(836)	22,0	(215)	17,3	(4600)
25 - Stierdná	58,0	(39)	30,6	(27)	33,2	(10)	- ¹	(0)	20,5	(81)
41 - Beaskádas	46,8	(9)	24,1	(163)	24,5	(13)	- ¹	(0)	18,1	(128)
26 - Lákkonjárga	34,7	(226)	22,7	(414)	24,4	(397)	20,8	(105)	16,6	(656)
27 - Joahkonjárga	35,8	(85)	23,9	(148)	24,3	(172)	20,3	(34)	15,7	(713)
28 - Cuokcavuotna	- ¹	(0)	30,0	(5)	34,9	(6)	- ¹	(0)	19,6	(56)
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	43,2	(11)	30,6	(5)	26,8	(23)	- ¹	(1)	17,0	(204)
32 - Silvvetnjárga	43,2	(11)	22,1	(8)	28,1	(82)	24,6	(5)	18,0	(433)
33 - Spalca	37,0	(38)	19,3	(164)	24,3	(434)	18,7	(71)	14,1	(1318)
40 - Orda	33,6	(24)	22,2	(121)	23,4	(503)	20,4	(12)	14,2	(1240)
11T - Ráidná	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
33T - Ittunjárga	47,9	(6)	- ¹	(4)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
19/32T - Ivgoláhku	49,0	(68)	30,3	(40)	31,0	(26)	- ¹	(0)	19,1	(307)
Kautokeino midtre sone	39,4	(517)	23,1	(1099)	24,5	(1666)	20,1	(228)	15,7	(5136)
34 - Ábborašša ²	34,9	(53)	23,8	(496)	24,6	(171)	21,8	(44)	13,9	(1259)
35 - Fávrosorda	43,6	(34)	25,8	(42)	28,0	(380)	22,7	(12)	16,6	(2434)
36 - Cohkolat	35,3	(18)	22,6	(302)	25,2	(85)	21,6	(11)	16,5	(253)
37 - Skárfvággi	53,5	(22)	28,3	(42)	28,9	(34)	- ¹	(0)	17,0	(355)
39 - Árdni/Gávvir	39,2	(15)	24,2	(31)	28,1	(75)	21,9	(5)	16,9	(247)
42 - Beahcegealli	53,4	(11)	- ¹	(3)	33,7	(24)	- ¹	(0)	20,0	(524)
Kautokeino vestre sone	41,3	(153)	23,8	(916)	27,1	(769)	21,9	(72)	16,3	(5072)
VEST-FINNMARKE	40,1	(894)	23,9	(2717)	26,2	(3271)	21,2	(515)	16,4	(14808)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

2 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBETEDIS TRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)										
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	
19 - Sállan	29,0	29,0	29,6	32,7	33,5	30,6	30,5	30,6	31,6	33,9	
20 - Fálá	19,1	25,6	24,7	27,7	26,7	28,7	27,4	27,1	27,4	24,2	
21 - Gearretnjárga	27,6	- ¹	- ¹	29,9	30,0	29,2	29,4	28,1	- ¹	28,8	
22 - Fiettar	24,6	25,6	28,7	32,0	30,3	27,5	27,2	24,8	25,7	25,1	
23 - Seainnus/Návvgastat	22,1	24,1	26,6	29,4	28,3	25,0	21,5	25,1	24,9	20,3	
Valgenjárgga siida	22,1	25,7	27,7	29,6	28,6	27,3	- ¹	- ¹	- ¹	27,3	
Girenjárgga siida	23,4	22,2	26,6	27,9	27,2	23,1	20,5	25,3	23,4	20,0	
Jalgon siida	21,3	25,2	26,2	29,5	30,2	27,4	24,7	24,8	26,5	24,8	
Ealenjárgga siida	- ¹	- ¹	- ¹	35,2	32,5	- ¹	- ¹	- ¹	28,88	- ¹	
24A - Oarje-Sievju	29,0	- ¹	28,8	31,8	- ¹	31,6	30,3	26,8	34,0	33,2	
24B - Nuorta-Sievju	24,7	- ¹	31,1	28,0	- ¹	32,1	- ¹	26,1	27,5	- ¹	
Kautokeino østre sone	24,9	24,9	27,2	30,7	29,4	27,1	25,7	27,4	27,0	25,2	
25 - Stierdná	28,8	27,4	- ¹	36,1	32,9	27,5	30,9	29,6	30,8	30,6	
41 - Beaskádas	21,2	23,3	- ¹	31,7	27,3	26,5	23,3	28,4	27,8	24,1	
26 - Lákkonjárga	20,9	22,7	24,5	26,0	25,3	21,9	21,3	22,7	23,1	22,7	
27 - Joahkonjárga	20,0	- ¹	25,1	27,0	26,1	23,9	22,7	22,6	22,8	23,9	
28 - Cuokcavuotna	25,8	- ¹	- ¹	29,7	29,2	27,8	27,9	25,7	- ¹	30,0	
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	27,3	- ¹	32,4	30,3	29,0	28,1	26,2	26,4	25,9	30,6	
32 - Silvvetnjárga	25,4	25,1	- ¹	29,1	28,4	28,9	25,9	24,4	25,1	22,1	
33 - Spalca	21,1	19,0	26,3	26,9	26,3	23,9	23,3	20,9	21,6	19,3	
40 - Orda	21,4	20,3	25,6	25,2	27,0	22,9	22,5	21,4	25,2	22,2	
11T - Ráidná	29,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	34,7	- ¹	
33T - Ittunjárga	27,7	- ¹	- ¹	- ¹	30,0	27,4	28,9	28,3	27,6	- ¹	
19/32T - Ivgoláhkku	28,3	27,4	29,6	33,6	30,1	28,9	31,2	28,5	30,1	30,3	
Kautokeino midtre sone	21,8	22,8	25,4	27,0	26,3	23,5	22,7	23,3	24,6	23,1	
34 - Ábborašša ²	21,9	23,6	28,6	28,9	28,6	26,0	23,6	22,5	25,8	23,8	
35 - Fávrosorda	19,5	25,2	- ¹	29,2	27,7	26,4	26,1	23,9	25,6	25,8	
36 - Cohkolat	21,5	- ¹	- ¹	29,1	29,1	26,1	25,1	24,4	24,6	22,6	
37 - Skárfvággi	- ¹	- ¹	- ¹	38,0	33,7	27,5	28,7	24,6	27,7	28,3	
39 - Árdni/Gávvir	29,7	29,2	- ¹	30,9	29,9	30,0	28,5	27,7	27,6	24,2	
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	28,1	34,3	30,4	28,8	30,4	- ¹	
Kautokeino vestre sone	21,9	25,6	27,8	29,4	29,1	26,4	25,0	24,2	25,5	23,8	
VEST-FINNMARK	22,7	24,7	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2	24,2	25,3	23,9	

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt..

2 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBELETEDIS TRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)										
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	
19 - Sállan	29,1	34,3	30,5	32,2	30,3	29,1	30,1	28,1	30,7	32,1	
20 - Fálá	22,1	29,4	27,2	27,6	28,2	25,5	29,3	26,6	28,4	28,5	
21 - Gearretnjárga	31,1	31,2	- ¹	30,8	28,9	27,7	31,2	26,7	28,0	31,8	
22 - Fiettar	26,8	29,2	29,1	28,4	29,4	26,9	27,4	24,5	25,0	28,8	
23 - Seainnus/Návvgastat	24,7	29,0	29,2	30,4	28,9	27,1	27,0	26,9	27,0	26,2	
Valgenjárgga siida	25,6	31,3	30,9	31,3	27,6	27,9	29,0	27,8	31,4	27,3	
Girenjárgga siida	24,0	28,9	27,3	27,1	26,3	25,3	24,1	24,0	23,7	25,9	
Jalgon siida	23,4	29,0	28,8	30,3	30,9	27,2	28,1	26,3	28,3	26,1	
Ealenjárgga siida	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	33,1	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
24A - Oarje-Sievju	31,7	- ¹	- ¹	28,7	- ¹	29,3	28,3	32,8	- ¹	32,5	
24B - Nuorta-Sievju	26,1	26,6	29,7	27,6	- ¹	28,8	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
Kautokeino østre sone	27,1	30,7	29,2	30,0	28,8	27,4	27,9	26,6	27,0	28,6	
25 - Stierdná	37,8	35,9	30,8	- ¹	31,1	- ¹	30,0	- ¹	- ¹	33,2	
41 - Beaskádas	24,6	25,9	27,5	29,4	26,3	24,7	25,9	24,1	27,3	24,5	
26 - Lákkonjárga	24,3	26,5	27,4	26,5	24,6	23,3	25,6	23,4	24,9	24,4	
27 - Joahkonjárga	24,4	- ¹	26,9	29,7	25,5	25,2	25,2	23,9	23,5	24,3	
28 - Cuokcavuotna	32,8	- ¹	- ¹	32,5	- ¹	27,2	30,9	30,7	30,9	34,9	
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	29,3	32,3	- ¹	33,5	27,9	28,0	27,3	26,6	26,6	26,8	
32 - Silvvetnjárga	28,5	28,9	- ¹	30,1	30,2	28,0	27,4	27,6	27,5	28,1	
33 - Spalca	24,9	26,4	26,1	26,4	26,6	24,5	25,8	23,1	25,6	24,3	
40 - Orda	23,6	25,6	25,5	27,7	25,2	23,6	24,7	22,7	24,8	23,4	
11T - Ráidná	30,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
33T - Ittunjárga	31,5	- ¹	- ¹	- ¹	26,9	28,2	25,5	- ¹	30,8	- ¹	
19/32T - Ivgoláhku	32,2	34,6	- ¹	33,6	30,6	29,0	28,2	30,4	30,0	31,0	
Kautokeino midtre sone	24,8	26,8	26,7	27,9	25,8	24,3	25,7	23,9	25,3	24,5	
34 - Ábborašša ²	25,1	27,0	27,5	29,4	27,3	25,2	26,3	24,9	26,8	24,6	
35 - Fávrosorda	25,0	31,8	28,3	32,5	30,5	27,1	27,6	25,0	28,3	28,0	
36 - Cohkolat	23,7	- ¹	- ¹	28,2	- ¹	26,4	26,4	26,0	28,9	25,2	
37 - Skárfvággi	- ¹	- ¹	- ¹	35,3	- ¹	26,9	29,6	29,6	30,0	28,9	
39 - Árdni/Gávvvir	32,3	34,0	- ¹	32,3	32,2	31,2	32,5	31,3	30,1	28,1	
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	34,9	- ¹	30,3	32,0	33,7	
Kautokeino vestre sone	25,5	29,6	27,8	32,1	30,0	26,4	27,2	26,2	28,6	27,1	
VEST-FINNMARK	25,6	29,1	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9	25,3	26,6	26,2	

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrt til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

2 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBETEDISTRIKT	GJENNOMSNTITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
19 - Sállan	17,8	19,3	20,4	21,4	23,2	20,1	19,2	20,9	21,1	21,1
20 - Fálá	11,4	14,2	15,6	17,8	16,8	18,7	20,3	19,6	19,8	17,9
21 - Gearretnjárga	17,0	19,1	19,5	22,5	20,7	19,6	18,0	19,6	18,5	18,2
22 - Fiettar	15,1	17,5	19,8	20,4	20,0	16,8	16,3	17,5	17,3	16,9
23 - Seainnus/Návvgastat	13,8	16,3	18,7	20,5	19,7	16,4	16,1	17,9	17,4	16,3
Valgenjárgga siida	13,8	18,6	20,9	22,3	19,2	17,2	17,1	19,5	19,7	18,3
Girenjárgga siida	13,0	16,0	19,6	19,1	16,8	15,7	13,4	16,6	15,3	14,4
Jalgon siida	14,0	17,7	17,9	20,0	21,3	16,2	15,8	16,9	16,9	16,2
Ealenjárgga siida	- ¹	- ¹	- ¹	24,2	19,2	21,0	- ¹	- ¹	20,4	- ¹
24A - Oarje-Sievju	18,4	20,2	19,7	20,7	17,7	18,4	18,1	21,3	20,4	20,0
24B - Nuorta-Sievju	13,3	- ¹	19,6	19,9	- ¹	17,1	- ¹	- ¹	18,6	- ¹
Kautokeino østre sone	16,0	18,1	19,2	20,7	19,8	16,9	16,6	18,5	18,0	17,3
25 - Stierdná	- ¹	- ¹	20,6	23,6	20,0	18,0	20,1	18,9	21,8	20,5
41 - Beaskádas	13,2	- ¹	20,3	20,4	19,1	17,9	16,2	19,3	19,9	18,1
26 - Lákkonjárga	15,1	- ¹	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²
27 - Joahkonjárga	14,2	- ¹	20,5	20,7	17,6	15,6	17,4	16,6	16,2	15,7
28 - Cuokcavuotna	15,9	- ¹	21,2	21,2	21,0	19,2	20,0	20,6	19,5	19,6
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	16,8	19,6	20,1	20,5	20,2	18,0	18,6	17,3	17,3	17,0
32 - Silvvetnjárga	14,9	18,7	18,7	20,0	20,3	19,1	18,2	18,3	17,9	18,0
33 - Spalca	13,5	14,9	19,0	19,3	18,1	14,4	15,6	14,7	14,8	14,1
40 - Orda	12,2	15,6	19,4	19,4	16,8	14,0	13,5	14,1	14,0	14,2
11T - Ráidná	18,9	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	17,5	- ¹	- ¹	- ¹
33T - Ittunjárga	15,9	- ¹	17,2	19,4	18,3	17,5	- ¹	18,8	20,4	- ¹
19/32T - Ivgoláhku	17,0	18,2	21,0	22,2	18,5	17,0	17,8	19,1	18,6	19,1
Kautokeino midtre sone	14,2	17,2	19,4	19,9	18,7	15,7	17,0	15,9	16,2	15,7
34 - Ábborašša ³	14,9	14,9	21,0	20,4	17,4	14,1	14,1	15,8	17,0	13,9
35 - Fávrosorda	14,7	- ¹	19,1	20,4	19,3	17,3	17,1	16,4	16,9	16,6
36 - Cohkolat	18,1	- ¹	- ¹	20,8	20,4	16,9	17,1	15,6	16,8	16,5
37 - Skárfvággi	- ¹	- ¹	- ¹	26,6	20,7	17,0	16,0	16,4	19,0	17,0
39 - Árdni/Gávvir	18,9	- ¹	22,8	20,8	19,8	19,2	17,9	20,0	18,4	16,9
42 - Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	20,8	20,6	21,5	22,1	20,0
Kautokeino vestre sone	16,7	14,9	19,7	20,5	19,0	16,7	16,6	16,7	17,5	16,3
VEST-FINNMARK	15,3	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7	17,0	17,2	16,4

- 1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.
- 2 Kalvevekter er ikke oppgitt på grunn av usikker kvalitet i datagrunnlaget.
- 3 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D38-Ulisuolu.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2008/09 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL pr. s.andel
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
19 - Sállan	0	0	2	2	5	0	1	427
20 - Fálá	0	1	0	2	3	0	0	370
21 - Gearretnjárga	0	0	1	3	4	0	0	363
22 - Fiettar	1	0	1	2	9	1	1	479
23 - Seainnus/Návvgastat	1	1	1	0	7	3	2	572
Valgenjárgga siida	1	0	0	0	0	2	0	432
Girenjárgga siida	0	1	0	0	2	1	2	709
Jalgon siida	0	0	0	0	5	0	0	579
Ealenjárgga siida	0	0	1	0	0	0	0	132
24A - Oarje-Sievju	0	2	1	2	1	0	0	207
24B - Nuorta-Sievju	0	1	1	0	1	0	0	245
Kautokeino østre sone	2	5	7	11	30	4	4	431
	3 %	8 %	11 %	17 %	48 %	6 %	6 %	
25 - Stierdná	0	0	2	4	0	0	0	217
41 - Beaskádas	0	0	0	1	2	0	2	895
26 - Lákkonjárga	1	0	1	5	6	1	3	488
27 - Joahkonjárga	0	0	0	5	5	2	1	486
28 - Cuokcavuotna	0	0	2	0	1	0	0	193
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	0	0	0	1	2	0	0	340
32 - Silvvetnjárga	0	0	1	3	2	0	0	341
33 - Spalca	1	0	4	9	5	1	0	352
40 - Orda	0	0	1	6	8	0	0	421
11T - Ráidná	0	0	0	1	0	0	0	263
33T - Ittunjárga	0	0	0	1	1	0	0	343
19/32T - Ivgoláhku	0	2	1	0	1	1	0	291
Kautokeino midtre sone	2	2	12	36	33	5	6	415
	2 %	2 %	13 %	38 %	34 %	5 %	6 %	
34 - Ábborašša	0	0	1	3	6	0	2	526
35 - Fávrosorda	1	0	3	2	6	0	2	465
36 - Cohkolat	1	0	1	4	5	1	2	608
37 - Skárfvággi	1	0	0	0	3	0	0	369
39 - Árdni/Cávvvir	0	0	3	4	1	0	0	268
42 - Beahcegealli	1	2	0	0	3	0	0	288
Kautokeino vestre sone	4	2	8	13	24	1	6	460
	7 %	3 %	14 %	22 %	41 %	2 %	10 %	
VEST-FINNMARK	8	9	27	60	87	10	16	431
	4 %	4 %	12 %	28 %	40 %	5 %	7 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2009) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2008) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
19 - Sállan	0	0	4	3	1	1	1	48 år
20 - Fálá	0	1	2	0	3	0	0	44 år
21 - Gearretnjárga	0	1	3	1	3	0	0	44 år
22 - Fiettar	0	0	5	4	6	0	0	47 år
23 - Seainnus/Návvgastat	0	3	3	6	3	0	0	42 år
Valgenjárgga siida	0	0	1	2	0	0	0	
Girenjárgga siida	0	0	1	2	3	0	0	
Jalgon siida	0	2	1	2	0	0	0	
Ealenjárgga siida	0	1	0	0	0	0	0	
24A - Oarje-Sievju	1	1	0	2	1	1	0	43 år
24B - Nuorta-Sievju	0	0	1	0	1	1	0	54 år
Kautokeino østre sone	1	6	18	16	18	3	1	45 år
	2 %	10 %	29 %	25 %	29 %	5 %	2 %	
25 - Stierdná	0	0	1	3	1	1	0	48 år
41 - Beaskádas	0	1	1	1	0	2	0	47 år
26 - Lákkonjárga	0	0	3	6	3	5	0	52 år
27 - Joahkonjárga	0	1	3	4	3	2	0	47 år
28 - Cuokcavuotna	0	1	0	1	1	0	0	42 år
29 - Seakkesnjárga ja Sildá	0	1	0	0	0	2	0	51 år
32 - Silvvetnjárga	0	0	1	4	1	0	0	45 år
33 - Spalca	0	2	5	4	6	3	0	47 år
40 - Orda	0	1	2	4	6	2	0	49 år
11T - Ráidná	0	0	0	0	0	1	0	61 år
33T - Ittunjárga	0	0	1	0	0	1	0	51 år
19/32T - Ivgoláhku	0	0	2	0	2	1	0	50 år
Kautokeino midtre sone	0	7	19	27	23	20	0	48 år
	0 %	7 %	20 %	28 %	24 %	21 %	0 %	
34-Ábborašša	0	1	1	7	3	0	0	46 år
35-Fávrosorda	0	0	3	5	4	2	0	49 år
36-Cohkolat	0	3	2	1	4	3	1	49 år
37-Skárfvággi	0	1	1	1	0	1	0	41 år
39-Árdni/Cávvir	0	1	3	3	1	0	0	41 år
42-Beahcegealli	0	1	3	0	1	0	1	45 år
Kautokeino vestre sone	0	7	13	17	13	6	2	46 år
	0 %	12 %	22 %	29 %	22 %	10 %	3 %	
VEST-FINNMARK	1	20	50	60	54	29	3	47 år
	0 %	9 %	23 %	28 %	25 %	13 %	1 %	

Vedlegg 4 - Næringsoversikt Troms

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2008/09 (per 31. Mars 2009). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDIS TRIKT	SIDAANDELER	PERSONER	SIDAER	
			i siidaandelene	Sommer
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	4	19	1 ¹	1 ¹
36 - Tjeldøy	1	5	1	1
33 - Kongsvikdalen	2	11	1	1
22 - Grovfjord	2	6	1	1
16 - Sør-Senja	2	8	1	1
15 - Nord-Senja	2	4	1	1
14 - Kvaløy	2	2	1	1
12 - Ringvassøy	3	6	1	1
13 - Rebbenesøy	1	8	1	1
10 - Vannøy	1	3	1	1
17/18 - Tromsdalen	7	22	1	1
24 - Bassevuovdi	5	20	1	1
20 - Hjertind	8	28	1	1
21 - Gielas	5	25	1	1
TROMS	45	167	14	14

1 Består av ett arbeidsfelleskap, men reinen er fordelt på 3 grupper.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)										
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	1 071	892	972	1 065	1 115	1 210	1 219	1 436	1 479	1 486	
36 - Tjeldøy	146	147	156	175	180	189	232	214	185	131	
33 - Kongsvikdalen	432	405	437	484	477	470	510	513	487	468	
22 - Grovfjord	403	417	470	519	516	488	462	460	466	454	
16 - Sør-Senja	506	342	405	490	539	512	521	468	505	559	
15 - Nord-Senja	190	180	284	290	266	301	202	323	373	345	
14 - Kvaløy ¹	-	319	353	346	450	532	621	811	551	549	
12 - Ringvassøy	142	128	158	200	216	226	249	343	426	440	
13 - Rebbenesøy	180	132	167	132	163	196	114	101	97	30	
10 - Vannøy	256	160	190	248	301	340	349	366	353	369	
17/18 - Tromsdalen	1 255	1 298	1 528	1 584	1 649	1 716	1 677	1 780	1 949	1 945	
24 - Bassevuovdi	1 458	1 523	1 617	1 731	1 801	1 840	1 840	1 894	1 955	1 729	
20 - Hjertind	1 111	1 316	1 388	1 587	1 680	1 889	1 794	1 857	1 875	1 844	
21 - Gielas	695	817	926	1 071	1 203	1 363	1 333	1 480	1 487	1 488	
TROMS²	8 133	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	11 123	12 046	12 188	11 837	

1 Reintallsopplysninger mangler fram til og med 1999/00. For årene deretter er reintallet delvis stipulert.

2 For årene uten reintallsopplysninger for D14-Kvaløy er det i sumtallet for Troms stipulert inn et reintall.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2008/09 (ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDISTRİKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserlein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.09
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	11 %	68 %	21 %	1 486
36 - Tjeldøy	11 %	75 %	14 %	131
33 - Kongsvikdalen	9 %	82 %	9 %	468
22 - Grovfjord	21 %	57 %	22 %	454
16 - Sør-Senja	13 %	66 %	21 %	559
15 - Nord-Senja	10 %	66 %	24 %	345
14 - Kvaløy ¹	24 %	70 %	6 %	549
12 - Ringvassøy	16 %	64 %	20 %	440
13 - Rebbenesøy	3 %	80 %	17 %	30
10 - Vannøy	21 %	58 %	21 %	369
17/18 - Tromsdalen	6 %	78 %	16 %	1 945
24 - Bassevuovdi	13 %	60 %	26 %	1 729
20 - Hjertind	5 %	79 %	16 %	1 844
21 - Gielas	10 %	68 %	22 %	1 488
TROMS	11 %	70 %	19 %	11 837

1 Delvis stipulerte tall.

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2008/09. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2008). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRİKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	1 047	994	586	466	95 %	56 %	45 %	01.07-31.08
36 - Tjeldøy	114	100	66	35	88 %	58 %	31 %	01.07-01.09
33 - Kongsvikdalen	380	160	81	81	42 %	21 %	21 %	01.07-31.08
22 - Grovfjord	263	222	108	104	84 %	41 %	40 %	15.07-15.09
16 - Sør-Senja	338	190	130	130	56 %	38 %	38 %	01.09-30.09
15 - Nord-Senja	239	216	108	84	90 %	45 %	35 %	11.09-12.09
14 - Kvaløy	408	94	0	31	23 %	0 %	8 %	-
12 - Ringvassøy	255	175	144	108	69 %	56 %	42 %	15.08-08.09
13 - Rebbenesøy	76	32	30	5	42 %	39 %	7 %	01.08-30.08
10 - Vannøy	197	152	78	78	77 %	40 %	40 %	01.07-15.09
17/18 - Tromsdalen	1 412	1 433	1 074	662	101 %	76 %	47 %	23.06-01.11
24 - Bassevuovdi	1 113	890	795	476	80 %	71 %	43 %	01.07-15.09
20 - Hjertind	1 404	1 329	1 083	723	95 %	77 %	51 %	01.07-31.10
21 - Gielas	939	883	747	432	94 %	80 %	46 %	15.06-20.09
TROMS	8 185	6 870	5 030	3 415	84 %	61 %	42 %	15.06-01.11

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2008/09. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2008, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2008.

REINBEITEDISTRIFT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinn	408	120	528	48	137	185	713	53 %	13 %	29 %
36 - Tjeldøy	34	31	65	18	29	47	112	65 %	25 %	39 %
33 - Kongsvikdalen	79	0	79	10	14	24	103	49 %	5 %	16 %
22 - Grovfjord	114	4	118	34	73	107	225	53 %	23 %	33 %
16 - Sør-Senja	60	0	60	6	12	18	78	32 %	4 %	11 %
15 - Nord-Senja	108	0	108	5	5	10	118	50 %	3 %	20 %
14 - Kvaløy	-	-	63	8	18	26	89	67 %	5 %	14 %
12 - Ringvassøy	31	36	67	6	14	20	87	38 %	5 %	14 %
13 - Rebbenesøy	2	25	27	8	58	66	93	84 %	68 %	72 %
10 - Vannøy	74	0	74	12	18	30	104	49 %	8 %	21 %
17/18 - Tromsdalen	359	412	771	41	197	238	1 009	54 %	12 %	30 %
24 - Bassevuovdi	95	319	414	44	277	321	735	47 %	16 %	26 %
20 - Hjertind	246	355	601	38	190	228	829	45 %	12 %	26 %
21 - Gielas	136	315	451	17	86	103	554	51 %	7 %	23 %
TROMS	1 840	1 586	3 426	295	1 128	1 423	4 849	50 %	12 %	25 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2008/09.

REINBEITEDISTRIFT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	88 %	7 %	5 %	76 %	21 %	3 %
36 - Tjeldøy	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
33 - Kongsvikdalen	89 %	5 %	6 %	46 %	33 %	21 %
22 - Grovfjord	63 %	36 %	2 %	77 %	21 %	2 %
16 - Sør-Senja	100 %	0 %	0 %	0 %	100 %	0 %
15 - Nord-Senja	95 %	0 %	5 %	0 %	0 %	100 %
14 - Kvaløy	87 %	0 %	13 %	100 %	0 %	0 %
12 - Ringvassøy	84 %	3 %	13 %	50 %	5 %	45 %
13 - Rebbenesøy	44 %	56 %	0 %	0 %	100 %	0 %
10 - Vannøy	51 %	0 %	49 %	0 %	100 %	0 %
17/18 - Tromsdalen	94 %	4 %	2 %	71 %	24 %	5 %
24 - Bassevuovdi	97 %	1 %	1 %	90 %	8 %	2 %
20 - Hjertind	92 %	6 %	2 %	89 %	9 %	2 %
21 - Gielas	93 %	3 %	4 %	87 %	10 %	3 %
TROMS	90 %	5 %	4 %	75 %	21 %	4 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2008/09. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLKVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	08/09	08/09	08/09	08/09	07/08	08/09 ¹
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	274	10 367	19 %	7,0	7,1	7,2
36 - Tjeldøy	42	1 197	23 %	6,5	1,5	-2,9
33 - Kongsvikdalen	75	1 439	15 %	3,0	2,8	1,6
22 - Grovfjord ²	9	-	2 %	-	-	-
16 - Sør-Senja	58	2 060	11 %	4,1	8,5	7,0
15 - Nord-Senja ²	29	-	8 %	-	-	-
14 - Kvaløy ²	6	-	-	-	-	-
12 - Ringvassøy	74	2 630	17 %	6,2	10,9	7,8
13 - Rebbenesøy ²	6	-	6 %	-	-	-
10 - Vannøy ²	32	-	9 %	-	4,6	-
17/18 - Tromsdalen	481	12 032	25 %	6,2	8,8	6,6
24 - Bassevuovdi	381	10 855	19 %	5,6	6,6	3,0
20 - Hjertind	526	13 140	28 %	7,0	8,7	7,0
21 - Gielas	320	11 357	22 %	7,6	8,2	7,6
TROMS	2 313	65 076	19 %	5,3	6,5	5,0

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

2 Det foreligger ikke tallgrunnlag til å gjøre beregninger knyttet til slakteuttak, slaktekvantum og produksjon.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2008/09. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedy
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	21 %	19 %	60 %	87 %	13 %	13 %	87 %	0 %	239
36 - Tjeldøy	28 %	28 %	44 %	76 %	24 %	24 %	76 %	0 %	25
33 - Kongsvikdalen	79 %	7 %	14 %	85 %	15 %	79 %	21 %	0 %	28
22 - Grovfjord	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
16 - Sør-Senja	63 %	8 %	29 %	83 %	17 %	100 %	0 %	0 %	48
15 - Nord-Senja	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
14 - Kvaløy	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
12 - Ringvassøy	60 %	20 %	20 %	68 %	32 %	46 %	54 %	0 %	50
13 - Rebbenesøy	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
10 - Vannøy	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
17/18 - Tromsdalen	20 %	6 %	74 %	90 %	10 %	13 %	87 %	0 %	432
24 - Bassevuovdi	71 %	24 %	5 %	96 %	4 %	0 %	0 %	100 %	364
20 - Hjertind	10 %	9 %	82 %	94 %	6 %	0 %	100 %	0 %	494
21 - Gielas	62 %	7 %	32 %	93 %	7 %	79 %	21 %	0 %	273
TROMS	36 %	12 %	52 %	87 %	13 %	21 %	61 %	19 %	1 953

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2008/09. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDIS TRIKT	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
	Vekt (kg)	n	Vekt (kg)	n	Vekt (kg)	n	Vekt (kg)	n	Vekt (kg)	n
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	68,5	(40)	37,9	(10)	43,2	(42)	- ¹	(3)	23,9	(144)
36 - Tjeldøy	- ¹	(4)	- ¹	(3)	- ¹	(3)	- ¹	(4)	19,1	(11)
33 - Kongsvikdalen	52,7	(13)	36,8	(9)	- ¹	(0)	- ¹	(2)	- ¹	(4)
22 - Grovfjord	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
16 - Sør-Senja	50,8	(13)	33,7	(17)	- ¹	(4)	- ¹	(0)	21,8	(14)
15 - Nord-Senja	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
14 - Kvaløy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
12 - Ringvassøy	51,3	(19)	30,8	(11)	33,3	(10)	- ¹	(0)	21,1	(10)
13 - Rebbenesøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
10 - Vannøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
17/18 - Tromsdalen	59,1	(18)	31,4	(67)	33,2	(24)	- ¹	(2)	20,6	(321)
24 - Bassevuovdi	41,4	(14)	27,7	(243)	31,1	(86)	- ¹	(2)	17,6	(19)
20 - Hjertind	48,1	(11)	32,4	(36)	36,9	(39)	- ¹	(3)	22,3	(405)
21 - Gielas	60,2	(81)	34,9	(87)	38,5	(19)	- ¹	(0)	21,4	(86)
TROMS	57,8	(213)	30,6	(483)	35,4	(227)	-¹	(16)	21,8	(1014)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedy til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBETEDISTRIFT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	34,9	35,0	42,1	39,5	40,6	47,8	- ¹	44,3	- ¹	37,9
36 - Tjeldøy	42,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
33 - Kongsvikdalen	37,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	37,4	- ¹	36,8
22 - Grovfjord	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
16 - Sør-Senja	38,3	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	32,6	36,6	33,2	33,7
15 - Nord-Senja	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
14 - Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
12 - Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	34,6	30,8
13 - Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
10 - Vannøy	37,5	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
17/18 - Tromsdalen	32,1	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	31,2	32,7	32,9	31,9	31,4
24 - Bassevuovdi	30,8	- ¹	- ¹	31,4	- ¹	32,7	30,6	30,6	29,8	27,7
20 - Hjertind	35,8	- ¹	31,0	- ¹	32,5	31,7	34,2	32,8	31,2	32,4
21 - Gielas	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	36,5	38,7	36,2	38,3	34,9
TROMS	33,3	35,3	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	32,3	31,5	30,6

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	34,9	41,2	- ¹	38,7	40,3	43,4	43,2	40,9	43,3	43,2
36 - Tjeldøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	40,0	- ¹	- ¹	36,2	- ¹	- ¹
33 - Kongsvikdalen	36,7	42,6	37	- ¹	38,3	- ¹	- ¹	36,6	39,1	- ¹
22 - Grovfjord	38,9	- ¹	- ¹	- ¹	33,5	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
16 - Sør-Senja	34,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	34,8	- ¹	- ¹
15 - Nord-Senja	39,3	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
14 - Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
12 - Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	36,5	33,3
13 - Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
10 - Vannøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
17/18 - Tromsdalen	39,2	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	32,0	31,4	33,0	32,9	33,2
24 - Bassevuovdi	32,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	33,0	30,9	30,3	32,7	31,1
20 - Hjertind	41,8	- ¹	- ¹	35,4	35,0	35,7	37,4	36,3	36,0	36,9
21 - Gielas	41,5	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	38,1	38,5
TROMS	36,1	41,4	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1	35,5	37,1	35,4

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	20,5	25,4	24,6	25,8	24,0	25,4	25,4	23,7	23,8	23,9
36 - Tjeldøy	23,6	22,1	- ¹	- ¹	22,0	21,4	- ¹	21,1	22,8	19,1
33 - Kongsvikdalen	22,2	21,6	21,5	25,7	22,0	24,1	23,0	22,2	23,0	- ¹
22 - Grovfjord	22,6	- ¹	- ¹	- ¹	21,2	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
16 - Sør-Senja	22,1	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	22,1	21,7	24,3	21,8
15 - Nord-Senja	21,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
14 - Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
12 - Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	21,1
13 - Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
10 - Vannøy	32,8	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	21,4	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
17/18 - Tromsdalen	22,9	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	22,3	21,6	21,5	22,0	20,6
24 - Bassevuovdi	23,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	21,1	22,1	21,4	20,4	17,6
20 - Hjertind	22,0	- ¹	20,7	24,8	21,7	27,0	22,3	22,1	22,2	22,3
21 - Gielas	26,5	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	25,0	22,4	- ¹	21,4
TROMS	22,7	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7	22,3	22,4	21,8

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2008/09 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. s.andel
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	0	0	0	2	2	0	0	372
36 - Tjeldøy	0	0	1	0	0	0	0	131
33 - Kongsvikdalen	0	0	1	1	0	0	0	234
22 - Grovfjord	0	0	0	2	0	0	0	227
16 - Sør-Senja	0	0	1	0	1	0	0	280
15 - Nord-Senja	0	0	1	1	0	0	0	173
14 - Kvaløy	0	0	1	1	0	0	0	275
12 - Ringvassøy	0	0	3	0	0	0	0	147
13 - Rebbenesøy	0	1	0	0	0	0	0	30
10 - Vannøy	0	0	0	1	0	0	0	369
17/18 - Tromsdalen	0	0	1	5	1	0	0	278
24 - Bassevuovdi	0	0	0	6	0	0	0	288
20 - Hjertind	0	0	4	4	0	0	0	231
21 - Gielas	0	0	0	3	1	0	0	372
TROMS	0	1	13	26	5	0	0	263
	0 %	2 %	29 %	58 %	11 %	0 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2009) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2008) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	innehaver
34 - Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	0	1	1	0	2	0	0	41 år
36 - Tjeldøy	0	0	1	0	0	0	0	39 år
33 - Kongsvikdalen	0	0	0	2	0	0	0	44 år
22 - Grovfjord	0	0	0	2	0	0	0	44 år
16 - Sør-Senja	0	1	0	0	1	0	0	43 år
15 - Nord-Senja	0	0	0	1	0	0	1	57 år
14 - Kvaløy	0	0	0	0	0	2	0	62 år
12 - Ringvassøy	0	0	1	0	0	2	0	57 år
13 - Rebbenesøy	0	0	0	1	0	0	0	45 år
10 - Vannøy	0	0	0	0	1	0	0	56 år
17/18 - Tromsdalen	0	0	2	2	2	1	0	49 år
24 - Bassevuovdi	0	0	0	0	5	0	1	60 år
20 - Hjertind	0	2	2	0	2	0	2	46 år
21 - Gielas	0	0	0	0	3	0	1	75 år
TROMS	0	4	7	8	16	5	5	52 år
	0 %	9 %	16 %	18 %	36 %	11 %	11 %	

Vedlegg 5 - Næringsoversikt Nordland

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2008/09 (per 31. Mars 2009). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER	SIIDAER	
		i siidaandelene	Sommer	Vinter
18 - Voengelh-Njaarke	6	62	1	1
20 - Jillen-Njaarke	5	20	2	2
19 - Byrkije	3	9	1	1
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	3	10	2	2
23 - Hestmannen/Strandtindene	3	14	1	1
22 - Ildgruben	2	9	1	1
24 - Saltfjellet	7	33	1	3
25 - Balvatn	2	10	1	1
26 - Duokta	3	16	1	1
27 - Stajggo-Hábmer	6	25	3	3
28 - Frostisen	2	11	1	1
29 - Skjomen	2	7	1	1
NORDLAND	44	226	16	18

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
18 - Voengelh-Njaarke	2 058	2 044	2 092	2 124	2 021	1 671	1 688	1 980	2 090	2 301
20 - Jillen-Njaarke	1 289	1 772	1 859	1 752	1 935	2 025	2 061	2 100	2 032	2 104
19 - Byrkije	873	975	1 027	1 066	957	1 043	1 021	855	1 070	1 172
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	971	999	1 108	1 203	1 222	1 210	1 061	1 013	1 003	896
23 - Hestmannen/Strandtindene	940	1 046	1 110	1 067	1 185	1 201	1 168	1 263	1 303	1 301
22 - Ildgruben	999	1 026	1 458	1 306	1 266	1 219	1 000	1 001	1 000	917
24 - Saltfjellet	1 615	1 789	2 508	2 836	2 931	3 121	3 060	3 335	3 388	3 343
25 - Balvatn	958	1 052	997	982	1 071	955	1 100	1 074	841	775
26 - Duokta	824	794	819	832	864	839	841	780	781	748
27 - Stajggo-Hábmer	515	475	524	710	688	675	711	889	929	929
28 - Frostisen	27	34	34	35	30	71	140	100	78	82
29 - Skjomen	66	66	76	80	85	112	133	167	202	235
NORDLAND	11 135	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 984	14 557	14 717	14 803

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2008/09 (ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDISTRIFT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.09
	Okserein	Simlerein	Kalv	
18 - Voengelh-Njaarke	7 %	73 %	20 %	2 301
20 - Jillen-Njaarke	14 %	67 %	19 %	2 104
19 - Byrkije	5 %	74 %	22 %	1 172
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	11 %	74 %	15 %	896
23 - Hestmannen/Strandtindene	18 %	65 %	18 %	1 301
22 - Ildgruben	3 %	86 %	12 %	917
24 - Saltfjellet	11 %	64 %	25 %	3 343
25 - Balvatn	24 %	56 %	20 %	775
26 - Duokta	15 %	66 %	19 %	748
27 - Stajggo-Hábmer	12 %	66 %	22 %	929
28 - Frostisen	4 %	77 %	20 %	82
29 - Skjomen	11 %	65 %	24 %	235
NORDLAND	11 %	69 %	20 %	14 803

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2008/09. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2008). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIFT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
18 - Voengelh-Njaarke	1 570	1 524	1 114	934	97 %	71 %	59 %	01.07-15.09
20 - Jillen-Njaarke	1 381	1 276	1 121	626	92 %	81 %	45 %	16.06-15.08
19 - Byrkije	792	768	636	528	97 %	80 %	67 %	15.06-16.07
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	707	680	492	368	96 %	70 %	52 %	01.07-30.07
23 - Hestmannen/Strandtindene	785	741	451	269	94 %	57 %	34 %	05.07-30.09
22 - Ildgruben	760	729	554	419	96 %	73 %	55 %	01.07-30.07
24 - Saltfjellet	2 098	1 948	1 854	1 288	93 %	88 %	61 %	01.07-31.12
25 - Balvatn	435	402	315	293	92 %	72 %	67 %	01.07-31.08
26 - Duokta	505	473	269	235	94 %	53 %	47 %	14.07-30.07
27 - Stajggo-Hábmer	617	541	466	379	88 %	76 %	61 %	01.07-31.12
28 - Frostisen	66	65	34	16	98 %	52 %	24 %	10.09-30.12
29 - Skjomen	124	118	95	58	95 %	77 %	47 %	20.08-10.10
NORDLAND	9 840	9 265	7 401	5 413	94 %	75 %	55 %	15.06-31.12

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2008/09. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2008, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2008.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
18 - Voengelh-Njaarke	410	180	590	63	186	249	839	39 %	12 %	23 %
20 - Jillen-Njaarke	155	495	650	97	126	223	873	51 %	11 %	26 %
19 - Byrkije	132	108	240	10	85	95	335	31 %	9 %	18 %
21 - Røssåga/Toven/Syv Søst	188	124	312	81	85	166	478	46 %	17 %	28 %
23 - Hestmannen/Strandtinder	290	182	472	74	75	149	621	64 %	11 %	30 %
22 - Ildgruben	175	135	310	27	102	129	439	43 %	13 %	25 %
24 - Saltfjellet	94	566	660	95	266	361	1 021	34 %	11 %	19 %
25 - Balvatn	87	22	109	38	75	113	222	27 %	13 %	18 %
26 - Duokta	204	34	238	37	58	95	333	50 %	12 %	27 %
27 - Stajggo-Hábmer	75	87	162	24	63	87	249	30 %	9 %	17 %
28 - Frostisen	31	18	49	2	7	9	58	75 %	12 %	41 %
29 - Skjømen	23	37	60	5	12	17	77	51 %	8 %	24 %
NORDLAND	1 864	1 988	3 852	553	1 140	1 693	5 545	42 %	12 %	23 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2008/09.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
18 - Voengelh-Njaarke	93 %	2 %	4,6 %	65 %	24 %	11 %
20 - Jillen-Njaarke	97 %	1 %	2 %	85 %	11 %	4 %
19 - Byrkije	89 %	11 %	0 %	93 %	7 %	0 %
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	94 %	6 %	0 %	72 %	27 %	1 %
23 - Hestmannen/Strandtindene	100 %	0 %	0 %	93 %	7 %	1 %
22 - Ildgruben	92 %	7 %	1 %	73 %	26 %	1 %
24 - Saltfjellet	83 %	9 %	8 %	72 %	23 %	5 %
25 - Balvatn	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
26 - Duokta	82 %	3 %	16 %	69 %	20 %	11 %
27 - Stajggo-Hábmer	90 %	5 %	5 %	82 %	11 %	7 %
28 - Frostisen	100 %	0 %	0 %	89 %	11 %	0 %
29 - Skjømen	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
NORDLAND	92 %	4 %	4 %	78 %	17 %	4 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2008/09. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRİKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLKVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	08/09	08/09	08/09	08/09	07/08	08/09 ¹
18 - Voengelh-Njaarke	575	13 220	28 %	6,3	7,3	9,4
20 - Jillen-Njaarke	330	7 931	16 %	3,9	2,3	4,7
19 - Byrkije	330	8 039	31 %	7,5	18,7	10,8
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	309	6 997	31 %	7,0	5,0	3,7
23 - Hestmannen/Strandtindene	122	4 542	9 %	3,5	8,0	4,6
22 - Ildgruben	373	9 607	37 %	9,6	9,1	7,1
24 - Saltfjellet	952	28 602	28 %	8,4	9,2	7,7
25 - Balvatn	246	8 468	29 %	10,1	-0,2	8,3
26 - Duokta	173	4 751	22 %	6,1	6,4	4,8
27 - Stajggo-Håbmer	312	10 103	34 %	10,9	9,8	9,8
28 - Frostisen ²	3	-	4 %	-	20,4	-
29 - Skjomen ²	8	-	4 %	-	3,1	-
NORDLAND	3 733	102 262	25 %	6,9	7,3	7,0

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

2 Det foreligger ikke tallgrunnlag til å gjøre beregninger knyttet til slakteuttak, slaktekvantum og produksjon.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2008/09. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRİKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
18 - Voengelh-Njaarke	6 %	3 %	92 %	82 %	18 %	93 %	2 %	4 %	470
20 - Jillen-Njaarke	5 %	8 %	87 %	84 %	16 %	1 %	99 %	0 %	240
19 - Byrkije	0 %	15 %	84 %	99 %	1 %	0 %	100 %	0 %	327
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	1 %	13 %	85 %	87 %	13 %	0 %	100 %	0 %	261
23 - Hestmannen/Strandtindene	39 %	28 %	33 %	100 %	0 %	37 %	63 %	0 %	119
22 - Ildgruben	6 %	7 %	87 %	94 %	6 %	6 %	94 %	0 %	349
24 - Saltfjellet	32 %	14 %	53 %	90 %	10 %	0 %	100 %	0 %	788
25 - Balvatn	23 %	22 %	55 %	88 %	12 %	0 %	100 %	0 %	264
26 - Duokta	18 %	24 %	58 %	88 %	12 %	0 %	100 %	0 %	140
27 - Stajggo-Håbmer	25 %	15 %	60 %	90 %	10 %	10 %	73 %	17 %	292
28 - Frostisen	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
29 - Skjomen	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
NORDLAND	16 %	13 %	71 %	89 %	11 %	16 %	81 %	2 %	3 250

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2008/09. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
18 - Voengelh-Njaarke	51,1	(8)	31,0	(19)	37,3	(11)	- ¹	(1)	20,3	(431)
20 - Jillen-Njaarke	51,7	(9)	- ¹	(2)	31,9	(20)	- ¹	(0)	22,1	(209)
19 - Byrkije	- ¹	(1)	- ¹	(0)	35,4	(50)	- ¹	(0)	22,0	(276)
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	- ¹	(1)	- ¹	(2)	33,2	(35)	- ¹	(0)	20,8	(223)
23 - Hestmannen/Strandtindene	63,8	(30)	38,9	(17)	35,2	(32)	- ¹	(1)	20,9	(39)
22 - Ildgruben	53,0	(19)	- ¹	(1)	35,7	(26)	- ¹	(0)	22,6	(303)
24 - Saltfjellet	50,1	(236)	30,1	(20)	34,5	(111)	- ¹	(2)	21,8	(419)
25 - Balvatn	40,3	(53)	30,2	(7)	32,6	(59)	- ¹	(0)	22,1	(145)
26 - Duokta	43,7	(20)	26,7	(5)	34,1	(31)	- ¹	(3)	22,9	(81)
27 - Stajggo-Hábmer	48,1	(66)	28,3	(6)	34,0	(40)	29,7	(5)	22,4	(175)
28 - Frostisen	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
29 - Skjomen	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
NORDLAND	49,4	(443)	31,9	(79)	34,2	(415)	-¹	(12)	21,6	(2301)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
18 - Voengelh-Njaarke	32,9	- ¹	27,6	31,5	31,7	31,6	33,3	31,7	31,1	31,0
20 - Jillen-Njaarke	- ¹	- ¹	34,0	32,8	30,0	- ¹	25,3	35,4	- ¹	- ¹
19 - Byrkije	38,6	31,2	36,1	36,2	- ¹	- ¹	35,6	- ¹	- ¹	- ¹
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	32,8	30,4	34,0	39,2	33,2	- ¹	33,4	30,2	- ¹	- ¹
23 - Hestmannen/Strandtindene	39,3	34,3	32,2	30,7	31,4	31,3	32,3	- ¹	38,0	38,9
22 - Ildgruben	- ¹	- ¹	32,0	- ¹	- ¹	- ¹	34,6	- ¹	- ¹	- ¹
24 - Saltfjellet	- ¹	47,1	38,4	36,8	42,1	32,6	35,6	- ¹	32,1	30,1
25 - Balvatn	32,7	- ¹	- ¹	- ¹	34,6	31,8	37,8	34,1	33,1	30,2
26 - Duokta	- ¹	36,4	34,4	34,6	34,5	34,4	34,0	34,5	37,1	26,7
27 - Stajggo-Hábmer	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	36,5	- ¹	- ¹	28,3
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	29,9	- ¹
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
NORDLAND	34,5	36,3	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4	33,0	33,0	31,9

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
18 - Voengelh-Njaarke	32,1	32,3	30,6	32,8	32,7	31,1	34,0	33,3	32,5	37,3
20 - Jillen-Njaarke	35,0	- ¹	34,1	35,5	33,3	31,9	32,0	34,8	32,9	31,9
19 - Byrkije	32,5	38,4	34,5	36,1	37,1	35,8	36,4	36,4	35,2	35,4
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	34,2	33,7	33,0	34,4	33,5	33,5	34,2	33,1	34,3	33,2
23 - Hestmannen/Strandtindene	33,0	38,0	35,4	36,2	37,6	37,7	38,3	36,3	37,7	35,2
22 - Ildgruben	36,6	35,0	35,1	34,2	36,0	33,1	34,6	34,5	35,6	35,7
24 - Saltfjellet	- ¹	43,0	- ¹	33,4	32,6	34,4	35,8	35,5	37,5	34,5
25 - Balvatn	37,4	- ¹	- ¹	- ¹	31,5	36,0	38,6	36,5	38,1	32,6
26 - Duokta	- ¹	39,5	34,2	38,0	35,9	35,0	36,7	33,4	36,1	34,1
27 - Stajggo-Hábmer	37,6	34,8	- ¹	38,6	34,7	34,7	37,1	35,7	36,7	34,0
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	37,0	- ¹	- ¹
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
NORDLAND	34,6	36,6	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9	35,5	36,5	34,2

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrt til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
18 - Voengelh-Njaarke	19,8	19,2	21,9	22,9	20,2	18,8	21,2	20,8	20,7	20,3
20 - Jillen-Njaarke	22,6	- ¹	22,7	22,0	19,2	19,3	19,5	21,0	20,5	22,1
19 - Byrkije	21,6	23,3	21,3	22,9	21,1	21,4	21,0	21,7	21,6	22,0
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	23,8	21,7	20,2	21,8	20,6	20,6	19,9	20,4	21,0	20,8
23 - Hestmannen/Strandtindene	19,0	20,0	- ¹	20,9	20,6	21,4	19,5	22,6	22,2	20,9
22 - Ildgruben	22,2	23,3	21,6	23,2	22,5	22,6	22,1	23,8	22,8	22,6
24 - Saltfjellet	20,9	28,0	- ¹	20,9	21,5	21,4	20,3	22,7	21,2	21,8
25 - Balvatn	23,1	- ¹	- ¹	- ¹	16,5	22,7	22,8	23,4	23,5	22,1
26 - Duokta	20,4	21,2	21,1	22,2	19,6	21,0	20,1	19,7	20,7	22,9
27 - Stajggo-Hábmer	22,9	25,5	25,8	25,2	22,4	23,8	23,9	21,8	22,4	22,4
28 - Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
29 - Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
NORDLAND	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2	21,9	21,5	21,6

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrt til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2008/09 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. s.andel
18 - Voengelh-Njaarke	0	0	1	3	2	0	0	384
20 - Jillen-Njaarke	0	0	1	1	3	0	0	421
19 - Byrkije	0	0	0	2	1	0	0	391
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	0	0	1	1	1	0	0	299
23 - Hestmannen/Strandtindene	0	0	0	2	1	0	0	434
22 - Ildgruben	0	0	0	1	1	0	0	459
24 - Saltfjellet	0	0	0	2	5	0	0	478
25 - Balvatn	0	0	0	1	1	0	0	388
26 - Duokta	0	0	0	3	0	0	0	249
27 - Stajggo-Hábmer	0	0	4	2	0	0	0	155
28 - Frostisen	1	0	1	0	0	0	0	41
29 - Skjomen	0	1	1	0	0	0	0	118
NORDLAND	1	1	9	18	15	0	0	336
	2 %	2 %	20 %	41 %	34 %	0 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2009) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2008) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	innehaver
18 - Voengelh-Njaarke	0	0	1	3	1	1	0	49 år
20 - Jillen-Njaarke	0	0	3	1	1	0	0	40 år
19 - Byrkije	0	0	3	0	0	0	0	35 år
21 - Røssåga/Toven/Syv Søstre	0	0	0	0	3	0	0	55 år
23 - Hestmannen/Strandtindene	0	0	2	1	0	0	0	40 år
22 - Ildgruben	0	0	0	1	1	0	0	49 år
24 - Saltfjellet	0	0	0	2	5	0	0	53 år
25 - Balvatn	0	0	0	0	0	1	1	70 år
26 - Duokta	0	0	1	0	1	1	0	54 år
27 - Stajggo-Hábmer	1	0	1	2	1	1	0	45 år
28 - Frostisen	0	1	0	1	0	0	0	38 år
29 - Skjomen	0	0	0	0	1	1	0	61 år
NORDLAND	1	1	11	11	14	5	1	48 år
	2 %	2 %	25 %	25 %	32 %	11 %	2 %	

Vedlegg 6 - Næringsoversikt Nord-Trøndelag

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2008/09 (per 31. Mars 2009). Antall sommer- og vintersiidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIFT	SIDAANDELER	PERSONER	SIDAER	
		i siidaandelene	Sommer	Vinter
7 - Færen / Gasken-Laante	4	17	1	1
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	5	34	1	1
9 - Låarte	6	28	1	1
10 - Østre-Namdal	12	52	3	3
11 - Årjel-Njaarke	6	31	2	2
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	6	29	2	2
NORD-TRØNDELAG	39	191	10	10

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIFT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
7 - Færen / Gasken-Laante	2 100	1 595	1 053	828	746	731	701	920	900	1 054
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	2 790	2 667	2 088	2 398	1 937	2 006	1 837	1 927	1 991	1 712
9 - Låarte	1 826	1 836	1 947	1 705	1 710	1 908	1 740	1 823	1 877	1 613
10 - Østre-Namdal	4 099	4 003	4 084	4 134	3 989	3 961	4 038	4 383	4 163	4 177
11 - Årjel-Njaarke	2 123	1 846	1 801	1 874	1 941	1 819	1 644	1 685	1 839	1 909
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	1 724	1 865	2 025	1 997	2 007	1 952	1 797	1 745	1 857	1 637
NORD-TRØNDELAG	14 662	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 757	12 483	12 627	12 102

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2008/09 (ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDISTRIFT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.09
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
7 - Færen / Gasken-Laante	3 %	75 %	22 %	1 054
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	1 %	88 %	11 %	1 712
9 - Låarte	2 %	94 %	5 %	1 613
10 - Østre-Namdal	4 %	76 %	20 %	4 177
11 - Årjel-Njaarke	14 %	65 %	21 %	1 909
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	5 %	76 %	19 %	1 637
NORD-TRØNDELAG	5 %	78 %	17 %	12 102

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2008/09. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2008). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDISTRIKT	SIMLER	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
	i vårflokk	Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
7 - Færen / Gasken-Laante	779	735	565	377	94 %	73 %	48 %	25.06-12.07
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	1 496	1 459	1 307	998	98 %	87 %	67 %	24.06-31.07
9 - Låarte	1 531	1 473	1 182	789	96 %	77 %	52 %	01.07-31.07
10 - Østre-Namdal	3 219	3 199	2 658	2 276	99 %	83 %	71 %	25.06-14.07
11 - Åarjel-Njaarke	1 140	1 119	908	452	98 %	80 %	40 %	01.06-25.07
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	1 348	1 276	919	576	95 %	68 %	43 %	16.06-31.07
NORD-TRØNDELAG	9 513	9 261	7 539	5 468	97 %	79 %	57 %	01.06-31.07

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2008/09. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2008, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2008.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
7 - Færen / Gasken-Laante	170	188	358	4	23	27	385	49 %	3 %	24 %
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	152	309	461	8	208	216	677	32 %	11 %	20 %
9 - Låarte	291	393	684	14	142	156	840	46 %	8 %	25 %
10 - Østre-Namdal	541	372	913	59	314	373	1 286	29 %	9 %	17 %
11 - Åarjel-Njaarke	211	500	711	46	221	267	978	64 %	15 %	33 %
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	357	343	700	25	315	340	1 040	55 %	18 %	33 %
NORD-TRØNDELAG	1 722	2 105	3 827	156	1 223	1 379	5 206	41 %	11 %	24 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2008/09.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
7 - Færen / Gasken-Laante	85 %	0 %	15 %	67 %	19 %	15 %
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	94 %	0 %	6 %	92 %	5 %	4 %
9 - Låarte	86 %	1 %	13 %	85 %	2 %	13 %
10 - Østre-Namdal	96 %	0 %	3 %	93 %	2 %	5 %
11 - Åarjel-Njaarke	95 %	2 %	3 %	85 %	10 %	4 %
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	92 %	0 %	8 %	89 %	1 %	10 %
NORD-TRØNDELAG	92 %	1 %	7 %	89 %	4 %	7 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2008/09. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDIS TRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLKVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
	08/09	08/09	08/09	08/09	07/08	08/09 ¹
7 - Færen / Gasken-Laante	196	5 056	22 %	5,6	6,7	8,6
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	1 061	21 277	53 %	10,7	10,9	7,2
9 - Låarte	897	16 092	48 %	8,6	8,2	5,2
10 - Østre-Namdal	1 888	47 342	45 %	11,4	9,3	11,4
11 - Årjel-Njaarke	129	3 878	7 %	2,1	6,9	4,5
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	456	12 597	25 %	6,8	8,1	3,9
NORD-TRØNDELAG	4 627	106 242	37 %	8,4	8,7	7,5

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2008/09. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt
	Okse-rein	Simle-rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
7 - Færen / Gasken-Laante	21 %	6 %	73 %	93 %	7 %	22 %	59 %	19 %	182
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	20 %	6 %	74 %	98 %	2 %	33 %	65 %	2 %	909
9 - Låarte	17 %	8 %	75 %	98 %	2 %	0 %	94 %	6 %	683
10 - Østre-Namdal	6 %	14 %	79 %	97 %	3 %	15 %	70 %	16 %	1 821
11 - Årjel-Njaarke	11 %	29 %	61 %	59 %	41 %	1 %	92 %	7 %	76
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	15 %	25 %	60 %	98 %	2 %	8 %	58 %	34 %	485
NORD-TRØNDELAG	13 %	13 %	74 %	96 %	4 %	16 %	71 %	13 %	4 156

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2008/09. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDIS TRIKT	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
		(n)		(n)		(n)		(n)		(n)
7 - Færen / Gasken-Laante	45,4	(32)	32,8	(7)	32,2	(10)	- ¹	(1)	20,2	(132)
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	50,0	(43)	29,9	(136)	30,0	(43)	23,6	(11)	19,0	(676)
9 - Låarte	39,7	(39)	28,1	(79)	34,5	(19)	27,8	(36)	19,9	(510)
10 - Østre-Namdal	43,9	(71)	32,0	(46)	34,3	(254)	28,1	(9)	22,0	(1441)
11 - Årjel-Njaarke	47,0	(7)	- ¹	(1)	31,6	(21)	- ¹	(1)	20,7	(46)
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	39,9	(47)	28,5	(28)	33,7	(117)	- ¹	(2)	19,0	(291)
NORD-TRØNDELAG	43,8	(239)	29,7	(297)	33,6	(464)	27,6	(60)	20,6	(3096)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrt til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
7 - Færen / Gasken-Laante	31,3	29,8	29,6	30,5	31,7	29,9	31,4	- ¹	30,8	32,8
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	29,5	29,7	30,3	29,4	29,7	29,1	30,4	30,9	29,0	29,9
9 - Låarte	30,1	27,9	27,9	29,0	28,8	28,5	26,4	30,8	27,5	28,1
10 - Østre-Namdal	34,7	34,7	32,7	34,9	33,2	32,6	33,0	34,1	26,7	32,0
11 - Åarjel-Njaarke	30,2	29,6	30,8	30,6	32,1	28,1	29,2	30,9	31,6	- ¹
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	30,9	30,5	32,4	29,7	32,3	30,6	30,4	28,1	27,7	28,5
NORD-TRØNDELAG	31,4	30,2	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3	31,3	28,6	29,7

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
7 - Færen / Gasken-Laante	32,1	33,6	31,9	32,7	33,2	32,3	34,6	- ¹	31,5	32,2
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	30,6	30,8	31,7	32,5	31,5	31,0	32,5	30,6	31,4	30,0
9 - Låarte	28,9	30,2	30,6	29,5	30,5	30,0	32,0	32,4	29,7	34,5
10 - Østre-Namdal	33,7	34,1	32,9	35,0	32,9	32,2	35,1	34,1	31,8	34,3
11 - Åarjel-Njaarke	30,9	31,6	31,6	31,7	32,5	30,6	32,8	33,6	32,2	31,6
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	32,5	33,1	32,4	32,3	33,8	32,9	32,1	31,8	33,1	33,7
NORD-TRØNDELAG	32,4	32,5	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0	32,8	32,0	33,6

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNIITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
7 - Færen / Gasken-Laante	21,0	19,5	21,0	20,6	20,6	20,8	20,6	- ¹	20,3	20,2
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	18,9	18,6	18,6	20,0	17,5	19,5	19,3	20,7	19,5	19,0
9 - Låarte	19,1	19,6	19,0	19,9	18,3	18,5	18,6	19,5	19,1	19,9
10 - Østre-Namdal	22,6	21,7	22,2	23,5	21,0	20,7	21,5	23,2	20,8	22,0
11 - Åarjel-Njaarke	20,4	20,6	20,0	21,1	20,3	18,1	20,6	20,1	21,3	20,7
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	20,2	20,7	19,8	20,1	19,4	19,9	20,2	18,5	18,6	19,0
NORD-TRØNDELAG	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	20,2	21,5	20,1	20,6

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2008/09 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL pr. s.andel
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
7 - Færen / Gasken-Laante	0	0	1	3	0	0	0	264
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	0	0	0	5	0	0	0	342
9 - Låarte	1	0	0	5	0	0	0	269
10 - Østre-Namdal	0	0	3	2	7	0	0	348
11 - Åarjel-Njaarke	0	0	1	4	1	0	0	318
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	0	0	1	5	0	0	0	273
NORD-TRØNDELAG	1	0	6	24	8	0	0	310
	3 %	0 %	15 %	62 %	21 %	0 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2009) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2008) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDIS TRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
7 - Færen / Gasken-Laante	0	0	3	1	0	0	0	37 år
8 - Skjækerfjell / Skæhkere	0	0	0	4	1	0	0	44 år
9 - Låarte	1	0	1	0	3	1	0	49 år
10 - Østre-Namdal	0	0	1	4	4	3	0	53 år
11 - Åarjel-Njaarke	1	0	2	0	2	1	0	45 år
6 - Fosen / Fovsen-Njaarke	0	0	0	3	3	0	0	52 år
NORD-TRØNDELAG	2	0	7	12	13	5	0	48 år
	5 %	0 %	18 %	31 %	33 %	13 %	0 %	

Vedlegg 7 - Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark

Tabell 1. Antall siidaandeler og antall personer i siidaandelene, ved slutten av driftsåret 2008/09 (per 31. Mars 2009). Antall sommer- og vintersidaer gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDIS TRIKT	SIIDAANDELER	PERSONER		
		i siidaandelene		
		Sommer	Vinter	
3 - Elgå	6	33	1	1
2 - Riast/Hylling	10	53	1	1
1 - Essand	9	44	1	1
Trollheimen	5	23	1	1
SØR-TRØND./HEDM.	30	153	4	4

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDIS TRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
3 - Elgå	3 185	2 987	2 881	2 952	2 820	2 815	2 740	2 548	2 963	2 875
2 - Riast/Hylling	4 590	4 648	4 740	4 757	4 727	4 729	4 655	4 719	4 608	4 707
1 - Essand	4 021	3 906	3 974	4 130	4 168	4 489	4 951	4 538	4 414	4 406
Trollheimen	1 662	1 644	1 632	1 593	1 592	1 583	1 613	1 571	1 591	1 591
SØR-TRØND./HEDM.	13 458	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 959	13 376	13 576	13 579

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2008/09 (ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDIS TRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.09
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
3 - Elgå	5 %	76 %	20 %	2 875
2 - Riast/Hylling	1 %	78 %	21 %	4 707
1 - Essand	7 %	73 %	20 %	4 406
Trollheimen	5 %	82 %	14 %	1 591
SØR-TRØND./HEDM.	4 %	76 %	19 %	13 579

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2008/09. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2008). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

REINBEITEDIS TRIKT	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
3 - Elgå	2 267	2 065	1 786	1 545	91 %	79 %	68 %	20.06-31.07
2 - Riast/Hylling	3 584	3 401	3 020	2 798	95 %	84 %	78 %	01.07-31.07
1 - Essand	3 257	3 033	2 600	2 387	93 %	80 %	73 %	01.07-31.07
Trollheimen	1 281	1 215	974	928	95 %	76 %	72 %	01.07-31.07
SØR-TRØND./HEDM.	10 389	9 714	8 380	7 658	94 %	81 %	74 %	20.06-31.07

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2008/09. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2008, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2008.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
3 - Elgå	279	241	520	52	255	307	827	25 %	10 %	16 %
2 - Riast/Hylling	381	222	603	31	111	142	745	18 %	3 %	9 %
1 - Essand	433	213	646	111	188	299	945	21 %	7 %	13 %
Trollheimen	241	46	287	11	48	59	346	24 %	4 %	12 %
SØR-TRØND./HEDM.	1 334	722	2 056	205	602	807	2 863	21 %	6 %	12 %

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2008/09.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
3 - Elgå	75 %	4 %	21 %	65 %	7 %	28 %
2 - Riast/Hylling	82 %	10 %	8 %	80 %	11 %	10 %
1 - Essand	89 %	2 %	9 %	88 %	5 %	6 %
Trollheimen	91 %	2 %	8 %	92 %	2 %	7 %
SØR-TRØND./HEDM.	83 %	5 %	12 %	78 %	7 %	15 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2008/09. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

REINBEITEDISTRIKT	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SL.KVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	08/09	08/09	08/09	08/09	07/08	08/09 ¹
3 - Elgå	1 326	33 137	45 %	11,2	21,5	10,2
2 - Riast/Hylling ²	2 556	64 607	55 %	14,0	13,4	14,7
1 - Essand ²	2 092	53 433	47 %	12,1	13,6	11,6
Trollheimen	869	22 533	55 %	14,2	14,5	14,4
SØR-TRØND./HEDM.	6 843	173 710	50 %	12,8	15,1	12,7

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.

2 Rein slaktet på D4-Femund er holdt utenfor beregninger for D2-Riast/Hylling og D1-Essand.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2008/09. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

REINBEITEDISTRIFT	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedy
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
3 - Elgå	11 %	14 %	75 %	93 %	7 %	0 %	55 %	45 %	1 242
2 - Riast/Hylling	17 %	9 %	75 %	96 %	4 %	1 %	89 %	9 %	2 444
1 - Essand	10 %	14 %	75 %	96 %	4 %	14 %	75 %	12 %	2 013
Trollheimen	7 %	6 %	86 %	94 %	6 %	0 %	91 %	9 %	804
SØR-TRØND./HEDM.	13 %	11 %	76 %	95 %	5 %	5 %	78 %	17 %	6 503

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2008/09. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIFT	Gjennomsnittlige slaktevekter (kg)				
	Okse > 2 år	Okse 1-2 år	Simle > 2 år	Simle 1-2 år	Kalv 0-1 år
3 - Elgå	51,8 (73)	31,1 (66)	34,1 (146)	29,7 (28)	20,2 (929)
2 - Riast/Hylling	41,9 (8)	33,4 (400)	33,9 (194)	27,6 (18)	22,0 (1824)
1 - Essand	61,1 (91)	31,7 (118)	32,2 (241)	26,2 (49)	21,3 (1514)
Trollheimen	49,6 (7)	36,9 (50)	35,5 (52)	- ¹ (0)	24,2 (695)
SØR-TRØND./HEDM.	56 (179)	33,1 (634)	33,4 (633)	27,5 95	21,8 (4962)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedy til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIFT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
3 - Elgå	33,8	32,5	32,5	30,8	32,0	30,3	32,9	30,7	29,5	31,1
2 - Riast/Hylling	32,7	35,0	34,3	34,2	32,6	32,2	33,8	33,9	33,6	33,4
1 - Essand	27,9	30,2	31,1	31,3	30,1	29,4	32,2	32,9	31,8	31,7
Trollheimen	36,1	36,3	37,3	37,4	37,5	36,1	37,2	35,2	35,4	36,9
SØR-TRØND./HEDM.	31,4	33,6	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5	33,4	32,6	33,1

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIFT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
3 - Elgå	32,2	33,8	34,3	32,2	33,7	31,5	33,8	34,0	31,9	34,1
2 - Riast/Hylling	33,6	34,8	33,4	34,7	33,9	33,5	35,8	35,7	34,5	33,9
1 - Essand	31,5	32,1	29,6	31,7	30,9	29,7	32,6	32,4	30,8	32,2
Trollheimen	35,1	36,0	34,8	34,6	35,4	32,0	35,0	34,4	33,3	35,5
SØR-TRØND./HEDM.	32,5	33,6	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4	33,8	32,4	33,4

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
3 - Elgå	20,7	22,2	21,5	21,1	20,7	21,3	20,9	20,9	20,4	20,2
2 - Riast/Hylling	22,0	23,1	22,1	22,4	21,1	21,7	21,6	21,7	22,5	22,0
1 - Essand	19,1	19,9	19,0	20,7	18,8	20,1	20,8	20,6	19,6	21,3
Trollheimen	22,8	23,7	23,2	24,2	23,7	23,2	23,7	23,8	23,1	24,2
SØR-TRØND./HEM.	20,9	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	21,5	21,5	21,1	21,8

Tabell 13. Fordeling av siidaandeler etter reintall i siidaandelen, samt gjennomsnittlig reintall per siidaandel, ved slutten av driftsåret 2008/09 (siidaandeler og ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. REINTALL
	etter reintall i siidaandelen							
	0-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. s.andel
3 - Elgå	0	0	0	0	6	0	0	479
2 - Riast/Hylling	0	0	0	0	10	0	0	471
1 - Essand	0	0	0	0	9	0	0	490
Trollheimen	0	0	0	5	0	0	0	318
SØR-TRØND./HEM.	0	0	0	5	25	0	0	453
	0 %	0 %	0 %	17 %	83 %	0 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av siidaandeler (per 31. mars 2009) etter alder på siidaandelens innehaver (per 31. desember 2008) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV SIIDAANDELER							GJ.SN. ALDER
	etter alder på innehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	innehaver
3 - Elgå	0	0	1	3	2	0	0	49 år
2 - Riast/Hylling	0	0	0	5	4	1	0	51 år
1 - Essand	0	2	1	3	3	0	0	43 år
Trollheimen	0	0	1	1	1	2	0	56 år
SØR-TRØND./HEM.	0	2	3	12	10	3	0	49 år
	0 %	7 %	10 %	40 %	33 %	10 %	0 %	

Vedlegg 8 - Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

TAMREINLAG	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
Lom tamreinlag	2 250	2 343	2 344	2 410	2 328	2 320	2 312	2 415	2 391	2 350
Vågå tamreinlag	2 297	2 290	2 169	2 327	2 311	2 287	2 296	2 299	2 305	2 347
Fram reinslag	2 824	3 017	2 948	3 003	2 962	2 910	2 959	2 962	2 889	2 953
Filefjell reinlag	2 961	3 283	2 840	2 866	3 006	2 964	2 864	2 899	3 162	2 982
Rendal renselskap	1 149	1 246	1 355	1 583	1 583	1 674	1 750	1 970	2 020	1 700
TAMREINLAGENE	11 481	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 181	12 545	12 767	12 332

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2008/09 (ukorrigert reintall per 31. mars 2009).

TAMREINLAG	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.09
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
Lom tamreinlag	0 %	78 %	22 %	2 350
Vågå tamreinlag	0 %	77 %	23 %	2 347
Fram reinslag	1 %	75 %	24 %	2 953
Filefjell reinlag	2 %	78 %	20 %	2 982
Rendal renselskap	25 %	60 %	15 %	1 700
TAMREINLAGENE	4 %	75 %	21 %	12 332

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2008/09. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2008). Med kalver etter tap menes kalver til slakt og til påsett.

TAMREINLAG	SIMLER i vårflokk	KALVETILGANG			KALVETILGANG (%)			MERKE- PERIODE
		Født	Merket	Etter tap	Født	Merket	Etter tap	
Lom tamreinlag	1 864	1 722	1 722	1 710	92 %	92 %	92 %	01.09-15.12
Vågå tamreinlag	1 767	1 688	1 682	1 682	96 %	95 %	95 %	01.09-15.12
Fram reinslag	2 213	2 102	2 008	2 006	95 %	91 %	91 %	01.09-30.09
Filefjell reinlag	2 292	2 242	1 877	1 877	98 %	82 %	82 %	01.12-15.12
Rendal renselskap ¹	1 124	910	910	392	81 %	-	35 %	
TAMREINLAGENE	9 260	8 664	8 199	7 667	94 %	89 %	83 %	01.09-15.12

¹ Rendal renselskap merker ikke kalv.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2008/09. Kalvetap er fordelt før og etter merking. Prosentvise kalvetap er beregnet i forhold til antall fødte kalver våren 2008, prosentvise tap av voksne dyr er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Prosentvise totaltap er beregnet i forhold til summen av antall rein i vårflokk og antall fødte kalver våren 2008.

TAMREINLAG	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR			SAMLET TAP	PROSENTVISE TAP		
	F. merk.	E. merk.	Totalt	Okse	Simle	Totalt		Kalv	Voksne	Totalt
Lom tamreinlag	0	12	12	0	54	54	66	0	0	0
Vågå tamreinlag	6	0	6	2	27	29	35	0 %	1 %	1 %
Fram reinslag	94	2	96	11	44	55	151	5 %	2 %	3 %
Filefjell reinlag	365	0	365	73	123	196	561	16 %	6 %	10 %
Rendal renselskap ¹	-	-	518	95	118	213	731	57 %	11 %	25 %
TAMREINLAGENE	465	532	997	181	366	547	1 544	12 %	4 %	7 %

1 Rendal renselskap merker ikke kalvene sine.

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2008/09.

TAMREINLAG	TAP AV KALVER			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
Lom tamreinlag	100 %	0 %	0 %	57 %	0 %	43 %
Vågå tamreinlag	0 %	100 %	0 %	3 %	0 %	97 %
Fram reinslag	83 %	17 %	0 %	85 %	15 %	0 %
Filefjell reinlag	80 %	1 %	19 %	33 %	10 %	58 %
Rendal renselskap	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
TAMREINLAGENE	91 %	3 %	7 %	65 %	5 %	30 %

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2008/09. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2008). Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending omregnet til kg per rein i vårflokk.

TAMREINLAG	TOTALT	TOTALT	SLAKTE-	SLUTTAK	PRODUKSJON	
	SLUTTAK	SLKVANTUM	PROSENT	pr.livrein	pr. livrein	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	08/09	08/09	08/09	08/09	07/08	08/09 ¹
Lom tamreinlag	1 697	31 514	71 %	13,2	14,6	12,5
Vågå tamreinlag	1 611	45 806	70 %	19,9	19,1	20,6
Fram reinslag	1 887	50 331	65 %	17,4	16,9	18,1
Filefjell reinlag	1 861	52 947	59 %	16,7	18,8	15,5
Rendal renselskap ²	499	-	25 %	-	-	-
TAMREINLAGENE	7 555	180 599	59 %	14,1	14,7	14,0

1 Siste års produktivitetstall er foreløpig da det dels er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

2 Tallmateriale foreligger ikke.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2008/09. Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til registrert slakteribedrift.

TAMREINLAG	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori			Slaktemåte		Slaktetidspunkt			Totalt Antall slaktedyrr
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
Lom tamreinlag	5 %	13 %	81 %	100 %	0 %	100 %	0 %	0 %	1 157
Vågå tamreinlag	16 %	11 %	73 %	100 %	0 %	52 %	48 %	0 %	1 610
Fram reinslag	19 %	12 %	69 %	100 %	0 %	81 %	19 %	0 %	1 878
Filefjell reinlag	19 %	12 %	69 %	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	1 858
Rendal renselskap	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	0
TAMREINLAGENE	16 %	12 %	72 %	93 %	7 %	54 %	46 %	0 %	6 503

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein, simlerein og kalv, driftsåret 2008/09. Slaktevektene er basert på data fra registrerte slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

TAMREINLAG	Okse > 2 år		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Simle 1-2 år		Kalv 0-1 år	
Lom tamreinlag	- ¹	(3)	44,7	(58)	41,2	(153)	- ¹	(1)	23,8	(942)
Vågå tamreinlag	40,9	(182)	40,3	(71)	40,9	(104)	39,5	(81)	23,9	(1172)
Fram reinslag	- ¹	(0)	36,8	(358)	37,7	(223)	- ¹	(0)	22,1	(1297)
Filefjell reinlag	48,7	(33)	38,4	(317)	37,8	(217)	- ¹	(3)	24,0	(1288)
Rendal renselskap	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
TAMREINLAGENE	42,3	(218)	38,3	(804)	39,0	(697)	39,1	(85)	23,4	(4699)

¹ Det foreligger for få eller ingen slaktedata til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt, eller tallmateriale foreligger ikke.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJENNOMS NITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
Lom tamreinlag	43,2	42,9	40,9	45,5	43,4	40,2	34,7	43,6	25,4	44,7
Vågå tamreinlag	40,3	39,2	37,5	37,4	39,3	39,3	41,2	41,5	41,7	40,3
Fram reinslag	36,4	37,8	36,0	35,5	35,5	34,2	35,2	35,2	35,9	36,8
Filefjell reinlag	36,1	37,5	37,2	25,8	38,1	36,9	37,9	36,1	38,5	38,4
Rendal renselskap	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
TAMREINLAGENE	39,3	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2	39,1	37,2	38,3

¹ Det foreligger for få eller ingen slaktedata til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
Lom tamreinlag	38,4	40,7	34,2	40,3	38,6	36,3	37,7	41,0	32,2	41,2
Vågå tamreinlag	35,5	37,6	30,1	37,1	37,4	35,7	39,4	38,1	39,3	40,9
Fram reinslag	35,5	36,9	36,6	36,1	35,9	35,1	37,8	36,1	37,8	37,7
Filefjell reinlag	34,7	36,0	35,7	26,1	36,3	36,8	38,3	35,4	39,1	37,8
Rendal renselskap	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	30,5	31,8	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
TAMREINLAGENE	36,3	37,7	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3	37,2	37,6	39,0

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedata til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv i de siste 10 driftsårene, basert på data fra listeførte/registrerte slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJENNOMSNTTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	06/07	07/08	08/09
Lom tamreinlag	23,6	24,4	25,7	25,0	24,0	25,0	25,5	24,3	23,5	23,8
Vågå tamreinlag	20,6	24,8	22,4	25,3	24,2	22,0	24,1	25,5	22,6	23,9
Fram reinslag	21,0	22,2	20,2	22,3	21,1	20,1	20,8	20,9	21,9	22,1
Filefjell reinlag	21,2	22,3	21,4	27,6	23,0	23,2	24,5	22,5	24,7	24,0
Rendal renselskap	- ¹	- ¹	- ¹	18,5	16,9	18,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
TAMREINLAGENE	21,7	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5	23,0	23,1	23,4

1 Mangler vektdata for jaktuttaket i Rendal renselskap.

Vedlegg 9 – Rammebetingelser for reindriften

Beitetider, øvre reintall og distriktsgrenser per 31.12.2009

Reindriftsloven⁹⁹ stiller krav om de rammebetingelser som reindriften skal utøves innenfor. Dette omfatter inndeling i regionale reinbeiteområder (§ 5), reinbeitedistrikter (§§ 6 og 42) og siidaer (§ 51), samt fastsetting av bruksregler for forvaltningen og bruken av distriktets ressurser (§§ 57-61). Bruksreglene omfatter blant annet beitebruk, reintall og beitetider. Lovens § 8 gir videre bestemmelser for reindrift utenfor det samiske reinbeiteområdet.

Dette vedlegget gir en oversikt over disse rammebetingelsene i form av kart og tabelloversikter. Områdevis kart viser distriktsgrenser og konvensjonsområder (Troms og Nordland), samt forvaltningsgrenser for tamreinlagene. Videre er det gitt en omfattende tabelloversikt for hvert reinbeiteområde, som viser gjeldende beitetider og øvre reintall for hvert distrikt med referanser til vedtak. Oversiktene viser også referanser til vedtak om distriktsgrenser, samt bruttoarealer for distriktene og en del konvensjonsområder.

Reindriftsforvaltningen tar forbehold om at oversikten kan være noe ufullstendig hva gjelder referanser, og da i første rekke vedtak som omfatter mindre grensejusteringer mellom distriktene som er gjort etter hovedrevisjonene.

Under følger en tabell som viser øvre reintall og bruttoarealtall for de ulike områdene som helhet.

NORSK OMRÅDENAVN	SAMISK OMRÅDENAVN	ØVRE REINTALL	BRUTTO- AREALER ¹
Øst-Finnmark	Nuorta-Finnmárkku	73 400	30 757 km ²
Vest-Finnmark ²	Oarje-Finnmárkku	64 300	25 925 km ²
Troms ²	Tromssa	13 500	18 277 km ²
Nordland	Nordlánda, Nordlaanden	15 400	32 613 km ²
Nord-Trøndelag ³	Noerhte-Trøndelagen	-	22 300 km ²
Sør-Trøndelag/Hedmark ⁴	Áarjel-Trøndelagen/Hedemarken	13 600	8 598 km ²
Tamreinlagene i Sør-Norge ^{5,6}		-	7 981 km ²
Hele reindriftsområdet		-	146 451 km²

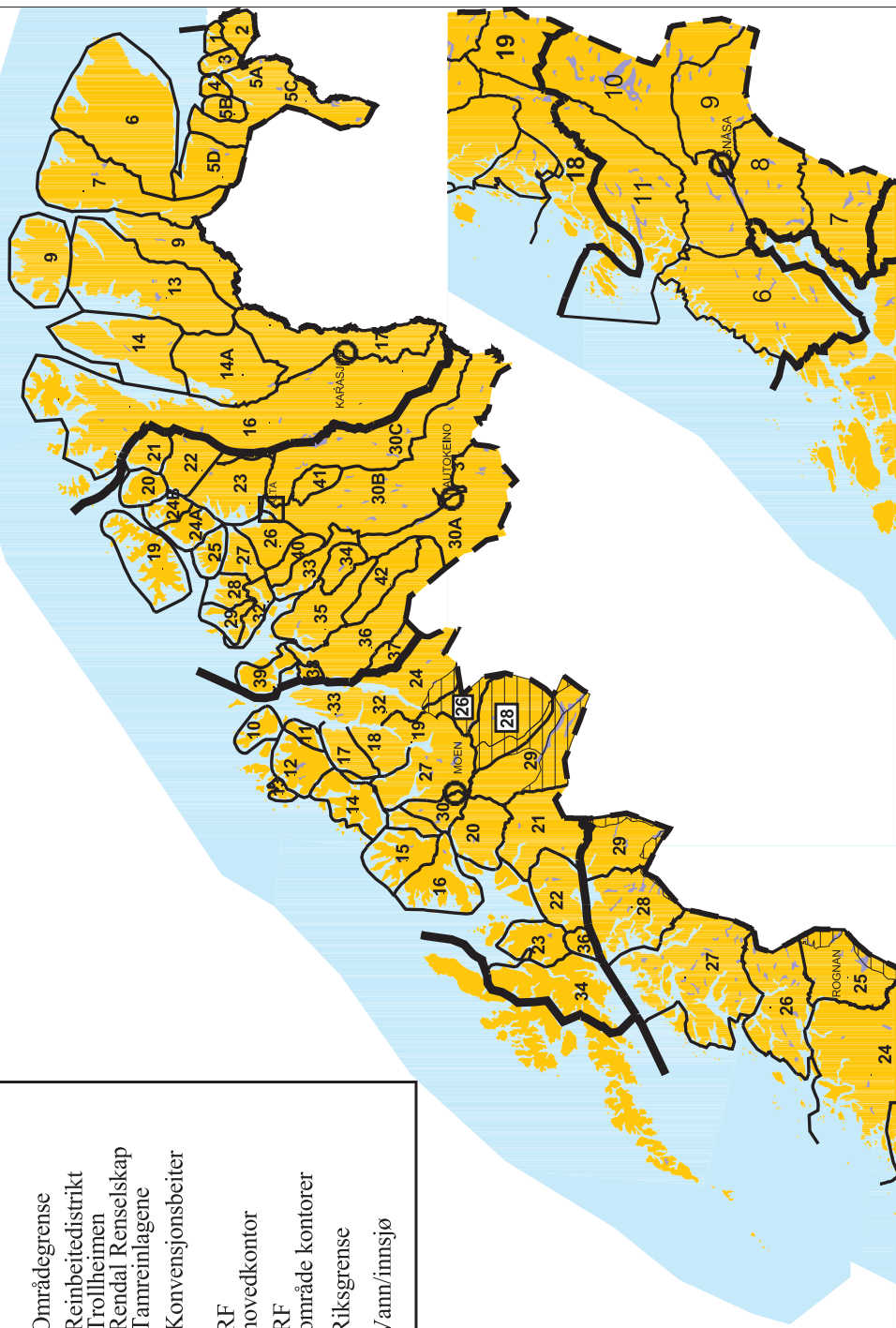
- 1 Bruttoarealene er beregnet ved hjelp av Reindriftsforvaltningens digitale arealbrukskart, med unntak av tamreinlagene, hvor arealene er anslått. I bruttoareal inngår alt landareal og de fleste vann. Bruttoarealet omfatter derfor vesentlige områder som ikke nyttes til reinbeite, som innsjøer, isbreer, byer, tettsteder, veier, kulturskoger etc..
- 2 Distriktene 11-Ráidná, 19/32-Ivguláhku og 33-Ittunjárga (til sammen 4.300 rein, 1.635 km²) har sommerbeite i Troms reinbeiteområde og vinterbeite i Vest-Finnmark reinbeiteområde. Disse er oppført under Vest-Finnmark.
- 3 For distrikt 11-Áarjel-Njaarke og delområdet Hartkjølen i distrikt 10-Østre-Namdal (Hartkjølen) er øvre reintall ikke fastsatt. For de øvrige distriktene er øvre reintall fastsatt til 12.300 rein.
- 4 Areal tall og øvre reintall for Trollheimen er medregnet under Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde.
- 5 Øvre reintall for tamreinlagene er ikke fastsatt, med unntak av for Rendal renselskap.
- 6 Areal tall for Rendal renselskap (1.859 km²) er med i totaltallet for tamreinlagene.

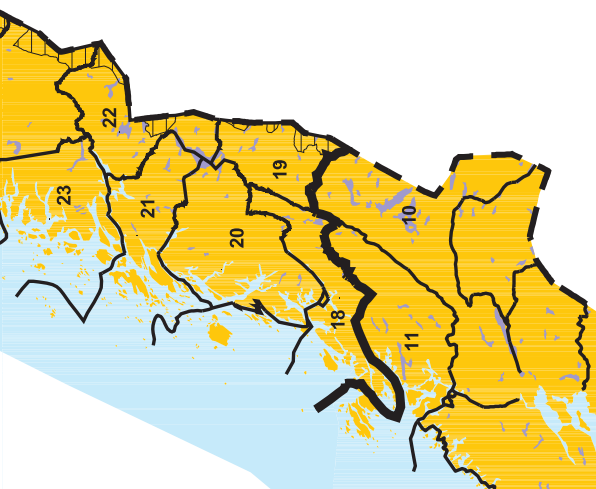
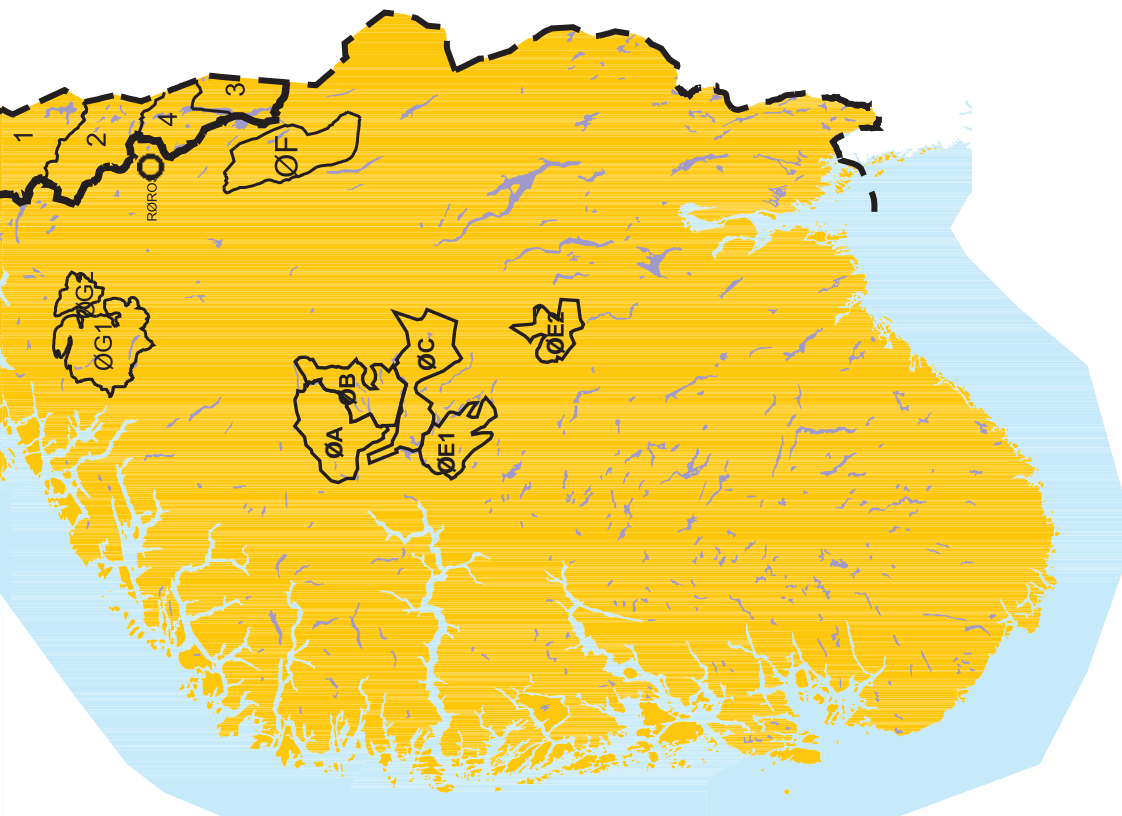
⁹⁹ Lov om reindrift av 15.06.2007.

Reindrifts-Norge

TEGNFORKLARING

- Områdegrense
- Reinbeitedistrikt
- Trollheimen
- Rendal Renselskap
- Tamreinlagene
- Konvensjonsbeiter
- RF hovedkontor
- RF område kontorer
- Riksgrense
- Vann/innsjø

Boazodoallohálddahus
Reindriftsforvaltningen
Báatsoe-burrirej reereme

©

Prosjekt: Ressursregnskapet
Referanse: A. Aa, Ims og Per - E. Bjørnstad
Produsert med tillatelse fra Statens Kartverk

Øst-Finnmark reinbeiteområde

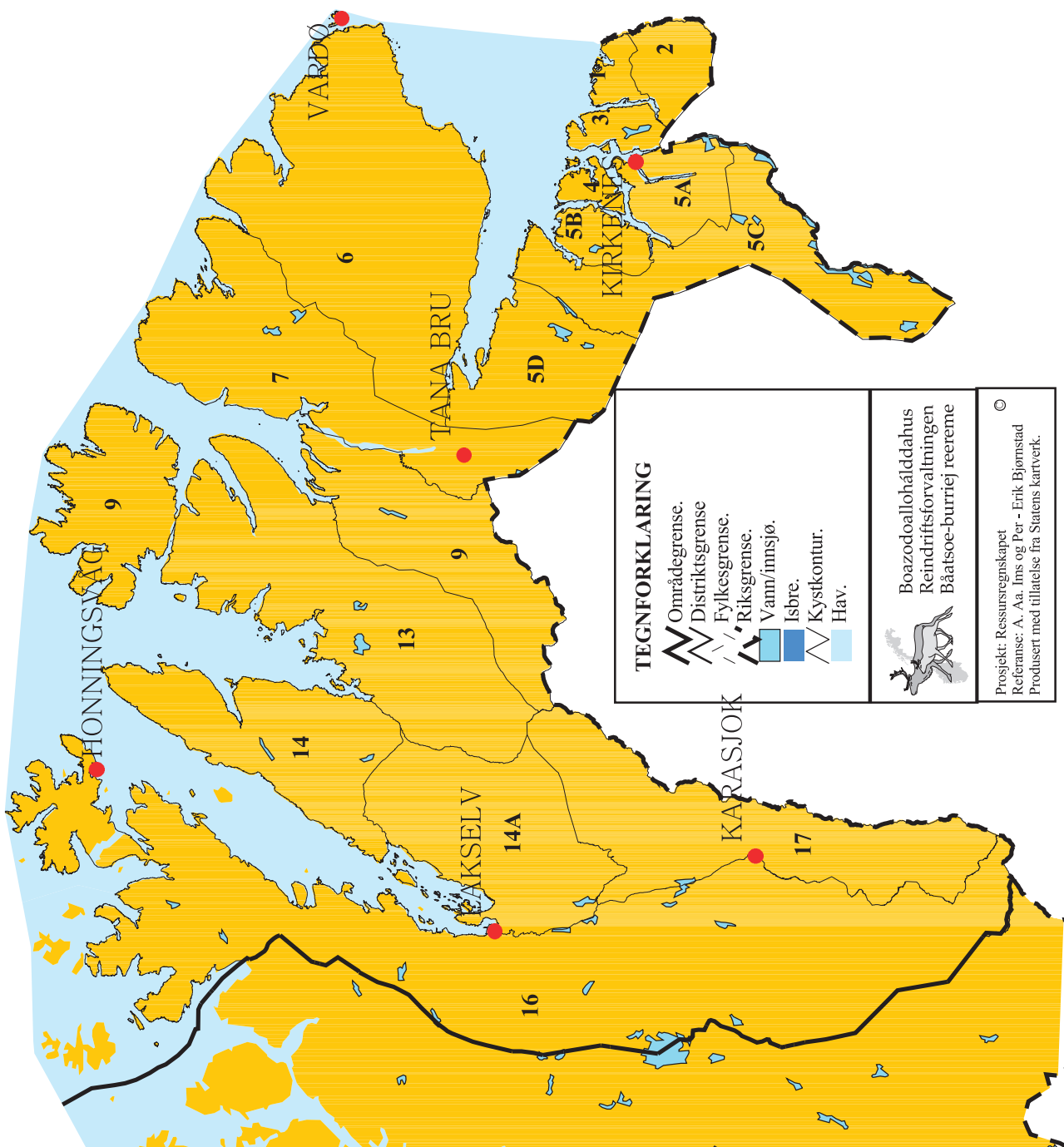
FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	FASATSÅTTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL	DISTRUKTGRENSER
ZA	1/2/3 - Østre Sør-Varanger	1/2/3 - Nuorta Máttá-Várjjat		900 RS 41/83, 25.10.1983	795 km²
	1 – Pasvikneset	1 – Málesnjárga	20.04 – 01.11	FM 10.11.1934	156 km ² FM 10.11.1934
	2 – Karpelv	2 – Siidejohka	15.09 – 05.05	FM 10.11.1934	414 km ² FM 10.11.1934
	3 – Holmengråneset	3 – Vinninjárga	20.04 – 30.09	FM 10.11.1934	226 km ² FM 10.11.1934
ZB	5A – Pasvik	5A – Báhčaveajji	01.01 – 31.12	2 500 RS 41/83, 25.10.1983	554 km² FM 17.03.1937
ZC	5C – Sør-Varanger vinterbeite	5C – Máttávarjjat dálvveorohat	15.09 – 01.05 ¹	FM 17.03.1937	1 809 km² FM 17.03.1937
	4 – Skogerøya	4 – Sállan	20.04 – 01.11	FM 10.11.1934	132 km ² FM 10.11.1934
	5B – Spurvenes	5B – Cizášnjárga	01.01 – 31.12	FM 17.03.1937	291 km ² FM 17.03.1937
ZD	6 – Varangerhalvøya	6 – Várjjatnjárga	15.04 – 15.11	FM 05.10.1962	3 891 km² FM 10.11.1934, 20.08.1976
ZE	5D – Nesseby vinterbeite	5D – Unjárga dálvveorohat	01.10 – 01.05	FM 17.03.1937	1 112 km² FM 17.03.1937
	7 – Rákkonjárga	7 – Rákkonjárga	15.04 – 15.11 ^{2a} , 01.10 – 01.05 ^{2b}	RS 57/04, 02.12.2004	2 538 km² RS 57/04, 02.12.2004
ZF	9 – Nordkinnhalvøya / Vestertana	9 – Olggut Čorgaš / Oarje-Deatnu	01.04 – 01.11 ^{3a} , 01.10 – 01.05 ^{3b}	RS 57/04, 02.12.2004	2 841 km² RS 57/04, 02.12.2004
ZG	13 – Ifjordfjellet	13 – Siskkit Čorgaš ja Lágesduottar	15.04 – 15.10 ^{4a} , 01.04 – 01.11 ^{4b} vår før 01.05, høst før 30.11 ^{4c}	RS 57/04, 02.12.2004 RS 57/04, 02.12.2004	3 192 km² RS 57/04, 02.12.2004
ZH	14 – Spiertanjárga	14 – Spiertanjárga	01.04 – 15.11	FM 11.05.1967	1 649 km² FM 04.06.1963
ZJ	14A – Spiertaggásá	14A – Spiertaggásá	01.04 – 15.11	FM 11.05.1967	2 003 km² FM 04.06.1963
ZS	16 – Karasjok vestre distrikt	16 – Kárášjoga oarjjabealli			
	Magerøya med Stikkelvågneset	Máhkarávju ja Stikkonjárga	15.04 – 15.10	FM 10.11.1934	7 516 km² RS 3/05, 07.02.2005
		Skuohtanjárga	01.04 – 15.11	RS 3/02, 30.01.2002	498 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Márenjárga	01.04 – 15.11	RS 3/02, 30.01.2002	548 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Boalonjárga	01.04 – 15.11	} 6 200 RS 3/02, 30.01.2002	227 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Jáhkenjárga	01.04 – 15.11	RS 7/81, 02-03.02.1981	285 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Rávdol	01.04 – 15.11	RS 7/81, 02-03.02.1981	220 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Skááddeduottar	01.04 – 15.11	RS 7/81, 02-03.02.1981	234 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Láhtin	01.04 – 15.11	RS 3/02, 30.01.2002	579 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Njeaidán	01.04 – 15.11	RS 7/81, 02-03.02.1981	344 km ² RS 3/05, 07.02.2005
		Vuorji	01.04 – 15.11	RS 7/81, 02-03.02.1981	409 km ² RS 3/05, 07.02.2005
	Karasjok vestre vår-/høst-/vinterbeite	Kárášjoga oarjjabealli gidda-/čákká-/dátvegohtun	01.09 – 01.06 ^{5a} 01.11 – 01.05 ^{5b}	RS 57/04, 02.12.2004 RS 57/04, 02.12.2004	421 km ² RS 3/05, 07.02.2005
17 – Karasjok østre			01.09 – 01.06 ^{6a} 01.11 – 01.05 ^{6b}	RS 57/04, 02.12.2004 RS 57/04, 02.12.2004	2 433 km² RS 57/04, 02.12.2004
vår/høst/vinterbeite					30 757 km²

- 1 Beiterett for distriktene 5A og 4/5B.
- 2 a. Rákkonjárga (ca. 2.050 km²), b. Searbaiddohka og Máskkevárri (ca. 490 km²).
- 3 a. Čorgaš (1.130 km²), b. Oarje-Deatnu (1.711 km²).
- 4 a. Nord for riksvei 98 (ca. 1.400 km²), b. Sør for riksvei 98 (ca. 1.800 km²), c. Beiterett under gjennomflyting for distrikt 9-Čorgaš.
- 5 a. Nord for og b. sør for Iešjohka/Kárášjohka (thv. ca. 2.000 km² og 1.700 km²).
- 6 a. Nord for og b. sør for Kárášjohka (thv. ca. 1.450 km² og 950 km²).
- 7 I et område nordøst i distrikt 17 (ca. 450 km²) (del av tidligere distrikt 12) har distrikt 13 eksklusiv vinterbeiterett
- 8 Veileidende reintall (ikke fastsatt) (se RS 78/05, 01.12.2005 og RS 63/06, 18.-19.12.2006).

Øst-Finnmark reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter
M 1 : 1 600 000

Vest-Finmark reinbeiteområde

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

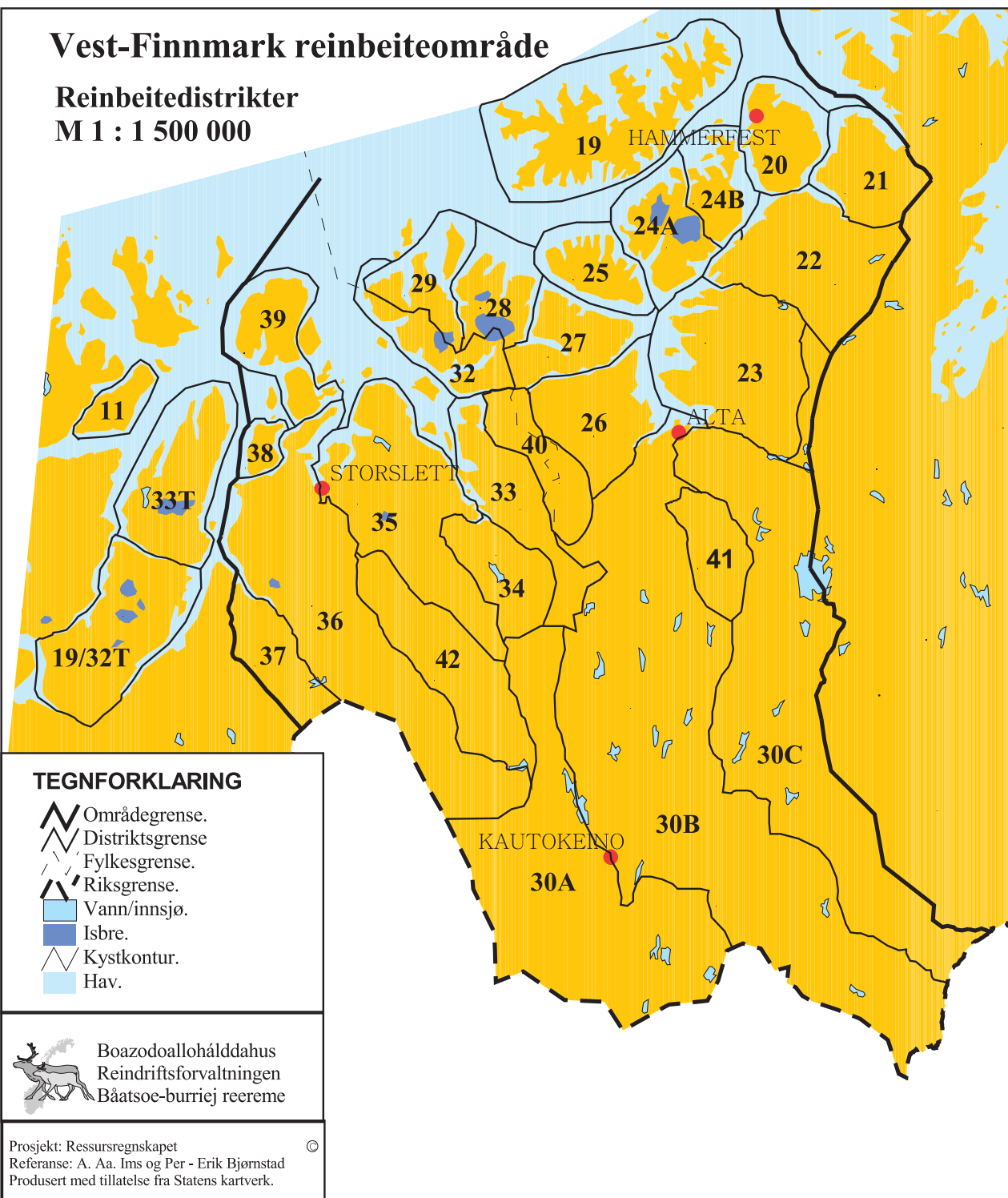
KODE	NORSK DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	FASTSAITTE BEIETIDER	ØVRE REINTALL	DISTRIKTSRENSER
YA	19 – Sorøy	19 – Sállan	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 3 000 RS 2.02, 30.01.2002	818 km ² FM 10.11.1934
YB	20 – Kvaløy	20 – Fálá	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 300 RS 2.02, 30.01.2002	336 km ² FM 10.11.1934
YC	21	21 – Gearretjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 2 100 RS 2.02, 30.01.2002	482 km ² FM 10.11.1934
YD	22	22 – Fiettar	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 4 900 RS 2.02, 30.01.2002	990 km ² FM 10.11.1934, FM 01.10.1976
YE	23	23 – Seaitnnus/Návgeastat Valgenjårga Girenjårga/Garnássa Jalgon	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 7 500 RS 2.02, 30.01.2002	1 178 km ² FM 10.11.1934, FM 01.10.1976
			01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 300 RS 2.02, 30.01.2002	191 km ² RS 68/05, 26.09.2005
			01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 2 800 RS 2.02, 30.01.2002	377 km ² RS 68/05, 26.09.2005
			01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 2 800 RS 2.02, 30.01.2002	333 km ² RS 68/05, 26.09.2005
			01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 600 RS 2.02, 30.01.2002	131 km ² RS 68/05, 26.09.2005
YF	24A – Seiland Vest	24A – Oarje-Sievju	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 500 RS 2.02, 30.01.2002	359 km ² RS 18/81, 01-02.06.1981
YG	24B – Seiland Øst	24B – Nuorta-Sievju	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 200 RS 2.02, 30.01.2002	225 km ² RS 18/81, 01-02.06.1981
YH	25 – Stjernøy	25 – Stierdná	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 000 RS 2.02, 30.01.2002	246 km ² FM 10.11.1934
YI	41	41 – Beaskádás	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 900 RS 2.02, 30.01.2002	400 km ² RS 52/91, 04.12.1991
YJ	26	26 – Lákkonjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 3 600 RS 2.02, 30.01.2002	584 km ² FM 10.11.1934, LD 28.07.1978
YK	27	27 – Joahkonjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 2 900 RS 2.02, 30.01.2002	396 km ² FM 10.11.1934
YL	28 – Bergsfjord	28 – Cuokcavuotna	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 900 RS 2.02, 30.01.2002	273 km ² FM 10.11.1934
YM	29 – Frakkfjord med Silda	29 – Seakkesnjårga ja Sildá	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 100 RS 2.02, 30.01.2002	189 km ² FM 10.11.1934
YN	32	32 – Silvvetnjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 700 RS 2.02, 30.01.2002	384 km ² LD 01.07.1963
YP	33	33 – Spalca	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 3 900 RS 2.02, 30.01.2002	609 km ² LD 01.07.1963, 28.07.1978
YR	34	34 – Ábhorrašša	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 4 100 RS 2.02, 30.01.2002	483 km ² LD 01.07.1963
YS	35	35 – Fávrosorda	01.03 - 31.12 ^{1a}	RS 9/85, 21.06.1985 4 700 RS 2.02, 30.01.2002	1 253 km ² RS 9/85, 21.06.1985
YT	36	36 – Cohkolat ja Biertavárri	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 5 700 RS 2.02, 30.01.2002	2 079 km ² LD 01.07.1963
YU	37	37 – Skárfvággi	01.03 - 31.12 ²	RS 60/06, 19.12.2006 1 400 ² RS 2.02, 30.01.2002	445 km ² RS 60/06, 19.12.2006
YV	38 – Uløy	38 – Ullsuolu	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 400 RS 2.02, 30.01.2002	79 km ² LD 01.07.1963
YW	39 – Arnøy/Kågen	39 – Árdni/Gávvir	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 700 RS 2.02, 30.01.2002	364 km ² LD 01.07.1963
YX	40	40 – Orda	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 2 900 RS 2.02, 30.01.2002	416 km ² LD 28.07.1978
YY	42	42 – Bealcegealli	01.03 - 31.12 ^{1b}	RS 17/03, 13.06.2003 1 900 RS 2.02, 30.01.2002	922 km ² RS 9/85, 21.06.1985
	30A – “Vestre sone”	30A – Oarjjaibealli	01.03 - 15.05 ^{3a} og 01.10 - 31.12 ^{3a} 01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003 RS 17/03, 13.06.2003	2 644 km ² RS 17/04, 29.06.2004
	30B – “Midtre sone”	30B – Guovdjohtolat	01.03 - 25.06 ^{3a} og 15.09 - 31.12 ^{3a} 01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003 RS 17/03, 13.06.2003	5 066 km ² RS 17/04, 29.06.2004
	30C – “Østre sone”	30C – Nuorttabealli	01.03 - 15.05 ^{3a} og 15.09 - 31.12 ^{3a} 01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003 RS 17/03, 13.06.2003	3 077 km ² RS 17/04, 29.06.2004
					24 294 km ²
				61 300	
DISTRIKTER SOM HAR SOMMERBEITE I TROMS REINBEITEOMRÅDE OG VINTERBEITE I VEST-FINNMARKE REINBEITEOMRÅDE					
XM	11T – Reinøy	11 – Ráidná	15.04 - 15.11	RS 60/99, 07.10.1999	148 km ² LD 01.07.1963
XR	33T – Rendalen	33 – Ittunjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	614 km ² LD 26.11.1973
XT	19/32T – Lakselvdalen/Lyngsdalen	19/32 – Ivgoláhkku	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003	873 km ² LD 01.07.1963 og LD 26.11.1973
				3 000	1 635 km ²

1 D-35 og D-42 har et overlappende beiteområde med adskilte beitetider: a. 15.06 - 20.08 (beiterett for 35, RS 9/85, 21.06.1985), b. 21.08 - 31.12 (beiterett for 42, RS 56/05, 26.09.2005).
 2 Beiterett for Bassevuodi (Troms reinbeiteområde) i perioden 16.10 - 15.04 med inntil 2.000 rein (RS 60/06, 19.12.2006).
 3 a. Gjelder for vår/høstbeiteområdet. D-23 og D-40 har beitetid 05.09 - 31.12. b. Gjelder for vinterbeiteområdet.

Vest-Finnmark reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 500 000

TEGNFORKLARING

- Områdegrense.
- Distriktsgrense
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innsjø.
- Isbre.
- Kystkontur.
- Hav.

Boazodoallohålddahus
Reindriftsforvaltningen
Báatsoe-burriej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Referanse: A. Aa. Ims og Per - Erik Bjørnstad
Produsert med tillatelse fra Statens kartverk.

©

Troms reinbeiteområde

Distriktene 11T-Reimøy, 19/32T-Ivgulåhku og 33T-Ituunjárga er oppført under Vest-Finnmark, hvor de har sine vinterbeiter.

FM = Fylkesmannen, RS = Reindrifstyre, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet, RbK = Reinbeitekonvensjonen

KODE	NORSK	DISTRIKTSNAVN	SAMISK	DISTRIKTSNAVN	FASTSATTE	BEIETIDER	ØVRE	REINTALL ⁶	DISTRIKTSRENSER
XA	34	Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	34	linnásuolu	01.01 - 31.12	RS 76/89, 07.12.1989	1 300	RS 23/04, 28.-29.06.2004	1 553 km ² RS 76/89, 07.12.1989
XD	36	Tjeldøy	36	Dielddasuolu	01.01 - 31.12	LD 25.11.1977	200	LD 25.11.1977	186 km ² LD 25.11.1977
XE	23	Kongsvikdalen	23		01.01 - 31.12	LD 01.07.1963	600	LD 01.07.1963	672 km ² LD 01.07.1963
XG	22	Grovfjord	22	Roabat	01.01 - 31.12	LD 01.07.1963	750	RS 48/92, 02.12.1992	1 006 km ² LD 01.07.1963
XH	16	Sør-Senja	16	Oarijít Sázza	01.01 - 31.12	LD 01.07.1963	600	LD 01.07.1963	794 km ² LD 01.07.1963
XI	30	Fagerfjell	30		01.11 - 30.04 ^{1a}	RS 14/00, 14.04.2000	400	RS 14/00, 14.04.2000	461 km ² RS 24/92, 02.12.1992
XJ	15	Nord-Senja	15	Nuorta Sázza	01.01 - 31.12	LD 01.07.1963	600	LD 01.07.1963	758 km ² LD 01.07.1963
XK	14	Kvaløy	14	Sállir	01.01 - 31.12	LD 01.07.1963	600	LD 01.07.1963	735 km ² LD 01.07.1963
XL	12	Ringvassøy	12	Ráneš	01.01 - 31.12	LD 01.07.1963	600	LD 01.07.1963	660 km ² LD 01.07.1963
XN	13	Rebhenesøy	13	Ruobhá	01.01 - 31.12	LD 01.07.1963	200	LD 01.07.1963	82 km ² LD 01.07.1963
XP	10	Vannøy	10	Várdná	01.01 - 31.12	LD 01.07.1963	300	LD 01.07.1963	227 km ² LD 01.07.1963
XS	29	Altevatin	20	Uhcunjárga	15.10 - 15.04 ^{1b}	LD 01.07.1963	5 000	LD 01.07.1963	2 206 km ² LD 01.07.1963
					01.05 - 14.09 ³	RbK 09.02.1972			RbK 09.02.1972 ⁴
XU	17/18	Tromsdalen/Andersdalen-Stormheimen	17/18	Stuoranjárga	15.04 - 15.10	LD 01.07.1963	3 500	LD 01.07.1963	1 095 km ²
					15.04 - 15.10	LD 01.07.1963			505 km ² LD 01.07.1963
					15.04 - 15.10	LD 01.07.1963			590 km ² LD 01.07.1963
XV	26		26	Rosta	15.10 - 15.04 ^{1b}	LD 01.07.1963	1 000	LD 01.07.1963	609 km ² LD 01.07.1963
					01.05 - 14.09 ³	RbK 09.02.1972			RbK 09.02.1972
XW	24	Helligskogen ^{2a}	24	Bassevuovdi ^{2b}	01.01 - 31.12 ⁵	RS 34/96, 24.-25.09.1996	2 000	RS 34/96, 24.-25.09.1996	1 418 km ² RS 60/06, 19.12.2006
					16.10 - 15.04	RS 60/06, 19.12.2006			
					01.05 - 14.09 ³	RbK 09.02.1972			RbK 09.02.1972
XX	27	Mauken	27	Meavki	15.10 - 15.05	RS 5/82, 05.02.1982	2 000	RS 5/82, 05.02.1982	1 699 km ² LD 01.07.1963
XY	28	Dividalen	28	Deavdis	15.10 - 15.04 ^{1c}	LD 01.07.1963	5 000	LD 01.07.1963	1 853 km ² LD 01.07.1963
					01.05 - 14.09 ³	RbK 09.02.1972			RbK 09.02.1972
XZ	20	Hjertinden ^{2b}	20	Stállonjárga ^{2b}	01.01 - 31.12	LD 01.07.1963	800	LD 01.07.1963	1 004 km ² LD 01.07.1963
X0	21		21	Gielas ^{2c}	01.01 - 31.12	RS 9/93, 01.04.1993	1 750	RS 9/93, 01.04.1993	1 700 km ² RS 9/93, 01.04.1993 og RS 31/00, 05.09.2000
							13 800		18 718 km ²

1 a. Beiterett for distrikt 20-Hjertind (perioden 2002) (OS 42/02, 23.08.2002). b. Beiterett for distrikt 24-Helligskogen og flytterett for distrikt 19/32T-Ivgulåhku (LD 11.12.1978). c. Beiterett for distrikt 15-Nord-Senja (Områdestyresakene 5/83, 31/84 og 28/86).

2 Distriktet hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i følgende konvensjonsområder i Nordbotten i Sverige: a. Mauno (01.10 - 30.04, 1.100 rein) b. Jalkis Vuoskäive (01.01 - 31.03, 1.500 rein) c. Patsjälkel (01.12 - 30.04) og Njuorajauru (01.10 - 30.04 (1.500 rein til sammen). Bare området Njuorajauru kunne nyttes av svensk rein utenom beitetid. Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifst rett til å bruke disse områdene uavklart.

3 Svenske samebyer hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 beiterett i konvensjonsområder i Troms reinbeiteområde. Etter at konvensjonen opphørte 01.05.2005 er beiterettighetene for svenske samebyer i disse områdene videreført i egen lov av 17.06.2005 og LMDs forskrift av 21.06.2005. Utenom beitetid kan norsk reindrif bette.

4 For konvensjonsområdet Anjavassdalen ble grensen endret og øvre reintall økt til 9 000 rein da konvensjonen ble justert i 1984 (konvensjon av sept. 1984).

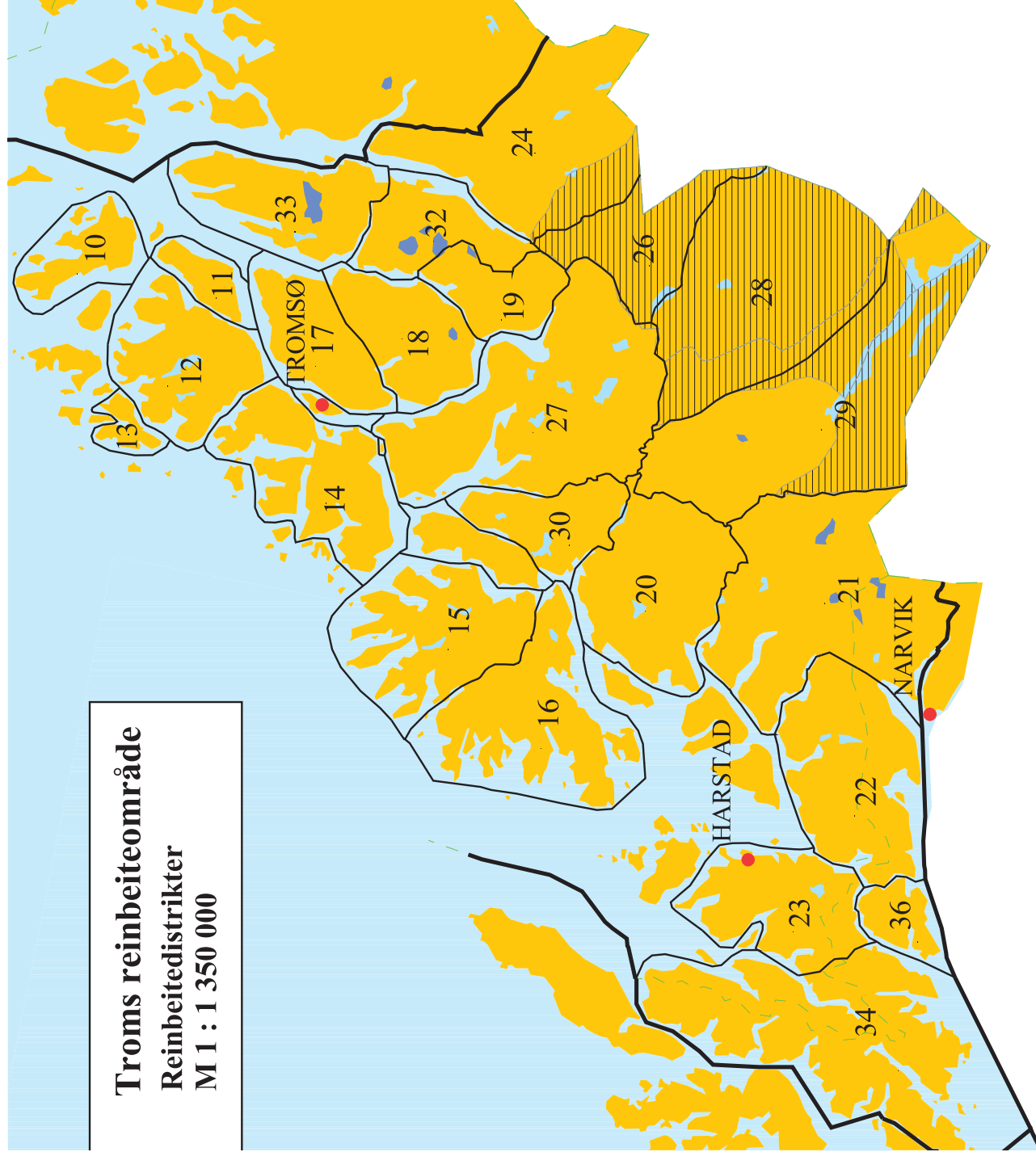
5 Beitetid for hele distriktet unnattatt to delområder.

6 Ikke uthevede tall angir øvre reintall for reine høst-/vinterbeitedistrikter. Disse inngår ikke i sumtallet.

Troms reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 350 000

TEGNFORKLARING .

- Reinbeiteområde, grense.
- Reinbeitedistrikt, grense.
- By/storre sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/ innsjø.
- Svensk konvensjonsbeite.
- Isbre.
- Land.
- Hav.

Beozodooalhiddahus
Reindriftsforvaltningen
Báašsoe-burrijej reereme ©

Prosjekt: Ressursregnskapet
Ref.: A. Aa., Ims og Per - E. Bjørnstad.
Tillatelse L061008-R27212 Statens kartverk.

Nordland reinbeiteområde

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet, RbK = Reinbeitekonvensjonen

KODE	NORSK DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL	DISTRIKTSGRENSER
WA	18 – Voengelh-Njaarke¹ Delområdet Rorvikfjellet ²	18	01.01 - 31.12 Vinterbete til 15.04 1 uke + 3 uker ²	2 400 RS 18/92, 24.03.1992 RS 40/89, 27.04.1989 RS 40/89, 27.04.1989	2 420 km² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
WB	20 – Jiltan-Njaarke Beitesoner 1, 2, 3 og 5 Beitesone 4	20	Ikke fastsatt 15.12 - 15.04 01.11 - 30.04	2 000 RS 13/03, 04.03.2003 RS 13/03, 04.03.2003 RS 13/03, 04.03.2003	4 162 km² RS 27/99, 27.04.1999
WD	19 – Børgfjell^{3a} Konvensjonsområdene B5a ⁴ , B5b ⁴ og B6 ⁴	19 – Byrkjje^{3a}	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	900 RS 64/83, 16.12.1983 RbK 09.02.1972	2 191 km² RS 27/99, 27.04.1999 (47 + 29 + 245) km ² RbK 09.02.1972
WF	21 – Rossåga/Toven	21	Ikke fastsatt	1 200 RS 64/83, 16.12.1983	2 310 km² RS 27/99, 27.04.1999
WK	23 – Hestmannen/Strandvindene	23	Ikke fastsatt	900 RS 56/84, 15.10.1984	2 578 km² RS 27/99, 27.04.1999
WL	22 – Ildgruben^{3b} Konvensjonsområdene B4 ⁴ og del av B3b ^{4,5}	22	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	900 RS 64/83, 16.12.1983 RbK 09.02.1972	2 706 km² RS 27/99, 27.04.1999 (142 + 590) km ² RbK 09.02.1972
WN	24 – Saltfjellet^{3c} Del av konvensjonsområdet B3b ^{4,5}	24	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	2 400 RS 64/83, 16.12.1983 RbK 09.02.1972	5 835 km² RS 27/99, 27.04.1999 590 km ² RbK 09.02.1972
WP	25 – Balvatn^{3d} Konvensjonsområdene B2 ⁴ og B3a ⁴	25	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	700 RS 59/88, 09.05.1988 RbK 09.02.1972	1 932 km² RS 27/99, 27.04.1999 (199 + 227) km ² RbK 09.02.1972
WR	26 – Duokta	26 - Duokta	Ikke fastsatt	900 RS 64/83, 16.12.1983	2 062 km² RS 27/99, 27.04.1999
WS	27 – Stajgge-Håhner Ytre Hamarøy Steigen	27	Ikke fastsatt 01.11 - 15.04 01.11 - 15.04	1 800 RS 10/03, 04.03.2003 RS 10/03, 04.03.2003	3 308 km² RS 27/99, 27.04.1999 og 35/01, 20.09.2001
WX	28 – Frostisen Konvensjonsområdet B1b ⁴	28	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	700 RS 64/83, 16.12.1983 RbK 09.02.1972	1 724 km² RS 27/99, 27.04.1999 og 35/01, 20.09.2001 68 km ² RbK 09.02.1972
WZ	29 – Skjomen Konvensjonsområdene B1a ⁴	29	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	600 RS 64/83, 16.12.1983 RbK 09.02.1972	1 385 km² RS 27/99, 27.04.1999 og 31/00, 05.09.2000 (115+159) km ² RbK 09.02.1972
					32 613 km²

- Distriktet har også beiterett i delområdet Fraunan i distrikt 11-Åarjel-Njaarke (Nord-Trøndelag reinbeiteområde, beitetid 21.11-31.12) (RS 40/89, 27.04.1989).
- Beiterett i 1 uke i april og 3 uker i november/desember for distrikt 11-Åarjel-Njaarke (Nord-Trøndelag reinbeiteområde) (RS 40/89, 27.04.1989).
- Distriktet hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i følgende konvensjonsområder i Nordbotten i Sverige: a. Meselefors og Hålla (01.10-30.04), som i ettertid har blitt regulert til andre formål og erstattet av området Lögdeå (ikke formelt konvensjonsområde). b. Granö og Ramsela (begge 01.10 - 30.04 og 1.000 rein hver), og området beskrevet i konvensjonens § 9 når det beiter rein i tilstøtende områder på norsk side. c. Storsund (01.10-30.04, 2.500 rein inkl. Älvsbyn). d. Älvsbyn (01.10-30.04 og 01.01-30.04, 2.500 rein inkl.

Storsund). Ingen av disse områdene kan brukes av svensk rein, med unntak av Älvsbyn som kan benyttes for rask vår- og høstgjennomflyting. Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifts rett til å bruke disse områdene utvklart.

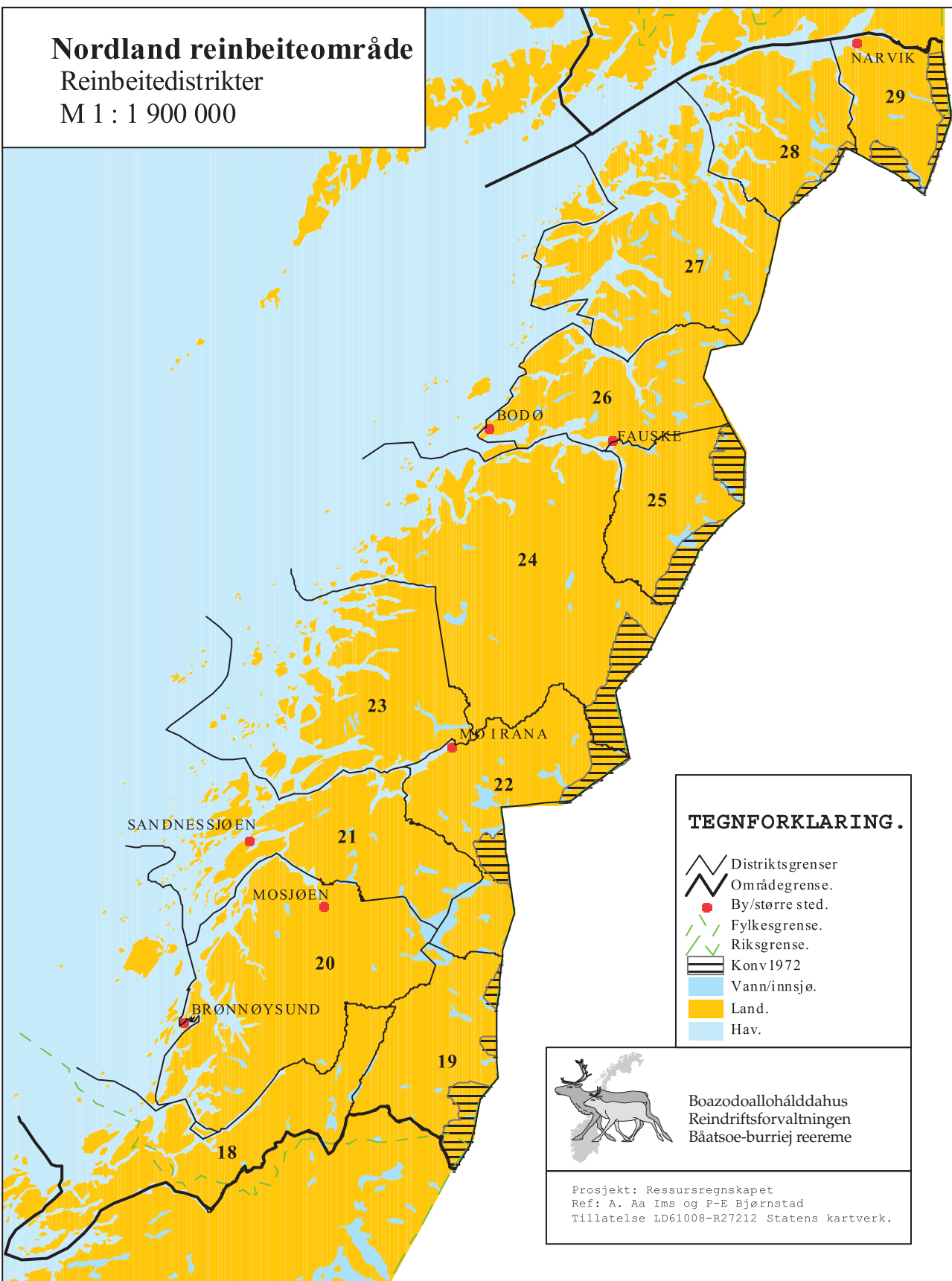
4 Svenske samebyer hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 beiterett i konvensjonsområder i Nordland reinbeiteområde. Etter at konvensjonen opphørte 01.05.2005 er beiterettighetene for svenske samebyer i disse områdene videreført i egen lov av 17.06.2005 og LMDs forskrift av 21.06.2005. Utenom beitetid kan norsk rein bete.

5 Arealtallet omfatter hele konvensjonsområdet, og ikke bare den delen som ligger innenfor distriktet.

Nordland reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 900 000

TEGNFORKLARING.

- Distriktsgrenser
- Områdegrense.
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Konv 1972
- Vann/innsjø.
- Land.
- Hav.

Boazodoallohálddahus
Reindriftsforvaltningen
Báatsoe-burrijej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Ref: A. Aa Ims og P-E Bjørnstad
Tillatelse LD61008-R27212 Statens kartverk.

Nord-Trøndelag reinbeiteområde

RS = Reindriftsstyret, FM = Fylkesmannen, RbK = Reinbeitekonvensjonen, Kgl.res. = Kongelig resolusjon

KODE	NORSK DIST.NAVN	SAMISK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL	DISTRIKTSGRENSER
VA	7 – Færen	7 – Gaasken-Laante	Ikke fastsatt	1 600 RS 24.98, 02.07.1998	2 429 km ² Kgl.res. 10.07.1894
VF	8 – Skjækerfjell	8 – Skæhkere	Ikke fastsatt	2 000 RS 23.98, 02.07.1998	2 380 km ² Kgl.res. 10.07.1894
VG	9 – Luru ¹	9 – Låarte ¹	Ikke fastsatt	2 400 RS 54.00, 13.12.2000	2 729 km ² RS 86/87, 28.08.1987
VJ	10 – Østre-Namdal ^{1,2}	10 – Luvvile-Njávmesje ^{1,2}	Ikke fastsatt	4 200 RS 44.00, 13.12.2000 ⁵	6 607 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
	Delområdet Hartkjølen		Ikke fastsatt		
VM	11 – Vestre-Namdal ³	11 – Åarjel-Njaarke ³	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	3 816 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
VR	6 – Fosen ⁴	6 – Fovsen-Njaarke ⁴	Ikke fastsatt	2 100 RS 52.04, 19.10.2004	4 339 km ² Kgl.res. 10.07.1894 FM 26.10.1964 FM 26.10.1964
	Sør-Fosen				22 300 km ²

1 Gjennomflyttingsrett for distrikt 10-Østre-Namdal i deler av distrikt 9-Låarte (RS 86/87, 09.12.1987).

2 Distriktet hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i fämtland i Sverige i følgende konvensjonsområder: Leipikvatnet og Blåsjøkilen (begge 01.04 - 14.11). Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifts rett til å bruke disse områdene uavklart.

3 Distriktet har også beiterett i delområdet Rotvikfjellet i distrikt 18-Voengelh-Njaarke (Nordland reinbeiteområde) (1 uke i april og 3 uker i november/desember) (RS 40/89, 27.04.1989).

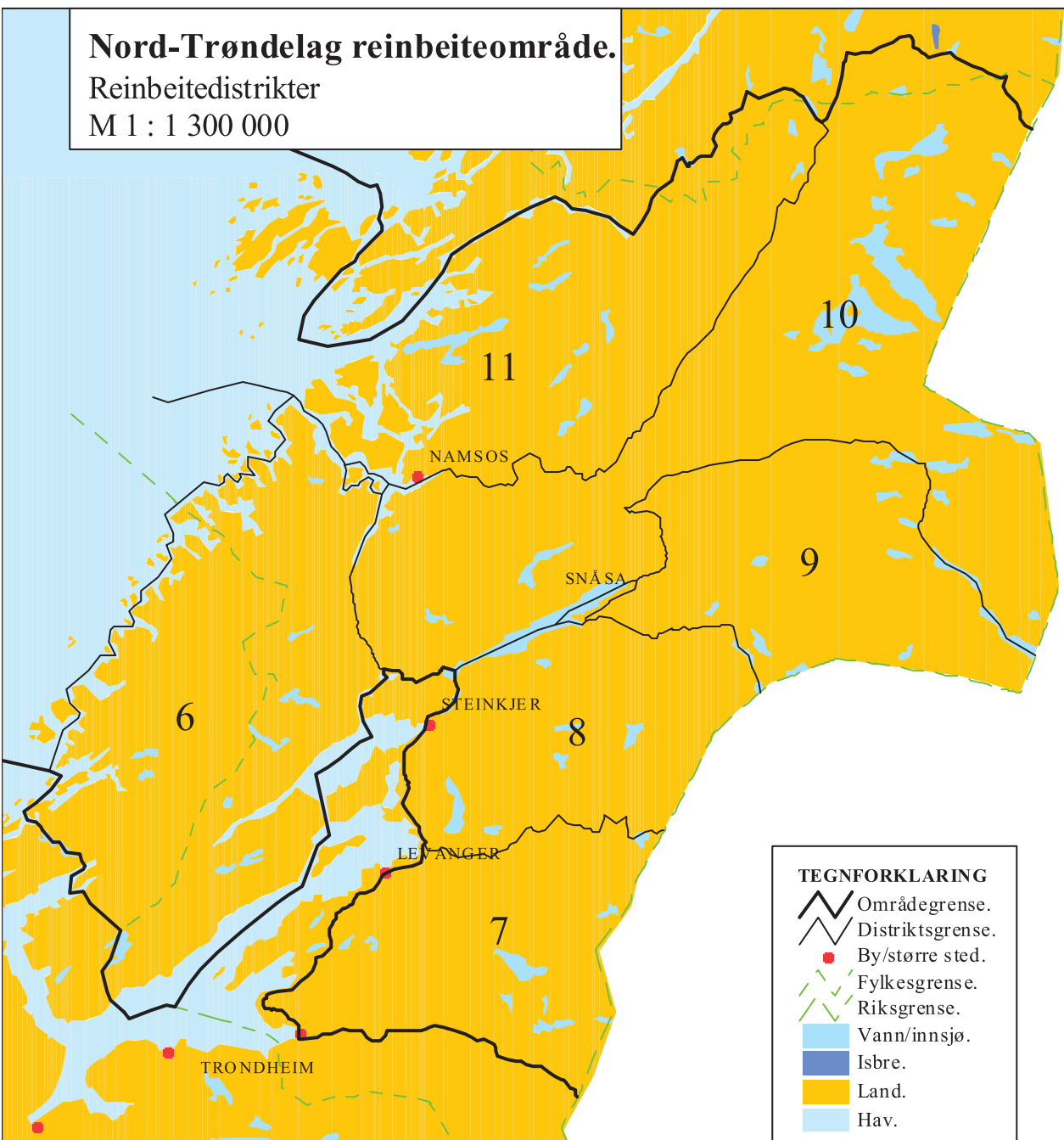
4 Distriktet er delt i to beiteområder (FM 26.10.1964).

5 Fastsatt øvre reintall gjelder distriktet utenom delområdet Hartkjølen.

Nord-Trøndelag reinbeiteområde.

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 300 000

TEGNFORKLARING

- Områdegrense.
- Distriktsgrense.
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innsjø.
- Isbre.
- Land.
- Hav.

Boazodoallohålddahus
Reindriftsforvaltningen
Báatsoe-burrijej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Ref: A. Aa. Ims og Per - E. Bjørnstad
Tillatelse LD61008-R27212 fra Statens kartverk.

Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde

RS = Reindriftsstyret, Kgl.res. = Kongelig resolusjon,
LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DIST.NAVN	SAMISK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL ³	DISTRIKTSGRENSER
UW	3 – Elgå Østsidan av Femunden Bjørnberget (vestsidan)	3 – Svahke	01.01 - 31.12 RS 28/95, 06.09.1995 01.10 - 30.04 RS 2/96, 06.03.1996	3 000 RS 28/95, 06.09.1995	1 007 km ² LD 12.05.1964
UX	2 – Riast/Hylling	2 – Gáebrie	Ikke fastsatt	4 500 RS 19/84, 11.04.1984	1 929 km ² Kgl.res. 10.07.1894
UZ	1 – Essand	1 – Saanti	Ikke fastsatt	4 500 RS 19/84, 11.04.1984	2 324 km ² Kgl.res. 10.07.1894
UY	4 – Femund ¹ Øst for Feragsvassdraget Vest for Feragsvassdraget	4	01.09 - 30.04 LD 21.09.1976 15.11 - 30.04 LD 21.09.1976	9 000 RS 19/84, 11.04.1984	1 103 km ² Kgl.res. 10.07.1894
ØG	Trollheimen ² ØG1 Trollheimen ØG2 Igilfjell/Grefstadfjellområdet		I henhold til driftsplan av 01.02.1985 I henhold til driftsplan av 01.02.1985	1 600 LD 05.06.2002	2 235 km ² Ekspropriasjonsvedtak (kgl. res. av 26.06.1987) og leieavtaler
				13 600	8 598 km ²

- 1 Felles vinterbeitedistrikt for distriktene 1-Essand og 2-Riast/Hylling.
- 2 Reindrift utøves med hjemmel i Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Surmadal av 21. desember 1984.

- 3 Ikke uthevet tall angir øvre reintall for vinterbeitedistrikt.
Dette reintallet inngår ikke i sumtallet.

Tamreinlagene i Sør-Norge

KODE	NORSK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	ØVRE REINTALL	BRUTTOAREALER ²
ØA	Lom tamreinlag	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 265 km ² Omfatter statsallmenning (1 145 km ²) og privat grunn (120 km ²).
ØB	Vågå tamreinlag	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 357 km ² Omfatter i hovedsak statsallmenning.
ØC	Fram reinslag ¹	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 500 km ² Omfatter statsallmenning (ca. 745 km ²), privat grunn og sameier (ca. 755 km ²).
ØE	Filefjell reinslag ¹ ØE1 - Sommerbeite ØE2 - Vinterbeite	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	2 000 km ² Omfatter i hovedsak sameier.
ØF	Rendal rensselskap ¹	Ikke fastsatt	2 000 RS 51/05, 26.09.2005	1 859 km ²
				7 981 km ²

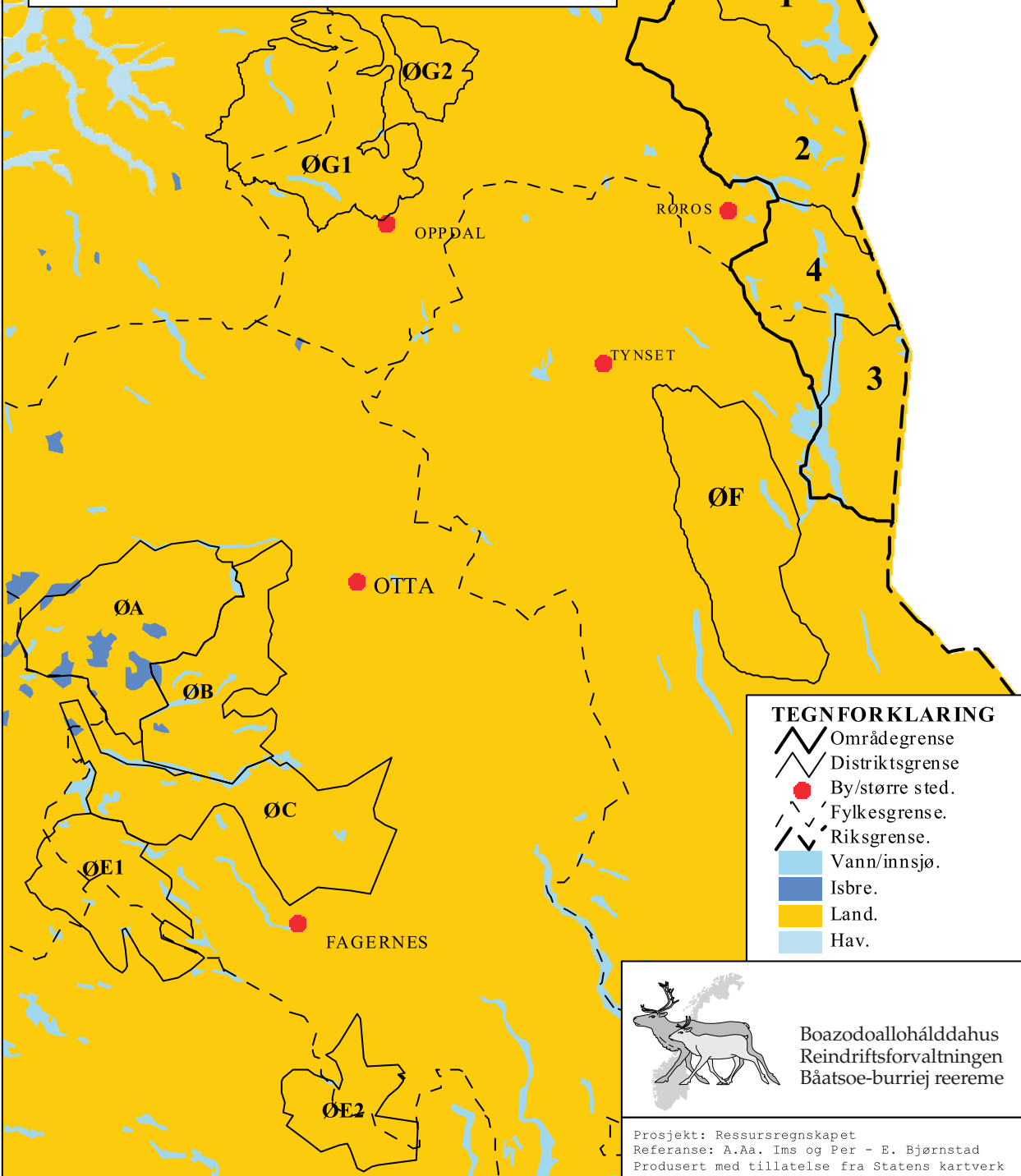
RS = Reindriftsstyret

- 1 Konesjonsreindrift i henhold til Lov om reindrift av 09.06.1978 § 5, gitt av Landbruksdepartementet 04.11.1981.
- 2 Anslåtte bruttoarealer.

Sør-Trøndelag / Hedmark reinbeiteområde, Trollheimen og tamreinlagene

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 500 000

Adresse ved retur:
Reindrifftsforvaltningen
Postboks 1104
9504 Alta

www.reindrift.no

FOTO: LARS H. KREMPIG - TRYKK: BJØRKMANN, ALTA

